

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๗

การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์
ของคณะสงฆ์อัครมุนิกายในประเทศไทย

องปลัดลิตธิศักดี เถียนยา (แซ่ไค้ว)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๗

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Management of Efficiency in Public Welfare of The Anam Nikaya Buddhist Sangha in Thailand

Ongpalat Sitthisak Thianya (Saekhow)

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirement for the Degree of
Doctor of Philosophy
(Buddhist Management)
Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Bangkok, Thailand
C.E.2014

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
เชิงพุทธ

(พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

(พระศรีสมโพธิ, ดร.)

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนันท์ จันตะนี)

กรรมการ

(พระครูปริยัติกิตติธำรง, ผศ.ดร.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุขะพรหม)

กรรมการ

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

พระครูปริยัติกิตติธำรง, ผศ.ดร.

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุขะพรหม

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(องปัดสิทธิศักดิ์ เลี่ยนยา)

ชื่อวิทยานิพนธ์	: การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ อนัมนิกายในประเทศไทย
ปริญญา	: พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การจัดการเชิงพุทธ)
ผู้วิจัย	: องปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา (แซ่ไคว้)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	: พระครูปริยัติกิตติธำรง, ผศ.ดร. พธ.บ. (เกียรตินิยม), M.A., Ph.D. : ผศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม พธ.บ., M.A., Ph.D. (Pol. Sc.)
วันสำเร็จการศึกษา	: ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาหลักการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์ที่ดี ๓) เพื่อเสนอการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นพระสงฆ์อนัมนิกาย จำนวน ๒๐๐ รูป นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและสถิติอนุมาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๒๖ รูป/คน และจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๙ รูป/คน ในการทำสนทนากลุ่มเฉพาะ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

๑. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย ได้แก่ กระบวนการกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ขององค์กร กำหนดการพัฒนา ทั้งในระยะสั้น กลาง และยาว แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละงาน การนำการพัฒนาไปปฏิบัติให้เกิดผลโดยจัดทำเป็นเอกสารที่ระบุ วิสัยทัศน์ ภารกิจ และการพัฒนาการบริหารจัดการต่างๆ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการประสานงานและกำกับติดตามการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ขององค์กร ให้เป็นไปในทิศทางและจังหวะที่สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้องค์การบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมถึงแนวทางการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ของผู้ทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม และเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย

๒. ปัจจุบันการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงและพัฒนามากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแนวคิดของการบริหาร

จัดการประสิทธิภาพที่เป็นการบริหารตามแนวคิดใหม่ เน้นความเป็นระบบ โดยผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญงานด้านนี้ต้องเพิ่มบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการที่ดี ช่วยเป็นแรงผลักดันให้คณะสงฆ์อันมณิกายในประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในการแข่งขัน และมีความก้าวหน้าอย่างมั่นคงท่ามกลางสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงจำเป็นต้องพัฒนาแนวคิดหรือสมรรถนะใหม่ให้อยู่ในกรอบที่เสริมสร้างวิสัยทัศน์ใหม่ให้แก่องค์กร โดยมุ่งเน้นบุคลากรอย่างเดียว แต่มีมุมมองที่กว้างขึ้น ให้ครอบคลุมแนวคิดที่เน้น

๑) การสร้างการสาธารณสงเคราะห์ที่มีการวางแผนและมีประสิทธิภาพของบุคลากรในการบริหารงานอย่างมีคุณภาพ

๒) การส่งเสริมการวางแผนการใช้บุคลากรให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ด้วยการเสริมสร้างความรู้ ความอบอุ่น เกิดความมั่นใจและรู้สึกมั่นคงและ

๓) การบริหารงานด้านการสาธารณสงเคราะห์เป็นศูนย์กลาง ในการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร

๓. ในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันมณิกายในประเทศไทย ให้ดำเนินไปสู่ความสำเร็จเจริญรุ่งเรือง สิ่งที่สำคัญที่สุดในการบริหารจัดการ คือ การประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการสร้าง ความอดทนและอดุสาหะในการแก้ไขปรับปรุงจัดการเพื่อทำการตัดสินใจสั่งการที่เป็นธรรม โดยต้องถือว่า

๑) เป็นงานที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นแม่แบบสำหรับการบริหารงานที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพในด้านอื่นๆ

๒) เป็นกระบวนการการบริหารจัดการประสิทธิภาพสำหรับกำหนดคุณภาพอย่างเพียงพอ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่คณะสงฆ์อันมณิกาย และ

๓) เป็นกระบวนการการบริหารจัดการประสิทธิภาพเพื่อเตรียมบุคคลให้เหมาะสมกับงานและเวลา รวมทั้งพัฒนากำลังคนให้เกิดประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายของคณะสงฆ์อันมณิกาย

Dissertation Title : Management of Efficiency in Public Welfare of
The Anam Nikaya Buddhist Sangha in Thailand

Researcher : Ongpalat Sitthisak Thianya (Saekkow)

Degree : Doctor of Philosophy (Buddhist Management)

Dissertation Supervisory Committee

: Asst. Prof. Phrakhru Pariyattikithamrong B.A. (Honor), M.A.,
Ph.D. (Sociology)

: Asst. Prof. Dr.Surapon Suyaprom B.A., M.A., Ph.D. (Pol. Sc.)

Date of Graduation : March 28, 2015

ABSTRACT

The objectives of thesis are 1) to study the theory idea that are involved the management of efficiency in public welfare of the Anam Nikaya Buddhist Sangha in Thailand, 2) to study the good management in public welfare, 3) to present the management of efficiency in public welfare of the Anam Nikaya Buddhist Sangha in Thailand.

The regulation of research was the mixed methods research that used quantitative and qualitative methods. The quantitative research collected data from personnel who gave the data were the Anam Nikaya Buddhist Sangha amount 200 persons. The data were analyzed by descriptive statistics and inferential statistics, and the part of qualitative research, the researcher studied from relative data and in-depth interview of personnel who gave main data were knowledgeable people amount 26 persons and experts amount 9 persons by discussing with specific group that were responsible with the management of efficiency in public welfare of the Anam Nikaya Buddhist Sangha in Thailand. The data were analyzed by descriptive statistics.

Research Result

1. Theory idea that is involved with development of management of efficiency in public welfare of the Anam Nikaya Buddhist Sangha is the process of specified the direction and objectives belong to organization and identify the development all short-term, medium-term and long-term which depend on the proper each jobs. Leading of development operates to have productiveness that provides the document that identify Vision, Mission and development of

management and the development of management uses for instruments to coordinate and follow the operation in the part of organization is the same direction and harmony to be systematic in order to develop the organization toward the obvious objectives by covering trend of operation and activities of worker to have the benefit for public which there are the benefits for developing of management in public welfare of the Anam Nikaya Buddhist Sangha.

2. In present , management of efficiency in public welfare of the Anam Nikaya Buddhist Sangha in Thailand changes and develops to be better and can recognize from the ideas of management of efficiency are management to follow the new notions that emphasize to be the system which managers and experts will increase the roles of management as well and can push the Anam Nikaya Buddhist Sangha in Thailand has profitable points in competition and stable progression among the severe variation in the world and need to develop new notions or new capacities to be the frame that encourage new visions of organization by emphasizing personnel but the vision is extensive to cover the ideas as

1) invention of public welfare that has the plan and potential personnel to efficiently manage

2) encouragement of plan uses personnel to occur the most benefits by encouraging the knowledge and warmth to be confidential and stable feeling

3) management in public welfare is central in management that has the efficient of organization.

3. The management of efficiency in public welfare of the Anam Nikaya Buddhist Sangha in Thailand to be successful and prosperous. The most important thing of management is applicable to be the instruments to encourage the patience and the perseverance to adjust the management of efficiency for moral decision by

1) to be the most important job cause to be the model for management that involves with management of efficiency in other sides.

2) to be the process of management of efficiency in public welfare identifies to have the quality enough and have benefits the most for the Anam Nikaya Buddhist Sangha and

3) to be the process of management of efficiency prepares personnel to have the suitable job and time and includes to develop the manpower to efficiently occur and achieve the objectives of the Anam Nikaya Buddhist Sangha.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากคณาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านขอขอบพระคุณ พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร,ดร. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย กราบขอบพระคุณพระครูปริยัติกิตติธำรง, ผศ.ดร.คณบดีคณะสังคมศาสตร์ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เจริญพรขอบคุณ ผศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และเจริญพรขอบคุณอาจารย์ ดร.อำนาจ บัวศิริ ที่ได้ให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณ อาจารย์พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ,ดร. ที่เมตตามาเป็นประธานสอบประชาพิจารณ์ ขอขอบพระคุณ พระศรีสมโพธิ,ดร. ที่เมตตามาเป็นประธานสอบป้องกันวิทยานิพนธ์และเจริญพรขอบคุณ รศ.ดร.สมาน งามสนิท รศ.ดร.อภิรักษ์ จันตะนีที่ได้กรุณามาเป็นกรรมการในการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งกรุณาให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณ พระเถรานุเถระคณะสงฆ์อนัมนิกายทุกรูปที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ/ขอขอบคุณคณาจารย์ในภาควิชาที่ได้ให้ความเมตตาชี้แนะแนวทางในการศึกษาตลอดถึงในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอขอบคุณพระนิสิตสาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธและสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ทุกท่านที่เป็นกัลยาณมิตรที่ดีในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในด้านการเรียน พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ตลอดถึงให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณท่านผู้ประสานงานข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์และผู้ใกล้ชิด ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนในทุกๆ เรื่องทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี ที่ผู้วิจัยจะลืมมิได้คือพระครูสุนทรวัชรกิจ,ดร. หลวงพ่อปรีชา ปญฺญาโร และนายเมิน ทองมี ที่เป็นกัลยาณมิตรให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอดจึงขออนุโมทนาในน้ำใจเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขออนุโมทนาขอบใจ นางสาว อริญชญา อิมจิตรที่ได้ช่วยเหลือในการพิมพ์และเรียบเรียงข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่ พระคณานิมนธรรมวิริยาจารย์ (กิจ บุญธรรม) อดีตรองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย ผู้ล่วงลับ ที่เป็นผู้เมตตาแก่ผู้วิจัย สนับสนุนให้มีโอกาสในการศึกษามาโดยลำดับ ให้ได้เจริญรุ่งเรืองในพระพุทธศาสนามาถึงบัดนี้

คุณความดีอันใดที่จะพึงบังเกิดจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณหลวงปู่เกียดตัยเพื่องและบูรพาจารย์ในอดีตและปัจจุบันทุกรูป หากมีความบกพร่องประการใดผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพื่อการปรับปรุงในโอกาสต่อไป

องปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา (แซ่ไคว้)

๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภาพ	ญ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฎ
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๕
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๖
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๘
๑.๖ ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย	๙
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ	๑๑
๒.๒ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ	๒๓
๒.๓ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสาธารณสุขสงเคราะห์	๓๐
๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับคณะสงฆ์อนัมนิกาย	๔๙
๒.๕ ข้อมูลพื้นที่วิจัย	๖๗
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗๐
๒.๗ กรอบแนวคิดการวิจัย	๘๘
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๘๙
๓.๒ ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๙๐
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๙๒
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๙๖
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๙๗
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย	๑๐๐

เรื่อง	สารบัญ	หน้า
๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		๑๕๔
๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข สงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทย		๑๕๕
๔.๔ ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ ของคณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล		๑๖๐
๔.๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหาร จัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมิกายใน ประเทศไทย		๑๖๑
๔.๖ องค์ความรู้จากการวิจัย		๑๗๓
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ		
๕.๑ สรุปผลการวิจัย		๑๗๔
๕.๒ อภิปรายผล		๑๘๓
๕.๓ ข้อเสนอแนะ		๑๙๕
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก		
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ		๒๐๔
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยเชิงปริมาณ		๒๑๗
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย		๒๑๙
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยเชิงคุณภาพ		๒๒๖
ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย		๒๕๓
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)		๒๕๘
ภาคผนวก ช ประมวลภาพการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม		๒๖๗
ประวัติผู้วิจัย		๒๙๕

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๒.๑	สรุปความหมายของการบริหารจัดการ
๒.๒	สรุปแนวคิดหลักของการบริหารจัดการ
๒.๓	สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ
๒.๔	สรุปความหมายของประสิทธิภาพ
๒.๕	สรุปแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ
๒.๖	สรุปความหมายของสาธารณสุขสงเคราะห์
๒.๗	สรุปแนวคิดเกี่ยวกับสาธารณสุขสงเคราะห์
๒.๘	สรุปความสำคัญด้านการสาธารณสุขสงเคราะห์
๒.๙	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
๒.๑๐	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสาธารณสุขสงเคราะห์
๒.๑๑	งานวิจัยเกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกาย
๔.๑	สรุปความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน
๔.๒	สรุปสาระสำคัญความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน
๔.๓	สรุป จุดแข็งของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย
๔.๔	สรุปสาระสำคัญ จุดแข็งของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย
๔.๕	สรุป จุดอ่อนของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย
๔.๖	สรุปสาระสำคัญ จุดอ่อนของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย
๔.๗	สรุป โอกาสของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย
๔.๘	สรุปสาระสำคัญ โอกาสของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย
๔.๙	สรุป อุปสรรคของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๔.๑๐ สรุปสาระสำคัญ อุปสรรคของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย	๑๒๒
๔.๑๑ สรุปปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย	๑๒๖
๔.๑๒ สรุปสาระสำคัญ ปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย	๑๒๗
๔.๑๓ สรุปการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ ประชาชน	๑๓๑
๔.๑๔ สรุปสาระสำคัญการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์ แก่ประชาชน	๑๓๒
๔.๑๕ สรุปการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อ สาธารณสุขประโยชน์	๑๓๖
๔.๑๖ สรุปสาระสำคัญ การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อ สาธารณสุขประโยชน์	๑๓๗
๔.๑๗ สรุปการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรม อาสาสมัคร	๑๔๑
๔.๑๘ สรุปสาระสำคัญการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนิน กิจกรรมอาสาสมัคร	๑๔๒
๔.๑๙ สรุปการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ	๑๔๗
๔.๒๐ สรุปสาระสำคัญการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและ ส่วนราชการ	๑๔๘
๔.๒๑ สรุปแนวโน้มของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย	๑๕๑

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๔.๒๒ สรุปสาระสำคัญ แนวโน้มของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย	๑๕๓
๔.๒๓ แสดงจำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม	๑๕๔
๔.๒๔ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวม	๑๕๖
๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน	๑๕๗
๔.๒๖ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์	๑๕๘
๔.๒๗ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรม อาสาสมัคร	๑๕๙
๔.๒๘ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ	๑๖๐

ภาพที่	สารบัญภาพ	หน้า
๒.๑	การปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย	๕๘
๒.๒	การปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกาย ส่วนที่ ๒	๕๙
๒.๓	การปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกาย ส่วนที่ ๓	๖๐
๒.๔	การปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกาย ส่วนที่ ๔	๖๑
๒.๗	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๘๘
๓.๑	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	๙๘
๔.๑	องค์ความรู้ในการวิจัย	๑๗๓

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๓๙, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙ ซึ่งมีจำนวน ๔๕ เล่ม ในการวิจัยได้ใช้ชื่อย่อดังต่อไปนี้

พระวินัยปิฎก			
วิ.ม.	(ไทย)	= วินัยปิฎก	มหาวรรค (ภาษาไทย)
วิ.จ.	(ไทย)	= วินัยปิฎก	จุฬวรรค (ภาษาไทย)
วิ.มหา.	(ไทย)	= วินัยปิฎก	มหาวีรังก์ (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก			
ที.สี.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย สีสันธวรรค (ภาษาไทย)
ที.ม.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)
ที.ปา.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค (ภาษาไทย)
ส.ม.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย มหาวารวรรค (ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มูลปณณาสก์ (ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปณณาสก์ (ภาษาไทย)
ม.อุ.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย อุปริปณณาสก์ (ภาษาไทย)
ขุ.ธ.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย ธรรมบท (ภาษาไทย)
ขุ.ชา.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย ชาดก (ภาษาไทย)
อง.ติก.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย ทิกนินบาต (ภาษาไทย)
อง.ฉก.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย ฉกนินบาต (ภาษาไทย)

๒. การระบุเลขหมายพระไตรปิฎก

ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ใช้พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๓๙ เป็นหลักการอ้างอิงพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย จะระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า เช่น ที.สี. (ไทย) ๙/๑๙๘/๑๖๑. หมายความว่า ระบุถึงสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีสันธวรรค ฉบับภาษาไทย พระไตรปิฎกเล่มที่ ๙ ข้อที่ ๑๙๘ หน้า ๑๖๑ เป็นต้น

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช พระองค์ได้ทรงรับพระพุทธศาสนาเป็นศาสนา ประจำชาติ ทรงอุปถัมภ์บำรุงให้เจริญรุ่งเรืองมาจนถึงปัจจุบันนี้ และนิกายสำคัญที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างต่อเนื่องและยาวไกลมีอยู่ ๒ นิกาย คือ พระพุทธศาสนานิกายเถรวาทและพระพุทธศาสนานิกายมหายาน สำหรับพระพุทธศาสนาแบบวัชรยานนั้นถือว่าเป็นพระพุทธศาสนาแบบมหายานนิกายหนึ่งพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทที่ดำรงไว้ซึ่งคำสอนดั้งเดิมของพระพุทธเจ้า มีประเทศที่นับถือนิกายเดียวกันนี้ คือ ประเทศศรีลังกา ประเทศพม่า ประเทศเขมร ประเทศลาว ในประเทศไทยถูกแยกออกเป็น ๒ นิกาย คือ คณะสงฆ์มหานิกาย คณะสงฆ์ฝ่ายธรรมยุตินิกาย ทั้งสองนิกายไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องวัตรปฏิบัติและพระธรรมคำสอน เพียงแต่แยกกันบริหารในส่วนองค์กรเท่านั้น เช่นเดียวกันพระพุทธศาสนานิกายมหายานซึ่งอยู่ในประเทศไทยและมีส่วนในการพัฒนาการด้านต่างๆ เช่น สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ตลอดถึงวัฒนธรรมประเพณีล้วนมีส่วนในการวางรากฐานอย่างมากและพระพุทธศาสนาในมหายานในประเทศไทยก็มีพระสงฆ์อยู่ ๒ นิกาย คือ พระพุทธศาสนาแบบทิเบต หรือ อนัมนิกาย พระพุทธศาสนาแบบจีนหรือจินนิกาย พระพุทธศาสนาฝ่ายมหายานที่ยอมรับนับถือกันในประเทศไทยปัจจุบันมีนิกายสำคัญตามชนชาติที่นำเข้ามา ทั้งอนัมนิกายและจินนิกายต่างมีพิธีกรรมปฏิบัติเป็นการเฉพาะของตนตามหลักศรัทธาและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมทั้งสองนิกายนี้เป็นพระพุทธศาสนานิกายฝ่ายมหายานที่เกิดขึ้นหลังจากที่พระพุทธเจ้าทรงปรินิพพานไปแล้ว มีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะร่องรอยความแตกแยกกันทางความคิดที่เกี่ยวกับพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เนื่องจากพระพุทธเจ้าไม่ทรงแต่งตั้งบุคคลใดเป็นศาสดาสืบทอดต่อจากพระองค์ เพราะทรงให้ความสำคัญกับธรรมและวินัยที่พระองค์ได้ทรงแสดงไว้ดีแล้วอย่างสูงยิ่งมากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับตัวบุคคลในฐานะผู้สืบทอดตำแหน่งศาสดา ทรงยกธรรมและวินัยไว้ในฐานะศาสดาแทนพระองค์ว่า เป็นสิ่งแทนพระศาสดาและเป็นตัวพระศาสดาที่แท้จริง พระองค์ตรัสกับพระอานนท์พุทธอุปัฏฐากในมหาปรินิพพานสูตรว่า “อานนท์ บางทีพวกเธออาจจะคิดว่า ปาพจน์ (พระพุทธศาสนา) มีพระศาสดาล่วงลับไปแล้ว พวกเราไม่มีพระศาสดา ข้อนี้นั้นพวกเธอไม่พึงเห็นอย่างนั้น ธรรมและวินัยที่เราแสดงแล้ว บัญญัติแล้วแก่เธอทั้งหลาย หลังจากที่เราล่วงลับไป ก็จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลาย”^๑

ในรัชกาลสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พุทธศักราช ๒๑๙๙-๒๒๓๑) พระมหากษัตริย์องค์ที่ ๒๗ แห่งกรุงศรีอยุธยา มีหมู่บ้านชาวเวียดนามตั้งอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านชาวต่างประเทศอื่นๆ ในอาณาเขตกรุงศรีอยุธยาแล้ว “พวกเวียดนามอาศัยในอยุธยาเป็นชาวโคชินจีนเป็นส่วนใหญ่ หมู่บ้านชาวเวียดนามเป็นที่รู้จักในนามว่า ค่ายชาวโคชินไชน่า” ทั้งนี้ เป็นไปได้ว่า ชาวโคชินจีนสามารถเดินทางมาอยุธยาได้โดยทางทะเล ซึ่งสะดวกกว่าพวกเวียดนามจากอันดามันหรือตั้งเกี้ยวที่ต้องเดินทาง

^๑ที.ม. (ไทย) ๑๓/๑๔๑/๓๒๐.

บก”^๒ “ในเวลาต่อมาได้เกิดการจลาจลสู้รบเพื่อชิงราชบัลลังก์ใน พุทธศักราช ๒๒๓๑ ทำให้ชาวเวียดนามจำนวนหนึ่งอพยพออกจากกรุงศรีอยุธยาไป”^๓ หลังจากนั้นไม่ปรากฏชัดว่าชาวเวียดนามตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ใด จนกระทั่งช่วงสมัยกรุงธนบุรีและกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้มีชาวเวียดนามอพยพเข้ามามากมายและการเข้ามาของชาวเวียดนามพวกแรกนี้เองที่ปรากฏหลักฐานในการเข้ามาของพระสงฆ์ชาวเวียดนามเป็นครั้งแรกอีกด้วย ตามที่พระนิพนธ์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้กล่าวถึงพวกขององเชียงซุน ดังมีข้อความตอนหนึ่งว่า “เมื่อราวปีออก พุทธศักราช ๒๓๑๙ พระเจ้ากรุงธนบุรีโปรดฯ ให้รับไว้ แล้วพระราชทานที่ให้ญวนพวกองเชียงซุนตั้งบ้านเรือนอยู่นอกพระนครฝั่งตะวันออก คือ ตรงที่แถวถนนพาหุรัดทุกวันนี้ จึงเรียกกันว่าบ้านญวนมาจนสร้างถนนพาหุรัด อยู่มาองเชียงซุนพยายามจะหนีพระเจ้ากรุงธนบุรี จึงมีรับสั่งให้ประหารชีวิตเสีย (กล่าวกันอีกนัยหนึ่งว่า เมื่อพระเจ้ากรุงธนบุรี มีสัญญาวิปลาส เกิดอุปาทานว่า มีแก้วอยู่ในท้องขององเชียงซุน จึงให้ประหารชีวิต เพื่อค้นหาแก้วนั้น) พวกองเชียงซุนเป็นญวนพวกแรกที่อพยพเข้ามาตั้งภูมิลำเนาอยู่ในประเทศนี้ เมื่อภายหลังเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าเข้าศึกแล้ว”^๔

สภาพปัจจุบันและปัญหาของพระสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยเกี่ยวกับการบริหารการปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกายซึ่งแต่เดิมคณะอนัมนิกายและคณะจีนในประเทศไทย ขึ้นอยู่กับกรมท่าซ้ายตามราชการแต่พระสงฆ์ ทั้ง ๒ นิกายดังกล่าวได้ยื่นบัญชีไปยังกระทรวงธรรมการ คือ กระทรวงศึกษาธิการทุกปี เป็นการแสดงความต้องการที่จะขึ้นตรงต่อกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น ซึ่งยังเป็นกระทรวงธรรมการ และเมื่อมีการสิ่งใดที่เกี่ยวบรรพชิตมหายาน ทางกระทรวงธรรมการก็จะจัดทำไปโดยอนุโลม ทางกระทรวงธรรมการได้ทำเรื่องกราบบังคมทูลขอ พระบรมราชานุญาตให้บรรพชิตมหายานคณะต่างๆ มาขึ้นกับกระทรวงธรรมการ ซึ่งในขณะนั้นมีจำนวนวัดฝ่ายอนัมนิกายอยู่ ๗ วัด บรรพชิต ๕๔ รูป คณะจีนนิกาย ๓ วัด บรรพชิต ๒๐ รูป บรรพชิตญี่ปุ่น ๒ รูป ผাগไว้ที่วัดสระเกศ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ดำเนินการตามที่ขอมา พระจีนและพระญวนจึงได้มาขึ้นอยู่กับการกระทรวงธรรมการนับแต่นั้นมาชาวเวียดนามพวกแรกนี้เองได้สร้างวัดของชาวเวียดนามจำนวน ๒ วัด คือ “วัดกามโลตื้อ และ วัดโหย่คันตื้อ”^๕ พุทธศักราช ๒๓๒๕ ซึ่งตรงกับปีที่ ๒ ของรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีชาวเวียดนามอพยพเข้ามาอีกครั้งโดยมาพร้อมกับองเชียงสือ ซึ่งเป็นพระราชนัดดาของพระเจ้าเมืองเว้พระองค์หนึ่ง ได้หลบหนีศัตรูอาศัยอยู่ที่เมืองไซ่ง่อน ประชาชนพลเมืองในไซ่ง่อนมีความเคารพนับถือมาก จนถึงกับยกย่องให้ครองเมืองไซ่ง่อนเพื่อต่อสู้ศัตรู แต่ไม่สามารถสู้ได้ จึงพากันอพยพหลบหนีมาอาศัยอยู่ที่เกาะกระปือในเขตแดนเขมร ในครั้งนั้น พระยาชลบุรี ได้คุมเรือรบไปลาดตระเวนทางชายทะเลพบเข้าจึงได้ช่วยเหลือนำเข้ากรุงเทพมหานคร พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้ทรงพระกรุณาโปรดรับไว้ โดยได้พระราชทานที่ดินริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออกที่เรียกว่าตำบลคอกกระปือ ให้เป็นที่ตั้งถิ่น

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒.

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗.

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔.

^๕ พระบริหารอนัมนิพต (ถาวร มินเือง), ฤกษ์ฉลอง, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชาชน จำกัด, ๒๕๔๓), หน้า ๑๐๔.

ฐานของญวนพวกองเชียงสือ (ปัจจุบัน คือ ที่ตั้งสถานทูตโปรตุเกส)^๖ พระสงฆ์ที่จำพรรษาอยู่ในวัดทั้งสองเป็นพระสงฆ์ที่เดินทางมาจากประเทศเวียดนามโดยตรง ดังปรากฏหลักฐานในพระนิพนธ์ “ตำนานพระญวน” ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพว่า “พระญวนในประเทศสยามนั้น ชั้นแรกก็คงบวชเรียนมาจากเมืองญวน แต่เห็นจะมีเช่นนั้นเพียงในรัชกาลที่ ๑ ต่อนั้นมาเองญวนกับไทยเกิดเป็นอริกันมาตลอดรัชกาลที่ ๒ และรัชกาลที่ ๓ ชาวประเทศทั้ง ๒ ฝ่ายมิได้ไปมาหาสู่กันอย่างปกติ พระญวนในประเทศนี้ก็มิได้บวชเรียนในประเทศนี้เอง แต่ยังมีที่เป็นญวนนอกลงมาเพียงพระครูคณานัมสมณาจารย์ (ฮึง) และพระครูคณานัมสมณาจารย์ (เหยี่ยวกร้าม) ท่านทั้ง ๒ นี้ เมื่อยังเป็นเด็กตามบิดามารดาเข้ามาในรัชกาลที่ ๓ แล้วมาบวชในกรุงเทพฯนี้”^๗ เรียนชานกันว่า “วัดญวนตลาดน้อย” และวัดอนัมมิกายาราม (กว้างเพือกต้อ) ซึ่งตั้งอยู่ภายในกรุงเทพมหานคร”^๘ ครั้นถึงรัชกาลที่ ๓ ชาวเวียดนามก็ได้สร้างวัดขึ้นอีก ๓ วัด คือ “วัดถาวราราม (คั่นถ่อต้อ) วัดสมณานัมบริหาร (เกียงเพือกต้อ) และวัดเขตรนาบุญญาราม (เพือกเตียนต้อ)” เป็นวัดที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี และในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากพวกญวนที่เข้ามาคราวนี้มี ๒ พวก เป็นการอพยพเข้ามาครั้งสุดท้าย คือ พวกหนึ่งนับถือพระพุทธศาสนา พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดฯ ให้ไปอยู่ที่จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อรักษาป้อมเมืองใหญ่ ส่วนอีกพวกหนึ่งนับถือศาสนาคริสต์ ได้โปรดฯ ให้ไปอยู่ร่วมกับพวกเข้ารีตที่ตำบลสามเสนในกรุงเทพมหานคร วัดและพระสงฆ์ที่เกิดขึ้นช่วงนี้ยังเป็นพระสงฆ์ที่เดินทางเข้ามาจากประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นประเทศต้นแบบขนบธรรมเนียม นอกจากนั้นขนบธรรมเนียม เดิมๆ ยังคงถือตามคติอย่างประเทศเวียดนามอยู่นั่นเอง ซึ่งปรากฏตามหลักฐานในพระนิพนธ์ “ตำนานพระญวน” ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ กล่าวไว้ว่า “พระญวนในประเทศญวนกับประเทศสยามไม่ได้ติดต่อกันต่างฝ่ายต่างก็ถือคติตามประเทศที่ตนเองอยู่อาศัยพระญวนที่มาจากประเทศสยามมาแก้ไขคติ หันมาตามพระสงฆ์ไทยหลายอย่าง เป็นต้นว่า มาถือสิกขาบทวิกาลโภชน คือ ๑) ไม่กินข้าวเย็น ๒) ครองผ้าสีเหลืองไม่ใช่ต่างสี ๓) ไม่ใส่รองเท้าและถุงเท้าเหมือนเช่นในเมืองญวน แต่ส่วนข้อวัตรปฏิบัติอย่างอื่น ตลอดจนกิจวัตรและพิธีกรรมประจำอื่นๆ คงทำตามแบบในเมืองญวน เช่นเดิม”^๙

หลังรัชกาลที่ ๕ - รัชกาลปัจจุบัน “ชาวญวนได้ร่วมกันสร้างวัดต่างๆ ขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ วัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) วัดชัยภูมิการาม (ตีห่านต้อ) วัดบำเพ็ญจินพรต (เปียนเพือกต้อ) วัดโลกานุเคราะห์ (ต้อเตต้อ) วัดถาวรารามหาดใหญ่ (คั่นถ่อต้อ) วัดสุนทรประดิษฐ์ (คั่นอังต้อ) วัดอุภัยภาติการาม (ซาปอกง) วัดถ้ำเขาน้อย (ลองเซิงต้อ) วัดมหายานกาญจนมาศราชวร บำรุง วัดอนัมมิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล” และมีการสร้างวัดเพิ่มอีก ๓ วัด และสำนักสงฆ์อีก ๕ แห่งได้แก่ “วัดศรัทธายัมพานิขาราราม (โผเจียวต้อ) วัดเจริญบุญไพศาล และวัดธรรมปัญญาารามบาง

^๖ คณะสงฆ์อนัมมิกายแห่งประเทศไทย, **อนัมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑**, (กรุงเทพมหานคร : เอกสารประกอบการเรียนอนัมมิกาย แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม ๑๔), หน้า ๑๑.

^๗ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๗.

^๘ พระคณานัมสมณาจารย์ (โผเรียน เป้า), **ประวัติพระสงฆ์อนัมมิกายในราชอาณาจักรไทย**, (กรุงเทพมหานคร : วัดชัยภูมิการาม, ๒๕๓๕), หน้า ๖-๑๑.

^๙ คณะสงฆ์อนัมมิกายแห่งประเทศไทย, **อนัมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑**, (กรุงเทพมหานคร : เอกสารประกอบการเรียนอนัมมิกาย แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม ๑๔), หน้า ๑๘-๑๙.

ม่วง ส่วนสำนักสงฆ์ได้แก่ ๑) สำนักสงฆ์ป่าสุขาวดี จ.เชียงใหม่ ๒) สำนักสงฆ์ตาลเลียนอนัมพรตจังหวัดอุดรธานี ๓) สำนักสงฆ์ถ้ำกลองทิพย์ (เขาแกลต) จังหวัดจันทบุรี ๔) สำนักสงฆ์ธรรมปัญญารามดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ๕) สำนักสงฆ์แดนสุขาวดีวิถีเซน จังหวัดราชบุรี

สรุปภาพรวมจากอดีตจนถึงปัจจุบันประมาณ ๒๐๐ ปีเศษ มีวัดอนัมนิกายเป็นทางการรวม ๒๐ แห่ง และสำนักสงฆ์มี ๕ แห่ง โดยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๗ แห่ง ต่างจังหวัด ซึ่งกระจายอยู่ในภูมิภาคต่างๆ เช่น ภาคกลางจังหวัดสมุทรสาคร ๑ วัด จังหวัดนครปฐม ๑ วัด จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน ๓ วัด จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๑ วัด ภาคอีสาน ที่ จังหวัดอุดรธานี จำนวน ๑ วัด ภาคใต้จังหวัดยะลา จำนวน ๑ วัด และ จังหวัดสงขลา จำนวน ๑ วัด ภาคตะวันออก จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๒ วัด จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๑ วัด และจังหวัดราชบุรี ๑ วัด คณะสงฆ์อนัมนิกายเข้ามาเผยแผ่ในประเทศไทยต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบของคณะสงฆ์ไทยที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๓๕^{๑๐} โดยได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕ ทวิ “กล่าวถึงคณะสงฆ์อื่น หมายความว่า บรรดาบรรพชิตจันนิกายหรืออนัมนิกายและยังมีปรากฏในมาตรา ๔๖ การปกครองคณะสงฆ์อื่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้เป็นการยืนยันชัดเจนว่าพระสงฆ์อนัมนิกายสามารถปฏิบัติกิจของคณะสงฆ์ได้ด้วยการความถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นจึงมีการอ้างอิงหลักการบริหารกิจการคณะสงฆ์เถรวาทบางส่วนซึ่งจะมีกิจการคณะสงฆ์อนัมนิกายหลักๆ อยู่ ๖ ด้าน”^{๑๑} ได้แก่

๑. การบริหารกิจการด้านการปกครอง
๒. การบริหารกิจการด้านการศึกษา
๓. การบริหารกิจการด้านศึกษาสงเคราะห์
๔. การบริหารกิจการด้านการเผยแผ่
๕. การบริหารกิจการด้านการสาธารณูปการ
๖. การบริหารด้านการสาธารณสงเคราะห์

การบริหารกิจการคณะสงฆ์อนัมนิกายทั้ง ๖ ด้านนี้ ล้วนแต่เป็นประโยชน์ในการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นการสืบต่ออายุของพระพุทธศาสนาให้ยั่งยืน รวมถึงเป็นแหล่งยึดเหนี่ยวจิตใจของพุทธศาสนิกชนชาวไทยญวนและจีนทั้งในและต่างประเทศอีกด้วยเมื่อการบริหารกิจการคณะสงฆ์อนัมนิกายได้ดำเนินการมาตั้งแต่มีกฎกระทรวงรองรับการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจนและถูกต้องแล้วนั้นย่อมต้องมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการไว้อย่างมากมาย เป็นต้นว่า การถือตามความเชื่อของลัทธินิกายที่เป็นของชาวญวนเริ่มจิตจางลงอย่างมากเนื่องจากคนที่มีเชื้อชาติเป็นชาวญวนในประเทศไทยปัจจุบันนี้เริ่มมีน้อยมาก รวมถึงลูกหลานของชาวญวนที่เกิดในประเทศไทยก็

^{๑๐} สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๓๕, (กรุงเทพมหานคร : รัฐสภา, ๒๕๕๓), (อัดสำเนา).

^{๑๑} พระบริหารอนัมนิพฺพต (ถาวร มินเอ็ง), ฤทธิฉลอม, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชาชน จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๑๓๗-๑๔๔.

ถือตามคติไทยมากกว่าคติของชาวญวน ปัจจุบันนี้คนเชื้อชาติญวนไม่นิยมบรรพชาอุปสมบทเป็นพระสงฆ์อันมีนิกายแล้ว จึงทำให้พระสงฆ์ญวนแท้ๆเริ่มลดลงมากทำให้การสืบทอดต่ออายุพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายานตามคติของชาวญวนยากลำบากมากขึ้น ทั้งในเรื่องของพิธีกรรม ภาษาญวน หากไม่มีการแก้ไขจะทำให้อนาคตอันใกล้มีความยากลำบากในการเผยแผ่ธรรมมากขึ้นอัตลักษณ์ของความเป็นพระสงฆ์อันมีนิกาย

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย ระบบการบริหารกิจการคณะสงฆ์อันมีนิกายตั้งแต่อดีตเป็นมา แต่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและคณะสงฆ์ไทยเป็นอย่างดี ด้านนโยบายและวิธีการ รวมถึงการได้รับความศรัทธาจากประชาชนในพื้นที่ที่วัดอันมีนิกายตั้งอยู่ เช่น การมาร่วมกิจกรรมทางศาสนาตามเทศกาลตลอดทั้งปี ซึ่งช่วงต้นปีจะมีเทศกาลบูชาดาวนพเคราะห์ กลางปีมีเทศกาลไทยทานทั้งกระจาด และสิ้นปีมีเทศกาลกินเจ ทั้ง ๓ เทศกาลนี้ได้รับความศรัทธาจากพุทธศาสนิกชนเป็นอย่างมากจากเงื่อนไขอันเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารกิจการคณะสงฆ์อันมีนิกายแห่งประเทศไทยนี้จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นควรศึกษาว่าเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันมีนิกายในประเทศไทย การสร้างรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์อันมีนิกาย การทำให้การบริหารกิจการคณะสงฆ์อันมีนิกายมีประสิทธิภาพสูงสุด อย่างยั่งยืน

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาพัฒนาการการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันมีนิกาย

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาหลักการและวิธีการการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ที่ดี

๑.๒.๓ เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ที่ดีของคณะสงฆ์อันมีนิกาย

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ การพัฒนาการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อันมีนิกาย อยู่ในระดับใด

๑.๓.๒ หลักการและวิธีการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ที่ดี อยู่ในระดับใด

๑.๓.๓ รูปแบบการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ที่ดีของคณะสงฆ์อันมีนิกาย ควรอยู่ในระดับใด

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย” ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย มุ่งศึกษาเพื่อส่งเสริมการบริหารกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย ตามหลักการบริหารจัดการที่สำคัญ คือ ความคิด ตัดสินใจ วางแผน บริหาร และการมีภาวะผู้นำโดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

ก. เพื่อให้วัดต่างๆ มีโอกาสศึกษาแนวการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย

ข. เพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทยที่ยืดหยุ่นสามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานได้

ศึกษาสภาพและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทยปฏิบัติ มีขอบเขต ดังนี้

ก. สภาพด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน ประกอบด้วย การดำเนินการที่วัดหรือคณะสงฆ์ดำเนินการเองที่เกี่ยวข้องกับการจัดการงานสาธารณสุขสงเคราะห์ ซึ่งกิจอย่างใดอย่างหนึ่งมีวัตถุประสงค์ให้เป็นสาธารณประโยชน์

ข. สภาพด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ ประกอบด้วย สภาพการช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมกิจการของรัฐหรือของเอกชนหรือผู้ใดผู้หนึ่งดำเนินการ เพื่อการสาธารณประโยชน์ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย

ค. สภาพด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจการอาสาสมัคร เช่น ขุดลอกคูคลอง สร้างโรงพยาบาลและจัดซื้อเครื่องมือแพทย์ สร้างประปา สร้างเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ปลุกต้นไม้ และอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต่อการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย

ง. สภาพด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ เช่น จัดตั้งหน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย ช่วยเหลือประชาชนทั้งด้านไฟไหม้ และน้ำท่วมพร้อมมอบเครื่องอุปโภคบริโภคแก่ผู้ประสบภัย และอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต่อการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑.๔.๒.๑ เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาเอกสาร พระไตรปิฎก หนังสือ งานวิจัย และแผนพัฒนาต่างๆ ของภาครัฐ เพื่อกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยสำหรับการสัมภาษณ์เชิง ลึก (In-depth Interview) แบบมีโครงสร้าง และประชุมกลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) พระภิกษุผู้บริหารวัด คณะกรรมการวัด และผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

๑.๔.๒.๒ เชิงปริมาณ (Quantitative Research) ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

๑. สถานภาพ อายุ พรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ และวุฒิการศึกษาทางธรรม

๒. ศึกษาสภาพและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์อนัมนิกาย ในประเทศไทย ใน ๔ ด้าน คือ

๒.๑ ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

๒.๒ ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

๒.๓ ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจการอาสาสมัคร

๒.๔ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยการบริหารกิจการคณะสงฆ์ อนัมนิกายในประเทศไทยมี ๓ กลุ่ม

๑) เชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

๑.๔.๓.๑ การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษาสภาพการบริหาร กิจการคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ประกอบด้วย พระภิกษุผู้บริหารวัดและคณะกรรมการวัดที่ มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ที่ใช้เป็นกรณีศึกษา ๒๐ วัด ๕ สำนักสงฆ์ จำนวน ๒๖ รูป/คน

๑.๔.๓.๒ การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) พระภิกษุและ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๓ รูป/คน เพื่อแสวงหาความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในบางประการ และ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจการคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ได้ รูปแบบการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยที่มีความสมบูรณ์

๒) เชิงปริมาณ (Quantitative Research)

๑.๔.๓.๓ สภาพและสิ่งแวดล้อมของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทยเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับสำรวจสภาพความพร้อมของวัด เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการบริหารกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย ประกอบด้วย พระภิกษุผู้บริหารวัด และพระภิกษุ

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ใช้ในการศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดเขตพื้นที่คือ วัดของคณะสงฆ์อัครนิกาย จำนวน ๒๐ วัด สำนางสงฆ์ ๕ แห่ง ได้แก่

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖ ถึงเดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ รวมระยะเวลาในการทำวิจัย ๑๔ เดือน

๑.๕. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้เพื่อการวิจัย ดังนี้

การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่นๆ หรือเป็นกระบวนการออกแบบและรักษา สภาพแวดล้อมที่บุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ หมายถึง การใช้ทรัพยากรในการดำเนินการใดๆ ก็ตามโดยมีสิ่งมุ่งหวังถึงผลสำเร็จและผลสำเร็จนั้นได้มาโดยการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด และการดำเนินการเป็นไปอย่างประหยัด ไม่ว่าจะเป็นระยะเวลา ทรัพยากร แรงงาน รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการนั้นๆ ให้เป็นผลสำเร็จ และถูกต้องในระดับใด

การสาธารณสุขสงเคราะห์ หมายถึง การดำเนินกิจการสาธารณสุขประโยชน์เพื่อช่วยเหลือ เกื้อกูลแก่คนในชุมชนและสังคม โดยการจัดกิจกรรมอันเป็นสาธารณสุขประโยชน์หรือสาธารณสุข สงเคราะห์ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่คนในชุมชนและการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นใน ๔ ด้าน

ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน หมายถึง การที่วัดหรือ คณะสงฆ์ดำเนินการเองซึ่งกิจอย่างใดอย่างหนึ่งมีวัตถุประสงค์ให้เป็นสาธารณสุขประโยชน์

ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณสุขประโยชน์ หมายถึง การช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริมกิจการของรัฐหรือของเอกชนหรือผู้ใดผู้หนึ่งดำเนินการ และการนั้นเป็นไปเพื่อการสาธารณสุขประโยชน์

ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร หมายถึง การสร้างถนน ชุตลอกคูคลอง สร้างโรงพยาบาลและจัดซื้อเครื่องมือแพทย์ สร้างประปา สร้างเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ปลุกต้นไม้

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ หมายถึง การช่วยเหลือประชาชน ในการคอยช่วยเหลือ เช่น จัดตั้งหน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย ช่วยเหลือประชาชนทั้งด้านไฟ ฟ้าไหม้ และน้ำท่วมพร้อมมอบเครื่องอุปโภคบริโภคแก่ผู้ประสบภัย

พระสงฆ์อัครนิกาย หมายถึง พระสงฆ์ที่บวชสังกัดอัครนิกายทั้งชาวไทยและชาว ต่างประเทศ โดยสังกัดวัดอัครนิกายในประเทศไทย

๑.๖. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๖.๑ ทำให้ทราบแนวคิดเกี่ยวกับการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกาย

๑.๖.๒ ทำให้ทราบถึงสภาพทั่วไปของการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย

๑.๖.๓ ทำให้ได้รูปแบบการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะ สงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย

๑.๖.๔ สามารถนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ ของคณะสงฆ์อัครนิกาย ให้คณะสงฆ์ทั่วประเทศเพื่อพัฒนางานให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

“พระพุทธเจ้าทรงรังเกียจอิทธิปาฏิหาริย์และสรรเสริญอุบาสกนิปาฏิหาริย์ว่าเป็นเยี่ยม” การบริหารกิจการด้านต่างๆของคณะสงฆ์อนัมนิกายอาศัยหลักการทางพระพุทธศาสนาในพระไตรปิฎกและหลักการบริหารทางสังคมมีการใช้อิทธิปาฏิหาริย์บ้างในบางโอกาสเพื่อความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับสภาพสังคมของยุคสมัยตามหลักการของพระพุทธศาสนาเถรวาทโดยยึดหลักการพุทธวิธีอันชาญฉลาดที่ทรงสามารถตั้งพุทธศาสนจักรขึ้นท่ามกลางศาสดาเจ้าลัทธิทั้งหลาย ในสมัยนั้นการบริหารและการบริหารจัดการมีแนวคิดมาจากธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคมซึ่งจะต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม โดยจะต้องมีผู้นำกลุ่มหรือวิธีการควบคุมดูแลกันภายในกลุ่มเพื่อให้เกิดความสุขและความสงบเรียบร้อย ที่ใดมีกลุ่มที่นั้นย่อมมีการบริหาร “เสมือนดอกบัวโผล่ขึ้นท่ามกลางหนองและโคลนตมแต่ก็ทรงสามารถหมุนธรรมจักรอันประเสริฐสู่ดวงใจของมนุษย์นิกรให้ได้ รสพระธรรมเป็นที่ยอมรับกันทั่วหน้าว่าคำสอนของพระองค์เป็นสิ่งอำนวยสุขให้จริงตั้งแต่บัดนั้น จนกระทั่งบัดนี้” การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายจึงมีความสำคัญ

๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

๒.๒ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

๒.๓ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสาธารณสุขสงเคราะห์

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับคณะสงฆ์อนัมนิกาย

๒.๕ ข้อมูลพื้นที่วิจัย

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๖.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

๒.๖.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณสุขสงเคราะห์

๒.๖.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานสาธารณสุขสงเคราะห์เป็นงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ชุมชนและสังคมโดยมีวัดและพระภิกษุเป็นแกนนำได้แก่โครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโครงการบรรพชาอุปสมบทสามเณรภาคฤดูร้อนโครงการสงเคราะห์พระภิกษุสามเณรและวัดที่ประสบภัยและขาดแคลนซึ่งมีเจ้าอาวาสพระภิกษุเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนและสังคมเช่นให้สถานที่เป็นที่จัดประชุมอบรมเยาวชนและประชาชนด้านอาชีพต่างๆ การสร้างถนนเข้าหมู่บ้านการออมทรัพย์ให้สถานที่เป็นตั้งแหล่งประปาหมู่บ้านการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนการช่วยเหลือผู้ป่วยผู้ยากไร้

๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

การบริหารงานเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการดำเนินงานของทุกองค์กรเพราะการบริหารงานสามารถบ่งชี้ให้เห็นได้ว่าองค์กรมีความเจริญก้าวหน้าเพียงใดการบริหารงานขององค์กรที่ดีนั้นผู้บริหารองค์กรจะต้องมีความสามารถในการวางแผนให้บุคลากร สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ประสิทธิผลสูงสุดทั้งนี้เพราะผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นศักยภาพและความสามารถของตัวผู้บริหารเอง

๒.๑.๑ ความหมายการบริหารจัดการ

“บริหาร” มาจากคำว่า Administration หรือบางตำราก็นิยามว่า Management ตามหนังสือ Webster Dictionary คำว่า Administration มีความหมายเหมือนกับคำว่า Management ฉะนั้น จึงมีการใช้ทั้งสองคำนี้ในลักษณะเดียวกัน แต่คำว่า Management มักจะใช้ในการบริหารองค์กรหรือหน่วยงานที่มุ่งในด้านผลกำไร แต่การบริหารในวงการศึกษาหรือการบริหารงานโครงการสุขภาพในสถานศึกษานี้ได้มุ่งหวังผลกำไรจึงควรใช้คำว่า Administration จึงจะเหมาะสมกว่าการบริหาร หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปร่วมกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์^๑ รวมถึงการใช้ศิลปะหรือความสามารถในการรวมวัตถุและกำลังคนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด^๒ เป็นกระบวนการจัดองค์การและการใช้ทรัพยากรต่างๆเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า^๓ “การบริหารจัดการ” และ “การจัดการ” ได้ดังนี้

๑. “การบริหาร”(Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูงโดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูงเป็นค่านิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการและคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึงผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐหรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไรการบริหารคือ กลุ่มของกิจกรรมประกอบด้วยวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรือการอำนวยการและการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6M’s) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลครบถ้วนเป็นการขับเคลื่อนงานภายในองค์กรให้เดินไปข้างหน้าโดยอาศัยผู้อื่นด้วยการเป็นผู้นำ (Leadership) การแนะแนว (Guiding) และการกระตุ้น (Motivative) ความเพียรของผู้อื่นเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรและยังรวมไปถึงการให้กำลังใจ (Inspiring) การสื่อสาร (communicating) การวางแผน (Planning) และการจัดการ (Management)”^๔

^๑Herbert A. Simon, **Administrative Behavior**, (New York : Macmillian, 1947), p. 3.

^๒Hutchinson, Jonh G., **Organization : Theory and Classical Concepts**, (New York : McGraw-Hill, 1967), p. 12.

^๓Ernest Dale, **Management : Theory and Practice**, (New York : McGraw-Hill,1973), p.4.

^๔E.N. Chapman, **Supervisor Survival Kit**, (second edition, California : ScienceResearch Associates Inc., 1995), p. 3.

๒. “การจัดการ” (Management) จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายหรือแผนที่วางไว้ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business Management) ส่วนคำว่า “ผู้จัดการ” (Manager) จะหมายถึงบุคคลในองค์กรซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมในการบริหารทรัพยากรและกิจการงานอื่นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ขององค์กร^๕ “Management คือ การใช้ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น”^๖ การบริหารเป็นกระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่างๆ ดำเนินกิจการตามขั้นตอนต่างๆ โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในองค์การการตระหนักถึงความสามารถความถนัดความต้องการและความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์การควบคู่ไปด้วยองค์การจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้^๗ ความหมายเกี่ยวกับการบริหารไว้ ๒ นัยคือ

๑) คำว่าบริหารมาจากภาษาบาลีว่า บริหาร มาจากศัพท์ว่า ปริ แปลว่า รอบ และ หาราตุในความนำไปดั่งนั้นคำว่า บริหาร จึงแปลว่านำไปโดยรอบอีกสำนวนหนึ่งคำว่าบริหาร แปลว่า อ้อมหนีหลักหนีหลบหนีดังในประโยคภาษาบาลีว่า “ปภิปริหริตสมตฺถโถ” แปลว่า ผู้สามารถเพื่อการอ้อมหนีหลักหนีหลบซึ่งปัญหาหรือแปลว่าผู้สามารถบริหารปัญหาและนำปัญหาไปโดยรอบหรือกำจัดปัญหาให้หมดสิ้นไป

๒) การบริหารแปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Administer และ Administration แปลความหมายคือการปกครองดำเนินการอำนวยการจัดการจัดให้วางส่งเสริมและบำรุง^๘ การบริหารหมายถึง การปกครอง (Government) การดูแลรักษาหมู่คณะและการดำเนินงานหรือจัดการงาน (Management) กิจกรรมต่างๆ ของหมู่คณะหรือองค์การต่างๆ ให้ได้บรรลุผลสำเร็จลุล่วงตามนโยบาย (Policy) และวัตถุประสงค์ (Purpose/Objective) ขององค์การนั้นๆ ด้วยมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และการบริหารหมู่คณะคือการปกครองดูแลตลอดทั้งแนะนำสั่งสอนอบรมพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ที่มีอยู่หรือพำนักอาศัยอยู่ในวัดให้ประพฤติอยู่ในพระธรรมวินัยและตามกฎหมายของบ้านเมืองกฎข้อบังคับระเบียบคำสั่งและการประกาศของมหาเถรสมาคม^๙ การทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยคนอื่น (Getting things done through other people) เมื่อว่าตามคำนิยามนี้

การบริหารพระพุทธศาสนาเริ่มมีอันเป็นรูปธรรมสองเดือนนับจากวันที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้นั้นคือในวันอาสาฬหบูชาเมื่อพระพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรมเทศนาเป็นครั้งแรกแก่ พระปัญจวัคคีย์ ซึ่งทำให้เกิดพระสงฆ์ขึ้นเมื่อมีพระสงฆ์ขึ้นเป็นสมาชิกใหม่เกิดขึ้นในพระพุทธศาสนาอย่างนี้พระพุทธเจ้าก็ต้องบริหารคณะสงฆ์และวิธีการที่พระพุทธเจ้าทรงใช้ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ซึ่ง

^๕ ศิริวรรณ เสรีรัตน์, รศ. และคณะ, **องค์การและการจัดการ (ฉบับสมบูรณ์) (Organization and Management)**, (กรุงเทพมหานคร : Diamond in Business World, ๒๕๔๕), หน้า ๑๘-๑๙.

^๖ Don Hellriegel, **Management** (third edition, Addison - Wesley : Publishing Company .lmc., 1982), p. 6.

^๗ พะยอม วงศ์สารศรี, **องค์การและการจัดการ**, (กรุงเทพมหานคร : พรวนการพิมพ์, ๒๕๔๒), หน้า ๓๖.

^๘ สิริภาพ เหล่าลาภะ, **พุทธศาสตร์การเมือง**, (กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๔๕), หน้า ๑๔๐.

^๙ พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงฺคโล), **การบริหารวัด**, พิมพ์ครั้งที่ ๘, (นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์, ๒๕๔๘), หน้า ๒๖.

ดำรงสืบต่อมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า ๒,๕๐๐ ปี เป็นข้อมูลให้เราได้ศึกษาเรื่องพุทธวิธีบริหาร นอกจากนี้ยังมีพุทธพจน์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกระจายอยู่ในพระไตรปิฎกการศึกษาพุทธพจน์เหล่านั้นก็จะทำให้ทราบถึงพุทธวิธีบริหาร^{๑๐} นำไปสู่กระบวนการของการทำกิจการที่มีการวางแผน (Planning) การอำนวยการ (Directing) และความร่วมมือ (Coordinating) โดยเฉพาะกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ”^{๑๑}

สรุปได้ว่าการบริหารจัดการเป็นการร่วมมือกันดำเนินงานในด้านต่างๆ ตามแผนขององค์กรหรือหน่วยงานให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจะต้องอาศัยความร่วมมือของบุคคลหลายคน ช่วยกันทำ ทั้งนี้ผู้นำจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการดำเนินการด้านการบริหารจัดการเป็นอย่างดี เพราะถ้าผู้นำไม่มีความรู้ ไม่มีทักษะ ผู้ปฏิบัติงานก็จะมีแนวทางหรือหลักในการดำเนินงาน การบริหารจัดการก็จะมีไม่บรรลุผลสำเร็จ

ตารางที่ ๒.๑ สรุปความหมายของการบริหารจัดการ

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
Herbert A. Simon (1947,p.3)	การบริหารจัดการ เป็นกิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คน ร่วมกันดำเนินการเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ
Hutchinson, G. Jonh	เป็นศิลปะการรวมคนเพื่อความสำเร็จ
Ernest Dale	เป็นกระบวนการจัดองค์การและการใช้ทรัพยากรให้บรรลุวัตถุประสงค์
E.N. Chapman (1995, p. 3)	การบริหารโดยให้บุคลากรทำหน้าที่ ๑. เป็นผู้นำ (Leadership) ๒. การแนะแนว (Guiding) ๓. การกระตุ้น (Motivative) ๔. การให้กำลังใจ (Inspiring) ๕. การสื่อสาร (communicating) ๖. การวางแผน (Planning) ๗. การจัดการ(Management)
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (๒๕๔๕, หน้า ๑๘-๑๙)	การบริหาร เน้นการกำหนดนโยบาย การจัดการ เน้นการปฏิบัติการ

^{๑๐} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต), **พุทธวิธีบริหาร**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๔.

^{๑๑} Dale Yoder, **Personnel Principles and Policies**, (fourth printing, Englewood Cliffs :New Jersey Prentice - Hall, Inc. 1956), p. 7.

ตารางที่ ๒.๑ (ต่อ)

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
Don Hellriegel (1982, p.6)	เป็นการใช้ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น
Dale Yoder (1956, p. 6)	กระบวนการของการทำกิจการที่มีการวางแผน (Planning) การ อำนวยการ (Directing) และความร่วมมือ(Coordinating) โดยเฉพาะกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ
พะยอม วงศ์สารศรี (๒๕๔๒, หน้า ๓๖)	เป็นการศิลปะและกลยุทธ์ต่างๆ โดยการร่วมแรงของสมาชิกใน องค์การ
สิรภาพ เหล่าละกะ (๒๕๔๕, หน้า ๑๔๐)	เป็นผู้สามารถบริหารปัญหา และสามารถจัดปัญหาให้หมดไป
พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงคล) ๒๕๔๘, หน้า ๒๖)	การปกครองเป็นการดูแลหมู่คณะ ให้มีประสิทธิภาพในการ ดำเนินงาน

๒.๑.๒ แนวคิดหลักการบริหารจัดการ

การบริหารเป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น (Getting things done through other people) และกล่าวว่าหน้าที่ของผู้บริหารเป็นกรอบในการพิจารณาของผู้บริหารให้สำเร็จมี ๕ ประการตามคำย่อภาษาอังกฤษว่า “POSDC” ดังนี้คือ

๑. P คือPlanningหมายถึงการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จที่จะตามมาในอนาคตผู้บริหารที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเพื่อกำหนดทิศทางขององค์กร

๒. O คือ Organizing หมายถึงการจัดองค์กรเป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกและสายบังคับบัญชาภายในองค์กรมีการแบ่งงานกันทำและการกระจายอำนาจ

๓. S คือStaffingหมายถึงงานบุคลากรเป็นการสรรหาบุคลากรใหม่การพัฒนาบุคลากรและการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน

๔. D คือDirectingหมายถึงการอำนวยการเป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการดำเนินการตามแผนผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและต้องมีภาวะผู้นำ

๕. C คือControllingหมายถึงการกำกับดูแลเป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กรรวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กร^{๑๒}

หลัก POSDCoRB ในหนังสือ ความรู้เบื้องต้นทางการบริหารรัฐกิจ ระบุว่า การบริหารรัฐกิจได้รับการยอมรับว่าเป็นศาสตร์ทางการบริหารมากขึ้นเมื่อมีผลงานของนักวิชาการด้านการบริหารรัฐกิจผู้ที่ได้รับการกล่าวถึงเสมอและถือเป็นจุดสูงสุดในการยอมรับนับถือ คือ ผลงานการเขียนของ Luther Gulick and Lyndall Urwick ในปี ค.ศ. ๑๙๓๗ ชื่อหนังสือ Papers on the Science of

^{๑๒} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), พุทธวิธีในการบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ ๔. (กรุงเทพมหานคร :มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๓ - ๕.

Administration ซึ่งมีการเสนอกระบวนการบริหารหรือหลักเกณฑ์การบริหารขึ้นมาจนเป็นที่โด่งดัง และต่อมา Gulick ได้พัฒนาปรับปรุงอักษรย่อหลักการบริหารเป็น ๗ ตัวโดยได้มาจากงานวิเคราะห์ของ Henry Fayol และกลายเป็นอักษรย่อต้นบัญญัติทั้ง ๗ หมายถึง กิจกรรมการปฏิบัติงานของหัวหน้าฝ่ายบริหาร อักษรย่อดังนี้ POSDCoRB (พอสต์คอร์บ)^{๑๓}

ทักษะที่สำคัญที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมีหลายประการ แต่อาจสรุปได้เป็นทักษะด้านต่างๆ ๓ ด้าน คือ ทักษะเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะเกี่ยวกับคน และทักษะเกี่ยวกับความคิด (เชิงปัญญา)^{๑๔} หลักบริหารจัดการโดยทั่วไปยืดหยุ่นได้ และต้องใช้ได้กับเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงซึ่งดังกล่าวนี้มีหลักของการบริหารจัดการไว้ ๑๔ ข้อดังนี้

๑) การแบ่งงานกันทำเป็นความเชี่ยวชาญพิเศษที่นักเศรษฐศาสตร์เห็นว่าจำเป็นสำหรับความมีประสิทธิภาพในการใช้แรงงานต้องประยุกต์ใช้หลักการนี้ในงานทุกชนิดทั้งงานการจัดการและงานเทคนิค

๒) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอำนาจและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กันซึ่งความรับผิดชอบเกิดจากอำนาจหน้าที่อำนาจเป็นส่วนประกอบของปัจจัยที่เป็นทางการต่างๆได้มาจากตำแหน่งผู้บริหารและปัจจัยส่วนบุคคลเป็นการประสมประสานของการมีไหวพริบประสบการณ์คุณค่าทางศีลธรรมความรับผิดชอบในอดีต ฯลฯ ซึ่งอำนาจหน้าที่ต้องอยู่คู่กับความรับผิดชอบ

๓) ความมีระเบียบวินัยเป็นการยอมรับเคารพข้อตกลงซึ่งกันและกันการประยุกต์ใช้พลังและสัญลักษณ์ภายนอกของการยอมรับวินัยต้องมีความเหนือกว่าในทุกระดับเพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้

๔) การมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวหมายถึงพนักงานควรจะได้รับคำสั่งจากบังคับบัญชาเพียงคนเดียว

๕) การมีเป้าหมายเดียวกันข้อนี้ยึดหลักการว่ากิจกรรมของแต่ละกลุ่มต้องมีจุดหมายและแผนการเดียวกันข้อแตกต่างจากการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวคือหลักการนี้สัมพันธ์กับการจัดองค์การของบริษัทมากกว่าบุคคลหมายความว่า การตัดสินใจทุกกรณีต้องมาจากผู้บริหารสูงสุด

๖) ผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ขององค์กรหมายถึงผลประโยชน์เฉพาะของผู้จัดการและพนักงานถือเป็นรองจากผลประโยชน์ทั้งหมดขององค์กรพอใจสูงสุดทั้งนายจ้างและลูกจ้างเท่าที่จะทำได้

๗) การรวมอำนาจหลักข้อนี้ไม่ได้รวมถึงการรวมอำนาจหน้าที่แต่หมายถึงขอบเขตของการรวมอำนาจหน้าที่หรือกระจายอำนาจผู้บริหารระดับสูงจะต้องกำหนดระดับการรวมอำนาจและการกระจายอำนาจที่เหมาะสมทั้งนี้ขึ้นกับสถานการณ์และลักษณะขององค์กร

๘) สายการบังคับบัญชาเป็นสายการบังคับบัญชาเพื่อให้การติดต่อสื่อสารขององค์กรคล่องตัว

^{๑๓} เดิมศักดิ์ ทองอินทร์, **ความรู้เบื้องต้นทางการบริหารธุรกิจ**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗), หน้า ๓๗

^{๑๔} พิมล จรรย์นามวัฒน์, **การบริหารจัดการขององค์การของรัฐ**, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร : สบายใจการพิมพ์, ๒๕๔๒), หน้า ๒๓๘.

๑๐) คำสั่งองค์การจะกำหนดตำแหน่งหน้าที่สำหรับทุกคนและทุกคนจะเข้าใจตำแหน่งหน้าที่ของเขา

๑๑) หลักความเสมอภาคการจัดการใช้หลักเท่าเทียมกันตลอดทั้งความเมตตาและความยุติธรรม

๑๒) ความมั่นคงในงานการออกจากงานบ่อยๆเป็นเหตุผลของการบริหารจัดการที่ไม่ดี และชี้ว่าเป็นอันตรายตลอดจนทำให้เสียค่าใช้จ่ายธุรกิจที่มั่งคั่งโดยทั่วไปจะแสดงถึงความรู้สึกมั่นคงของพนักงานด้วย

๑๓) ความคิดริเริ่มผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาและการบริหารงาน

๑๔) ความสามัคคีเป็นหลักการที่ว่าสามัคคีคือพลังความเข้ากันได้ระหว่างสมาชิกในองค์กรจะทำให้เกิดความแข็งแกร่ง^{๑๕}

การบริหาร เป็นทั้งศาสตร์และศิลปะในการทำงานให้สำเร็จโดยใช้คนอื่นตามความถนัดหรือทักษะส่วนบุคคลอันได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุม รวมถึงการใช้ทรัพยากรอื่นๆ เพื่อความสำเร็จขององค์กรที่กำหนดไว้ส่วนการบริหารนั้นเป็นแนวทางหรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ ตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์อย่างมีระบบ และได้ขยายความเกี่ยวกับกระบวนการบริหารตามเป็นแนวคิดของ Gulick ว่ากระบวนการบริหาร ประกอบด้วย ๗ กิจกรรมหรือเรียกว่า POSDCoRB^{๑๖} กระบวนการบริหารเกิดได้หลายแนวคิด เช่น โปสด์คอร์บ (POSDCoRB) เกิดจากแนวคิดของลูเธอร์ กุลิค (Luther Gulick) และลินดอล เออร์วิค (Lyndall Urwick) ประกอบด้วยขั้นตอนการบริหาร ๗ ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ขณะที่กระบวนการบริหารตามแนวคิดของเฮนรี ฟาโยล (Henry Fayol) ประกอบด้วย ๕ ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบังคับการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุมงาน (Controlling) หรือรวมเรียกว่า พอคค์ (POCCC)^{๑๗}

การบริหารมีลักษณะเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะกล่าวคือการบริหารจัดการเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปเพราะมีองค์ประกอบของความรู้ (Knowledge) มีหลักเกณฑ์ (Principle) และทฤษฎี (Theory) ที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์เป็นศาสตร์ทางสังคมซึ่งอยู่กลุ่มเดียวกันกับวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยา และรัฐศาสตร์ส่วนในทางปฏิบัตินั้นจะขึ้นอยู่กับความสามารถประสบการณ์และทักษะของผู้บริหารแต่ละคนที่จะนำความรู้หลักการและทฤษฎีไปปรับ

^{๑๕} เฮนรีฟาโยล (Henry Fayol) อ้างใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทธรรมสารจำกัด, ๒๕๔๕), หน้า ๓๗-๓๘.

^{๑๖} ประพันธ์ สุริหาร, ศัพท์เทคนิคทางการบริหาร, (ขอนแก่น : ภาควิชาบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๗), หน้า ๑๘

^{๑๗} วิรัช วิรัชฉนิภาวรรณ, การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น : สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย, (กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพช, ๒๕๔๕), หน้า ๓๙.

หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้ซึ่งเป็นเรื่องศิลปะดังนั้นนักบริหารที่เก่งต้องมีศาสตร์และศิลปะ^{๑๘} อธิบายองค์ประกอบของการบริหารที่สำคัญและมีความจำเป็นต่อองค์การดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ที่แน่นอนกล่าวคือจะต้องรู้ว่าจะดำเนินการไปทำไมเพื่ออะไรและต้องการอะไรจากการดำเนินการเช่นต้องมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการหรือในการผลิตต้องรู้ว่าจะผลิตเพื่อใครต้องการผลตอบแทนเช่นใดถ้าหากไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์แล้วก็ไม่มีความจำเป็นที่จะบริหารการดำเนินงานต่างๆ จะไม่มีผลสำเร็จเพราะไม่มีเป้าหมายกำหนดไว้แน่นอน

๒. ทรัพยากรในการบริหารได้แก่วัตถุและเครื่องมือประกอบการทำงานรวมไปถึงความสามารถในการจัดการทรัพยากรในการบริหารได้แก่ 4Ms คือมนุษย์ (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และความสามารถในการจัดการ (Management) หรือ 6M's ที่มีเครื่องจักร (Machine) และตลาด (Market) เพิ่มเข้ามาซึ่งในปัจจุบันมีความจำเป็นมากขึ้น

๓. มีการประสานงานระหว่างกันหรือเรียกได้ว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันกล่าวคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์รวมทั้งทรัพยากรในการบริหารทั้ง 4Ms หรือ 6M's ดังกล่าวจะต้องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันหรือกล่าวได้ว่าจะต้องมีระบบของการทำงานร่วมกันและที่เกิดขึ้นจริงๆด้วยการนำปัจจัยทั้งหลายเบื้องต้นมาไว้ร่วมกันแล้วไม่เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันไม่เกิดความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารก็จะไม่เกิดขึ้น

๔. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานนั้นสิ่งซึ่งวัดผลสำเร็จของงานว่าบรรลุเป้าหมายของวัตถุประสงค์ขององค์การก็คือประสิทธิผลขององค์การหมายถึงความสามารถขององค์การในอันที่จะบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในการใช้ทรัพยากรขององค์การที่มีอยู่ระยะสั้นโดยเปรียบเทียบกับปัจจัยนำเข้าและค่าใช้จ่ายกับปัจจัยนำออกและรายได้ขององค์การ^{๑๙}

หลักการบริหารจัดการของ ฟาโยลมาปรับปรุงประยุกต์กับการบริหารราชการ ในที่สุดได้

คำตอบ คือ POSDCORB ซึ่งหมายถึงกระบวนการบริหาร ๗ ประการ คือ

๑. P = Planning หมายถึง การวางแผนเป็นการกำหนดโครงการอย่างกว้างๆ ว่าทำอะไรบ้าง เพื่ออะไร มีแนวทางปฏิบัติอย่างไร การวางแผนจะต้องทำก่อนการลงมือปฏิบัติ

๒. O = Organizing หมายถึง การจัดการองค์กร กล่าวคือ เป็นการจัดสายงานแบ่งแยกอำนาจการบริหารให้ผู้ปฏิบัติงานทราบบทบาทหน้าที่ของแต่ละคน เพื่อจะได้ทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

๓. S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคล เป็นการบริหารงานทางด้านบุคคลอันได้แก่การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีการประเมินผลการทำงาน และการให้พ้นจากงาน

๔. D = Directing หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการบอกทิศทางการทำงานเสนอแนะวิธีการทำงานหลังจากที่ได้วิเคราะห์อย่างรอบคอบแล้วว่า ควรทำอะไรบ้าง อย่างไร ไปในทิศทางใด

๕. Co = Coordinating หมายถึง การประสานงาน อันได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์

^{๑๘} เด่น ชะเนติย์, การบริหารงานบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ๒๕๓๓), หน้า ๕๒.

^{๑๙} สมคิด บางโม, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : วิทย์พัฒน์, ๒๕๔๕), หน้า ๖๒-๖๓.

ระหว่างหน่วยงานย่อยและบุคคลในตำแหน่งต่างๆ ให้สามารถทำงานร่วมกันได้ซึ่งอาจจะต้องใช้เทคนิคต่างๆ เช่น การสื่อสารการกำหนดระเบียบแผนในการทำงาน เป็นต้น

๖. R = Reporting หมายถึง การรายงาน การทำงานทุกอย่างจะมีการรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปว่าตนเองได้ทำอะไรบ้าง อย่างไร ได้ผลประการใด

๗. B = Budgeting หมายถึง การจัดทำงานงบประมาณค่าใช้จ่ายให้ถูกต้องเหมาะสมกับกิจกรรม^{๒๐}

จะเห็นได้ว่า POSDCoRB ของกลุณีนี้อาจมีลักษณะซ้ำซ้อนกับ POCCC ของฟายล์แต่จัดขั้นตอนไว้ละเอียดกว่าจึงได้มีผู้นิยมนำมาใช้และเผยแพร่ในเวลาต่อมา

การบริหารจัดการไว้ว่าบริหารจัดการ หมายถึง ศักยภาพทางการบริหารจัดการซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ด้าน

๑. ศักยภาพของระบบสนับสนุนการบริหารจัดการและศักยภาพในการบริหารจัดการของผู้บริหารโดยที่ศักยภาพของระบบสนับสนุนการบริหารจัดการประเมินได้จากความเข้มแข็งของ ๘ องค์ประกอบทางการบริหาร ซึ่งได้แก่

- (๑) การวางแผน
- (๒) การฝึกอบรม
- (๓) การนิเทศงาน
- (๔) การบริหารงานบุคคล
- (๕) ความพร้อมของชุมชน
- (๖) การบริหารวัสดุครุภัณฑ์
- (๗) การบริหารระบบสารสนเทศ และ
- (๘) การเตรียมความพร้อมของชุมชน

๒. ศักยภาพของผู้บริหาร ประเมินได้จากความสามารถของผู้บริหารใน ๖ ด้านซึ่งได้แก่

- (๑) ความสามารถในการจัดหาและระดมทรัพยากรเข้าสู่การบริหารจัดการ
- (๒) ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกให้อยู่ในกรอบ
- (๓) ความสามารถในการจัดสรรและแบ่งปันทรัพยากร
- (๔) ความสามารถในการบริหารจัดการขวัญและกำลังใจ
- (๕) ความสามารถในการบริหารจัดการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน
- (๖) ความสามารถในการบริหารจัดการพัฒนาที่เบ็ดเสร็จครบวงจร^{๒๑}

สรุปได้ว่าแนวคิดหลักการบริหารจัดการเป็นการผสมผสานระหว่างศาสตร์และศิลป์ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามกรอบของแผนงานที่ได้วางไว้ ให้บรรลุผลสำเร็จและการดำเนินการงานจะต้องมีประสิทธิภาพ

^{๒๐} Gulick L. and Urwick J., *Papers on the Science of Administration*, (New York : Institute of Public Administration, 1973), pp. 18-19

^{๒๑} พิรสิทธิ์ คำวนศิลป์ และศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวิสุ, *การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, (ขอนแก่น : โรงพิมพ์พระธรรมขันธ์, ๒๕๔๖), หน้า ๖๑.

ตารางที่ ๒.๒ สรุปแนวคิดหลักของการบริหารจัดการ

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) (๒๕๔๙, หน้า ๓-๕)	การบริหารเป็นการทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น
เด่น ชะเนติยง (๒๕๓๓, หน้า ๕๒)	การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ส่วนการปฏิบัติอยู่ที่ทักษะของผู้บริหาร
สมคิด บางโม (๒๕๔๕, หน้า ๖๒-๖๓)	๑. วัตถุประสงค์ที่แน่นอน ๒. ทฤษฎีในการบริหาร ๓. มีการประสานงานระหว่างกัน ๔. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล
เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ (๒๕๔๗, หน้า ๓๗)	กระบวนการหรือหลักเกณฑ์การบริหารที่มีประสิทธิภาพ
พิมลจรรย์ นามวัฒน์ (๒๕๔๒, หน้า ๒๓๘)	ทักษะเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะเกี่ยวกับคน ทักษะเกี่ยวกับความคิด
ประพันธ์ สุริหาร (๒๕๔๗, หน้า ๑๘)	การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำงาน โดยใช้คนอื่นเป็นความถนัดหรือทักษะส่วนบุคคล
วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (๒๕๔๕, หน้า ๓๙)	แนวคิดของเฮนรี ฟาโยล ๑. การวางแผน ๒. การจัดองค์การ ๓. การบังคับการ ๔. การประสานงาน ๕. การควบคุม

ตารางที่ ๒.๒ (ต่อ)

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (๒๕๔๕, หน้า ๓๗-๓๘)	ทักษะที่สำคัญที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี ๑. การแบ่งงานกันทำ ๒. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ๓. ความมีระเบียบวินัย ๔. การมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว ๕. การมีเป้าหมายเดียวกัน ๖. ผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ขององค์กร ๘. การรวมอำนาจ ๙. สายการบังคับบัญชา ๑๐. คำสั่ง ๑๑. หลักความเสมอภาค ๑๒. ความมั่นคงในงาน ๑๓. ความคิดริเริ่ม ๑๔. ความสามัคคี
Gulick L. and Urwick J. (1973, pp. 18-19)	หลักการบริหารจัดการของ ฟาโยล ๑. P = Planning หมายถึง การวางแผนเป็นการกำหนด ๒. O = Organizing หมายถึง การจัดการองค์กร ๓. S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคล ๔. D = Directing หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการบอกทิศทางการทำงาน ๕. Co = Coordinating หมายถึง การประสานงาน ๖. R = Reporting หมายถึง การรายงาน ๗. B = Budgeting หมายถึง การจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายให้ถูกต้องเหมาะสม

๒.๑.๓ ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

แนวความคิดหรือความเชื่อที่เกิดขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์มีการทดสอบและการสังเกตจนเป็นที่แน่ใจทฤษฎีเป็นกลุ่มหรือหมวดหมู่ของมโนทัศน์ที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกันเป็นข้อสรุปอย่างกว้างๆ ที่พรรณนาและอธิบายพฤติกรรมในการจัดการองค์การทางการศึกษาอย่างเป็นระบบถ้าทฤษฎีได้รับการพิสูจน์บ่อยๆ ก็จะกลายเป็นกฎเกณฑ์ทฤษฎีเป็นแนวความคิดที่มีเหตุผลและสามารถนำไปประยุกต์ใช้และปฏิบัติได้ทฤษฎีมีบทบาทในการให้คำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทั่วไปและชี้แนะสำหรับการวิจัยผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการจัดการองค์การที่นักวิชาการหลายท่านได้เสนอไว้โดยแสดงสรุป

ทฤษฎีตามช่วงระยะเวลา^{๒๒} การจัดระบบแนวความคิดทางด้านการจัดการนั้นเริ่มต้นในช่วงที่มีการปฏิวัติทางอุตสาหกรรมในประเทศอังกฤษระหว่างศตวรรษที่ ๑๘ และ ๑๙ ได้มีการปรับปรุงพัฒนาเรื่อยๆ มาจนกระทั่งปัจจุบันซึ่งสามารถแบ่งแนวความคิดออกเป็น ๖ กลุ่มด้วยกันคือ

๑. ทฤษฎีการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management School)
๒. ทฤษฎีการจัดการเป็นกระบวนการ (Management Process School)
๓. ทฤษฎีด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Relations School)
๔. ทฤษฎีด้านระบบสังคม (Social System School)
๕. ทฤษฎีด้านคณิตศาสตร์ (Mathematical School)
๖. ทฤษฎีด้านระบบ (Systems School)

การจัดการโดยทั่วไปในปัจจุบันมักจัดระบบแนวความคิดเป็นสองแนวคือเป็นวิทยาศาสตร์หรือเป็นศิลปะ (Management : Science or Art) การจัดการโดยทั่วไปจะมีลักษณะเป็นกระบวนการหรือเป็นการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานหรือเป็นลำดับรายการในการจัดการซึ่งในการจัดการนั้นจะต้องมีลำดับรายการก่อนหลังว่าจะต้องทำอะไรก่อนและต่อๆ ไปจะทำอะไรซึ่งจัดว่าเป็นหลักเกณฑ์วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) กระบวนการจัดการจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่างๆ ไว้อย่างชัดเจนการบริหารจัดการนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือศาสตร์นั้นต้องรู้ (To Know) ในเนื้อหาทางการบริหารจัดการส่วนศิลป์เป็นการนำความรู้ไปปฏิบัติหรือทำ (To Do) ดังนั้นการจัดการจึงเป็นทั้งสองอย่างคู่กันผู้บริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จจึงมักเป็นผู้ที่มีทั้งศาสตร์และศิลปะในการบริหารจัดการอยู่ในตัวเอง^{๒๓}

๑. แต่ก่อนถือว่าการจัดการให้ได้รับผลสำเร็จนั้นเป็นศิลปะหรือศิลป์ (Art) ในปัจจุบันนี้การจัดการที่จะให้ได้รับความสำเร็จนั้นจะเป็นศิลปะการใช้ความสามารถหรือทักษะในการดำเนินงานให้ได้รับความสำเร็จมากกว่าอย่างอื่น

๒. ในเชิงศิลป์นี้ถือว่าการจัดการจะสำเร็จหรือไม่แค่นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถและทักษะในการจัดการของผู้จัดการเป็นสำคัญ

๓. เรื่องของการจัดการนั้นได้มีการศึกษาอย่างมีระบบและได้มีการคิดค้นหลักการต่างๆ ในการจัดการและมีความจำเป็นในการปรับปรุงหลักการให้สอดคล้องกับความรู้ใหม่ๆ การจัดการจึงกลายเป็นศาสตร์ (Science) หรือวิทยาการหรือเทคโนโลยี (Technology) สาขาหนึ่ง

๔. ในปัจจุบันนี้การจัดการเป็นศาสตร์ที่มีความก้าวหน้ามีการคิดค้นมีการวิจัยและพัฒนาไปอย่างกว้างไกลมาก

๕. แต่อย่างไรก็ตามทุกวันนี้มีการยอมรับอยู่ว่าแม้ว่าการจัดการหรือการบริหารนั้นเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งซึ่งมีการศึกษากันอย่างมีระบบก็ตามและผู้ซึ่งได้รับความสำเร็จในการจัดการหรือการบริหารนั้นต้องอาศัยศิลปะอยู่มากสมัยก่อนยอมรับว่าเป็นศิลป์เพราะเป็นเรื่องของความสามารถส่วนบุคคลสมัยนี้ถือว่าเป็นศิลป์เพราะเป็นเรื่องของความสามารถและทักษะในการดำเนินงานมากกว่า

^{๒๒} ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ และวิบูลย์ ไทวณะบุตร, **หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๒), หน้า ๑๐-๒๕.

^{๒๓} สุพจน์ บุญวิเศษ, **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหาร**, (ชลบุรี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒), หน้า ๙.

อย่างอื่นขณะเดียวกันปัจจุบันยอมรับว่าเป็นศาสตร์ด้วยเพราะสามารถศึกษาได้อย่างมีระบบและมีการคิดค้นเป็นหลักการต่างๆและนำไปปฏิบัติได้ผล^{๒๔}

ก) ทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิม

- (๑) แนวคิดของเฟรดริกดับเบิลยู เทย์เลอร์ (The One Best Way)
- (๒) แนวคิดของอองรีฟาโยล (การบริหารงานตามหน้าที่โดยกระบวนการจัดการ ๕ อย่างหรือ POCCC)

(๓) แนวคิดของไลน์ดัลเออวิกและลูเธอร์กูลิค (POSDCoRB MODEL)

(๔) แนวคิดของแมกซ์เวเบอร์ (องค์การแบบระบบราชการ)

ข) ทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิมใหม่หรือแบบมนุษยสัมพันธ์

(๑) แนวคิดของเอลตันเมโยบิดาแห่งการบริหารงานแบบมนุษยสัมพันธ์

(๒) แนวคิดของอับราฮัมมาสโลว์

(๓) แนวคิดของดักลาสแมคเกรเกอร์ทฤษฎี X และ Y

(๔) แนวความคิดของเฟดเดอริกเฮิร์ชเบิร์กทฤษฎี ๒ ปัจจัย (แรงจูงใจ)

ค) ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่

(๑) ทฤษฎีระบบ IPOFE Input-Process-Output-Feedback-Environment

(๒) ทฤษฎีการจัดการตามสถานการณ์

สรุปได้ว่าทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการมีนักวิชาการได้นำเสนอไว้หลากหลายรูปแบบ ทั้งนัยองค์การหรือผู้ปฏิบัติจะต้องคัดเลือกทฤษฎีที่สามารถเข้ากับองค์การหรือแผนการปฏิบัติงานขององค์การให้ได้มากที่สุด เพราะถ้าเราเลือกวิธีการในการดำเนินงานที่ผิดพลาด ก็อย่าคาดหวังว่า การดำเนินงานนั้นจะประสบผลสำเร็จ ดังนั้นการเลือกแนวทางการปฏิบัติจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการจัดการในทุกๆ ด้าน ผู้ปฏิบัติงานก็ต้องมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการปฏิบัติงานนั้นเป็นอย่างดีด้วย

ตารางที่ ๒.๓ สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ (๒๕๔๒, หน้า ๑๐-๒๕)	ทฤษฎีเป็นแนวความคิดที่มีเหตุผล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
สุพจน์ บุญวิเศษ (๒๕๔๒, หน้า ๙)	การจัดการทั่วไปมีลักษณะเป็นกระบวนการ เป็นการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นลำดับขั้น การบริหารจัดการนั้น เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์
บรรยงค์ โตจินดา (๒๕๔๒, หน้า ๒๕)	การจัดการจะต้องใช้ความสามารถในการดำเนินงาน

^{๒๔} บรรยงค์ โตจินดา, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทรวมสาสน์ (1977) จำกัด, ๒๕๔๒), หน้า ๒๕.

๒.๒ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

การเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์มีการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่จะเน้นการเปลี่ยนแปลง การบริหารงานจะเน้นการบริหารงานในองค์กรเพื่อรองรับระบบการบริหารงานสมัยใหม่ เข้ามาปรับปรุงการบริหารงานขององค์กร จึงทำให้การบริหารงานมีความซับซ้อน ต้องใช้กลยุทธ์ด้านต่างๆ มาปรับเข้ากับระบบการ จึงมีศาสตร์ในการบริหารงานสมัยใหม่เข้ามาแทนที่ระบบเก่า หลักการบริหารงานสมัยใหม่ จำเป็นต้องอาศัยวิทยาการด้านการจัดการบริหารเข้ามาสนับสนุนองค์กร เพื่อเสริมพลังการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๒.๒.๑ ความหมายของประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเข้า (Input) และผลลัพธ์ที่ออกมา (Output) เพื่อสร้างให้เกิดต้นทุนสำหรับทรัพยากรต่ำสุด ซึ่งเป็นการกระทำอย่างหนึ่งที่ถูกต้อง (Doing things right) โดยคำนึงถึงวิธีการ (Means) ใช้ทรัพยากร (Resources) ให้เกิดการประหยัดหรือสิ้นเปลืองน้อยที่สุด^{๒๕}

ประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการใช้ปัจจัยและกระบวนการในการดำเนินงานโดยมีผลที่ได้รับเป็นตัวกำกับการแสดงประสิทธิภาพของการดำเนินงานใดๆ อาจแสดงค่าของประสิทธิภาพในลักษณะของการเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายในการลงทุนกับผลกำไรที่ได้รับซึ่งถ้าผลกำไรมีค่ามากกว่าต้นทุนก็ยิ่งแสดงถึงประสิทธิภาพมากขึ้นประสิทธิภาพอาจไม่แสดงเป็นค่าประสิทธิภาพเชิงตัวเลขแต่แสดงถึงการบันทึกถึงลักษณะการใช้เงินวัสดุคนและเวลาใช้การปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่าและเหมาะสมประหยัดไม่มีการสูญเสียเปล่าเกินความจำเป็นรวมถึงมีการใช้กลยุทธ์หรือเทคนิควิธีการที่เหมาะสมสามารถนำไปสู่การบังเกิดผลได้เร็ว^{๒๖} อัตราส่วนของผลผลิตต่อปัจจัย (Ratio of outputs to inputs) เป็นตัว การวัดประสิทธิภาพจะวัดตัวบ่งชี้หลายตัวประกอบด้วยกันเช่น

๑. อัตราการได้ตอบแทน (Rate of retune) ใช้เงินหรือทรัพย์สินที่เป็นทุน
๒. ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยผลผลิต (Unit cost)
๓. อัตราการสูญเสียเปล่าสิ้นเปลืองการใช้ทรัพยากร
๔. อัตราส่วนของผลกำไรต่อค่าใช้จ่ายในการลงทุน^{๒๗}

ดังนั้น ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่มวลมนุษย์และได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้นด้วย (Human Satisfaction and Benefit Produced)^{๒๘} คล้ายกับ Millet คือ ถ้าพิจารณาว่าทำงานได้มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้นให้ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กับ

^{๒๕} ฐิตินันท์ สุวรรณศิริ, “การจัดการความรู้ของผู้ตรวจประเมินระบบคุณภาพ สำนักงานรับรองระบบคุณภาพ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์”, ๒๕๕๐, เอกสารอัดสำเนา.

^{๒๖} เรื่องเดียวกัน หน้า ๕๔.

^{๒๗} Gibson, James L. ; Ivanceyicn, John M. , & Donnelly, James H., (1988). *Organization*. 6th ed, (Texas : Business Publications, 1988), p 37.

^{๒๘} Millet, John D. *Management in The Public Service*. New York : Mc Graw-hill, 1954), p. 397-400.

ผลผลิต (Output) ที่ได้รับออกมา เพราะฉะนั้นตามทัศนะนี้ประสิทธิภาพจึงเท่ากับผลผลิตลบด้วยปัจจัยนำเข้าและถ้าเป็นการบริหารราชการและองค์กรของรัฐบาลก็บวกกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (Satisfaction) เข้าไปด้วย ซึ่งเขียนเป็นสูตร ได้ดังนี้

$$E = (O - I) + S$$

E = Efficiency คือ ประสิทธิภาพของงาน

O = Output คือ ผลผลิตหรือผลงานที่ได้รับออกมา

I = Input คือ ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรทางการบริหารที่ใช้ไป

S = Satisfaction คือ ความพึงพอใจในผลงานที่ออกมา^{๒๙}

ความสามารถที่ทำให้เกิดความสำเร็จตามความปรารถนาโดยใช้เวลาและความพยายามเล็กน้อยก็สามารถให้ผลงานที่ได้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์^{๓๐}

๑. ความสามารถในการผลิตผลลัพธ์ที่ต้องการด้วยการใช้พลังงาน เวลา วัสดุหรือปัจจัยอื่นๆ ต่ำที่สุด

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) และผลที่ออกมา (Output) เพื่อสร้างให้เกิดต้นทุนสำหรับทรัพยากรต่ำสุด^{๓๑}

ประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การสนับสนุนให้มีวิธีการบริหารที่จะได้รับผลดีมากที่สุดโดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดนั่นก็คือการลดค่าใช้จ่ายทางด้านวัตถุและบุคลากรลงในขณะที่พยายามเพิ่มความมั่นคงความเร็วและความราบเรียบของการบริหารให้มากขึ้น^{๓๒} เป็นเรื่องของการใช้ปัจจัยและกระบวนการในการดำเนินงานโดยมีผลที่ได้รับเป็นตัวกำกับการแสดงประสิทธิภาพของการดำเนินงานใดๆ อาจแสดงค่าของประสิทธิภาพในลักษณะของการเปรียบเทียบ ระหว่างค่าใช้จ่ายในการลงทุนกับผลกำไรที่ได้รับ ซึ่งถ้าผลกำไรมีค่ามากกว่าต้นทุนก็ยิ่งแสดงถึงประสิทธิภาพมากขึ้น ประสิทธิภาพอาจไม่แสดงเป็นค่าประสิทธิภาพเชิงตัวเลข แต่แสดงถึงการบันทึกถึงลักษณะการใช้เงิน วัสดุ คน และเวลา ใช้การปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม ประหยัด ไม่มีการสูญเปล่าเกินความจำเป็นรวมถึงมีการใช้กลยุทธ์หรือเทคนิควิธีการที่เหมาะสม สามารถนำไปสู่การบังเกิดผลได้เร็ว^{๓๓} แนวทางการสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการนั้น จำเป็นต้องอาศัยแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพมาเป็นต้นแบบของการพัฒนาและปรับปรุงคือเมื่อใดก็ตามที่องค์กรต้องการงานที่มีประสิทธิภาพ บุคลากรในองค์กรนั้นๆ ก็ควรจะต้องทราบและทำความเข้าใจในความหมายและความสำคัญของหลักประสิทธิภาพอย่างแท้จริงเพื่อที่จะได้นำมาเป็นแบบอย่างในการ

^{๒๙} Herbert A. Simon, **Administrative Behavior**, (New York: Macmillian, 1947), p.180.

^{๓๐} Good, Cater V., **Dictionary of Education**, (New York: McGraw-Hill Book Company, 1973), p. 193.

^{๓๑} ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ปริญญา ลักษณะิตานนท์ และสมชาย หิรัญกิตติ, **ศัพท์การบริหาร**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘), หน้า ๙๑-๙๒.

^{๓๒} ดิน ปรัชญพฤทธิ, **ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๗

^{๓๓} สมใจ ลักษณะ, **การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน**, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, ๒๕๔๖), หน้า ๖-๗.

ปฏิบัติที่ถูกต้อง แม่นยำและยั่งยืน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในหลักประสิทธิภาพให้มากขึ้นผู้วิจัยจึงค้นคว้าแนวคิดความหมายและความสำคัญของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานซึ่งค้นคว้าจากเอกสารของนักวิชาการผู้มีความรู้ความชำนาญ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติดังนี้

สรุปได้ว่าการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพจะต้องมีการวางแผน มีการกำหนดกรอบในการดำเนินงาน เพื่อลดต้นทุนการผลิตให้เหลือน้อยที่สุดแต่จะต้องก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเช่นกัน ประสิทธิภาพการดำเนินงาน มีทั้งการใช้เงิน การใช้คน การใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมคุ้มค่าหรือใช้ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

ตารางที่ ๒.๔ สรุปความหมายของประสิทธิภาพ

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
ฐิตินันท์ สุวรรณศิริ (๒๕๕๐, หน้า ๕๓)	ประสิทธิภาพเป็นความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำเข้าและผลลัพธ์ที่ได้ โดยจะต้องใช้ต้นทุนต่ำที่สุด
Gibson, L. James (1988, p. 37)	การใช้ปัจจัยในกระบวนการดำเนินงาน โดยการใช้ปัจจัยอย่างคุ้มค่าที่สุด
Herbert A. Simon (1947, p.180)	ประสิทธิภาพที่จะต้องมีความสำเร็จ จากผลผลิตลบกปัจจัยนำเข้า จะได้การบริหารที่มีประสิทธิภาพ
Good, Cater V. (1973, p.193)	ความสำเร็จจะต้องใช้ความพยายามและเวลาผลงานที่ได้จึงจะสมบูรณ์
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ปริญญา ลักขิตานนท์ และ สมชาย หิรัญกิตติ (๒๕๓๘, หน้า ๙๑-๙๒)	๑. ในการผลิต ผลลัพธ์ที่ได้ต้องใช้พลังงาน เวลา วัสดุที่ต่ำที่สุด ๒. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้าและผลที่ออกให้เป็นต้นทุนที่ต่ำที่สุด
สมใจ ลักษณะ (๒๕๔๖, หน้า ๖-๗)	เป็นเรื่องของการใช้ปัจจัยการผลิต อย่างคุ้มค่า เหมาะสม และประหยัด

๒.๒.๒ แนวคิดประสิทธิภาพ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การอบรมในพระพุทธศาสนายึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางดังจะเห็นได้จากการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน โดยที่พระพุทธเจ้าทรงเทียบความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนของบุคคลเข้ากับบัวสี่เหล่าและทรงจำแนกประเภทของบุคคลที่จะเข้ารับการศึกษาดูตามจริต ๖ และที่สำคัญคือพระพุทธเจ้ามุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตัวอย่างเช่นการบริหารงานบุคคลในพระพุทธศาสนาเริ่มตั้งแต่การรับคนเข้ามาบวชที่ต้องมีการกลั่นกรองโดยคณะสงฆ์พระพุทธเจ้าทรงมอบความเป็นใหญ่ให้คณะสงฆ์ในการให้การอุปสมบทแก่กุลบุตรเมื่อบวชเข้ามาแล้วพระบวชใหม่จะต้องได้รับการฝึกหัดอบรมและการศึกษาเล่า

เรียนจากพระอุปฌาย์โดยอยู่ภายใต้การปกครองดูแลของท่านจนพรรษาครบ ๕ พรรษา^{๓๔} ประสิทธิภาพเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการนำเข้าและผลผลิตโดยเป้าหมายในการพิจารณาที่สำคัญคือการใช้ต้นทุนที่ต่ำที่สุดซึ่งต้นทุนประกอบ ด้วยบุคลากรเงินทุนอุปกรณ์ต่างๆ^{๓๕}

ประสิทธิภาพประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ ๕ ประการคือ

๑. คุณภาพของงาน(Quality) จะต้องมีความสูงหรือผู้ผลิตและผู้ใช้ประโยชน์คุ้มค่า และมีความพึงพอใจ

๒. ปริมาณงาน (Quantity) ปริมาณของงานที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นไปตามความคาดหวังของหน่วยงาน

๓. เวลา (Time) คือเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานจะต้องเหมาะสมกับคุณภาพและปริมาณของงานรวมทั้งจะต้องเป็นไปตามกำหนดและสถานการณ์ด้วย

๔. วิธีการ (Method) ในการดำเนินงานจะต้องอยู่ในลักษณะที่ถูกต้องและเหมาะสม

๕. ค่าใช้จ่าย (Costs) ในการดำเนินงานทั้งหมดจะต้องเหมาะสมกับงานและวิธีการคือจะต้องลงทุนน้อยและได้ผลกำไรมากที่สุด

องค์การจะมีประสิทธิภาพเกิดขึ้นได้โดยอาศัยสมาชิกภายในองค์การและการจัดวางระบบทำงานรวมทั้งการจัดโครงสร้างการบริการตลอดจนผู้นำที่มีประสิทธิภาพสถานการณ์จะเกิดขึ้นได้โดย

๑. การติดต่อสื่อสารที่ดีของทั้งภายในองค์การกับสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การและการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลภายในองค์การทำให้องค์การสามารถดำรงอยู่ได้และมีประสิทธิภาพ เพราะความเข้าใจกันความสามารถในการสื่อความหมายให้ตรงกันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับองค์การ

๒. ความคล่องตัวของการทำงานในองค์การความคล่องตัวของการบริหารงานระหว่างฝ่ายต่างๆสามารถติดต่อถึงกันโดยไม่มีขั้นตอนที่สลับซับซ้อนความคล่องตัวของพนักงานในการปฏิบัติงานมีอิสระในการทำงานและการตัดสินใจในงานบางอย่าง

๓. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นความสามารถขององค์การที่จะกระตุ้นให้สมาชิกในองค์การให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของพนักงานจะช่วยให้ประสิทธิภาพการทำงานดีขึ้น

๔. ความผูกพันกับองค์การหมายถึงความเป็นส่วนหนึ่งขององค์การความเข้าใจกันความมีมนุษยสัมพันธ์กันทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายลุล่วงไปด้วยดีเพราะสมาชิกร่วมกันทำงานและมีความสนิทสนมกลมเกลียวกัน^{๓๖} ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานออกเป็น ๒ ประเภท คือ ปัจจัยทางกายและปัจจัยทางใจ

^{๓๔} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), พุทธวิธีการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๓๙.

^{๓๕} นภาพร ชันธนาภา, การจัดองค์การและการบริหารธุรกิจ, (กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๕), หน้า ๑๐.

^{๓๖} ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริม, ๒๕๔๔), หน้า ๙๘- ๙๙.

๑. ปัจจัยทางกาย ประกอบด้วย

๑.๑ การฝึกฝน คนที่ทำงานโดยไม่พักผ่อน ย่อมเกิดทำให้ร่างกายอ่อนเพลีย ความชำนาญลดน้อยลงไป ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานก็จะต่ำลงซึ่งการพักผ่อนก่อให้เกิดผลดีคือผลผลิตจะเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพ อุบัติเหตุในโรงงานลดลงสามารถกำจัดความเบื่อหน่ายและสิ่งที่ไม่น่าสนใจออกไปได้รวมถึงความตึงเครียดลดน้อยลง

๑.๒ ช่วงเวลาในการทำงานผู้ปฏิบัติงานไม่ควรทำงานเกินกว่า ๘ ชั่วโมงต่อหนึ่งวัน หรือประมาณสัปดาห์ละ ๔๐ ชั่วโมง ถ้าหากทำงานมากกว่านี้ประสิทธิภาพ สุขภาพอนามัยกำลังและความสามารถจะลดน้อยลง

๑.๓ สุขภาพอนามัยซึ่งถ้าสุขภาพร่างกายไม่ดีย่อมมีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานอย่างแน่นอน

๑.๔ อากาศ สภาพอากาศในสถานที่ทำงานถ้ามีความเหมาะสมและถูกสุขลักษณะในเรื่องช่องถ่ายเทอากาศ ความสะอาด อุณหภูมิรวมถึงแสงสว่าง และท่อระบายน้ำ ย่อมมีผลต่อประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

๒. ปัจจัยทางใจ ประกอบด้วย

๒.๑ แรงจูงใจ ซึ่งถ้าบุคคลใดขาดแรงจูงใจ ความสุขสบายทางกายดังกล่าวข้างต้นก็ไม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของงานได้แรงจูงใจของคนงาน ได้แก่ การสนองความต้องการหน้าที่การทำงานที่มั่นคง สุขภาพอนามัยโอกาส การส่งเสริมหรือการให้รางวัลต่างๆ

๒.๒ ความเบื่อหน่ายซึ่งเกิดมาจากใจ และทำให้ร่างกายและจิตใจสูญเสียพลังซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลขัดต่อประสิทธิภาพในการทำงาน

๒.๓ การปฏิบัติงานในระหว่างที่ปฏิบัติงานต้องไม่มีอะไรมารบกวน ในกรณีนี้จำเป็นต้องป้องกันและกำจัดเสียงรบกวน อุปสรรค และสิ่งรบกวนใจต่างๆ ออกไปเพื่อจะได้ทำงานอย่างเต็มที่

๒.๔ การปรับอารมณ์ในการทำงาน อุบัติเหตุต่างๆ เกิดขึ้นเพราะความไม่ใส่ใจ ไม่ตั้งใจทำงานอย่างจริงจัง สาเหตุเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะปรับอารมณ์ไม่ดีมาตั้งแต่แรก การปรับอารมณ์ได้นั้น สภาพของงานต้องดีพอใจได้และคนงานสามารถแก้ไขปัญหส่วนตัวได้

๒.๕ ความแตกต่างทางความสนใจและบุคลิกลักษณะ ในกรณีอาชีพสอดคล้องกับความสนใจของผู้ปฏิบัติงาน ก็จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าไม่สอดคล้องประสิทธิภาพก็จะลดน้อยลงไป^{๓๗}

ประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานให้ได้ผลดีหรือไม่ดีนั้น ผู้ปฏิบัติจะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งภายนอกและภายใน ซึ่งหากได้รับการตอบสนองแล้วย่อมหมายถึงการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งแบ่งได้ ๒ ประเภท คือ

๑. ความต้องการภายนอก ได้แก่

๑) รายได้หรือค่าตอบแทน

๒) ความมั่นคงปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

^{๓๗} ชื่น สุขศิริ, จิตวิทยาอุตสาหกรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุตรไพศาล, ๒๕๓๙), หน้า ๑๒๕-

๓) สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดีและ

๔) ตำแหน่ง/หน้าที่

๒. ความต้องการภายใน ได้แก่

๑) ความต้องการได้รับการยอมรับจากหมู่คณะ

๒) ความต้องการแสดงความรู้สึเกี่ยวกับภารกิจรักดีความเป็นเพื่อนและความรัก

๓) ความต้องการในศักดิ์ศรีของตนเอง^{๓๘}

การจัดสรรการใช้ทรัพยากรของสังคมหรืองบประมาณมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของรัฐบาลในทางเศรษฐกิจและการเมือง ดังนั้นรัฐบาลใช้งบประมาณเป็นเครื่องมือในการบริหารงานราชการแผ่นดินตามที่ได้แถลงไว้คือนโยบายและสิ่งต่างๆ ที่รัฐบาลตั้งใจที่จะทำเพื่อพัฒนาหรือเพื่อแก้ไขปัญหาของประเทศ จะถูกกำหนดเป็นแผนและโครงการต่างๆ ในแผนการใช้จ่ายของรัฐบาล และสามารถชี้แจงแผนงานหรือโครงการเหล่านั้น ตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานของรัฐบาลเพื่อที่จะพิจารณาว่าหน่วยงานต่างๆ สามารถทำงานบรรลุเป้าหมายได้มากน้อยแค่ไหน และมีประสิทธิภาพในการทำงานอย่างไร ส่งผลให้หน่วยงานได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างจำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการในทางการเมืองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้งบประมาณเป็นเครื่องมือควบคุมและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลตั้งแต่ในขั้นการอนุมัติงบประมาณ การแปรญัตติและการตรวจสอบการใช้จ่ายของรัฐบาล^{๓๙}

ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลทำให้การบริหารจัดการเกิดประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์จะต้องทราบด้วยว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพคืออะไรแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ซึ่งเป็นการศึกษาและการออกแบบองค์การที่มีรูปแบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งผู้บริหารสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ ๙ องค์ประกอบ ดังนี้

๑. สภาพแวดล้อมขององค์การ

๒. การประมวลผลสารสนเทศและการตัดสินใจ

๓. การปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงองค์การ

๔. เป้าหมายขององค์การ

๕. ชนิดของงานที่จะทำให้เป้าหมายสำเร็จ

๖. การออกแบบองค์การ

๗. ขนาดและความซับซ้อนขององค์การ

๘. วัฒนธรรมองค์การ และ

๙. อำนาจและหน้าที่ กล่าวคือ หากสภาพแวดล้อมในการทำงานขององค์การมีความซับซ้อนหรือมีความแน่นอน มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติในการทำงานขององค์การอย่างละเอียด

^{๓๘} ชุมศักดิ์ ชุมนุม, ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ : กรณีศึกษา เขตการศึกษา ๑๐, (กรุงเทพมหานคร : เพื่อฟ้าพรันต์, ๒๕๔๙), หน้า ๖๔

^{๓๙} วิวรรณ มุขดี, การบริหารการคลังสาธารณะและงบประมาณ, (อุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, ๒๕๔๘), หน้า ๔๐๕.

ชัดเจนก็จะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพมากกว่าองค์กรที่มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ยุ่งยาก
ซับซ้อนสูง

ตารางที่ ๒.๕ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
นภาพร ชันธนาภา (๒๕๔๕, หน้า ๑๐)	เป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้าและผลผลิต ต้นทุนประกอบด้วย บุคลากร เงินทุน และอุปกรณ์ต่างๆ
ปรียาพร วงอนุตรโรจน์ (๒๕๔๔, หน้า ๙๘-๙๙)	ที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีการวางระบบงานที่ดี มีการจัดโครงสร้างอย่างเหมาะสม และผู้บริหารจะต้องมีประสิทธิภาพในการบริหารระบบด้วย
ชิน สุขศิริ (๒๕๓๙, หน้า ๑๒๕-๑๓๓)	ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานออกเป็น ๒ประเภท คือ ปัจจัยทางกายและปัจจัยทางใจ ๑. ปัจจัยทางกาย ประกอบด้วย ๑.๑ การฝึกฝน ๑.๒ ช่วงเวลาในการทำงาน ๑.๓ สุขภาพอนามัย ๑.๔ อากาศ สภาพอากาศในสถานที่ ๒. ปัจจัยทางใจ ประกอบด้วย ๒.๑ แรงจูงใจ ๒.๒ ความเบื่อหน่าย ๒.๓ การปฏิบัติงาน ๒.๔ การปรับอารมณ์ในการทำงาน ๒.๕ ความแตกต่างทางความสนใจและบุคลิกลักษณะ
ชุมศักดิ์ ชุมนุ่ม (๒๕๔๙, หน้า ๖๔)	การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพแบ่งได้ ๒ ประเภท คือ ๑. ความต้องการภายนอก ได้แก่ ๑) รายได้หรือค่าตอบแทน ๒) ความมั่นคงปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ๓) สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดีและ ๔) ตำแหน่ง/หน้าที่ ๒. ความต้องการภายใน ได้แก่ ๑) ความต้องการได้รับการยอมรับจากหมู่คณะ ๒) ความต้องการแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับการจงรักภักดี ความเป็นเพื่อนและความรัก ๓) ความต้องการในศักดิ์ศรีของตนเอง

ตารางที่ ๒.๕ (ต่อ)

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
วิวรรณธน มุขดี (๒๕๔๘, หน้า ๔๐๕)	การจัดสรรการใช้ทรัพยากรของสังคมหรืองบประมาณมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของรัฐบาลในทางเศรษฐกิจและทางการเมือง

๒.๓ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสาธารณสงเคราะห์

วัดกับบ้านหรือพระสงฆ์กับชาวบ้านนั้นมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันไม่ทางใดก็ทางหนึ่งเสมอเพราะวัดและพระสงฆ์เป็นสถาบันหลักเป็นสถาบันสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่มีความผูกพันเกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกันและกับชุมชนชาวบ้านมาเป็นระยะเวลายาวนานนับตั้งแต่เริ่มแรกของการมีวัดเกิดขึ้นในพระพุทธศาสนา งานสาธารณสงเคราะห์เป็นงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ชุมชนและสังคมโดยมีวัดและพระภิกษุเป็นแกนนำเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

๒.๓.๑ ความหมายการสาธารณสงเคราะห์

สาธารณสงเคราะห์คือการดำเนินการเพื่อให้เป็นสาธารณประโยชน์ของหน่วยงานบุคคลหรือคณะบุคคลเว้นแต่การนั้นอยู่ในขอบข่ายแห่งการสงเคราะห์หรือการช่วยเหลือเกื้อกูลอุดหนุนจุนเจือกิจการของรัฐหรือของเอกชนที่ดำเนินการเพื่อสาธารณประโยชน์หรือการช่วยเหลือเกื้อกูลสถานที่ซึ่งจะเป็นสาธารณสมบัติหรือประชาชนทั่วไปและการเกื้อกูลทำประโยชน์ร่วมกันทั้งให้คำแนะนำสอนความคิดและวัตถุสิ่งของตามแนวคิดทางพระพุทธศาสนาถือว่าการให้ธรรมเป็นทานย่อมชนะการให้ทานทั้งปวงฉะนั้นการสอนหนังสือก็ดีกว่าการแนะนำที่เกี่ยวกับความรู้ที่ดีจัดเป็นสาธารณประโยชน์ทั้งนั้น^{๔๐} การสาธารณะสงเคราะห์เป็นการดำเนินการช่วยเหลือสังคมทางวัตถุในรูปแบบต่างๆ ที่ไม่ขัดต่อพระธรรมวินัยได้แก่โครงการอุปสมบทและบรรพชาพระสงฆ์สามเณรภาคฤดูร้อนโครงการสงเคราะห์พระสงฆ์สามเณรที่วัดประสบภัยขาดแคลนวัดและเจ้าอาวาสพระสงฆ์เป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนและสังคมเช่นให้ใช้สถานที่เป็นที่จัดประชุมอบรมเยาวชนและประชาชนด้านอาชีพต่างๆ การสร้างถนนเข้าหมู่บ้านการอบรมทรัพยากรช่วยเหลือผู้ยากไร้^{๔๑} ความสำคัญของการกิจด้านนี้ว่าการสาธารณะสงเคราะห์เป็นการจัดให้การสงเคราะห์ในด้านต่างๆ แก่ประชาชนผู้อุปถัมภ์บำรุงวัดทายกทายิกาของวัดหรือประชาชนทั่วไปวัดเป็นส่วนหนึ่งของสังคมวัดอยู่ได้ก็ต้องพึ่งบ้านและบ้านอยู่ได้ก็ต้องพึ่งวัดวัดเป็นศูนย์กลางของสังคมพระสงฆ์เป็นที่พึ่งทางใจของประชาชนเมื่อประชาชนเดือดร้อนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็เป็นหน้าที่ของวัดจะต้องจัดการสงเคราะห์ช่วยเหลือการสาธารณสงเคราะห์จึงเป็นหน้าที่ของวัดและเจ้าอาวาสจะต้องดำเนินการบริหารงานทุกด้านเกี่ยวกับการสงเคราะห์ประชาชนในขอบเขตที่วัดจะทำได้^{๔๒}

^{๔๐} พระราชรัตนมุนี (ชัยวัฒน์ ปญฺญาสิริ), การจัดสาธารณูปการและสาธารณะสงเคราะห์ของวัด, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๘), หน้า ๘๘.

^{๔๑} กรมการศาสนา, คู่มือการบริหารและการจัดการวัดฉบับย่อ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๒), หน้า ๗.

^{๔๒} พระราชรัตนมุนี (ชัยวัฒน์ ปญฺญาสิริ), การจัดสาธารณูปการและสาธารณะสงเคราะห์ของวัด, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๘), หน้า ๑๔.

ความสำคัญของภารกิจด้านนี้ว่าการสาธารณสงเคราะห์เป็นการแสดงบทบาทของพระสงฆ์ในด้านสังคมสงเคราะห์ทั้งการสงเคราะห์บุคคลและสาธารณสงเคราะห์โดยมีพระสงฆ์เป็นผู้นำชุมชนในการบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ เพราะพระสงฆ์เป็นศูนย์กลางเชื่อมประสานระหว่างคนจนกับคนรวยปัจจัยที่ได้รับบริจาคมาพระสงฆ์ก็ใช้ทำประโยชน์เป็นสาธารณกุศลและช่วยเหลือบุคคลผู้ขาดแคลนและด้อยโอกาส^{๔๓}

กล่าวโดยสรุปการศึกษาสงเคราะห์เป็นการจัดการศึกษาแก่ประชาชนทั่วไปเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลแก่เด็กและเยาวชนของชาติทั้งด้านการศึกษาการอบรมสั่งสอนการให้ที่อยู่อาศัยอาหารเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มและสิ่งสำคัญที่สุดคือทำให้ความรักและความอบอุ่นเพื่อให้เยาวชนเหล่านี้ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

ตารางที่ ๒.๖ สรุปความหมายของสาธารณสงเคราะห์

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
พระราชรัตนมณี (ชัยวัฒน์ ปญญาสิริ) (หน้า ๑๔)	การเกื้อกูลประโยชน์ให้กับสังคม ตามแนวคิดของพระพุทธศาสนา
กรมการศาสนา (๒๕๔๒, หน้า๗)	การดำเนินการช่วยเหลือสังคมทางวัตถุในรูปแบบต่างๆ โดยที่ไม่ขัดกับพระธรรมวินัย
พระราชรัตนมณี (ชัยวัฒน์ ปญญาสิริ) (๒๕๓๘, หน้า ๘๘)	การสงเคราะห์ในด้านต่างๆ แก่ประชาชนผู้อุปถัมภ์วัดหรือประชาชนทั่วไป
บุญศรี พานะจิตต์ (๒๕๔๖, หน้า ๒๕)	เป็นการแสดงบทบาทของพระสงฆ์ในการสงเคราะห์ชุมชน โดยให้พระสงฆ์เป็นศูนย์กลาง

๒.๓.๒ แนวคิดเกี่ยวกับด้านสาธารณสงเคราะห์

หลักการบริหารวัดด้านสาธารณสงเคราะห์สมัยใหม่ดังนี้

๑. การสร้างค่านิยมได้แก่การสร้างฉันทะให้เกิดทั้งแก่ผู้บริหารเองด้วยและผู้ที่อยู่ในโครงสร้างการบริหารนั้นด้วยเพื่อให้เกิดแนวคิดและการประพฤติปฏิบัติเป็นไปในแนวทางระบบแบบแผนที่ได้วางไว้เพื่อการบริหารวัดจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุด

๒. จัดโครงสร้างได้แก่การสร้างรูปแบบระบบการบริหารให้เหมาะสมเป็นไปตามเป้าหมายหรือจุดประสงค์ที่ได้วางไว้โครงสร้างจึงถือว่าเป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งในการสร้างความสำเร็จให้แก่การบริหารวัดของท่าน

^{๔๓}บุญศรี พานะจิตต์, **ความสำเร็จในการปฏิบัติการกิจของวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี, พิมพ์ครั้งที่๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๖), หน้า ๒๕.**

๓. จัดระบบงานได้แก่การรักการบริการต่างๆ ที่อยู่ภายในวัดให้เป็นไปอย่างมีระบบและเป็นระเบียบเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการดำเนินงานและเป็นการง่ายแก่การตรวจสอบ

๔. จัดกิจกรรมได้แก่การสร้างรูปแบบในเชิงปฏิบัติให้สอดคล้องกับการบริหารงานเพื่อการบริหารงานเป็นไปในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ

๕. บุคลากรได้แก่บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหรือผู้อยู่อาศัยในวัดนั้นๆ การเลือกบุคคลให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถเป็นสิ่งที่ควรตระหนักอย่างยิ่ง เพราะการบริหารงานของท่านจะสำเร็จหรือไม่ส่วนนั้นนับว่าเป็นส่วนสำคัญดังนั้นจึงควรเลือกใช้บุคคลให้เหมาะสม

๖. เสริมทักษะได้แก่การสร้างความรู้เพิ่มเติมแก่บุคลากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

๗. กลยุทธ์ได้แก่วิธีการหรือกลวิธีที่ท่านเลือกใช้ในการบริหารนั้นระบบรูปแบบต้องเหมาะสมกับปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว^{๔๔}

งานสังคมสงเคราะห์เป็น “งานสงเคราะห์ควรจะมีหลักใหญ่ว่าสงเคราะห์เพื่อให้เขาช่วยเหลือตัวเองได้ คือ ทำให้เขารู้และสามารถที่จะช่วยเหลือตัวเองได้จะเป็นการสงเคราะห์ที่มีผลยืนยาวและมีผลจริงถ้าจะสงเคราะห์อย่างเดียวมีแต่จะทำให้คนอ่อนแอสงเคราะห์ด้วยวัตถุมากเกินไปก็ทำให้โง่งงจะต้องสงเคราะห์ให้เขาลดขั้นให้รู้ว่าอะไรเป็นอะไรชีวิตเป็นอย่างไรเกิดมาทำไมจะต้องทำอะไรจะต้องให้เขาตั้งหน้าช่วยตนเองก่อนเราจะต้องช่วยเขาให้ถูกในการที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกให้สมกับที่เป็นมนุษย์ที่ดีในโลกเพราะฉะนั้นการสงเคราะห์ทางวัตถุก็ทำไปตามสมควรแต่ต้องสงเคราะห์ให้เกิดความสว่างไสวทางวิญญาณซึ่งไม่ต้องลงทุนมากส่วนการสงเคราะห์ด้วยวัตถุสิ่งของนั้นต้องลงทุนมากการสงเคราะห์ไม่จำเป็นต้องเป็นการให้การช่วยเหลืออะไรเสมอไปสิ่งใดเป็นการกระทำที่ดีขึ้นก็เป็นการสงเคราะห์ทั้งนั้นแม้ว่าสิ่งนั้นจะไม่ใช่สิ่งที่พอใจแก่ผู้ถูกสงเคราะห์ก็ตามมันก็ยังเป็นการสงเคราะห์อยู่นั่นเองในทางพระพุทธศาสนาแม้พระพุทธเจ้าเองพระองค์ก็ทรงสงเคราะห์ภิกษุด้วยการชี้โทษตักเตือนในเรื่องต่างๆ ขนาดภิกษุประพฤติไม่ดีไม่อยู่ในกรอบแห่งพระวินัยซึ่งทรงตรัสไว้ว่าเราจะไม่ทำแก่พวกเธออย่างทะนุถนอมเหมือนช้างหม้อกระทำแก่หม้อที่ยังดิบยังเปียกอยู่เราจะชนาบแล้วชนาบอีกชี้โทษแล้วชี้โทษอีกผู้ใดมีแก่นผู้นั้นจะทนอยู่ได้คือวิธีการของพระพุทธเจ้าที่สงเคราะห์สัตว์โลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือภิกษุทั้งหลายชี้โทษแล้วชี้โทษอีกชนาบแล้วชนาบอีกอย่างตรงกันกับช้างหม้อที่กระทำแก่หม้อที่ยังดิบยังเปียกอยู่และถึงขนาดที่ว่าให้มันเหลือแต่คนที่มีแก่นคนที่ไม่มีแก่นก็ต้องออกไปจากศาสนานี้คนที่ไม่มีแก่นเหลืออยู่สำหรับการบรรลุมรรคหรือการบรรลุมรรคผลแม้ว่าอย่างไรก็ต้องยอมรับว่าเป็นการสงเคราะห์อยู่นั่นเองแถมจะเป็นการสงเคราะห์ที่ยิ่งกว่าการสงเคราะห์อย่างอื่นด้วยมันคล้ายกับว่าหม้อขาดผลเอาเนื้อร้ายออกมันก็เจ็บปวดเหลือทนแต่ก็เป็นการสงเคราะห์แก่คนป่วยนั่นเองการสังคมสงเคราะห์ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่ถูกออกถูกใจผู้ถูกสงเคราะห์เสมอไปและการที่จะ

^{๔๔}สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, วัดพัฒนา ๕๐, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๐), หน้า ๒๖-๒๗.

มัวสงเคราะห์อย่างถูกอกถูกใจเสมอไปมันอาจจะเป็นการทำลายสังคมขึ้นมาได้”^{๔๕} ในการสงเคราะห์ พระพุทธองค์ยังทรงให้หลักการสงเคราะห์แก่ผู้อื่นดังนี้

๑. พุทธศาสนามีหลักติเตียนการสงเคราะห์ชนิดที่ยิ่งทำไปผู้รับการสงเคราะห์ยิ่งจมดิ่งในทางจิตวิญญาณลงไป

๒. ต้องระวังการสงเคราะห์บางทีทำให้ผู้รับการสงเคราะห์อ่อนแอลงไปก็มีทำให้เขาเกิดนิสัยที่รอการช่วยเหลือจากผู้อื่น

๓. การสงเคราะห์ที่ดีในที่สุดจะทำให้เกิดนิสัยอยากจะช่วยผู้อื่นขึ้นมาไม่ทำให้เขาเกิดนิสัยที่รอการช่วยเหลือจากผู้อื่น^{๔๖}

ความหมายของคำว่า “สังคมสงเคราะห์” หมายถึง “การยึดเหนี่ยวจิตใจประสานหมู่ชนให้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือการให้สังคมรวมกลุ่มกันอยู่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่แตกกระจาย” และท่านยังกล่าวต่อไปอีกว่าการสังคมสงเคราะห์ไม่ใช่เป็นเพียงการนำสิ่งของไปแจกหรือไปให้เท่านั้นเพราะการทำอย่างนั้นไม่สามารถทำให้เขาช่วยตัวเองได้ในขณะที่ปรัชญาของงานสังคมสงเคราะห์ที่เป็นงานในส่วนที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทั้งผู้ที่เดือดร้อนและไม่เดือดร้อนให้สามารถช่วยตนเองได้เข้ากับหลักธรรมในทางพระพุทธศาสนาคือหลักของสังคหธรรม ๔ ประการ ได้แก่

๑. ทานการให้ปันคือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละแบ่งปันช่วยเหลือสงเคราะห์ด้วยปัจจัยสี่ ทุน หรือทรัพย์สินสิ่งของตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจในศิลปะวิทยาการต่างๆ

๒. ปิยวาจาการพูดจาไพเราะอ่อนหวานพูดอย่างรักกันคือกล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟังชี้แจงแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์มีเหตุผลเป็นหลักฐานชักจูงในทางที่ดีงามหรือคำแสดงความเห็นอกเห็นใจให้กำลังใจรู้จักพูดให้เกิดความเข้าใจสมานสามัคคีเกิดไมตรีทำให้รักใคร่นับถือและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

๓. อัตถจริยาการบำเพ็ญประโยชน์ทำประโยชน์แก่เขาคือช่วยเหลือด้วยแรงกายและชวนช่วยช่วยกิจกรรมต่างๆ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาและช่วยปรับปรุงส่งเสริมในด้านจริยธรรม

๔. สมานัตตาการวางตนให้เข้ากับผู้ที่มารับการสงเคราะห์ได้คือไม่ว่าตัวจนเกินไปจนใครใคร่เข้าไม่ติดตัวให้เข้ากับเขาได้วางตนเสมอต้นเสมอปลายให้ความเสมอภาคปฏิบัติสม่ำเสมอต่อคนทั้งหลายไม่เอาเปรียบและเสมอในสุขทุกข์คือร่วมสุขร่วมทุกข์ร่วมรับรู้ร่วมแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขร่วมกัน^{๔๗}

การสาธารณสงเคราะห์เป็นกิจกรรมที่วัดหรือพระภิกษุสงฆ์ดำเนินกิจการเพื่อให้เป็นสาธารณประโยชน์ในด้านสังคมสงเคราะห์ทั้งการสงเคราะห์บุคคลและสาธารณสงเคราะห์แยกโดยลักษณะมี ๔ ประการคือ

^{๔๕} พุทธทาสภิกขุ, **วิชาขบถ เล่มที่ ๑**, (กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์พระนคร, ๒๕๒๕), หน้า ๑๒๖-๑๒๘.

^{๔๖} พุทธทาสภิกขุ, **การสังคมสงเคราะห์ที่ยังขาดอยู่**, (นนทบุรี : พิมพ์ดีจำกัด, ๒๕๓๗), หน้า ๑๖-๑๗.

^{๔๗} พระราชวรมุนี (ประยุทธ์ ปยุตโต), **พระพุทธศาสนากับการพัฒนาการศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๒๑), หน้า ๒๖-๒๗

๑. การดำเนินกิจการเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลได้แก่การที่วัดหรือคณะสงฆ์ดำเนินกิจการเอง ซึ่งกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ให้เป็นสาธารณประโยชน์เช่นกิจการหน่วยอบรมประชาชนตำบล กิจการห้องสมุดเพื่อประชาชนจัดอบรมวิชาชีพให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น

๒. การช่วยเหลือเกื้อกูลกิจการของผู้อื่นเพื่อสาธารณประโยชน์ได้แก่การช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมกิจการของรัฐหรือของเอกชนหรือผู้ใดผู้หนึ่งดำเนินการเป็นไปเพื่อการสาธารณประโยชน์เช่นการพัฒนาหมู่บ้านการพัฒนาตำบลขุดสระน้ำขนาดใหญ่เพื่อเป็นแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมการจัดหาทุนเพื่อการสงเคราะห์และอื่นๆ

๓. การช่วยเหลือเกื้อกูลสถานที่อันเป็นสาธารณสมบัติได้แก่การสร้างถนนขุดลอกคูคลอง การสร้างโรงพยาบาลและจัดซื้อเครื่องมือแพทย์การสร้างประปาหมู่บ้านการสร้างเครื่องกำเนิดไฟฟ้า การปลูกต้นไม้และอื่นๆ ขอนี้มุ่งเอาเฉพาะการช่วยเหลือเกื้อกูลสถานที่อันเป็นของสาธารณประโยชน์

๔. การช่วยเหลือเกื้อกูลประชาชนทั่วไปได้แก่การช่วยเหลือประชาชนในการที่ควรช่วยเหลือเช่นการจัดตั้งหน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยช่วยเหลือประชาชนทั้งด้านไฟไหม้และน้ำท่วมพร้อมทั้งมอบเครื่องอุปโภคบริโภคแก่ผู้ประสบภัยหรือในยามปกติก็ตั้งกองทุนทำอาหารเลี้ยงเด็กกำพร้าและเด็กด้อยโอกาส^{๔๘}

การสาธารณสงเคราะห์เป็นการดำเนินการช่วยเหลือสังคมทางวัตถุและจิตใจในรูปแบบต่างๆ ที่ไม่ขัดต่อพระธรรมวินัยได้แก่โครงการบรรพชาและอุปสมบทพระภิกษุและสามเณรภาคฤดูร้อนโครงการสงเคราะห์ภิกษุสงฆ์สามเณรและวัดที่ประสบภัยขาดแคลนวัดและเจ้าอาวาสและภิกษุสงฆ์ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาชุมชนและสังคมเช่นให้สถานที่เป็นที่จัดประชุมอบรมเยาวชนและประชาชนด้านอาชีพต่างๆ การสร้างถนนเข้าหมู่บ้านการออมทรัพย์การสนับสนุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนการช่วยเหลือผู้ป่วยยากไร้ เป็นต้น^{๔๙} ความสำคัญของการกิจด้านนี้ว่าการสาธารณะสงเคราะห์เป็นการจัดให้การสงเคราะห์ในด้านต่างๆ แก่ประชาชนผู้อุปถัมภ์บำรุงวัดทายกทายิกาของวัดหรือประชาชนทั่วไปวัดเป็นส่วนหนึ่งของสังคมวัดอยู่ได้ก็ต้องพึ่งบ้านและบ้านอยู่ได้ก็ต้องพึ่งวัดวัดเป็นศูนย์กลางของสังคมพระสงฆ์เป็นที่พึ่งทางใจของประชาชนเมื่อประชาชนเดือดร้อนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็เป็นหน้าที่ของวัดจะต้องจัดการสงเคราะห์ช่วยเหลือการสาธารณะสงเคราะห์จึงเป็นหน้าที่ของวัดและเจ้าอาวาสจะต้องดำเนินการบริหารงานทุกด้านเกี่ยวกับการสงเคราะห์ประชาชนในขอบเขตที่วัดจะทำได้^{๕๐}

หลักการบริหารและการจัดการวัดด้านสาธารณสงเคราะห์ในยุคโลกาภิวัตน์ไว้ดังนี้

๑) ควรมีการคัดสรรอบรมบุคคลผู้จะมาบวชในพระพุทธศาสนาให้เป็นที่มั่นใจที่จะเข้ามาศึกษาธรรม

^{๔๘} พระเทพปริยัติสุธี (วรวิทย์ คงคปญฺญ), เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการคณะสงฆ์และการพระศาสนา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕), หน้า ๕๗-๕๘.

^{๔๙} พระมหาบัว ปิยวณฺโณ, การจัดระเบียบสังคมวัด, (นนทบุรี : รุ่งโรจน์การพิมพ์, ๒๕๔๙), หน้า ๒๓.

^{๕๐} พระราชรัตนมุนี (ชัยวัฒน์ ปญฺญาสิริ), การจัดสาธารณูปการและสาธารณะสงเคราะห์ของวัด, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๘), หน้า ๑๔.

๒) ต้องมีการศึกษาอบรมธรรมแก่ผู้เข้ามาบวชทั้งก่อนระหว่างและหลังการบวชด้วย

๓) ต้องมีการปฏิบัติธรรมในระหว่างบวชเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเพื่อการเผยแผ่ต่อไปแก่ประชาชน

๔) แต่ละวัดจักต้องให้พระสงฆ์ที่ศึกษาธรรมดีแล้วให้ได้มีโอกาสเผยแผ่แก่ประชาชนเพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนและความมั่นคงของพระพุทธศาสนาและต้องพยายามวิเคราะห้หาทางเผยแผ่ธรรมต่อประชาชนด้วยความเมตตาอย่างต่อเนื่องด้วยมิใช่รอให้ผู้มานิมนต์เท่านั้น

๕) กิจกรรมการศึกษาธรรมของประชาชนควรมุ่งให้การศึกษาและปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่องให้พัฒนาขึ้นเป็นลำดับทั้งในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวันด้วยหลักการแห่งความไม่ประมาทและหลักการแห่งการพึ่งตนเอง

๖) ศาสนาเป็นที่พึงทางใจดังนั้นการปกครองสงฆ์ให้มีพฤติกรรมและการกระทำที่เหมาะสมนับเป็นเรื่องสำคัญเบื้องต้นที่พระทุกรูปพึงปฏิบัติเจ้าอาวาสควรดำเนินการให้พระทุกรูปในสังกัดมีภาพลักษณ์ที่ดีเมื่อประชาชนพบเห็นจักเกิดความศรัทธาถือเป็นการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเบื้องต้นแล้ว

๗) พระควรยึดหลักการเผยแผ่ธรรมด้วยหลัก ๖ ประการดังนี้

(๑) ห้ามปรามการทำความชั่วทั้งมวล

(๒) ส่งเสริมให้กระทำความดีทั้งมวล

(๓) ให้ได้ฟังและได้รู้ธรรมที่ยังไม่เคยรู้ไม่เคยฟัง

(๔) ช่วยเสริมในสิ่งที่ประชาชนได้ยินได้รู้แต่ไม่เข้าใจให้เข้าใจ

(๕) ให้คิดอนุเคราะห์ผู้อื่นด้วยเมตตาปรารถนาดี

(๖) บอกทางสวรรค์คือทางดำเนินชีวิตที่ดีถูกต้องให้ประชาชน

๘) การเผยแผ่ธรรมควรศึกษากลุ่มคนหรือบุคคลเป้าหมายวิเคราะห์การนำเสนอธรรมให้เหมาะสมต่อสภาพเหตุผลตนประมาณกาลเวลาชุมชนและบุคคลเป็นสำคัญ

๙) เจ้าอาวาสทุกแห่งควรปกครองดูแลพระสงฆ์สามเณรไวยาวัจกรศิษย์วัดผู้อาศัยในวัดหรือเกี่ยวข้องกับวัดให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นการสร้างศรัทธาแก่ประชาชนผู้พบเห็นและมาติดต่อกับวัด

๑๐) จักต้องพยายามบริหารวัดให้มีอาคารสถานที่อาณานิคมเหมาะสมต่อการศึกษาและปฏิบัติธรรมทั้งในส่วนของพระภิกษุสามเณรและประชาชนให้สอดคล้องกับหลักการของพระพุทธศาสนามีความสงบร่มเย็นทำให้อยากเข้ามาหาความสงบและศึกษาธรรมรวมทั้งสรรพสิ่งต่างๆทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิตจักต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่มาวัดหรือที่อยู่ใกล้วัดด้วย

๑๑) วัดกับประชาชนจักต้องเกื้อหนุนซึ่งกันและกันพระพุทธศาสนาจึงจะอยู่ได้อย่างมั่นคงดังนั้นนอกจากพระจะให้ธรรมแก่ประชาชนแล้วก็ควรจัดวัดและเครื่องใช้ของวัดอย่างมีระบบให้เหมาะต่อการให้บริการประชาชนเพื่อกิจการของพระพุทธศาสนาเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นการดึงประชาชนเข้ามาใกล้ชิดกับวัดและพระก็ควรหาทางช่วยเหลือในด้านธรรมแก่ประชาชนต่อไปตามความเหมาะสมด้วย

๑๒) ประชาชนเป็นจำนวนมากที่ยังเชื่อโชคลางของขลังวัตถุมงคลและสิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยหวังว่าสิ่งเหล่านี้จะบันดาลความโชคดีความร่ำรวยความสำเร็จแก่เขาได้ทำให้ประชาชนขาดการพึ่งตนเองไม่พัฒนาพระพุทธศาสนาควรทำหน้าที่เป็นยารักษาโรคเหล่านี้โดยการไม่ไปดูถูกตำหนิการกระทำเหล่านั้นแต่ควรใช้หลักธรรมในเรื่องเหตุและผลเรื่องการพึ่งตนเองเรื่องการศึกษาฝึกฝนพัฒนาและการครองชีวิตอย่างไม่ประมาทมาใช้ในการเผยแผ่โดยให้เครื่องรางของขลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์วัตถุมงคลเป็นเครื่องปิดช่องความประหวั่นใจจักทำให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้ผลดียิ่งขึ้น

๑๓) ศาสนาพุทธเป็นของคู่กับชุมชนวัดก็ครบทุกตำบลและจะเป็นศูนย์รวมของประชาชนในแต่ละตำบลหากจะจัดการบริหารวัดให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาชุมชนที่พัฒนาทั้งจิตใจและคุณภาพชีวิตในด้านอื่นๆ จะทำให้ความสัมพันธ์ของประชาชนกับพระพุทธศาสนาเจริญอย่างยั่งยืนโดยที่พระสงฆ์จะให้ธรรมทานแก่ประชาชนส่วนประชาชนจะให้อำมิสทานแก่พระสงฆ์นับเป็นการเกื้อกูลกันอย่างถูกต้องเพื่อการมีพลังอยู่ในสังคมต่อไป

๑๔) การจัดการบริหารวัดเพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาชุมชนจำเป็นต้องจัดให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจกรรมของวัดร่วมบริหารวัดตามหลักการของพระพุทธศาสนาด้วยจึงสมควรปรับปรุงการบริหารวัดให้เป็นองค์การบริหารวัดถึงแม้วัดแต่ละวัดจะเป็นนิติบุคคลอยู่แล้วก็ตามแต่การมีองค์กรร่วมบริหารวัดเสนอความคิดและให้เจ้าอาวาสตัดสินใจในดำเนินการประชาชนก็จะร่วมดำเนินการอย่างเต็มที่เต็มใจพุทธศาสนาย่อมเจริญยิ่งขึ้น

๑๕) กรมการศาสนาและกระทรวงศึกษาธิการย่อมมีเจตนาที่ดีในการรักษาและพัฒนาพระพุทธศาสนา ดังนั้นเจ้าอาวาสและพระภิกษุควรศึกษางานโครงการของทางราชการเพื่อประสานการดำเนินงานให้เกิดการพัฒนาพระพุทธศาสนายิ่งขึ้น

๑๖) วัดทุกวัดควรได้ดำเนินการรักษาและฟื้นฟูธรรมชาติเช่นร่วมจัดโครงการป่าชุมชนโครงการอุทยานการศึกษา เป็นต้นจะได้ทั้งการส่งเสริมการปลูกต้นไม้และการใช้ต้นไม้เป็นเครื่องมือในการเผยแผ่ธรรมต่อไปด้วย

๑๗) มหาเถรสมาคมเป็นองค์กรสูงสุดซึ่งเจ้าอาวาสและพระสงฆ์จะต้องศึกษาส่งเสริมสนับสนุนประสานงานเพื่อการเผยแผ่ธรรมและพัฒนาพระพุทธศาสนาจะได้ตรงตามนโยบายถูกต้องทิศทางแก้ไขสถานการณ์และเหมาะสมกับโอกาสย่อมเป็นพลังส่งเสริมการพัฒนายิ่งขึ้น

๑๘) หลักการบริการการดำเนินงานต่างๆ ควรมีการวางแผนระยะสั้นระยะยาวเพื่อการปฏิบัติพัฒนาวัดและควรให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอหลักการเหล่านี้พระสงฆ์สามารถค้นคว้าให้เกิดความรู้ได้ซึ่งจักต้องยึดหลักการการฝึกฝนการพัฒนาการไม่ประมาทและหลักการพึ่งตัวเองเป็นสำคัญจึงจะบังเกิดผลดี

๑๙) สงฆ์ควรมีความสมถะมีความเป็นอยู่ง่ายๆ ไม่หวังลาภสักการะมุ่งศึกษาปฏิบัติธรรมและเผยแผ่ธรรมแก่ประชาชนดังนั้นกิจกรรมที่วัดต่างๆ ดำเนินอยู่ขณะนี้จึงจำเป็นต้องมีการทบทวนสังคายนาเพื่อการพัฒนาที่มั่นคงยั่งยืนของพระพุทธศาสนาต่อไป

๒๐) ปัจจุบันจำนวนพระสงฆ์มีมากยิ่งในฤดูพรรษายิ่งมีจำนวนมากขึ้นกว่าปกติหลายเท่า ดังนั้นจำเป็นต้องมีการปกครองพระบวชใหม่โดยให้พระที่ประพฤติดีแล้วดูแลปกครองอบรมพระบวช

ใหม่เป็นกลุ่มๆ จะช่วยส่งเสริมพระวินัยและการศึกษาของสงฆ์ได้ดีขึ้นทำให้เกิดการพัฒนาสงฆ์พัฒนา
วัดพัฒนาบทบาทหน้าที่ของสงฆ์จนเกิดประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติอย่างแท้จริง^{๕๑}

ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน หมายถึง การที่วัดหรือคณะ
สงฆ์ดำเนินการเองซึ่งกิจอย่างใดอย่างหนึ่งมีวัตถุประสงค์ให้เป็นสาธารณประโยชน์เช่นกิจการหน่วย
อบรมประชาชนประจำตำบลกิจการห้องสมุดเพื่อประชาชนจัดอบรมวิชาชีพให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น
 เป็นต้น

สภาพสังคมไทยด้านบทบาทของพระสงฆ์ในการสงเคราะห์ประชาชนไว้ดังนี้

๑) ให้ที่พักอาศัยตลอดจนอาหารเครื่องนุ่งห่มและทุนการศึกษาแก่เด็กจากครอบครัวที่

ยากจน

๒) ให้สถานศึกษาของรัฐและท้องถิ่นใช้ที่ดินของวัดเป็นที่ตั้งและใช้เป็นอาคารเรียน

๓) ให้วัดตั้งและดำเนินการโรงเรียนราษฎร์เองตามกฎหมายโรงเรียนราษฎร์เป็นโรงเรียน
สำหรับนักเรียนยากจนให้ศึกษาเล่าเรียนโดยไม่เสียค่าเล่าเรียนบางแห่งจัดเก็บค่าเล่าเรียนแต่ในอัตรา
ต่ำบางวัดจัดให้มีการศึกษาผู้ใหญ่สำหรับพระภิกษุสามเณรตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษา

๔) จัดการสอนศีลธรรมจริยธรรมในโรงเรียนโดยคณะสงฆ์เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการส่ง
พระภิกษุไปช่วยสอนศีลธรรมจริยธรรมไปตามโรงเรียนต่างๆ มีการสอนรายชั่วโมงตามหลักสูตรหรือ
ไปสอนในรูปแบบการประชุมสัมมนาให้สถานศึกษาเป็นครั้งคราวทั้งในระดับประถมมัธยมและ
อุดมศึกษาทั่วราชอาณาจักรตลอดจนจัดสอนธรรมศึกษแก่นักเรียนตามสำนักของสงฆ์

๕) จัดตั้งโรงเรียนสอนเด็กก่อนเกณฑ์เป็นการสงเคราะห์ด้านการศึกษาที่กรมการศาสนา
ร่วมกับเจ้าอาวาสวัดต่างๆ จัดขึ้นเพื่อวางรากฐานการศึกษาแก่เด็กก่อนวัยเรียนในท้องถิ่นเป็นการ
ปลูกฝังให้เด็กใกล้ชิดพระพุทธศาสนาทั้งนี้ให้พระภิกษุสามเณรผู้มีความรู้ความสามารถได้ทำ
คุณประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นและชุมชนที่อาศัย

๖) การสงเคราะห์ด้านอื่นๆ ได้แก่

๖.๑) บริการด้านให้ความรู้ทางศีลธรรมและบำเพ็ญประโยชน์แก่นักเรียนและ
ประชาชน

๖.๒) จัดตั้งทุนสงเคราะห์และให้ความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์การเรียนแก่นักเรียน
ยากจน

๖.๓) การบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน

๖.๔) จัดตั้งศูนย์อบรมสัมมนาอาชีพแก่ประชาชน

๗) การสาธารณสงเคราะห์ได้แก่

๗.๑) สงเคราะห์ปกติ

๗.๒) ให้สถานที่ในวัดหรือของวัดจัดตั้งกุศลสาธารณสถานเช่นโรงเรียนสุทธาสาลาศาลา
ประชาชน เป็นต้น

๗.๓) อนุญาตให้ทางราชการหรือคณะบุคคลใช้อาคารของวัดลานวัดจัดงานกุศล
งานรื่นเริงตามเทศกาลในประเพณีนิยม

^{๕๑} คະນິงนิตย๋ จันทุบุตร และ สุบรรณ จันทุบุตร, **หลักการบริหารและการจัดการวัดในยุคโลกาภิ
วัตน์**, (กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค, ๒๕๔๕), หน้า ๒๒-๒๖.

๘) สงเคราะห์ตามเหตุการณ์

๘.๑) อนุญาตให้ประชาชนที่ประสบสาธารณภัยเข้าพักพิงในอาคารหรือสถานที่ของวัด

๘.๒) รวบรวมปัจจัยเครื่องอุปโภคบริโภคส่งไปให้แก่ผู้ประสบสาธารณภัย^{๕๒}

ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ หมายถึงการช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมกิจการของรัฐหรือของเอกชนหรือผู้ใดผู้หนึ่งดำเนินการ และการนั้นเป็นไปเพื่อการสาธารณประโยชน์เช่นการพัฒนาหมู่บ้านการพัฒนาตำบลขุดสระน้ำขนาดใหญ่เพื่อเป็นแหล่งน้ำอุปโภคและเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมจัดหาทุนเพื่อการสงเคราะห์และอื่นๆ พัฒนาชุมชนหมายถึง

๑. การปรับปรุงส่งเสริมให้ชุมชนหนึ่งดีขึ้นหรือมีวิวัฒนาการดีขึ้น

๒. การส่งเสริมให้ชุมชนนั้นๆ มีวิวัฒนาการดีขึ้นคือเจริญทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม

๓. การพัฒนาชุมชนนั้นจะต้องพัฒนาทางด้านวัตถุและพัฒนาด้านจิตใจ

๔. การพัฒนาชุมชนคือกระบวนการที่มุ่งส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นทั้งนี้โดยให้ประชาชนเข้าร่วมมือและริเริ่มดำเนินงานเอง

การพัฒนาชุมชนคือการรวมกำลังดำเนินการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนให้มีความเป็นปึกแผ่นและดำเนินการในแนวทางที่ต้องการโดยอาศัยความร่วมมือกำลังของประชาชนในชุมชนนั้นในการช่วยเหลือตัวเองและร่วมมือกันดำเนินงานแต่มักจะได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากหน่วยราชการหรือองค์การอาสาสมัครอื่นๆ

ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร หมายถึง การช่วยเหลือประชาชนในการที่ควรช่วยเหลือเช่นจัดตั้งหน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยช่วยเหลือประชาชนทั้งด้านไฟไหม้และน้ำท่วมพร้อมมอบเครื่องอุปโภคแก่ผู้ประสบภัยหรือในยามปกติก็ตั้งกองทุนเลี้ยงเด็กกำพร้าและเด็กด้อยโอกาส

บทบาทพระสงฆ์ในสังคมไทยเป็นงานที่พระสงฆ์จะทำได้โดยตรงก็คือ การสงเคราะห์ทางจิตใจส่วนสงเคราะห์ทางวัตถุจะทำได้โดยทางอ้อมด้วยการแนะนำชักจูงผู้อื่นให้กระทำหรือนำสิ่งของหรือบริการที่ได้รับจากผู้อื่นมาเฉลี่ยแบ่งปันให้เป็นประโยชน์กว้างขวางออกไปโดยการสงเคราะห์นั้นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมตามกาลเทศะบทบาทของพระสงฆ์ในการสงเคราะห์ชุมชน

ประกอบด้วยการให้คำแนะนำทางจิตใจเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาชีวิตต่างๆ

๑. การเป็นที่พึ่งให้ความร่มเย็นทางจิตใจและด้วยความประพฤตินั้นตัวอย่างตลอดจนสถานที่วัดที่สงบร่มเย็นเป็นองค์ประกอบสำหรับการหล่อเลี้ยงจิตใจของสังคมอย่างหนึ่ง

๒. การให้คำแนะนำปรึกษาด้านอื่นๆ เท่าที่ทำให้เช่นในทางวิชาการเป็นต้นที่ผู้ปรึกษาสะดวกใจและสนิทใจ

๓. ในสังคมที่จะพัฒนาเมื่อชาวบ้านยังไม่พร้อมที่จะช่วยตนเองถ้าได้พระผู้นำท้องถิ่นที่มีโอกาสเตรียมตัวพร้อมเป็นศูนย์กลางจะเป็นผู้นำชี้ช่องในการนำท้องถิ่นให้ได้รับความเจริญใหม่ๆ ได้

^{๕๒} กรมการศาสนา, ข้อมูลพื้นฐานด้านการศาสนา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๒), หน้า ๒๔.

บทบาทนี้อาจจะประกอบด้วยการเสนอแนะให้คิดริเริ่มว่าในท้องถิ่นนั้นมีอะไรที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้นแล้วเป็นศูนย์รวมชักชวนประชาชนมาทำงานนั้นหรืออาจเป็นที่ปรึกษาที่ชาวบ้านมาขอความเห็นว่าจะทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ขึ้นในท้องถิ่นจะควรหรือไม่ควร

๔. การสงเคราะห์ทางจิตใจเป็นสิ่งสำคัญในทางศาสนาและยังเป็นสิ่งจำเป็นอยู่สำหรับประชาชนทั่วไปแม้ที่เป็นพระพุทธรูปศาสนิกชนในฐานะเป็นเครื่องปลอบประโลมใจสืบเนื่องมาจากความเร้นลับของชีวิตอย่างที่ย่างท่านเรียกว่าการบำรุงขวัญได้แก่บทบาทประเภทพิธีกรรมต่างๆ

บทบาทของพระสงฆ์ในการช่วยเหลือสังคมว่ามีอยู่๒เรื่องแนะนำให้ทำได้แก่การแนะนำสั่งสอนให้ประชาชนได้ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมในพระพุทธศาสนาการทำให้ดูเป็นการแสดงแบบอย่างการครองชีวิตอย่างสันโดษมีเมตตาจะหิริโอตตปละ

บทบาทพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนควรปฏิบัติดังนี้

๑. เป็นผู้นำทางจิตใจศรัทธาและปัญญาเนื่องจากความเจริญทางวัตถุและความรวดเร็วของข้อมูลข่าวสารพุทธศาสนิกชนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาไม่มีหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจไม่มีศรัทธาและปัญญาที่ถูกต้องพระสงฆ์จึงควรเป็นผู้นำทางจิตใจของประชาชนและชุมชนเพื่อยกระดับจิตใจของประชาชนด้วยหลักธรรมคำสั่งสอนทางศาสนาให้สามารถมีชีวิตอย่างเป็นสุขมีศรัทธาและปัญญาที่ถูกต้อง

๒. พัฒนาจิตใจของประชาชนด้วยกระบวนการให้การศึกษาอบรมและส่งเสริมประชาชนให้เกิดสุขภาพจิตที่ดีมีสมรรถภาพจิตใจที่เข้มแข็งมีความเอื้ออาทรต่อบุคคลรอบครั้วสังคมและประเทศชาติ

๓. ส่งเสริมการศึกษาของเยาวชนและประชาชนในรูปแบบต่างๆเช่นโรงเรียนพระปริยัติธรรมโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในวัดศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดรวมทั้งการจัดให้วัดเป็นอุทยานการศึกษาเป็นแหล่งความรู้แก่เยาวชนและประชาชน

๔. ส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทยต่อเนื่องยาวนานแต่โบราณกาลแต่ในปัจจุบันการไหลบ่าทางวัฒนธรรมจากต่างประเทศทำให้เกิดผลเสียต่อวัฒนธรรมอันดีงามของชาติพระสงฆ์จึงควรปลูกจิตสำนึกแก่ประชาชนทางด้านการสร้างจิตสำนึกในการเป็นศาสนาประจำชาติของพุทธศาสนาจิตสำนึกในหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนและจิตสำนึกในการศึกษาอบรมปฏิบัติธรรมให้เป็นผู้ตื่นผู้รู้และผู้เบิกบานอยู่เสมอ

๕. ให้การสงเคราะห์แก่ผู้ประสบความทุกข์ยากและเดือดร้อนในฐานะที่วัดเป็นส่วนหนึ่งในโครงการของสังคมชุมชนเมื่อประชาชนประสบความทุกข์ยากเดือดร้อนพระสงฆ์จึงควรให้การสงเคราะห์แก่ผู้ประสบความทุกข์ยากเท่าที่จะสามารถทำได้โดยการให้ธรรมะคำปรึกษาแนะนำและการให้กำลังใจ

๖. ช่วยแก้ไขปัญหาของชุมชนพระสงฆ์ควรมีบทบาทในการแก้ไขปัญหของชุมชนตามความสามารถโดยทำเป็นขั้นตอนมีการวางแผนตามหลักอริยสัจสี่ของพระพุทธเจ้า คือ ต้องรู้ทุกข์รู้สภาพของทุกข์ก่อนว่ามีอะไรบ้างรู้สมุทัยรู้สาเหตุแห่งทุกข์รู้นิโรธทางแห่งการดับทุกข์และรู้มรรควิธีที่จะดับทุกข์

๗. ช่วยพัฒนาชุมชนให้เป็นแผ่นดินธรรมแผ่นดินทองโดยเป็นแกนนำร่วมกับผู้นำชุมชนและชาวบ้านพัฒนาชุมชนตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทองคือการพัฒนาด้านจิตใจการพัฒนาด้านสังคมและการพัฒนาเศรษฐกิจของประชาชน

ข้อนี้มุ่งเอาเฉพาะการช่วยเหลือเกื้อกูลสถานที่อันเป็นส่วนของสาธารณประโยชน์

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ หมายถึงข้อนี้มุ่งเอาเฉพาะการช่วยเหลือเกื้อกูลสถานที่อันเป็นส่วนของสาธารณประโยชน์

การสงเคราะห์ของพระสงฆ์ว่าควรมีลักษณะดังนี้

๑) เมื่อวัดมีที่ดินเหลือควรจัดตั้งโรงเรียนหรือสถานศึกษาระดับต่างๆ ให้เป็นส่วนหนึ่งของวัดไม่ควรกันเขตตัดขาดจากบ้านวัดโรงเรียนควรให้ความใกล้ชิดกับวัดอุบาสกอุบาสิกาที่ศรัทธาวัดควรทำบุญบำเพ็ญกุศลสมათานีศัลยแพทย์ที่วัดเป็นประจำและทำหน้าที่บำรุงวัดร่วมกับประชาชนในชุมชนอื่นๆ ด้วย

๒) พระสงฆ์ควรตั้งสุขาไสยาสน์หรือนอนมัยหรือโรงพยาบาลภายในวัดในเขตวัด

๓) ควรสร้างที่อ่านหนังสือพิมพ์ห้องสมุดประจำหมู่บ้านพิพิธภัณฑสถานในวัดอาจเกิดจากความร่วมมือจากทางวัดเองหรือจากประชาชนชาวบ้านแม้แต่ทางราชการจัดสร้างขึ้นให้วัดดูแลได้อาจให้ใช้สถานที่แล้วมีพระภิกษุสามเณรเป็นผู้ดูแลรักษาให้บริการแก่ประชาชน

๔) ควรตั้งสภาตำบลใช้เป็นที่ประชุมราษฎรของหน่วยราชการในกิจการด้านการพัฒนาหมู่บ้านตำบลท้องถิ่นวัดอาจให้ใช้สถานที่เช่นศาลาการเปรียญหรือบริเวณวัดได้

๕) ควรสร้างบ่อน้ำดื่ม น้ำใช้ น้ำประปาหมู่บ้าน น้ำใช้ในด้านเกษตรทางวัดอาจเป็นผู้ดำเนินงานนอกจากนั้นให้ชาวบ้านช่วยกันดูแลรักษาโดยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการและมีทางวัดเข้าไปช่วยดูแล

๖) กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพหรือกิจการอื่นๆ ของหมู่บ้านควรให้ใช้สถานที่วัดโดยเจ้าอาวาสหรือพระภิกษุสามเณรช่วยเหลือให้ความสะดวกภายในขอบเขตความสามารถซึ่งต้องไม่ผิดพระธรรมวินัยไม่ทำให้เสียสมณสาธิตเช่นการจัดตั้งธนาคารข้าวธนาคารพืชพันธุ์ธนาคารโคกระบือกองทุนมูลนิธิสหกรณ์ต่างๆ ศูนย์บริการสาธารณะศูนย์ฝึกอาชีพศูนย์ประสานงานของประชาชนในกิจการต่างๆ

๗) กิจกรรมแก้ปัญหาเฉพาะหน้าพระสงฆ์ควรจัดการชวนช่วยกันโดยพระเป็นผู้นำให้ชาวบ้านได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีวัดเป็นศูนย์กลางได้แก่การเกิดภัยธรรมชาติต่างๆ

ความสำคัญของภารกิจด้านนี้ว่าการสาธารณสงเคราะห์เป็นการแสดงบทบาทของพระสงฆ์ในด้านสังคมสงเคราะห์ทั้งการสงเคราะห์บุคคลและสาธารณสงเคราะห์โดยมีพระสงฆ์เป็นผู้นำชุมชนในการบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ เพราะพระสงฆ์เป็นศูนย์กลางเชื่อมประสานระหว่างคนจนกับคนรวยปัจจัยที่ได้รับบริจาคมาพระสงฆ์ก็ใช้ทำประโยชน์เป็นสาธารณกุศลและช่วยเหลือบุคคลผู้ขาดแคลนและด้อยโอกาสและลักษณะการสาธารณสงเคราะห์มี ๔ ลักษณะดังนี้

๑. การดำเนินกิจกรรมเพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลได้แก่การที่วัดหรือคณะสงฆ์ดำเนินการเองซึ่งกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งที่มิขัดต่อพระธรรมวินัยให้เป็นสาธารณประโยชน์เช่นกิจการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลกิจการห้องสมุดเพื่อประชาชนจัดอบรมวิชาชีพระหว่างประชาชนในท้องถิ่นเป็นต้น

๒. การช่วยเหลือเกื้อกูลกิจการของผู้อื่นเพื่อสาธารณประโยชน์ได้แก่การช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมกิจการของรัฐหรือของเอกชนหรือผู้ใดผู้หนึ่งดำเนินการและการนั้นเป็นไปเพื่อการสาธารณประโยชน์ เช่น การพัฒนาหมู่บ้านการพัฒนาตำบลชุดสระน้ำขนาดใหญ่เพื่อเป็นแหล่งน้ำอุปโภคและเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมจัดหาทุนเพื่อการสงเคราะห์และอื่นๆ

๓. การช่วยเหลือเกื้อกูลสถานที่อันเป็นสาธารณสมบัติได้แก่การสร้างถนนชุดลอกคูคลองสร้างโรงพยาบาลและจัดซื้อเครื่องมือแพทย์สร้างการประปาสร้างเครื่องมือกำเนิดไฟฟ้าปลูกต้นไม้และอื่นๆข้อนี้มุ่งเอาเฉพาะการช่วยเหลือเกื้อกูลสถานที่อันเป็นส่วนของสาธารณประโยชน์

๔. การช่วยเหลือเกื้อกูลประชาชนทั่วไปได้แก่การช่วยเหลือประชาชนในการที่ควรช่วยเหลือเช่นจัดตั้งหน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยช่วยเหลือประชาชนทั้งด้านไฟไหม้และน้ำท่วมพร้อมมอบเครื่องอุปโภคแก่ผู้ประสบภัยหรือในยามปกติก็ตั้งกองทุนเลี้ยงเด็กกำพร้าและเด็กด้อยโอกาส^{๕๓}

สรุปได้ว่าการสาธารณสงเคราะห์จึงเป็นการแสดงบทบาทของพระภิกษุสงฆ์ในด้านสังคมสงเคราะห์ทั้งการสงเคราะห์บุคคลและสาธารณสงเคราะห์โดยมีพระภิกษุสงฆ์เป็นผู้นำชุมชนในการบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ เพราะพระภิกษุสงฆ์เป็นศูนย์กลางเชื่อมประสานระหว่างคนจนกับคนรวยปัจจัยที่ได้รับบริจาคมาพระภิกษุสงฆ์ก็ใช้ทำประโยชน์เป็นสาธารณกุศลและช่วยเหลือบุคคลผู้ขาดแคลนและด้อยโอกาสดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่าการสาธารณสงเคราะห์เป็นงานสำคัญของคณะสงฆ์เป็นกิจการอันหนึ่งของคณะสงฆ์เช่นเดียวกับการสงเคราะห์ด้านอื่นๆ ซึ่งวิธีการดำเนินงานนั้นจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบมหาเถรสมาคมและในอำนาจหน้าที่ของบทบาทพระสงฆ์จึงกล่าวได้ว่าการสาธารณสงเคราะห์เป็นกิจการของคณะสงฆ์โดยแท้

ตารางที่ ๒.๗ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับสาธารณสงเคราะห์

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (๒๕๕๐, หน้า ๒๖-๒๗)	๑.การสร้างค่านิยม ๒.จัดโครงสร้าง ๓.จัดระบบงาน ๔.จัดกิจกรรม ๕.บุคลากร ๖.เสริมทักษะ ๗. กลยุทธ์

^{๕๓}บุญศรี พานะจิตต์, “ความสำเร็จในการปฏิบัติการกิจของวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว อำเภอบางใหญ่จังหวัดนนทบุรี”, (กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี, ๒๕๔๕), หน้า ๒๕.

ตารางที่ ๒.๗ (ต่อ)

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
พุทธทาสภิกขุ (๒๕๒๕, หน้า ๑๒๖-๑๒๘)	งานสงเคราะห์เป็นงานช่วยให้เขาช่วยตัวเอง ได้
พระราชวรมณี (ประยุทธ์ ปยุตโต) (๒๕๒๑, หน้า ๒๖-๒๗)	การยึดเหนี่ยวจิตใจ ประสานหมู่ชนให้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
พระเทพปริยัติสุธี (วรวิทย์ คงคปณฺโญ) (๒๕๔๕, หน้า ๕๗-๕๘)	๑. การดำเนินกิจการเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล ๒. การช่วยเหลือเกื้อกูลกิจการของผู้อื่นเพื่อสาธารณประโยชน์ ๓. การช่วยเหลือเกื้อกูลสถานที่อันเป็นสาธารณ ๔. การช่วยเหลือเกื้อกูลประชาชนทั่วไป
พระมหาบัว ปิยวณฺโณ (๒๕๔๙, หน้า ๒๓)	เป็นการดำเนินการช่วยเหลือสังคมทางวัตถุและจิตใจในรูปแบบต่างๆ ที่ไม่ขัดต่อพระธรรมวินัย
พระราชรัตนมุนี (ชัยวัฒน์ ปณฺณาสิริ) (หน้า ๑๔)	การสงเคราะห์ในด้านต่างๆ แก่ประชาชนที่อุปถัมภ์บำรุงวัด
ไพฑูรย์ เสี่ยงก้อง (๒๕๔๔, หน้า ๒๖)	การสงเคราะห์ชุมชน โดยมีพระและสามเณรเป็นแกนนำ
บุญศรี พานะจิตต์ (หน้า ๒๕)	๑. การดำเนินกิจกรรมเพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลได้แก่ ๒. การช่วยเหลือเกื้อกูลกิจการของผู้อื่นเพื่อสาธารณประโยชน์ ๓. การช่วยเหลือเกื้อกูลสถานที่อันเป็นสาธารณสมบัติ ๔. การช่วยเหลือเกื้อกูลประชาชนทั่วไป

ตารางที่ ๒.๗ (ต่อ)

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
คะนิงนิตย จันทบุตร (๒๕๔๕, หน้า ๒๒-๒๖)	๑) ควรมีการคัดสรรอบรมบุคคล ๒) ต้องมีการศึกษาอบรมธรรมแก่ผู้เข้ามาบวชทั้งก่อนระหว่างและหลังการบวชด้วย ๓) ต้องมีการปฏิบัติธรรมในระหว่างบวชเพื่อให้เกิดความรู้ ๔) แต่ละวัดจักต้องให้พระสงฆ์ที่ศึกษาธรรมดีแล้วให้ได้มีโอกาสเผยแผ่แก่ประชาชน ๕) กิจกรรมการศึกษาระบบของประชาชน ๖) ศาสนาเป็นที่พึงทางใจ ๗) พระควรยึดหลักการเผยแผ่ธรรมด้วยหลัก ๖ ประการดังนี้ ๘) การเผยแผ่ธรรมควรศึกษากลุ่มคน ๙) เจ้าอาวาสทุกแห่งควรปกครองดูแลพระสงฆ์ ๑๐) จักต้องพยายามบริหารวัดให้มีอาคารสถานที่อาณานิเวศเหมาะสมต่อการศึกษาและปฏิบัติธรรมทั้งในส่วนของพระภิกษุสามเณรและประชาชน ๑๑) วัดกับประชาชนจักต้องเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ๑๒) ประชาชนเป็นจำนวนมากที่ยังเชื่อโชคลางของขลัง ๑๓) ศาสนาพุทธเป็นของคู่กับชุมชนวัดก็ครบทุกตำบล ๑๔) การจัดการบริหารวัดเพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ๑๕) กรมการศาสนาและกระทรวงศึกษาธิการ ๑๖) วัดทุกวัดควรได้ดำเนินการรักษาและฟื้นฟู ๑๗) มหาเถรสมาคมเป็นองค์กรสูงสุด ๑๘) หลักการบริการการดำเนินงานต่างๆควรมีการวางแผนระยะสั้นระยะยาว ๑๙) สงฆ์ควรมีความสมณะ ๒๐) ปัจจุบันจำนวนพระสงฆ์มีมาก

๒.๓.๓ ความสำคัญด้านการสาธารณสงเคราะห์

เมื่อกล่าวโดยสรุปว่าการบริหารวัดด้านงานสาธารณสงเคราะห์ว่าควรจัดวัดให้เป็น ๗ โรงคือ

๑) วัดเป็นโรงธรรมได้แก่ต้องพัฒนาวัดให้เป็นที่สอนธรรมะให้เป็นสถานที่เทศน์วัดใดไม่มีการสอนธรรมะประชาชนไม่มีการเทศน์ตลอดจนการไหว้พระสวดมนต์ร่วมกับประชาชนวัดนั้นจะค่อยๆ เสื่อมไป

๒) วัดเป็นโรงทิมคือเป็นที่สวดศพเป็นที่เก็บศพเป็นที่ฝังศพนี้เป็นผลประโยชน์ที่วัดจะต้องมีอยู่และอย่าไปรังเกียจศพเพราะคนบ้านไหนก็อยากตายอยู่บ้านนั้นอยากจะทำบุญวัดนั้น

๓) วัดเป็นโรงละครคือเป็นโรงหนังโรงละครต้องจัดที่ส่วนหนึ่งไว้ประจำอย่าไปรังเกียจ โขนหนังละครเพราะนั่นเป็นการแสดงพื้นบ้านเท่ากับว่าเจ้าอาวาสวัดนั้นๆ ได้ศิลปินไว้ใช้งานในงานต่างๆ

๔) วัดเป็นโรงพยาบาล คือ วัดจะต้องให้การดูแลเอาใจใส่ประชาชนในเรื่องสุขภาพ พละนาถัยแต่ก่อนแต่ไรมาพระสงฆ์นอกจากมีความรู้ในทางธรรมะแล้วท่านมักจะเรียนเรื่องสมุนไพรต่างๆ ให้การสงเคราะห์ประชาชนด้วยการบำบัดรักษา

๕) วัดเป็นโรงเรียนปัจจุบันแม้ไม่ได้สอนในศาลาวัดแต่เจ้าอาวาสจะต้องมีบทบาทในโรงเรียนด้วยการให้เห็นว่าโรงเรียนเป็นโรงเรียนวัด

๖) วัดเป็นโรงแรมหมายถึงการทำวัดให้เป็นที่ยอมรับประชาชนเป็นที่ปฏิสันถารเป็นที่พักพิงสำหรับพระอาคันตุกะหรือเป็นที่พึ่งพิงอาศัยของประชาชนเมื่อเกิดภัยพิบัติ

๗) วัดเป็นโรงงานคือวัดต้องมีการก่อสร้างพระสังฆาธิการแห่งวัดนั้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าอาวาสและผู้ช่วยเจ้าอาวาสหรือพระในวัดต้องมีฝีมือและเนื่องจากวัดมีการก่อสร้างนั่นเองการพัฒนาฝีมือของพระเถรในการส่งไปคุมงานไปดูงานไปศึกษางานกับช่างหรือการผลิตช่างมีความสำคัญ^{๕๔}

การสาธารณะสงเคราะห์เป็นการก่อสร้างถนนทำสะพานศาลาพักร้อนงานนี้จะมี อบต. เข้ามาทำหน้าที่ส่วนที่คณะสงฆ์จะช่วยสังคมได้เช่นการช่วยเหลือผู้ยากไร้เพราะถูกไฟไหม้บ้านการจัดหน่วยบรรเทาสาธารณภัยหรือการจัดบริการให้ฟรีในพิธังงานศพไม่เก็บค่าน้ำค่าไฟไม่เก็บค่าเจ้าพนักงานหากเขามีศรัทธาก็จะทำบุญส่วนนี้ก็จะช่วยบรรเทาทุกข์ให้กับชาวบ้านที่เป็นพุทธศาสนิกชนได้ตลอดทั้งให้การช่วยเหลือสังคมทั้งภายในวัดและนอกวัดภายในวัดเช่นอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาพึ่งมาทำบุญที่วัดให้เหมาะสมและวัดต้องสะอาดสะดวกสบายภายนอกวัดเช่นสงเคราะห์ช่วยเหลือชาวบ้านที่มีทุกข์เท่าที่จะทำได้ย៉างนึ่งดูดย^{๕๕} การดำเนินการช่วยเหลือสังคมทางวัตถุและจิตใจในรูปแบบต่างๆ ที่ไม่ขัดต่อพระธรรมวินัยได้แก่โครงการบรรพชาและอุปสมบทพระภิกษุและสามเณรภาคฤดูร้อนโครงการสงเคราะห์ภิกษุสงฆ์สามเณรและวัดที่ประสบภัยขาดแคลนวัดและเจ้าอาวาสภิกษุสงฆ์ซึ่งเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนและสังคมเช่นให้สถานที่เป็นที่จัดประชุมอบรมเยาวชนและประชาชนด้านอาชีพต่างๆ การสร้างถนนเข้าหมู่บ้านการออมทรัพย์ให้สถานที่เป็นแหล่งประปาหมู่บ้านการสนับสนุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนการช่วยเหลือผู้ป่วยยากไร้^{๕๖}

กล่าวถึงการบริหารวัดบวรนิเวศวิหารด้วงงานสาธารณะสงเคราะห์ที่สำคัญๆ ดังนี้

๑) ตั้งกรรมการสงฆ์ไว้เพื่อปรึกษาการวัดเลือกเอาพระผู้ใหญ่ในวัดโดยอนุมัติแห่งสงฆ์

^{๕๔} กรมการศาสนากระทรวงศึกษาธิการ, **วัดพัฒนา ๔๓**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, ๒๕๔๓), หน้า ๑๓๒-๑๓๘.

^{๕๕} พระธรรมปริยัติเวที (สุเทพ มุสสุธมโม), **สารภาค ๑๕**, (กาญจนบุรี : สำนักพิมพ์ธรรมเมธี, ๒๕๔๘), หน้า ๒๕.

^{๕๖} พระมหาบัว ปิยวัฒน์, **การจัดระเบียบสังคมวัด**, (นนทบุรี : รุ่งโรจน์การพิมพ์, ๒๕๔๙), หน้า ๒๓.

๒) จัดให้พระผู้เป็นกรรมการสงฆ์เป็นเจ้าหน้าที่ทำการจัดแยกเป็นแผนกต่างจัดไว้แล้วครั้งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงครองวัดเดิมเจ้าหน้าที่รักษาปูชนียวัตถุเจ้าหน้าที่รักษาพระอารามเจ้าหน้าที่การนวรรรมเจ้าหน้าที่การศึกษา

๓) จัดหน้าที่อุปัฏฐากวัดให้ทำบัญชีคนเช่าและจำนวนคนเช่าให้เป็นหลักฐานค่าเช่าที่เก็บได้ให้ลงในบัญชีรายได้และให้เก็บรักษาไว้ที่วัดรายจ่ายก็ให้จดลงในบัญชีมีไว้วางใจการทำการตามแผนก

๔) พระผู้ทำการสงฆ์ให้ได้รับบำรุงโดยเชื่อว่านิตยภัตต์คฤหัสถ์ผู้ทำการวัดให้ได้รับเกื้อกูล

๕) ให้จัดทะเบียนภิกษุสามเณรเดิกวัดอุปัฏฐากภิกษุสามเณรผู้อยู่ประจำและคนอาศัย

ชั่วคราว

๖) สำนวณบัญชีเลขวัดให้ได้จริงไม่มีตัวโดยประการไรให้จำหน่ายโดยจะแจ้ง

๗) มีการจัดทุกการศึกษาสำหรับพระภิกษุสามเณรโดยการตั้งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยดังคำตรัสที่ว่า^{๕๗}

...ในสมัยที่ข้าพเจ้าครองวัดการบำรุงรักษาของกลางร่วงรอยลงพระภิกษุมือดีเรกลานน้อยลงจะพันฟูการถวายเป็นของกลางขึ้นไม่สะดวกเมื่อจัดตั้งมหามกุฏราชวิทยาลัยขึ้นคณะกรรมการฝ่ายคฤหัสถ์ได้บอกบุญชักชวนทายาททายาทบริจาทรพย์เพื่อบำรุงจัดรวบรวมเป็นสมบัติของวิทยาลัยขึ้นได้และจัดเป็นทุนนอนจำนวนหนึ่งด้วยสมบัติของวิทยาลัยที่มีใช้ทุนนอนมีคตอย่างของกลางจ่ายเป็นสาธารณแก่วัดทั้งหลายได้มีทุนมากขึ้นโดยลำดับในเวลาการที่วิทยาลัยร่วงรอยลงมีผู้บริจาคเกื้อกุน้อยนักนอกจากของหลวงบริจาคประจำปีแม้เช่นนี้ยังบำรุงการเรียนพระศาสนาอยู่ได้ตลอดมาจนทุกวันนี้ที่ได้ขยายกว้างขวางออกไปอีกเพราะเหตุแห่งทุนน้อย

รูปลักษณะของการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ไทยในปัจจุบัน จึงมีลักษณะที่หลากหลาย และต่างคนต่างทำและมีลักษณะที่มุ่งเน้นในด้านวัตถุเสียเป็นส่วนมากไม่สามารถที่จะเชื่อมโยงระหว่างการสงเคราะห์ทางด้านวัตถุให้เข้ากับศาสนธรรมและมักจะเป็นไปในลักษณะที่เป็นการสนองต่อความต้องการทางสังคมเสียเป็นส่วนมาก คือ เป็นไปตามกระแสของสังคมมากกว่าที่จะเป็นการสงเคราะห์เพื่อขึ้นำสังคมเหมือนในครั้งสมัยพุทธกาล

ก. พระสงฆ์หรือเจ้าอาวาส ที่เป็นผู้ให้การสงเคราะห์นับได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่องานด้านการสาธารณสงเคราะห์เป็นอย่างมาก ซึ่งพระสงฆ์หรือเจ้าอาวาสจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อความเกื้อกูลทั้งแก่ตนเองและจะต้องมีองค์ประกอบต่อไปนี้

๑. เป็นผู้มืศีลสมบูรณ์ เพราะเป็นผู้ตั้งตนไว้ชอบ คือ การปฏิบัติตน ผิดตนดีแล้วตั้งอยู่ในธรรม สมบูรณ์ด้วยศีล มีใจประกอบไปด้วยหิริโอตตปปะ เป็นคุณธรรมเบื้องต้นที่จะต้องทำให้เกิดมีในตน เรียกว่า ปาริสุทธิสีล ^{๕๘} มีจิตเมตตาแก่คนทั่วไปเสมอ

๒. เป็นผู้มืสัปปริสธรรม คือธรรมของสัตบุรุษ ^{๕๙} ซึ่งจะทำให้เป็นผู้รู้หลักการหรือจุดมุ่งหมายของการกระทำ รู้จักกาลเวลาที่เหมาะสม และการเป็นผู้รู้จักชุมชน และรู้กิริยาที่จะประพฤติด

^{๕๗} สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า ๘๔.

^{๕๘} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, หน้า ๑๒๓.

^{๕๙} อัง.สตุตทก. (ไทย) ๒๓/๖๘/๑๔๓.

ต่อชุมชนนั้นๆ ว่าชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหาจะต้องทำกิจอย่างนี้จะต้องพูดอย่างนี้ชุมชนนี้ควรสงเคราะห์อย่างนี้เป็นต้น

๓. ควรตระหนักในภาระหน้าที่ของตนในการที่จะเป็นผู้ให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน โดยถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะต้องทำให้มีขึ้น เพราะนอกจากจะเป็นการอนุเคราะห์แก่ผู้ที่มีอุปการคุณแก่ตนเองแล้วยังเป็นการเกื้อกูลต่อสังคมที่ตนดำรงอยู่ อีกทั้งยังเป็นการเผยแผ่พระศาสนาด้วย

๔. ควรแบ่งงานให้พระที่เป็นลูกวัดได้รับผิดชอบงานในด้านต่างๆ ตามความเหมาะสมของความรู้ความสามารถ ด้วยการแต่งตั้งพระภิกษุรูปใดรูปหนึ่งภายในวัดให้เป็นผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อไม่ให้งานกระจุกตัวอยู่กับเจ้าอาวาสมากเกินไป

๕. จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการให้การสงเคราะห์และเป็นไปอย่างถูกต้องตามพระธรรมวินัย ซึ่งการสงเคราะห์ควรมียุทธศาสตร์ใหญ่ๆ ว่า เพื่อให้เขาช่วยเหลือตัวเองได้คือทำให้เขารู้และสามารถที่จะช่วยเหลือตัวเองได้^{๖๐} และมีความสมดุลระหว่างวัตถุกับจิตใจที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างกายและใจโดยการสงเคราะห์ทางวัตถุก็เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจ

๖. จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการสงเคราะห์ เพื่อเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมซึ่งวิธีการสงเคราะห์ควรดำเนินการให้เป็นไปตามหลักของสังคหวัตถุ ๔ คือ

๑) ทาน คือ การให้

๒) ปิยวาจา คือ การเป็นผู้มีวาจางาม พูดอย่างรักกัน

๓) อติถจริยา คือ การบำเพ็ญประโยชน์ประพฤติดีตัวให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

๔) สมานัตตตา คือการรู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ตามความเหมาะสม การวางตนสม่ำเสมอประพฤติดีตนให้เป็นแบบอย่างแก่คนทั่วไป

ข. วัดที่ทำหน้าที่ในการจัดการสงเคราะห์ในปัจจุบัน วัดจำนวนไม่น้อยที่ทอดทิ้งธุระในการให้การสงเคราะห์แก่ชุมชนที่วัดตั้งอยู่สถานที่และพื้นที่ของวัดถูกนำไปใช้หาผลประโยชน์ในทางที่ผิดจากวัตถุประสงค์เช่น ให้เอกชนเช่าพื้นที่ของวัดทำธุรกิจบ้าง เป็นต้น โดยวัดไม่ได้ใส่ใจต่อความต้องการในชุมชนที่วัดตั้งอยู่และปัจจัยที่ได้ก็ไม่ได้ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับวัดอย่างแท้จริง ดังนั้นเพื่อให้วัดมีประโยชน์ต่อชุมชนอย่างแท้จริง วัดจึงควรดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. วัดควรใช้สถานที่ของวัดที่มีอยู่ให้เป็นไปเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของชุมชนที่วัดตั้งอยู่ ในการประกอบกิจกรรมของชุมชนตามโอกาสอันสมควร เช่น การอนุเคราะห์ให้มีการจัดตั้งหน่วยงานสาธารณประโยชน์ขึ้นในวัดโดยการร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน องค์กรต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือจัดพื้นที่ของวัดส่วนใดส่วนหนึ่งให้เป็นสนามกีฬา เป็นต้น

๒. วัดควรจัดให้มีคณะกรรมการที่มาจากชุมชนที่วัดตั้งอยู่ เพื่อดำเนินกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน โดยให้เป็นไปตามระเบียบการของมหาเถรและให้มีการดำเนินการอย่างจริงจัง

^{๖๐} พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ), การสังคหสงเคราะห์ส่วนที่ยังขาดอยู่, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท พิมพ์ดีจำกัด, ๒๕๓๗), หน้า ๗.

๓. วัดควรเป็นผู้นำในการจัดหาทุนในการทำงานด้านสาธารณสงเคราะห์ หรือสาธารณประโยชน์ เช่น การจัดตั้งกองทุนหรือมูลนิธิประจำวัด เพื่อนำดอกผลมาใช้ช่วยเหลือประชาชนทั่วไป ตามโอกาสอันสมควร

๔. วัดควรดำเนินงานด้านสาธารณสงเคราะห์ให้เป็นไปตามหลักอปริหานิยธรรม^{๖๑} เช่น จัดให้มีการประชุม การดำเนินงาน ประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยวัดเป็นผู้จัดให้มีการดำเนินการ ซึ่งการนี้อาจมีพระสงฆ์ที่วัดจัดให้มีความรับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการ

๕. วัดควรการจัดสภาพแวดล้อมของวัด ให้เป็นสถานที่เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ หรือจัดสถานที่ของวัดไว้บริการญาติโยม เพื่ออำนวยความสะดวกในการต่างๆ เช่น การใช้วัดเป็น฼าปนสถานสุสาน และการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอื่นๆ ที่เห็นสมควร

ค. คณะสงฆ์ที่เป็นผู้ควบคุมและให้การส่งเสริมในการสาธารณสงเคราะห์การสาธารณสงเคราะห์ในระดับของคณะสงฆ์ทั้งที่เป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีลักษณะงานที่เกี่ยวข้องอยู่ ๒ ประการ คือ การควบคุมและการให้การส่งเสริมเพื่อให้การจัดสาธารณสงเคราะห์เป็นไปด้วยดีดังนั้น คณะสงฆ์จึงต้องดำเนินการในสิ่งต่อไปนี้

๑. คณะสงฆ์ควรกำหนดจุดมุ่งหมายของการสงเคราะห์เป็นไปเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและมีการวางแผนงานการสาธารณสงเคราะห์ไว้อย่างเป็นระบบ กำหนดเป็นแนวนโยบายของคณะสงฆ์ให้ชัดเจนในแต่ละพื้นที่ หรือชุมชนนั้น

๒. คณะสงฆ์ควรที่ส่งเสริมบทบาทของพระอุปัชฌาย์ที่เป็นผู้บังคับบัญชาในเบื้องต้นที่มีความใกล้ชิดและสนิทสนมกัน ให้ควบคุมเอาใจใส่ต่อลัทธิจาริกและอันตวาลิกของตนอย่างเข้มงวด เพราะพระอุปัชฌาย์หรืออาจารย์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยหน้าที่ อันจะทำให้การแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นได้เป็นไปอย่างรวดเร็ว

๓. คณะสงฆ์พึงดำเนินการเพื่อให้พระสงฆ์วัด ได้มีหน้าที่ บทบาท และ ความรับผิดชอบในการสงเคราะห์ต่อชุมชนที่วัดและพระสงฆ์ตั้งอยู่ ด้วยการสนับสนุนวัด และพระสงฆ์ให้มีบทบาทในการสงเคราะห์ชุมชนในท้องถิ่น ตามแนวนโยบายของรัฐและของคณะสงฆ์

๔. คณะสงฆ์ควรส่งเสริมให้พระสงฆ์ วัด ได้มีบทบาทในการสาธารณสงเคราะห์ในกาลอันควรทั้งในระดับท้องถิ่นและอื่นๆ และให้มีการรวมกลุ่มกันในระดับต่างๆ เพื่อช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในการดำเนินงาน

๕. คณะสงฆ์ควรส่งเสริมให้วัดหรือเจ้าอาวาสทั้งหลาย ถือเป็นหน้าที่ที่จะร่วมกันรับผิดชอบการสงเคราะห์ชุมชนในท้องถิ่นนั้นๆ โดยรับการแต่งตั้งหรือกำหนดโดยตำแหน่งให้เป็นกรรมการในองค์คณะบุคคล ไม่ให้กระจัดกระจายต่างคนต่างทำเหมือนในปัจจุบัน

๖. คณะสงฆ์ควรจัดให้มีสัมมนาเพื่อถวญความรู้ให้แก่เจ้าอาวาส ได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับงานด้านการสงเคราะห์อยู่เป็นประจำและจัดให้พระสงฆ์หรือเจ้าอาวาสที่ทำงานด้านนี้ได้มีการพบปะกันซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง

๗. คณะสงฆ์ควรที่จะใช้การควบคุม ด้วยการส่งเสริมให้ผู้ทำหน้าที่การจัดสาธารณสงเคราะห์ได้ทำหน้าที่อย่างถูกต้องและเหมาะสม กล่าวคือ ถูกต้องตามหลักของพระธรรมวินัยและ

^{๖๑}ที่.ม. (ไทย) ๑๐/๖๘/๘๖.

เหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมที่ผู้สงเคราะห์ดำรงอยู่ โดยไม่ขัดแย้งกับหลักพระธรรมวินัยการ
สาธารณสงเคราะห์นั้นเป็นงานที่ต้องอาศัยความเสียสละส่วนบุคคลเป็นอันมากเพราะฉะนั้นถ้าทำให้ผู้
ทำหน้าที่เหล่านี้ มีโอกาสได้พบปะซึ่งกันและกันจะทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและ
มีการเชื่อมโยงลักษณะงานให้เป็นระบบ เพื่อก่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ซึ่งการนี้คณะสงฆ์
ควรจะรับเป็นเจ้าภาพในการดำเนินการเพื่อให้มีขึ้น

แนวความคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารวัดด้านสาธารณสงเคราะห์สมัยใหม่ ดังนี้

๑. การสร้างค่านิยม ได้แก่ การสร้างฉันทะให้เกิด ทั้งแก่ผู้บริหารเองด้วย และผู้ที่อยู่ใน
โครงสร้างการบริหารนั้นด้วย เพื่อให้เกิดแนวคิดและการประพฤติปฏิบัติเป็นไปในแนวทางระบบ แบบ
แผนที่ได้วางไว้ เพื่อการบริหารวัด จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุด

๒. จัดโครงสร้าง ได้แก่ การสร้างรูปแบบระบบการบริหารให้เหมาะสมเป็นไปตาม
เป้าหมาย หรือจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ โครงสร้างจึงถือว่าเป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งในการสร้าง
ความสำเร็จให้แก่การบริหารวัดของท่าน

๓. จัดระบบงาน ได้แก่ การรักการบริหารต่างๆ ที่อยู่ภายในวัด ให้เป็นไปอย่างมีระบบ
และเป็นระเบียบเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการดำเนินงานและเป็นการง่ายแก่การตรวจสอบ

๔. จัดกิจกรรม ได้แก่ การสร้างรูปแบบในเชิงปฏิบัติ ให้สอดคล้องกับการบริหารงาน
เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ

๕. บุคลากร ได้แก่ บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหรือผู้
อยู่อาศัยในวัดนั้นๆ การเลือกบุคคลให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่ควรตระหนักอย่าง
ยิ่ง เพราะการบริหารงานของท่านจะสำเร็จหรือไม่ ส่วนนี้นับว่าเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้นจึงควรเลือกใช้
บุคคลให้เหมาะสม

๖. เสริมทักษะ ได้แก่ การสร้างความรู้เพิ่มเติมแก่บุคลากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมาก
ยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

๗. กลยุทธ์ ได้แก่ วิธีการหรือกลวิธีที่ท่านเลือกใช้ในการบริหารนั้น ระบบ รูปแบบ ต้อง
เหมาะสมกับปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว^{๖๒}

สรุปได้ว่าแนวคิดและวิธีการบริหารกิจการคณะสงฆ์ควรต้องดำเนินตามพุทธบัญญัติ
เอื้อเพื่อ ต่อพระธรรมวินัย สอดคล้องกับกฎระเบียบมหาเถรสมาคม เป็นไปตามสาระสำคัญของ
พระราชบัญญัติคณะสงฆ์แสดง ความคิดเห็นไว้ว่าศาสนจักรและอาณาจักร มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและ
กันโดยที่รัฐบาล ได้ตราพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ออกบังคับใช้ได้เป็นประจักษ์พยานที่แสดงถึงความ
สัมพันธ์ระหว่างอาณาจักรกับศาสนจักร เพราะการออกพระราชบัญญัติทำให้สร้างความศักดิ์สิทธิ์ให้
กับ พระธรรมวินัยและความบริสุทธิ์แห่งพระศาสนา”

^{๖๒} สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, วัดพัฒนา ๔๖, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงาน
พระพุทธศาสนา, ๒๕๔๖), หน้า ๔๖-๔๘.

ตารางที่ ๒.๘ ความสำคัญด้านการสาธารณสุขสงเคราะห์

นักวิจัย/แหล่งที่มา	ข้อค้นพบ
กรมศาสนา กระทรวงศาสนา (๒๕๔๓, หน้า ๑๓๒-๑๓๘)	๑.วัดเป็นโรงพยาบาล ๒.วัดเป็นโรงเรียน ๓.วัดเป็นโรงละคร ๔.วัดเป็นโรงพยาบาล ๕.วัดเป็นโรงเรียน ๖.วัดเป็นโรงแรม ๗.วัดเป็นโรงงาน
พระธรรมปริยัติเวที (๒๕๔๘, หน้า ๒๕)	การสงเคราะห์ช่วยเหลือชาวบ้านที่มีทุกข์เท่าที่จะทำได้ อย่างนิจดู ตาย
พระมหาบัว ปิยวณโณ (๒๕๔๙, หน้า ๒๓)	การดำเนินการสาธารณะสงเคราะห์ในรูปแบบต่างๆ โดยที่ไม่ขัด กับพระวินัย
สมเด็จพระมหาสมณเจ้า (๒๕๔๐, หน้า ๘๔)	๑) ตั้งกรรมการสงฆ์ไว้เพื่อปฎิภาณการวัด ๒) จัดให้พระผู้เป็นกรรมการสงฆ์เป็นเจ้าหน้าที่ทำการจัดแยกเป็น แผนก ๓) จัดหน้าที่อุปฐากวัด ๔) พระผู้ทำการสงฆ์ให้ได้รับบำรุงโดยชื่อว่า นิตยภัตต์ คฤหัสถ์ ผู้ทำการวัดให้ได้รับเกื้อกูล ๕) ให้จัดทะเบียนภิกษุสามเณร ๖) สรรวจบัญชีเลขวัดให้ได้จริง ๗) มีการจัดทุกการศึกษาสำหรับพระภิกษุสามเณรโดยการตั้ง
พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ) (๒๕๓๗, หน้า ๗)	การสาธารณสุขสงเคราะห์ควรมีหลักใหญ่ๆ ว่า เพื่อให้เขาช่วยเหลือ ตัวเองได้

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับคณะสงฆ์อันมุนิกาย

๒.๔.๑ ประวัติของคณะสงฆ์อันมุนิกาย

การจัดตั้งสถาบันสงฆ์ในพระพุทธศาสนาเป็นความพยายามอย่างหนึ่งที่ต้องการจะ
นำเสนอทัศนะในการแก้ไขปัญหของสังคมในรูปแบบใหม่เพื่อให้เป็นสังคมทางเลือกที่มีความเสมอ
ภาคเสรีภาพและภราดรภาพในการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในความเป็นจริงการเกิดขึ้นและดำรงอยู่ของ
องค์กรไม่ว่าจะเป็นองค์กรใดก็ตามย่อมต้องมีพื้นฐานมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่องค์กรนั้นๆ
ดำรงอยู่เป็นหลักสภาพปัจจุบันและปัญหาของคณะสงฆ์พุทธศาสนาในมหานิกายในประเทศไทย
ไทยในภาพรวมเริ่มจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการประกอบพิธีกรรมในราชสำนักของพระสงฆ์อันม
นิกายและต่อมาได้รวมเอาพระสงฆ์จีนนิกายเข้าไปด้วยแสดงถึงความจงรักภักดีของคณะสงฆ์ทั้ง
๒ นิกายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดเกล้าฯ ให้คณะสงฆ์เหล่านี้ได้รับ

พระราชทานสมณศักดิ์ในทำนองเดียวกันกับพระสงฆ์มอญที่ได้รับมาแล้วในรัชกาลที่ ๔ แต่เนื่องจากพระสงฆ์จีนิกายและอนัมนิกายนับถือพระพุทธศาสนานิกายมหายานและประกอบพิธีกรรมที่ต่างไปจากพระสงฆ์ฝ่ายเถรวาทคือพระไทยและพระมอญจึงโปรดเกล้าฯ ให้มีทำเนียบสมณศักดิ์สำหรับพระสงฆ์ญวนขึ้นต่างหากและโปรดเกล้าฯ ให้มีสมณศักดิ์สำหรับพระสงฆ์จีนด้วยในคราวเดียวกันอีกทั้งให้เลือกพระสงฆ์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมขึ้นเป็นพระครูพระปลัดรองปลัด (เทียบด้วยสมุห์) ผู้ช่วยปลัด (เทียบด้วยใบฎีกา) และได้พระราชทานสัญญาบัตรมีราชทินนามและพัดยศซึ่งจำลองแบบมาจากพัดยศของพระสงฆ์ฝ่ายเถรวาทแต่มีขนาดเล็กกว่าคณะสงฆ์อนัมนิกายเดิมให้สังกัดกรมท่าซ้ายในความดูแลของพระยาโชฎีกกราชเศรษฐี (ปั่น) และมีขุนอนัมนิสัยการเป็นผู้ดูแลพระสงฆ์ฝ่ายอนัมนิกายควบคู่กันไปโดยให้เป็นผู้แทนติดต่อกับสำนักพระราชวังกรมธรรมการและกรมท่าซ้ายต่อมาจึงได้โปรดเกล้าฯ ให้โอนพระสงฆ์ทั้งฝ่ายอนัมนิกายและจีนิกายมาขึ้นกับกระทรวงธรรมการเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๑

“ปัจจุบันวัดอนัมนิกายมีสถานะเป็นองค์กรทางศาสนาเทียบเท่ากับมหาเถรสมาคมภายใต้การบังคับบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช”^{๖๓} การปกครองคณะสงฆ์ฝ่ายอนัมนิกายในปัจจุบันเป็นไปตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และมีกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติคือกฎกระทรวงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๒๐ ว่าด้วยการปกครองคณะสงฆ์อื่นจัดให้มีการดำเนินการปกครองให้เป็นไปตามพระธรรมวินัยลัทธิวินัยกฤษฎาหมายและพระบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช

ดังสรุปในภาพรวมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยที่เป็นนิกายหนึ่งของศาสนาพุทธมหายานจากประเทศเวียดนามได้เข้ามายังกรุงเทพมหานครตั้งแต่มยุครุ่งธนบุรีเป็นราชธานีในระยะแรกคณะสงฆ์อนัมนิกายมีบทบาทสำคัญในฐานะที่เป็นศูนย์รวมทางด้านจิตวิญญาณของชุมชนชาวพุทธเวียดนามในกรุงเทพมหานครในระยะต่อมาได้รับการอุปถัมภ์จากชุมชนจีนและไทยด้วยเหตุผลทางการเมืองและวัฒนธรรมชุมชนของพุทธอนัมนิกายหรือชุมชนวัดญวนได้เปลี่ยนจากชุมชนชาวเวียดนามพุทธเป็นชุมชนของชาวจีนและชาวไทยพุทธอย่างค่อยเป็นค่อยไปอย่างไรก็ตามในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ นโยบายของรัฐบาลไทยต่อประเทศเวียดนามและลัทธิคอมมิวนิสต์ทำให้สมาชิกของชุมชนชาวเวียดนามพุทธไม่ต้องการแสดงตนว่าเป็นคนเวียดนามและเริ่มขาดการติดต่อกับวัดญวนพระพุทธรูปศาสนามหายานอนัมนิกายจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนไปและสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อความอยู่รอดในปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าคนส่วนใหญ่ที่ทำบุญที่วัดญวนนั้นไม่ใช่คนเวียดนามอีกต่อไปแต่เป็นคนจีนและคนไทยนอกจากปัจจัยทางด้านการเมืองแล้วความคล้ายคลึงกันทางด้านวัฒนธรรมยังเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการปรับตัวของพุทธอนัมนิกายในสังคมไทยด้วยเช่นกับรูปแบบของการปรับตัวของอนัมนิกายที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือการปรับตัวทางด้านโครงสร้างกล่าวคือมีการรับระบบสมณศักดิ์แบบเดียวกับคณะสงฆ์ไทยและด้านการปฏิบัติกิจทางศาสนาเช่นพิธีกรรมและภาษาที่ใช้ในบทสวดมนต์สภาพปัญหาโดยรวมที่คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยเผชิญ คือ “การเกิดวิกฤตศรัทธาของชาวพุทธที่เกิดจากการประพฤติปฏิบัติของกลุ่มนอกทางของพระสงฆ์ไทยบางส่วนซึ่งเป็นส่วนน้อยแต่ผลลัพธ์กลับเป็นเรื่องใหญ่ประกอบกับ

^{๖๓} สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, หน้า ๑๙๗.

การขาดบุคลากรหรือทรัพยากรบุคคลของคณะสงฆ์อนัมนิกายเองทำให้คณะสงฆ์อนัมนิกายไม่เติบโตอย่างที่คาดหวัง”^{๖๔}

๒.๔.๒ กำเนิดคณะสงฆ์นิกายมหายาน

พระพุทธศาสนาเรียกว่า “อากิริยา” ในยุคต้นๆ ของการก่อกำเนิดเป็นนิกายหนึ่งในพุทธศาสนาที่นับถือกันอยู่ประเทศแถบตอนเหนือของอินเดียเนปาลจีนญี่ปุ่นเกาหลีเวียดนามมองโกเลียไปจนถึงบางส่วนของรัสเซียจุดเด่นของนิกายนี้อยู่ที่แนวคิดเรื่องการบำเพ็ญตนเป็นพระโพธิสัตว์สร้างบารมีเพื่อช่วยเหลือสรรพชีวิตในโลกไปสู่พระนิพพานด้วยเหตุที่มีผู้นับถืออยู่มากในประเทศแถบเหนือจึงเรียกได้อีกชื่อหนึ่งว่า “อุตตรนิกาย” ปัจจุบันพุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่ของโลกเป็นผู้ที่นับถือนิกายมหายานคำว่ามหายานกับหีนยานไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกันคำว่ามหายานเกิดขึ้นก่อน”^{๖๕} คำว่า “มหายาน” มาจากรากศัพท์ทางภาษาบาลีและสันสกฤตเป็นศัพท์สองศัพท์ คือ มหา + ยาน รวมกันเป็น “มหายาน” แปลว่า พาหนะที่ใหญ่เป็นคำเรียกที่อาศัยการเปรียบเทียบจากคำว่าหีนยานซึ่งแปลว่าพาหนะที่เล็กๆ มหายานยังมีความหมายว่า “ยานที่สูงสุดตามความเชื่อของพุทธศาสนิกชนฝ่ายมหายานคำว่ามหายานไม่เพียงแต่เป็นยานใหญ่และสูงสุดเท่านั้นหากเป็นยานที่รื้อขนสรรพสัตว์ได้ทุกประเภททุกวัยรวมทั้งสัตว์โลกทุกรูปนามเพื่อไปสู่พระนิพพานและยานนี้ยังหมายถึงยานที่จะไปถึงพุทธภูมิแล้วสำเร็จเป็นพระสัมมาพุทธเจ้า”^{๖๖} หลังพุทธศตวรรษที่ ๕ ได้มีขบวนการใหญ่ในพุทธศาสนาเกิดขึ้นในประเทศอินเดียเรียกตนเองว่า “มหายาน” ซึ่งขบวนการนี้มีวิวัฒนาการในการเกิดอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยเฉพาะจากนิกายมหาสังฆิกะร่วมกับนิกายย่อยๆ ที่แยกตัวออกไปหลังจากพุทธศตวรรษที่ ๖-๙ นิกายมหายานได้แตกนิกายออกไปถึง ๔ นิกายได้แก่

๑. นิกายศูนยวาทหรือมหายมิกผู้ก่อตั้งคือคุรุนาคารชุน
๒. นิกายวิชญานวาทหรือโยคจารผู้ก่อตั้งคือท่านไมตรีนาถ
๓. นิกายจิตอมตวาท
๔. นิกายพุทธตันตระหรือมนตรยานซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นวัชรยาน^{๖๗}

พระพุทธศาสนานิกายมหายานมีร่องรอยการก่อกำเนิดและความแตกแยกของคณะสงฆ์ดั้งเดิมที่มีปรากฏขึ้นตั้งแต่ครั้งพุทธกาลเช่นกรณีพระภิกษุชาวเมืองโกสัมพีกรณีพระเทวทัตกรณีพระปุราณะและกรณีพระภิกษุชาวเมืองวัชชีจนกระทั่งพัฒนาไปจนแตกแยกเป็นนิกายย่อยใหญ่ในพุทธศาสนาหลังพุทธประริณิพพานพระพุทธศาสนาเกิดมาจากความขัดแย้ง ๕ ประเด็นคือ

๑. การขัดแย้งเกี่ยวกับหลักคำสอนภายในหมู่สงฆ์
๒. อิทธิพลจากภายนอก
๓. อิทธิพลของ ๑๘ นิกาย

^{๖๔} พระคณานิยมธรรมเมธจารย์ (ถนอม เกียนลึก, สัมภาษณ์ : ๒๐/๔/๒๕๕๕).

^{๖๕} หลวงวิจิตรวาทการ, ศาสนาสากลเล่มที่๒, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทสร้างสรรค์บุ๊คส์จำกัด, ๒๕๔๖), หน้า ๖๕๑.

^{๖๖} เสถียร โพธิ์นันทะ, ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาฉบับมุขปาฐะภาค๑, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙), หน้า ๑๑๒-๑๑๓.

^{๖๗} อภิชาติ โพธิ์ประสิทธิ์ศาสตร์, พระพุทธศาสนาพุทธมหายาน, (กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙), หน้า ๘๙.

๔. การเน้นพุทธลักษณะ

๕. การดำเนินการของกลุ่มพุทธศาสนิกชน^{๖๘}

๒.๔.๓ แนวคิดเรื่องไตรกายในพุทธศาสนาเถรวาท

แนวคิดเรื่องไตรกายประกอบด้วย

๑) สัมโภคกายคือพระกายที่เป็นทิพยภาวะประทับอยู่ ณ พุทธเกษตรของพระองค์ทรงแสดงพระสัทธรรมอยู่ในแดนอื่นๆ พระพุทธเจ้าอาจมาปรากฏพระองค์แก่พวกเราได้

๒) นิรมานกายคือพระกายที่พระองค์นิรมิตขึ้นมาเป็นพระกายเนื้อที่คนทั่วไปสามารถมองเห็นได้เช่นความทรมานด้วยความขราและความดับขันธเป็นต้นเป็นพระกายที่ทรงนิรมิตมาเพื่อบำเพ็ญพุทธกิจ

๓) ธรรมกายคือความตรัสรู้ธรรมคือพระนิพพานนั่นเอง

คณาจารย์ผู้แยกพระพุทธศาสนาจากนิกายเดิมที่เรียกว่า “พระพุทธศาสนาเถรวาท” ที่นิยมเรียกกันจนปัจจุบันได้สร้างแนวคิดและทฤษฎีที่เรียกว่า “ไตรกาย” ขึ้นซึ่งเป็นความคิดเห็นของพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายานได้สร้างแนวคิดให้เชื่อได้ว่าพระพุทธเจ้าเป็นทิพยภาวะมีภาวะความเป็นอยู่คู่กับโลกเสมออย่าคิดว่าการปรินิพพานของพระพุทธองค์เป็นภาวะขาดศูนย์โดยสิ้นเชิงการปรินิพพานของพระองค์เป็นเพียงภาพมายาเท่านั้นโดยความเป็นจริงแล้วพระพุทธเจ้านั้นเป็นอนาถิเป็นอนันตด้วยความคิดดังกล่าวพระพุทธเจ้าของมหายานจึงปรากฏมีพระกาย ๓ ลักษณะซึ่งเรียกกันว่า “ไตรกาย” มหายานนั้นโดยเนื้อแท้ไม่ว่าจะเป็นแบบอนันนิกายหรือจินนิกายต่างมีแหล่งที่มาด้านหลักคำสอนและแนวปฏิบัติเป็นแนวเดียวกันพระพุทธศาสนาเถรวาทแบบเถรวาทหรือเวียดนามต่างได้รับแนวคิดและการปฏิบัติมาจากจีนในสยามประเทศหรือประเทศไทยมหายานแบบเถรวาทได้วางรากฐานก่อนจากการสร้างวัดแห่งแรกที่เรียกชื่อว่า “วัดกัมโลทัยหรือวัดทิพวารวิหาร” อันเป็นวัดที่ชาวเถรวาทได้สร้างไว้เพื่อการประกอบศาสนพิธีแบบมหายานและเป็นที่อยู่จำพรรษาของพระสงฆ์เถรวาทแต่ขาดการทำนุบำรุงอย่างต่อเนื่องจึงร้างและชาวจีนได้บูรณปฏิสังขรณ์จนกลายเป็นวัดมหายานประจำจินนิกายไปในที่สุดแต่เนื้อแท้แล้วต่างก็มีมีปรัชญาและอุดมคติในการช่วยขจัดทุกข์ให้ข้ามพ้นสังสารวัฏหรือทุกข์โดยยึดหลักอุดมคติประจำใจอย่างสูงส่งอยู่ ๓ ประการคือ

๑. มหาปรัชญาหรือปัญญาอันยิ่งใหญ่หมายความว่าต้องเป็นผู้มีสติปัญญารู้แจ้งสรรพสิ่งทั้งมวลไม่ตกเป็นทาสของอธรรม

๒. มหากรุณาหมายความว่าต้องมีจิตเมตตากรุณาต่อสัตว์ทั้งหลายอย่างปราศจากขอบเขตพร้อมที่จะเสียสละตนเองทนทุกข์แทนสรรพสัตว์เพื่อช่วยสัตว์ให้พ้นทุกข์และมหายานมีทัศนะต่อการบรรลุอรหัตต์ว่าเป็นสิ่งคับแคบช่วยคนได้น้อยแต่มีโพธิจิตมุ่งพุทธภูมิมากกว่าเพราะกว่าจะถึงพุทธภูมิจะต้องบำเพ็ญบารมีช่วยเหลือสัตว์โลกสร้างบารมีทานศีลความเพียรเป็นจำนวนนับไม่ถ้วน

๓. มหาอุบายหมายความว่าพระโพธิสัตว์ต้องรู้จักอุบายที่ฉลาดในการช่วยเหลือสรรพสัตว์มีปฏิภาณรอบรู้สามารถชักนำสัตว์โง่เขลาให้เข้าถึงสัจธรรม^{๖๙}

^{๖๘} เสถียร โพธิ์นันทะ, ปรัชญามหายาน, (กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑), หน้า ๒๒.

^{๖๙} เสถียร โพธิ์นันทะ, พุทธศาสนาเถรวาท, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร : เอ็มทีเอ, ๒๕๔๓), หน้า ๑๐๖.

อุดมคติของพระโพธิสัตว์ทั้งสามข้อนี้นับเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายานข้อแรกหมายถึงการบำเพ็ญประโยชน์ของตนให้เพียบพร้อมสมบูรณ์ส่วนสองข้อหลังเป็นการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อผู้อื่นเมตตาช่วยผู้อื่นให้พ้นทุกข์และเป็นการสืบอายุพระศาสนาพร้อมทั้งเผยแผ่คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าให้แพร่หลายพระเถระผู้เป็นกำลังสำคัญของมหายานคือ “พระอัสวโฆส” ตามประวัติว่าเป็นชาวเมืองสาเกตและเป็นภิกษุในนิกายสรวาสติวาทเป็นจันตกริที่มีชื่อเสียงมากที่สุดท่านได้แต่งหนังสือเรื่อง “พุทธจริต” เป็นการพรรณนาถึงพุทธประวัติท่านเองนับเป็นแบบอย่างของบรรณคดีสันสกฤตในรุ่นหลังนอกจากหนังสือพุทธจริตแล้วพระอัสวโฆสยังได้แต่งหนังสืออิงหลักธรรมอีกหลายเรื่องเช่น “เสาทรนันท” เป็นหนังสือที่ชักชวนให้ประชาชนหันมานับถือพระพุทธศาสนาได้เป็นจำนวนมากพระเถระองค์สำคัญรูปต่อมาคือ “พระนาคราช” มีชีวิตอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่๗เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดเป็นเพชรน้ำเอกของมหายานท่านเกิดในวรรณพราหมณ์ในอินเดียตอนใต้มีความรอบรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาทั้งฝ่ายเถรวาทและมหายานเป็นอย่างดีได้แต่งหนังสือชื่อ “ปรัชญาปารมิตาสูต” เทียบได้กับคัมภีร์ “วิสุทธิมรรค” ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นคัมภีร์ที่ดีเยี่ยมของฝ่ายเถรวาทฉันใดหนังสือปรัชญาปารมิตาสูตหรือปรัชญามายมิกะของพระนาคราชได้รับการยกย่องว่าเป็นคัมภีร์ที่ดีเยี่ยมของฝ่ายมหายานฉันนั้น

๒.๔.๔ พิธีกรรมและความเชื่อ

การที่วัฒนธรรมของชาวญวนเป็นวัฒนธรรมแบบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับอิทธิพลความเชื่อทางพระพุทธศาสนาแบบอุตรนิกายที่เผยแผ่เข้ามายังประเทศทางภาคตะวันออกของทวีปเอเชียคือจีนทิเบตมองโกเลียญี่ปุ่นและญวนอีกทั้งการที่เวียดนามตกอยู่ภายใต้การปกครองของจีนเป็นเวลานานกว่าพันปีทำให้ลัทธิความเชื่อและพิธีกรรมทางศาสนาของชาวญวนหรือชาวเวียดนามส่วนใหญ่คล้ายคลึงกับชาวจีนความเชื่อและศาสนาของชาวญวนประกอบด้วยลัทธิบูชาเทพที่สืงสืตตามธรรมชาติมีการเคารพสักการะผีและวิญญาณต่างๆ ต่อมาจึงได้รวมเอาความเชื่ออื่นๆ คือ ลัทธิขงจื้อและลัทธิเต๋า รวมทั้งพระพุทธศานานิกายมหายานจากอิทธิพลของจีนเข้าไว้ด้วยวันสำคัญทางศาสนาความเชื่อในลัทธิพิธีต่างๆ ของวัดอนัมนิกายในประเทศไทยปรากฏออกมาเป็นวันสำคัญทางศาสนาที่อาจแบ่งได้ดังนี้

๑. วันสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้าตามความเชื่อของฝ่ายมหายานถือว่าวันประสูติวันตรัสรู้และวันปรินิพพานเป็นวันสำคัญวันหนึ่งมีการกำหนดวันโดยยึดถือตามปฏิทินจีนเป็นหลักกล่าวคือ

- ๑) วันประสูติได้แก่วันขึ้น ๘ ค่ำเดือน ๗
- ๒) วันตรัสรู้ได้แก่วันขึ้น ๘ ค่ำเดือน ๑๒
- ๓) วันปรินิพพานได้แก่วันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือนยี่

พิธีกรรมจะกำหนดให้มีขึ้นเฉพาะวันประสูติและวันตรัสรู้เท่านั้น

๒. วันพระอวโลกิเตศวรพระอวโลกิเตศวรหรือกวนอิมเป็นอีกภาคหนึ่งของพระพุทธเจ้ามีการกำหนดวันตามปฏิทินจีนคือ

- ๑) วันประสูติได้แก่วันขึ้น ๑๙ ค่ำเดือนยี่
- ๒) วันตรัสรู้ได้แก่วันขึ้น ๑๙ ค่ำเดือน ๙
- ๓) วันปรินิพพานได้แก่วันขึ้น ๑๙ ค่ำเดือน ๖

๓. วันพระอมิตาภพุทธเจ้ามีพิธีกรรมเฉพาะวันประสูติ คือ วันขึ้น ๑๗ ค่ำเดือน ๑๑ เท่านั้น

๔. วันประสูติพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ตรงกับวันขึ้น ๒๑ ค่ำเดือนยี่

๕. วันประสูติพระศรีอริยเมตไตรย์ตรงกับวันขึ้น ๑ ค่ำเดือน ๑^{๗๐}

พิธีกรรมทางศาสนาเป็นพิธีกรรมประจำปีได้แก่พิธีบูชาดาวนพเคราะห์พิธีสงฆ์น้ำพระพุทธรูปและหล่อเทียนพรรษาพิธีบริจาคทานทั้งกระเจาและเทศกาลถือศีลกินเจพิธีบูชาดาวนพเคราะห์เป็นพิธีที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ (หลังเทศกาลตรุษจีนที่ยึดถือตามปฏิทินจีนเป็นหลักคือเดือน ๑ ขึ้น ๑-๘ ค่ำ) จัดเป็นเทศกาลใหญ่ประจำปีและจัดเป็นเวลาอย่างน้อย ๒ วันเจ้าภาพในการจัดพิธีนี้มีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปในแต่ละปีตามแต่จะตกลงกันสำหรับวัดที่เป็นเจ้าภาพแล้วหรือยังไม่ถึงกำหนดเป็นเจ้าภาพก็จะให้พระสงฆ์ที่อยู่ในวัดไปร่วมพิธีที่วัดอื่นซึ่งรับเป็นเจ้าภาพความสำคัญของพิธีบูชาดาวนพเคราะห์คือเป็นพิธีที่จัดขึ้นตามความเชื่อว่ามีมนุษย์แต่ละคนมีดาวนพเคราะห์ประจำตัวและในแต่ละปีควรที่จะได้มีการบูชาดาวนพเคราะห์ประจำตัวดวงนั้นๆ ซึ่งมีเทพประจำอยู่ถือเป็นการสะเดาะเคราะห์และต่อชะตาให้แก่ผู้ที่มาทำบุญเชื่อว่าการบูชาดาวนพเคราะห์จะก่อให้เกิดความเจริญซึ่งยศลาบรรดาศักดิ์มีอายุยืนยาวได้อานิสงส์มากประมาณมิได้และยังส่งผลไปถึงบิดามารดา รวมถึงญาติมิตรทั้งหลายที่ได้ล่วงลับไปแล้วยังโลกหน้านอกจากนั้นยังสามารถช่วยผู้เคราะห์ร้ายที่บังเอิญถูกอุบัติเหตุสาหัสถึงใจจนเคลิบเคลิ้มหลงใหลมสติดพันเพื่อนให้หายพ้นคืนสติได้ดังเดิมหรือถ้าผู้ใดมีเคราะห์กรรมมีโรคภัยเบียดเบียนเมื่อทำพิธีนี้แล้วจะได้รับอานิสงส์ทำให้โรคภัยร้ายแรงนั้นหายไปได้รวมทั้งเชื่อว่าพิธีบูชาดาวนพเคราะห์สามารถช่วยบรรเทาเหตุร้ายให้กลายเป็นดีในกรณีที่ต้องดวงชะตาราศีร้ายถูกดาวโจรต้องได้รับโทษอันร้ายแรงหรือนอนฝันร้ายรวมถึงมีสัตว์มาร้องทักทำให้เกิดกลางสังหรณ์ไม่ดีต่างๆ และเกิดความกลัวเมื่อสวดมนต์บูชาดาวนพเคราะห์ประจำราศีเกิดได้สงบขึ้นไปจนถึงจบอำนาจบุญญาบารมีของบพมนต์ที่สวดจะสามารถดับสิ่งชั่วร้ายต่างๆ ให้สลายไปได้บุคคลใดปรารถนาจะมีบุตรและต้องการให้บุตรเป็นนักปราชญ์ก็ให้สวดมนต์นี้ตั้งแต่๗จบจนถึง ๑๐๐ จบและสวดไปเรื่อยๆ แล้วแต่จะสวดได้เท่าไรยิ่งสวดได้มากก็ยิ่งเป็นมงคลแก่ตัวเท่านั้นผลของการสวดมนต์จะช่วยให้สมปรารถนาบุคคลใดปรารถนาความเจริญรุ่งเรืองในอาชีพให้อิฐฐานขอพรแล้วจะได้ตั้งใจนึกสวดไตร่ตรองตั้งครรภ์และเกรงว่าเวลาที่คลอบุตรจะเกิดอันตรายให้ถือศีลกินเจและทำพิธีสักการบูชาดาวนพเคราะห์ทั้ง ๙ เมื่อถึงกำหนดคลอดจะทำให้รอดพ้นจากอันตรายบุตรที่เกิดเป็นเด็กเลี้ยงง่ายไม่มีโรคภัยและมีลักษณะงดงามกว่าเด็กทั้งหลายตามความเชื่อของฝ่ายมหายานดาวนพเคราะห์ทั้ง ๙ จะปกครองสรรพสัตว์ทั้งชั้นสูงคือพระอินทร์และเทวดาชั้นกลางคือกษัตริย์ที่อยู่ในเมืองมนุษย์และชั้นต่ำคือพวกมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายตลอดจนภูเขามหาสมุทรต้นไม้ใบหญ้าดาวนพเคราะห์ทั้ง ๙ จะปกครองดูแลและรักษาไว้ซึ่งความสุขความเจริญโดยทั่วกันและมีขั้นตอนของพิธีกรรมโดยย่อได้แก่

๑. พระสงฆ์สวดมนต์อัญเชิญเทพประจำดาวนพเคราะห์ทั้ง ๙ (ภาษาญวนเรียกว่าก๊วว่างซึ่งแปลว่า ๙ พระองค์) ได้แก่องค์ที่ ๑ พระอาทิตย์ (ไท่เยื่อง) องค์ที่ ๒ พระจันทร์ (ไท่ฮ้อม) องค์ที่ ๓

^{๗๐} ประชุมพงศาวดาร ฉบับหอสมุดแห่งชาติเล่ม ๘, (กรุงเทพมหานคร : อักษรสัมพันธ์, ๒๕๐๙), หน้า ๒๔๙.

พระอังคาร (หมอกตึก) องค์ที่ ๔ พระพุธ (หวาดตึก) องค์ที่ ๕ พระพฤหัสบดี (โถตึก) องค์ที่ ๖ พระศุกร์ (ไต่บัต) องค์ที่ ๗ พระเสาร์ (ถืดตึก) องค์ที่ ๘ พระราหู (ราไหว่) องค์ที่ ๙ พระเกตุ (เก้โต)

๒. การเวียนเทียนเข้าโบสถ์

๓. การเผาเทียนสะเดาะเคราะห์ตามจำนวนอายุในระหว่างการทำพิธีจะมีการถวายเครื่องสักการบูชาเทพต่างๆประจำวันเกิดซึ่งกุศลผลบุญนี้จะส่งไปถึงบิดามารดาและญาติที่ล่วงลับไปแล้วและช่วยให้เคราะห์ร้ายกลายเป็นดีได้^{๗๑} พิธีสงฆ์พระพุทธรูปและหล่อเทียนพรรษาพิธีสงฆ์พระพุทธรูปเป็นการสงฆ์พระพุทธรูปปางประสูติก่อนจะถึงพิธีหล่อเทียนพรรษาวชิราครวมประจำปีพิธีนี้จัดเป็นเทศกาลตามปฏิทินอันมีขึ้นซึ่งตรงกับวันขึ้น ๘ ค่ำเดือน ๔ กับวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๔ หรือวันวิสาขบูชาของฝ่ายเถรวาทพิธีเข้าพรรษาจัดในวันขึ้น ๑๖ ค่ำเดือน ๔ และพิธีออกพรรษาในวันขึ้น ๑๖ ค่ำเดือน ๗ เมื่อออกพรรษาแล้วมีกำหนดรับกฐินได้ภายใน ๓๐ วันเริ่มตั้งแต่วันขึ้น ๑๖ ค่ำเดือน ๘ พิธีนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากความเชื่อว่าเมื่อบุคคลใดจำวันเดือนปีที่พระพุทธรูปเจ้าประสูติได้และได้นำเอาเครื่องตั้งบูชาด้วยดอกไม้ธูปเทียนผลไม้พร้อมกับเชิญพระพุทธรูปปางประสูติออกมาสรงน้ำด้วยน้ำหอมกลิ่นต่างๆ แล้วบุญกุศลก็จะปรากฏเพิ่มขึ้นและจะอยู่เย็นเป็นสุขทั้งในปัจจุบันและอนาคตพิธีกรรมดังกล่าวเริ่มขึ้นตั้งแต่เช้าเป็นการเปิดพิธีตอนสายสงฆ์พระพุทธรูปปางประสูติเวลาเพลเลี้ยงพระและผู้มาร่วมทำบุญเทศกานันในอดีตจัดเป็นงานใหญ่โตมีการตักบาตรพระภิกษุจำนวน ๑๐๘ รูปมีผู้มาร่วมทำบุญถวายภัตตาหารแบบข้าวชั้นแกล้งโธแต่ในระยะหลังพระสงฆ์ญานมีจำนวนน้อยลงจึงต้องนิมนต์พระสงฆ์ไทยฝ่ายเถรวาทมาร่วมด้วยเพื่อให้ครบจำนวนงานนี้เคยจัดที่วัดอนัมมิกายาราม (วัดอนัมมิกายบางโพ) ซึ่งได้ทำติดต่อกันมาเป็นเวลานานปัจจุบันย้ายไปจัดที่วัดถาวรารามจังหวัดกาญจนบุรีแต่เพียงแห่งเดียวพิธีบริจาคทานทั้งกระเจาหรือบริจาคไทยทานประจำปีมีกำหนดประกอบพิธีภายในเดือน ๗ ของจีนทุกปีโดยจัดให้มีงาน ๒ วันวันแรกเป็นวันเปิดพิธีวันที่ ๒ เป็นพิธีทรายตังคือถวายข้าวสงฆ์ (ถวายสังฆทาน) ในพิธีทรายตังผู้ที่มาทำบุญจะเรียงแถวกันรอตักบาตรโดยพระสงฆ์ที่เป็นหัวหน้าจะอุ้มบาตรนำเดินทักษิณาวรรตเวียนรอบอุโบสถ

พิธีทรายตังเล่าต่อๆ กันมาว่าสมัยพระพุทธเจ้าเสด็จไปประทับอยู่ที่เขตวันวิหารเมืองสาวัตถีเวลานั้นพระโมคคัลลานะซึ่งเป็นพระอัครสาวกและเป็นผู้มีทิพยจักขุได้ตรวจดูทั่วโลกมนุษย์และโลกทิพย์แล้วได้เห็นมารดาของท่านปรากฏเป็นเปรตผู้ทนทุกข์ทรมานอดอยากร่างกายซูบผอมท่านมีเมตตาระลึกถึงพระคุณแห่งมารดาจึงยื่นบาตรอาหารให้มารดาบริโภค แต่เมื่อมารดาได้รับเอาบาตรอาหารมาถึงมือแล้วยังมิทันได้บริโภคอาหารในบาตรก็ถูกเป็นไฟไม่สามารถบริโภคได้ พระโมคคัลลานะจึงได้นำเหตุการณ์นี้กราบทูลต่อองค์พระพุทธเจ้า ซึ่งได้ตรัสแก่พระโมคคัลลานะว่าที่เป็นดังนี้เพราะมารดาของพระโมคคัลลานะได้สร้างเวรกรรมแต่ชาติปางก่อนไว้มากล้นอำนาจของพระโมคคัลลานะเพียงผู้เดียวไม่สามารถโปรดมารดาให้พ้นจากกองทุกข์ได้ต้องฟังพระบาลีพระอริยสงฆ์เจ้าทั้ง ๑๐ ทิศจึงจะโปรดมารดาให้หลุดพ้นจากกองทุกข์ได้เมื่อได้ฟังดังนั้นพระโมคคัลลานะจึงกระทำปาฏิหาริย์

^{๗๑}เฉลิมชัย ผิวเรืองนนท์, ทศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีชาวเวียดนามอพยพอาศัยอยู่, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันเอเชียจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔), หน้า ๘๘.

อาราธนาพระอริยสงฆ์เจ้าทั้ง ๑๐ ทิศมาประชุมพร้อมกันและได้จัดเครื่องอาหารบิณฑบาตถวายพร้อมทั้งเครื่องไทยทานต่างๆด้วยการนี้มารดาของพระโมคคัลลานะจึงได้พ้นจากกองทุกข์สุด^{๗๒}

การบริจาคทานที่ปฏิบัติเป็นประจำที่วัดอนัมนิกายนั้นส่วนมากของที่แจกเป็นข้าวสารและของแห้งโดยจะมีผู้มารับบริจาคมากมายทั้งเด็กและผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ยากไร้ซึ่งอาศัยอยู่ในละแวกวัดและอยู่ไกลออกไปจากวัดส่วนอีกจำนวนหนึ่งเป็นคนไร่ที่อยู่อาศัยเทศกาลถือศีลกินเจวัดอนัมนิกายในประเทศไทยจัดเทศกาลถือศีลกินเจในช่วงเวลาเดียวกันกับการถือศีลกินเจของชาวจีนทั่วไปคือระหว่างเดือน ๙ ของทุกปีการถือศีลกินเจมีลักษณะทั่วไปเหมือนกับฝ่ายจีนนิกายคือมีการถือศีลตามปกติแต่เพิ่มการไม่บริโภคเนื้อสัตว์เพราะโดยปกติแล้วพระสงฆ์ญวนไม่ได้ถือมังสวิรัตแต่ถือวิกาลโภชนาซึ่งลักษณะนี้คล้ายกับพระสงฆ์ฝ่ายเถรวาทของไทยแต่แตกต่างไปจากพระสงฆ์ญวนในประเทศญวนที่ถือมังสวิรัตและไม่ถือวิกาลโภชนาพระสงฆ์ญวนในประเทศไทยฉัน ๒ มื้อ และถือวิกาลโภชนาตั้งแต่หลังเที่ยงเป็นต้นไปมีการบิณฑบาตเช่นเดียวกับพระสงฆ์ฝ่ายเถรวาทในการถือศีลกินเจนอกจากจะไปถือปฏิบัติที่โรงเจหรือที่ศาลเจ้ารวมทั้งวัดอนัมนิกายเป็นส่วนใหญ่แล้วผู้ที่ถือศีลก็มักจะถือปฏิบัติที่บ้านด้วยผู้ที่ไปถือศีลกินเจที่โรงเจมีทั้งผู้ที่มีเชื้อสายญวนชาวไทยเชื้อสายจีนและคนไทยทั่วไปที่นิยมกินเจความเชื่อที่อยู่คู่กับการถือศีลกินเจนี้เป็นความเชื่อเกี่ยวกับโลกและดาวนพเคราะห์ทั้ง ๙ ดวงที่เชื่อว่าบันดาลให้เกิดธาตุประจำโลกมนุษย์ ๕ ธาตุได้แก่ธาตุดินน้ำลมไฟและทองซึ่งเป็นหัวใจของโลกมนุษย์โดยธาตุแรกทั้ง ๔ นั้นถ้ามนุษย์ขาดธาตุใดธาตุหนึ่งก็ต้องตายส่วนธาตุทองถือเป็นหลักทำให้เศรษฐกิจของโลกหมุนเวียนพระทั้ง ๙ องค์ดาวทั้ง ๙ ดวงและธาตุทั้ง ๕ จึงมีคุณแก่มนุษย์สัตว์และพฤษชาติสมควรที่พุทธศาสนิกชนจะถือศีลกินเจใน ๙ วันแรกเมื่อขึ้นเดือน ๙ เพื่อเป็นการบูชาพระผู้ทรงพระคุณและเพื่อขอความสุขความเจริญให้บังเกิดแก่ตนและโลกสืบไปโดยในวันถือศีลกินเจนี้ผู้ถือศีลจะหยุดทำกิจการและตั้งใจแผ่เมตตาธรรมอโหสิแก่เพื่อนมนุษย์แต่งตัวด้วยชุดสีขาวและมีดอกไม้ธูปเทียนบูชาพระร่วมกันในการถือศีลกินเจนั้นกำหนดให้มีการถือศีล ๓ ข้อคือ

๑. เว้นจากการเอาชีวิตสัตว์มาบำรุงชีวิตตน

๒. เว้นจากการเอาเลือดสัตว์มาเพิ่มเลือดตน

๓. เว้นจากการเอาเนื้อสัตว์มาเพิ่มเนื้อตน^{๗๓}

เมื่อถือศีลทั้ง ๓ ข้อแล้วทั้งคนไม่บริโภคเนื้อสัตว์แต่บริโภคถั่วและพืชผักแทนพิธีกรรมเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านของชีวิตได้แก่พิธีบวชและพิธีงเด็ก

พิธีบวชวัดอนัมนิกายในประเทศไทยจัดพิธีบวชในช่วงก่อนเทศกาลเข้าพรรษาของฝ่ายเถรวาทคือวันแรม ๑ ค่ำเดือน ๖ และพิธีออกพรรษาในวันแรม ๑ ค่ำเดือน ๙ พิธีบวชของวัดอนัมนิกายเดิมจัดที่วัดถาวรารามจังหวัดกาญจนบุรีเพียงแห่งเดียวแต่ปัจจุบันจัดที่วัดสมณานัมบริหาร (วัดอนัมนิกายสะพานขาว) กรุงเทพมหานครอีกแห่งหนึ่งด้วยในขั้นตอนและรายละเอียดของพิธีมีลักษณะคล้ายคลึงกับทางฝ่ายเถรวาทตั้งแต่ขั้นตอนการปลงผมนาคชานาครับศีลเปลี่ยนเครื่องทรงสวดมนต์ถวายเครื่องอัฐบริขารและถวายเพลจะมีข้อแตกต่างกันก็คือ ในพิธีแบบมหานิกายอนัมนิกายไม่

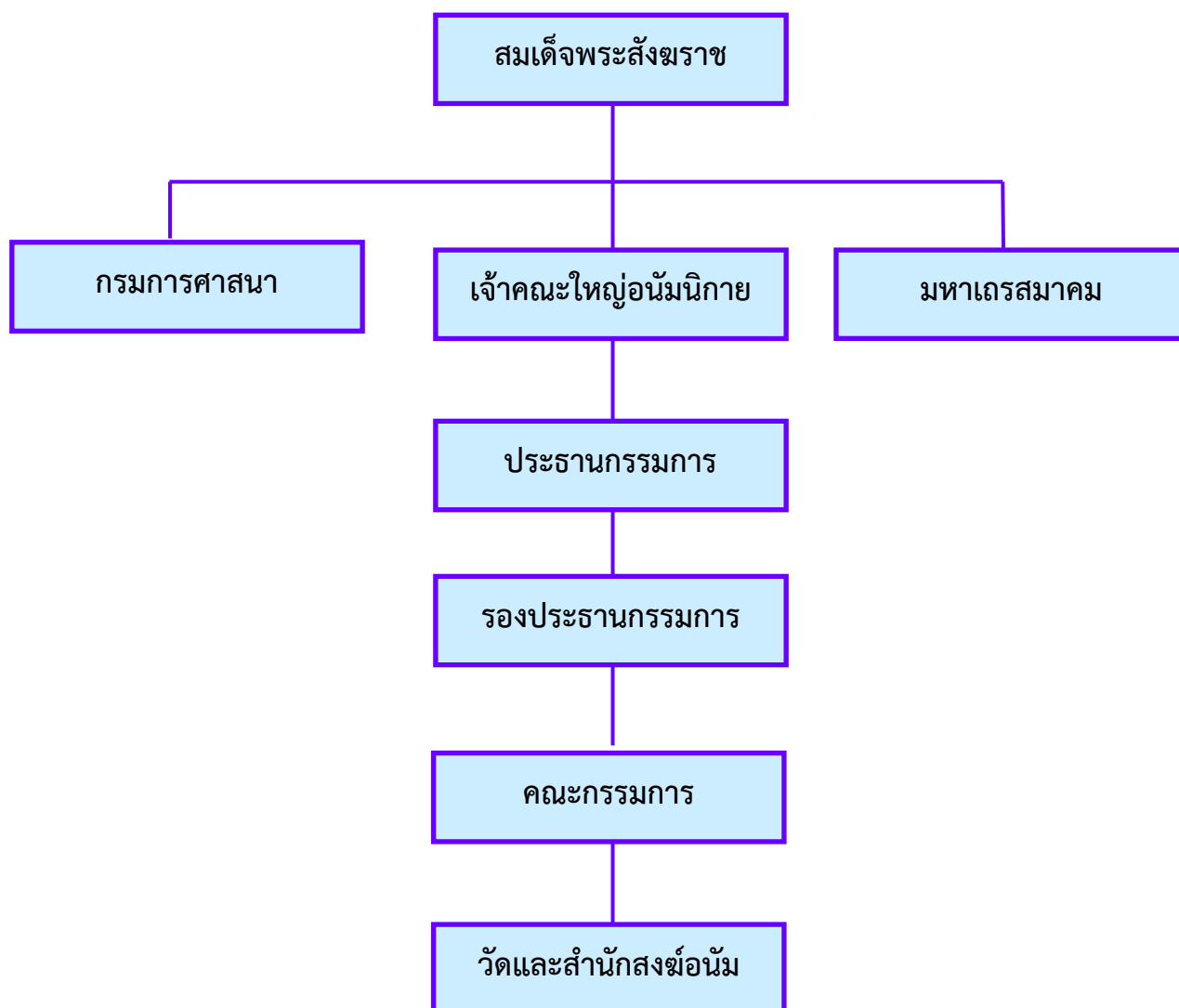
^{๗๒} พระครูบริหารอนัมพรต, ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนเชื้อชาติญวนในสมัยรัตนโกสินทร์เกี่ยวกับประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร : ประชาชน, ๒๕๐๗), หน้า ๕๗.

^{๗๓} พระครูบริหารอนัมพรต, ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนเชื้อชาติญวนในสมัยรัตนโกสินทร์เกี่ยวกับประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร : ประชาชน, ๒๕๐๗), หน้า ๕๗.

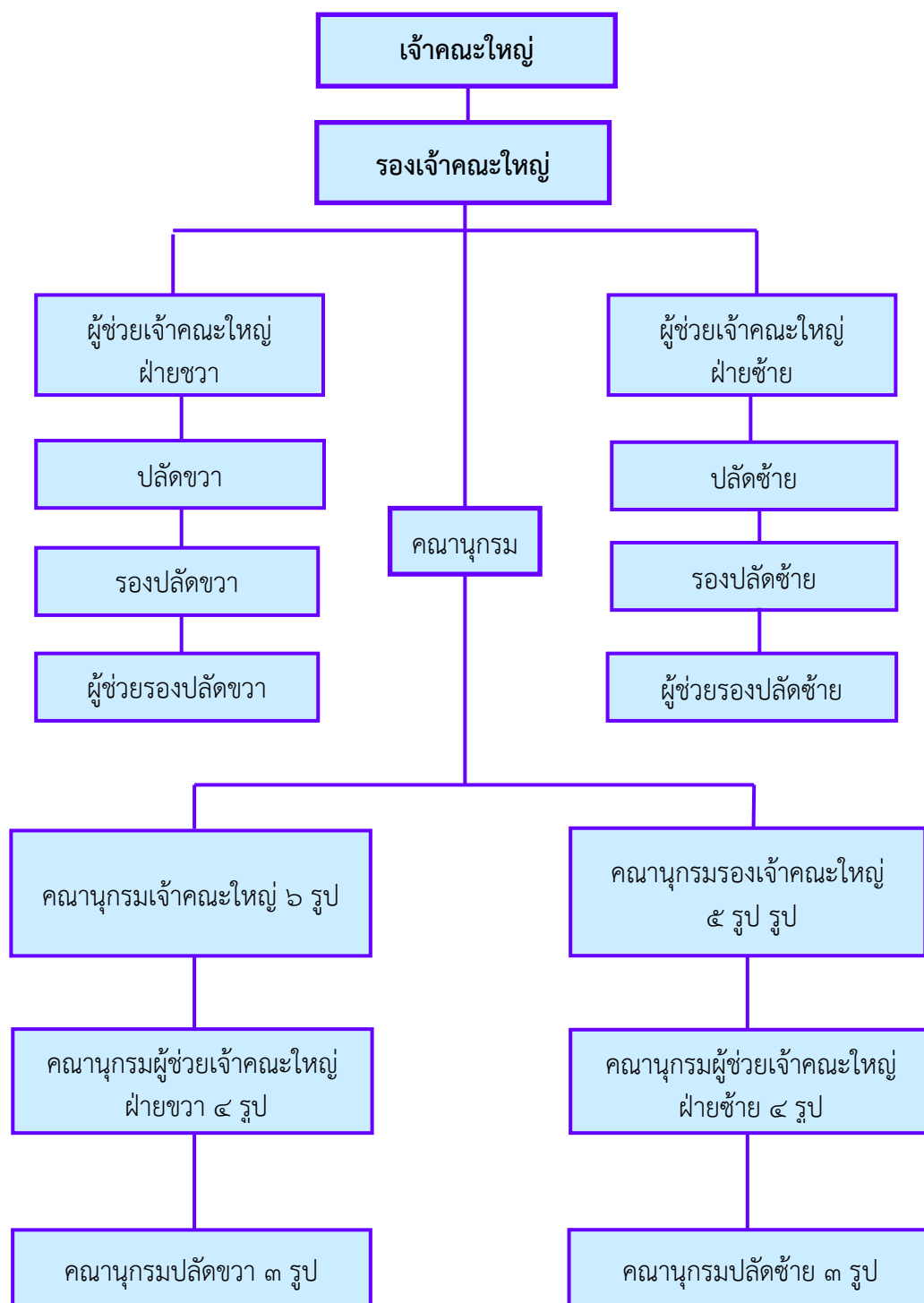
มีการใช้เครื่องดนตรีปี่กลองเหมือนในพิธีแบบเถรวาทจะมีเพียงการเคาะจังหวะให้เป็นไปตาม
ท่วงทำนอง การสวดมนต์ที่ใช้ภาษาญวนในช่วงระหว่างเข้าพรรษากำหนดเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน
และออกพรรษาในเดือนกันยายนพระสงฆ์วัดอนัมนิกายจะต้องรักษาวินัยอย่างเคร่งครัดเช่นเดียวกับการ
จำพรรษาของพระสงฆ์ฝ่ายเถรวาทโดยเฉพาะในข้อบัญญัติการละเว้นจากการไปค้างคืนที่อื่น
นอกจากมีกิจจำเป็นซึ่งได้ลาสัตตาคหะแล้วเท่านั้นพิธีบวชเป็นพิธีกรรมที่สะท้อนความเชื่อในการถึง
พร้อมซึ่งพระธรรมวินัยโดยการที่ผู้มีจิตศรัทธาและประสงค์จะให้บุตรเข้าพิธีบวชนำบุตรไปมอบให้แก่
เจ้าอาวาสวัดที่ต้องการจะให้จำพรรษาหรือไปมอบให้แก่พระภิกษุที่ต้องการให้เป็นพระอุปัชฌาย์
เพื่อให้ผู้ที่บวชได้ฝึกหัดขานนาคและได้เรียนรู้ที่จะเข้าสู่ขนบธรรมเนียมของการมีชีวิตในสถานภาพ
ของบรรพชิตผู้ที่ต้องการบวชเป็นภิกษุสงฆ์จะต้องจัดหาเครื่องอัฐบริขารให้ครบตามจำนวนวินัยเช่นผ้า
ไตรตามแบบอนัมนิกายบาตรธมกรก (หม้อกรองน้ำ) เข็มพร้อมทั้งกล่องและด้ายเย็บผ้ามีดโกนพร้อม
ด้วยหินลับมีด ประคดเอวและเครื่องอุปโภคอื่นๆ อันควรแก่สมณเพศผู้ที่เข้ามาบวชในอนัมนิกายไม่ได้
มีแต่ลูกหลานชาวญวนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยเท่านั้นแต่ยังรวมถึงชาวไทยเชื้อสายจีนชาวไทยภาค
กลางและชาวไทยอีสานโดยเป็นผู้ที่รู้จักและศรัทธาเลื่อมใสในความเชื่อที่ถือปฏิบัติของวัดอนัมนิกาย
มาแต่ครั้งบรรพบุรุษหรือเป็นผู้ที่วัดอนัมนิกายแห่งนั้นๆ ให้ความอุปการะอยู่พิธีบวชของวัดอนัมนิกาย
นอกจากจะมีการบวชในพรรษาแล้วยังมีการบวชนอกพรรษาเช่นเดียวกับวัดทางฝ่ายเถรวาทและมีการ
บวชระยะสั้น ๓-๗ วันหรือ ๑-๓ เดือนเช่นการบวชแก้บนและการบวชในช่วงฤดูร้อน^{๗๔}

^{๗๔} กรมศิลปกร, ประชุมพงศาวดารฉบับหอสมุดแห่งชาติ เล่ม ๘, หน้า ๒๖๔.

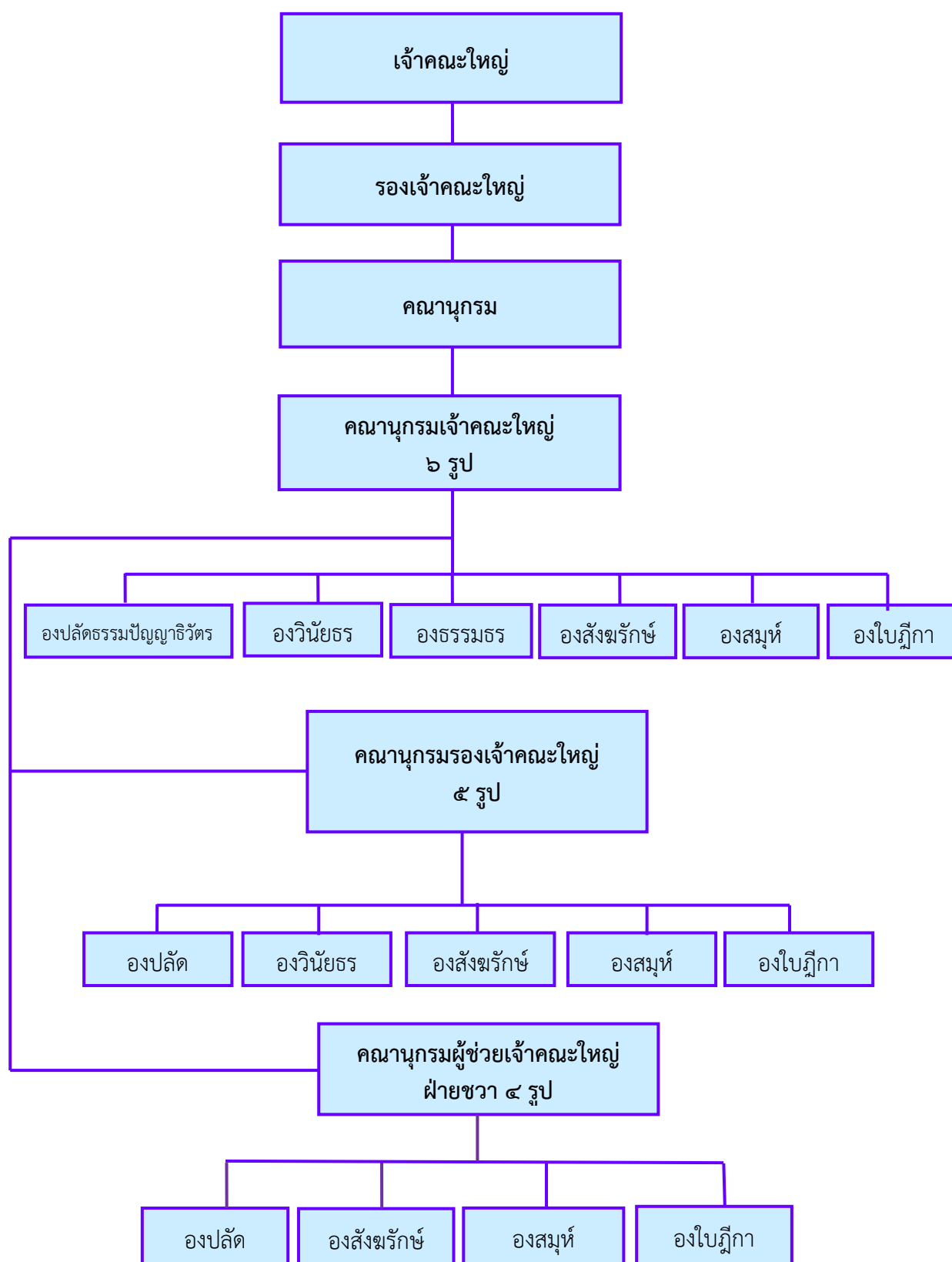
การปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

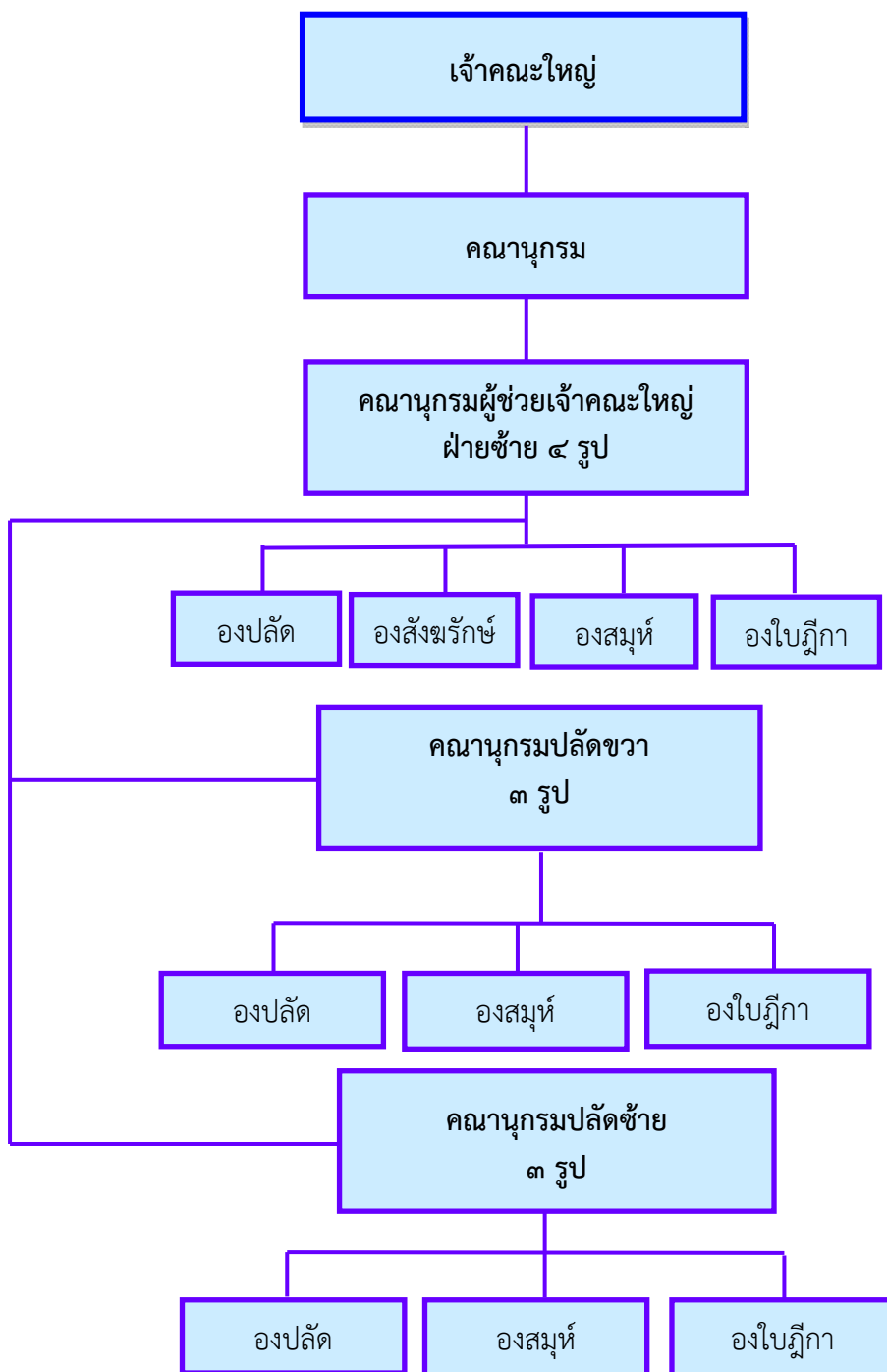
แผนภาพที่ ๒.๑ การปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกายส่วนที่ ๑

แผนภาพที่ ๒.๒ การปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกาย ส่วนที่ ๒

แผนภาพที่ ๒.๓ การปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกาย ส่วนที่ ๓

แผนภาพที่ ๒.๔ การปกครองคณะสงฆ์อนันตนิกาย ส่วนที่ ๔

๒.๔.๖ หลักธรรมสัปปริสธรรม ๗

หลักธรรมที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารกิจการของคณะสงฆ์โดยเฉพาะในด้านการสาธารณะสงเคราะห์ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกนำหลักสัปปริสธรรม ๗ มาเป็นหลักธรรมสำหรับประยุกต์ใช้ มีรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสัปปริสธรรม ๗ ดังต่อไปนี้

หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวกับการจัดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักพระพุทธศาสนานั้น ต้องพัฒนาตนให้เป็นคนดีก่อนแล้ว สังคมก็จะดีไปด้วย ซึ่งตรงกับข้อความที่ว่า “หลักแห่งความประพฤติ” หรือ แนวทางของการประพฤติปฏิบัติชอบของการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เพราะหลักศีลธรรมเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติตนที่สร้างสรรค์ชีวิตคนให้เป็นคนดี ทั้งเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต เพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายปลายทางสูงสุดของชีวิตการปฏิบัติตามศีลธรรมซึ่งเป็นเป็นขั้นพื้นฐานของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องความทุกข์ เพื่อให้การจัดการทรัพยากรมนุษย์มีความสุขและหลุดพ้นจากความทุกข์ ดับกิเลสได้สิ้นเชิง การประพฤติปฏิบัติจะต้องสอดคล้องกับจุดหมายปลายทางสูงสุดของชีวิต คือ การบรรลุถึงนิพพาน อันเป็นความสุขอย่างยั่งยืนที่ชีวิตมนุษย์ทุกๆ ชีวิตต้องการ

สังคมไทยมีความคาดหวังเสมอว่า ผู้นำจะต้องเป็นผู้นำที่ดี ผู้บริหารที่ดี มีความซื่อสัตย์ มีความตั้งใจจริงในการทำงาน ในการบริหารงานในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนส่วนรวม ซึ่งผู้นำที่ดีมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ หรือควรมีคุณธรรมพื้นฐานดังต่อไปนี้

๑. มีคุณธรรมต่อตนเอง คือมีการครองตนอย่างเหมาะสมการดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา เพราะหลักธรรมของพระพุทธศาสนาเป็นหลักธรรม เป็นสิ่งที่มีความจริงตามธรรมชาติ ขอยกตัวอย่างหลักธรรมบางหลักให้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนอย่างสมบูรณ์ หลักธรรมในการดำเนินชีวิต จะทำให้ชีวิตมีความสุข ซึ่งเป็รากฐานของความสุข ความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและตนเอง

อาจกล่าวได้ว่าหลักคุณสมบัติที่เป็นต้นทุนสำหรับการพัฒนาตนเอง๗ประการนั้นเพื่อให้มีความพร้อมสู่การพัฒนาที่ถูกต้องมีศักยภาพที่ดีเกิดคุณประโยชน์แก่ตนเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาตนเองหรือผู้รับการพัฒนายจะต้องรู้จักเลือกสรรสิ่งที่ดีงามและทำให้เกิดมีในตนอันจะเป็นหลักประกันของชีวิตที่จะทำให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้และนอกจากนี้ยังมีหลักที่จะช่วยให้รู้จักเลือกสรรในทางที่ทรัพยากรมนุษย์มีความถนัดตามจริตหรือลักษณะนิสัยซึ่งจะช่วยทำให้การวางแผนเพื่อการพัฒนาได้ตรงตามความสนใจและมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันได้แก่หลักสัปปริสธรรม ๗ ประการ

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสัปปริสธรรม ๗ การบริหารงานสมัยใหม่ จำเป็นต้องอาศัยวิทยาการด้านการบริหารจัดการเข้ามาสนับสนุนองค์กร อีกทั้งหลักการบริหารที่นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้ก็มีมานานแล้วจึงมีแนวคิดในการใช้หลักสัปปริสธรรม ๗ ในการบริหารจัดการหากเราทำให้คนนั้นเป็นคนดีที่ถูกต้องแล้วเชื่อได้แน่นอนว่าจะบริหารจัดการได้สำเร็จสมประสงค์คนดีที่ถูกต้องต้องนี่คือต้องเป็นทั้งคนดีและคนเก่งด้วยจึงมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สาเหตุที่ท่านพระสารีบุตรแสดงพระสูตรนี้มีว่า ก่อนหน้านั้นเล็กน้อย นิครนถ์นาฏบุตร หรือ ศาสตามหาวิระของศาสนาเซนได้ดับขันธ ณ กรุงปาวานี้ หลักจากศาสดาดับขันธ สาวกของท่านก็แตกความสามัคคีกันเป็น ๒ ฝ่าย ท่านสารีบุตรจึงยกเหตุการณ์ ขึ้นมาปรารภว่า เป็นเพราะพระ

ศาสดาสอนไว้ไม่ดี จึงทำให้สวาทต่างกัน ตามคำสอนแตกต่างกัน ส่วนพระธรรมวินัยของพระศาสนานี้ พระผู้มีพระภาคตรัสสอนไว้ดีแล้วและเสนอให้เพื่อพรหมจารีของท่านร่วมกันสังคายนาพระธรรมวินัยนี้ เพื่อให้ดำรงอยู่ได้นาน ไม่ควรทะเลาะวิวาทในเรื่องพระธรรมวินัย

รูปแบบของสังคิยสูตรเป็นการประมวลหมวดธรรม มีการบรรยายแบบถามเองตอบเอง ประกอบใจความสำคัญของพระสูตร ในช่วงที่พระผู้มีพระภาคเจ้าเสร็จจากริกไปในแคว้นมัลละ พร้อมด้วยภิกษุสงฆ์ประมาณ ๕๐๐ รูป และทรงแวะพัก ณ สวนมะม่วงของนายจุนทกัมมารบุตร ทรงได้รับนิมนต์จากพวกเจ้ามัลละแห่งกรุงปาวาให้เสด็จไปประทับ เพื่อเป็นสิริมงคล ณ ท้องพระโรงอุพทกะ ซึ่งเพิ่งสร้างเสร็จใหม่ๆ ยังมีได้ใช้สอย ที่นั่น พระองค์ทรงแสดงธรรมแก่ผู้มาเฝ้าจนค่อนคิน ครั้นทรงแสดงธรรมจบ และทรงอนุญาต ให้พวกเจ้ามัลละและชาวกรุงปาวากลับบ้านได้จากนั้นทรงมอบให้ท่านสารีบุตรแสดงธรรมแก่ภิกษุทั้งหลายแทนพระองค์ แล้วทรงสำเร็จสัทสยาส ณ ที่ประทับนั่นเอง

ท่านสารีบุตรกล่าวว่า ปราภการแตกสามัคคีของพวกนิครนถ์หลังจากนิครนถ์นาฏบุตร ผู้เป็นศาสดาดับขันธนิมิต्तไปแล้ว ณ กรุงปาวานั้นเอง เป็นเพราะศาสนานั้นสอนธรรมไว้ไม่ดี ส่วนพระธรรมวินัยนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้าแสดงไว้ดี จึงเป็นหน้าที่ของภิกษุทั้งหลายจะพร้อมกันทำสังคายนาพระธรรมวินัย เพื่อให้ดำรงมั่นคงยืนนาน เพื่อประโยชน์สุขของคนทั้งหลายสืบต่อไป โดยประมวลหลักธรรมทั้งหลายที่มีจำนวนหัวข้อเท่ากันรวมไว้เป็นหมวดเดียวกัน คล้ายวิธีของอังคุตตรนิกาย เช่น ประมวลหลักธรรมจำนวน ๑ ประการ เข้าเป็นหมวดหนึ่ง เรียกว่า ธรรมหมวดละ ๑ ประการ ประมวลหลักธรรมจำนวน ๒ ประการ เข้าเป็นหมวดหนึ่ง เรียกว่า ธรรมหมวดละ ๒ ประการ โดยทำนองนี้จนถึง ธรรมหมวดละ ๑๐ ประการ

สัปปุริสธรรม๗ประการ

ภิกษุในพระธรรมวินัยนี้^{๗๕}

๑. เป็นธัมมัญญ (ผู้รู้จักเหตุ)
๒. เป็นอัตถัญญ (ผู้รู้จักผล)
๓. เป็นอัตตัญญ (ผู้รู้จักตน)
๔. เป็นมัตตัญญ (ผู้รู้จักประมาณ)
๕. เป็นกาลัญญ (ผู้รู้จักกาลเวลา)
๖. เป็นปริสัญญ (ผู้รู้จักชุมชน)
๗. เป็นปุคคลัญญ (ผู้รู้จักบุคคล)

สังคิยสูตรแปลว่าพระสูตรว่าด้วยการสังคายนาซึ่งนี้ตั้งตามเนื้อหาสาระของพระสูตร ท่านพระสารีบุตรแสดงแก่ภิกษุจำนวน ๕๐๐ รูป ณ ท้องพระโรงหลังใหม่ชื่อว่า อุพทกะของพวกเจ้ามัลละเขตกรุงปาวาแคว้นมัลละโดยมีพระผู้มีพระภาคประทับอยู่ด้วย^{๗๖}

^{๗๕} อิง.สตตก, (ไทย), ๒๓/๖๘/๑๕๓-๑๕๖.

^{๗๖} ที. ปา. (ไทย) ๑๑ / ๑๐.๑/(๔๖).

ความหมายของสัปปริสธรรม ๗ ประการ

ธัมมัญญสูตร ว่าด้วยบุคคลผู้รู้ธรรม ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุประกอบด้วยธรรม ๗ ประการนี้ เป็นผู้ควรแก่ของที่เขานำมาถวาย เป็นนาบุญอันยอดเยี่ยมของโลกธรรม ๗ ประการ ไรบ้าง คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้ ๑. เป็นธัมมัญญ ๒. เป็นอรรถัญญ ๓. เป็นอรรถัญญ ๔. เป็นมัตตัญญ ๕. เป็นกาลัญญ ๖. เป็นปริสสัญญ ๗. เป็นบุคคลปโรปริญญ

ภิกษุเป็นธัมมัญญ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้ธรรมคือ สุตตะ เคยยะ เวยยาकरणธ คาคา อุทาน อิติวุตตะกชาตกะ อัฏฐตธรรม เวทลละ หากภิกษุไม่รู้จักรัทธิ คือ สุตตะ ฯลฯ เวทลละ เราไม่พึงเรียกเธอว่าเป็นธัมมัญญในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้ธรรม คือ สุตตะ ฯลฯ เวทลละ ฉะนั้น เราจึงเรียกเธอว่าเป็นธัมมัญญ ภิกษุชื่อว่าเป็นธัมมัญญ ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นอรรถัญญ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้ความหมายแห่งภาษิตนั้นๆ แล้วว่า เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ หากภิกษุไม่รู้เนื้อความแห่งภาษิตนั้นๆ เลยว่านี้เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ เราไม่พึงเรียกเธอว่าเป็นอรรถัญญในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้ความหมายแห่งภาษิตนั้นๆ ว่า เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ เราจึงเรียกเธอว่าเป็นอรรถัญญ ภิกษุชื่อว่าเป็นธัมมัญญ อรรถัญญ ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นมัตตัญญ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักตนว่า ว่าโดยศรัทธา ศีล สุตตะ จาคะ ปัญญา ปฏิภาณ เรามีอยู่ประมาณเท่านี้ หากภิกษุไม่รู้จักตน ว่า โดยศรัทธา ศีล สุตตะ จาคะ ปัญญา ปฏิภาณ เรามีอยู่ประมาณเท่านี้ เราไม่พึงเรียกเธอว่าเป็นมัตตัญญในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้จักตนว่า ศรัทธา ศีล สุตตะ จาคะ ปัญญา ปฏิภาณ เรามีอยู่ประมาณเท่านี้ ฉะนั้นเราจึงเรียกเธอว่าเป็นมัตตัญญ ภิกษุชื่อว่าเป็นธัมมัญญ อรรถัญญ มัตตัญญ ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นกาลัญญ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักประมาณในการรับจีวร ปิณฑบาต เสนาสนะ และคิลาน ปัจจัยเภสัชชบิหาร หากภิกษุไม่รู้จักประมาณในการรับจีวร ปิณฑบาต เสนาสนะ และคิลาน ปัจจัยเภสัชชบิหาร เราไม่พึงเรียกเธอว่าเป็นมัตตัญญในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้จักประมาณในการรับจีวร ปิณฑบาต เสนาสนะ และคิลานปัจจัยเภสัชชบิหาร ฉะนั้น เราจึงเรียกเธอว่าเป็นมัตตัญญ ภิกษุชื่อว่าเป็นธัมมัญญ อรรถัญญ มัตตัญญ ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นกาลัญญ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักกาลว่า นี้เป็นกาลแห่งอุทเทท นี้เป็นกาลแห่งปริปุจฉา นี้เป็นกาลบำเพ็ญเพียร นี้เป็นกาลหลีกเร้น หากภิกษุไม่รู้จักกาลว่า นี้เป็นกาลแห่งอุทเทท นี้เป็นกาลแห่งปริปุจฉา นี้เป็นกาลบำเพ็ญเพียร นี้เป็นการหลีกเร้น เราไม่พึงเรียกเธอว่า เป็นกาลัญญ ในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้จักกาลว่า นี้เป็นกาลแห่งอุทเทท นี้เป็นกาลแห่งปริปุจฉา นี้เป็นกาลบำเพ็ญเพียร นี้เป็นกาลหลีกเร้น ฉะนั้น เราจึงเรียกเธอว่า เป็นกาลัญญ ภิกษุชื่อว่าเป็นธัมมัญญ อรรถัญญ มัตตัญญ กาลัญญ ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นปริสัณญ์ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักบริษัทว่า ชัตติยบริษัท นี้พราหมณบริษัท นี้คหบดีบริษัท นี้สมณบริษัท ในบริษัทนั้นเราควรเข้าไปหาอย่างนี้ ควรยืนอย่างนี้ ควรทำอย่างนี้ ควรนั่งอย่างนี้ ควรกล่าวอย่างนี้ ควรสบถอย่างนี้ หากภิกษุไม่รู้จักบริษัทว่า นี้ชัตติยบริษัท นี้พราหมณบริษัท นี้คหบดีบริษัท นี้สมณบริษัท ในบริษัทนั้นเราควรเข้าไปหาอย่างนี้ ควรยืนอย่างนี้ ควรทำอย่างนี้ ควรนั่งอย่างนี้ ควรกล่าวอย่างนี้ ควรสบถอย่างนี้ เราไม่พึงเรียกเธอว่าเป็น ปริสัณญ์ในที่นี้แต่เพราะภิกษุรู้จักบริษัทว่า นี้ชัตติยบริษัท นี้พราหมณบริษัท นี้คหบดีบริษัท นี้สมณบริษัท ในบริษัทนั้นเราควรเข้าไปหาอย่างนี้ ควรยืนอย่างนี้ ควรทำอย่างนี้ ควรนั่งอย่างนี้ ควรกล่าวอย่างนี้ ควรสบถอย่างนี้ ฉะนั้น เราจึงเรียกเธอว่า เป็นปริสัณญ์ ภิกษุชื่อว่า เป็นธัมมัญญ์ อตถัญญ์ อตตัญญ์ มัตตัญญ์ กาลัญญ์ ปริสัณญ์ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นบุคลโลปริสัณญ์ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักบุคคล ๒ จำพวก บุคคล ๒ จำพวก คือ พวกหนึ่งต้องการเห็นพระอริยะ อีกพวกหนึ่งไม่ต้องการเห็นพระอริยะ บุคคลพวกที่ไม่ต้องการเห็นพระอริยะ ก็ถูกติเตียนด้วยเหตุนี้ อย่างนี้ บุคคลที่ต้องการเห็นพระอริยะก็ได้รับการสรรเสริญด้วยเหตุผลนี้ อย่างนี้^{๗๗}

ความสำคัญของสัปปุริสธรรม ๗ ต่อการบริหารจัดการ

สัปปุริสธรรม ๗ ประการ คือ ธรรมของสัตบุรุษในการบริหารงานในองค์กรต่างๆ ถ้าองค์กรใดมีบุคคลที่เป็นสัตบุรุษก็ย่อมจะสร้างความเจริญความสามัคคีให้แก่หน่วยงานหรือองค์กรนั้น เพราะบุคลากรหรือผู้บริหารที่รู้จักเหตุรู้จักผลรู้จักตนเองรู้จักประมาณรู้จักเวลา รู้จักชุมชนและรู้บุคคลย่อมทำให้การบริหารจัดการของหน่วยงานประสบความสำเร็จตามนโยบายที่ได้วางไว้ หลักธรรมสัปปุริสธรรม ๗ ประการหรือไม่อย่างใดการนำหลักธรรมนี้มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความเจริญ ความก้าวหน้าในองค์กรเป็นแรงจูงใจในการทำงานของฝ่ายปฏิบัติตลอดจนการบริหารจัดการที่มีคุณภาพเกิดขึ้นด้วยหลักสัปปุริสธรรม ๗ ประการแปลว่าธรรมของสัตบุรุษได้แก่คนดีมีความประพฤติทางกายวาจาถูกต้องเรียบร้อยไม่มีโทษมี ๗ ประการดังนี้

สัปปุริสธรรม^{๗๘} ธรรมของสัตบุรุษเรียกว่า สัปปุริสธรรมมี ๗ ประการธรรมของคนดีของคนมีคุณธรรมและจริยธรรมในพระพุทธศาสนายกย่องผู้มีสัปปุริสธรรมว่าเป็นธรรมของนักบริหาร เพราะเบื้องต้นนักบริหารจะต้องรู้จักและเข้าใจเกี่ยวกับกาลคนและงานอย่างลึกซึ้งและละเอียดถี่ถ้วนผู้นั้นถึงจะถือว่าเป็นผู้ที่ถูกพัฒนาแล้วด้วยสัปปุริสธรรมลักษณะของสัตบุรุษโดยภาพรวมจะเป็นบุคคลที่รู้ชัดถึงเหตุแห่งความทุกข์เดือดร้อนและบ่อเกิดแห่งความผาสุกซึ่งถึงความเจริญสุขเป็นผลของบุญและทุกข์โทษสืบมาแต่บาปทุจริตสำเหนียกความรู้ความสามารถวางตนสมอัตภาพอย่างเจียมใจรู้จักใช้งบประมาณพอดีสมควรแก่ฐานะจัดสรรกิจการให้ถูกจังหวะเข้าใจปรับบุคลิกภาพของตนให้สอดคล้องกับสมาคมทุกระดับและประการสุดท้ายจะต้องเป็นผู้อ่านอรรถาัยคนออกด้วยจิตที่รู้เขารู้เราซึ่งถือเป็นการปรับจิตให้ตรงและสามารถเข้าได้กับทุกคนมีรายละเอียดดังนี้

๑) ธัมมัญญตา ความเป็นผู้รู้จักเหตุเช่นรู้จักว่าสิ่งนี้เป็นเหตุแห่งงานที่เป็นสุขสิ่งนี้เป็นเหตุแห่งงานที่เป็นทุกข์

^{๗๗} อิง.สตตก. (ไทย), ๒๓/๖๘/๑๔๓.

^{๗๘} อิง. สตตก. (ไทย) ๒๓/๖๘/๑๔๓-๑๔๔.

๒) อัตถัญญตา ความเป็นผู้รู้จักผลเช่นรู้จักว่างานที่เป็นสุขเป็นผลแห่งเหตุอันนี้งานที่เป็นทุกข์เป็นผลแห่งเหตุอันนี้

๓) อัตถัญญตา ความเป็นผู้รู้จักตนว่าเราว่าโดยชาติตระกูลยศศักดิ์สมบัติบริวารแล้ว ประพฤติตนให้สมควรแก่ที่เป็นอยู่อย่างไรทำงานในลักษณะใด

๔) มัตถัญญตา ความเป็นผู้รู้จักประมาณคือรู้จักความพอดีเช่นในการแสวงหาเครื่องยังชีพก็ต้องแสวงหาในทางที่ชอบธรรมไม่โลภมากเกินไปเมื่อหามาได้แล้วก็ต้องรู้จักประมาณในการใช้จ่ายด้วยต้องไม่ฟุ่มเฟือยจนเกินไปและต้องไม่ฝืดเคืองจนเกินไปด้วย

๕) กาลัญญตา ความเป็นผู้รู้จักกาลเวลาอันสมควรในอันประกอบกิจนั้นๆ อย่างไร

๖) ปุริสญญตา ความเป็นผู้รู้จักประชุมชนและกิจที่จะต้องประพฤติต่อประชุมชนนั้นๆ ว่าหมั่นเมื่อเข้าไปหาจะต้องทำกิจอย่างนี้จะต้องพูดอย่างนี้

๗) ปุคคลปโรปรัญญตา ความเป็นผู้รู้จักเลือกบุคคลว่าผู้นี้เป็นคนดีควรคบผู้นี้เป็นคนไม่ดีไม่ควรคบเป็นต้นการปฏิบัติตนตามหลักของสัปบุริสธรรมได้นั้นพระพุทธศาสนาถือเป็นผู้ที่ควรแก่การกล่าวยกย่องและสรรเสริญว่าเป็นบุคคลที่พัฒนาแล้วสมควรแก่การเอาเป็นเยี่ยงอย่างในการพัฒนาตนเองและสังคมรอบข้างสืบไป

สัปบุริสธรรมธรรมของสัปบุรุษหรือคนดีหรือธรรมของมนุษย์ผู้มีความเป็นมนุษย์สมบูรณ์ มี๗ประการศึกษาให้รู้ให้เข้าใจแล้วปฏิบัติให้ได้ก็จักสามารถรักษาคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ทุกประการได้สัปบุริสธรรม ๗ ประการคือรู้จักเหตุรู้จักผลรู้จักตนรู้จักประมาณรู้จักกาลรู้จักประชุมชน และรู้จักบุคคล^{๗๙} ธรรมที่ทำให้เป็นสัปบุรุษ คือ เป็นคุณธรรมหรือคุณสมบัติของคนดีเป็นเหตุให้ผู้ปฏิบัติเป็นคนดีเป็นผู้ควรแก่การยกย่องนับถือเป็นคนที่สามารถให้การแนะนำในการดำเนินชีวิตที่ถูกด้วยต้องความปรารถนาดีมี ๗ ประการได้แก่รู้จักเหตุรู้จักผลรู้จักตนรู้จักประมาณรู้จักกาลรู้จักประชุมชน และรู้จักบุคคล^{๘๐} ผู้นำในความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานที่ไปด้วยกันนั้น คือ คุณสมบัติของผู้ที่จะผู้นำบุคคลที่ที่เป็นผู้นำจะต้องมีธรรมะหรือคุณสมบัติในตัวของผู้ผู้นำมี ๗ ประการได้แก่รู้จักเหตุรู้จักผลรู้จักตนรู้จักประมาณรู้จักกาลรู้จักประชุมชนและรู้จักบุคคล^{๘๑}

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสัปบุริสธรรม ๗ และผลงานการศึกษาของนักวิชาการต่างๆ ผู้วิจัยประมวลผลได้ว่า หลักสัปบุริสธรรม ๗ มีความสำคัญและจำเป็นที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างดีเยี่ยม และยังต้องมีการบูรณาการร่วมกับกระบวนการต่างๆ ด้วย เพราะการประสบความสำเร็จในด้านใดนั้น จะต้องประสบความสำเร็จในการรู้จักตัวให้ดีเสียก่อน

^{๗๙} สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน), **ธรรมศึกษา**, เข้าถึงเมื่อ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗. <http://22mahamakuta.inet.co.th/study>.

^{๘๐} พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช), **ภาษาธรรม**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสียงเสียง, (๒๕๔๘), หน้า ๑๗๐.

^{๘๑} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), **ภาวะผู้นำความสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ**, หน้า ๑๐.

ตารางที่ ๒.๑๓ ความสำคัญของหลักสัปปริสธรรม ๗

นักวิชาการ/แหล่งที่มา	แนวคิด
สมเด็จพระสังฆราชสกล มหาสังฆปริณายก (เจริญสุวฑฒโน) (๒๕๔๗)	ธรรมของมนุษย์ผู้มีความเป็นมนุษย์สมบูรณ์มี๗ประการศึกษาให้รู้ให้ เข้าใจแล้วปฏิบัติให้ได้ก็จักสามารถรักษาคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ทุก ประการได้
พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดีสุรเตโช) (๒๕๔๘, หน้า ๑๗๐)	เป็นคุณธรรมหรือคุณสมบัติของคนดีเป็นเหตุให้ผู้ปฏิบัติเป็นคนดีเป็นผู้ ควรแก่การยกย่องนับถือ
พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) (หน้า ๑๐)	คุณสมบัติของผู้ที่จะผู้นำบุคคลที่ที่เป็นผู้นำจะต้องมีธรรมะหรือคุณสมบัติ ในตัวของผู้ผู้นำ

๒.๕ ข้อมูลพื้นที่วิจัย

ชาวญวนที่มาอยู่ในประเทศไทย มีทั้งที่นับถือพระพุทธศาสนาและที่นับถือคริสต์ศาสนา พวกที่นับถือพระพุทธศาสนา เมื่อมาตั้งภูมิลำเนาอยู่แห่งใดก็จะนิมนต์พระญวนมาสร้างวัดเป็นที่บำเพ็ญการกุศลของพวกตนที่อยู่ ณ ที่แห่งนั้น ประเทศญวนรับเอาพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน จากประเทศจีน ดังนั้น เมื่อชาวญวนมาสร้างวัด และมีพระญวนขึ้นในประเทศไทย ชั้นเดิมก็มีผู้นับถือและอุดหนุนแต่เฉพาะชาวญวน แต่เนื่องจากในสมัยนั้นยังไม่มีวัดจีนในประเทศไทย พวกจีนก็มักไปทำบุญที่วัดญวนด้วย เพราะอยู่ในพุทธศาสนาฝ่ายมหายานด้วยกัน มีพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนา เช่น พิธีกงเต็ก เป็นต้น อย่างเดียวกัน ส่วนไทยแม้ไม่สืบนับถือแต่ก็ไม่รังเกียจเพราะเห็นว่า นับถือพระพุทธเจ้าองค์เดียวกัน

วัดญวนที่สร้างขึ้นในประเทศไทย ก็เป็นไปตามที่พวกญวนเข้ามาอยู่ในประเทศไทย กล่าวคือ ญวนพวกที่มากับองเชียงซุนครั้งกรุงธนบุรี ได้มาสร้างวัดขึ้นที่บ้านหม้อ ๒ วัด คือ

๑. วัดกามโล้ต้อ (วัดทิพยวารีวิหาร) อยู่ที่หลังตลาดบ้านหม้อในกรุงเทพมหานคร แต่ได้เปลี่ยนมาเป็นวัดที่พระจีนปกครอง

๒. วัดโหยคันต้อ (วัดมงคลสมาคม) เดิมอยู่ที่บ้านญวนข้างหลังวังบูรพาภิรมย์ ครั้นเมื่อจะตัดถนนพาหุรัด วัดนั้นอยู่ในแนวถนน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ จึงโปรดเกล้าฯ ให้ทำผาติกรรมอย่างวัดไทย คือพระราชทานที่ดินและให้สร้างวัดขึ้นใหม่แยกกับวัดเดิมโดยย้ายไปตั้งที่ริมถนนแปลงนามในอำเภอสัมพันธวงศ์

ญวนพวกที่มากับองเชียงสือ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าฯ ได้สร้างวัดญวนขึ้น ๒ วัด คือ

๑. วัดคันเียงต้อ (วัดอุภัยราชบำรุง) อยู่ที่หลังตลาดน้อย (ริมถนนเจริญกรุง) ในอำเภอสัมพันธวงศ์

๒. วัดกว้างเพือกต้อ (วัดอนัมมิกายาราม) ที่บางโพ เรียกกันเป็นสามัญว่าวัดบางโพ

ญวนพวกที่เข้ามาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าฯ ได้สร้างวัดญวนขึ้น ๓ วัด คือ

๑. วัดคันถ่อตื้อ (วัดถาวราราม) อยู่ที่เมืองกาญจนบุรี เมื่อญวนพวกนั้นย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ ก็ได้สร้างวัดญวนขึ้นอีกวัดหนึ่งคือ

๒. วัดเกียกเพือกตื้อ (วัดสมณานัมบริหาร) เรียกกันสามัญว่าวัดญวนสะพานขาว อยู่ที่ริมคลองผดุงกรุงเกษม ในอำเภอดุสิต

๓. วัดเพือกเคียนตื้อ (วัดเขตรนาบุญญาราม) อยู่ที่เมืองจันทบุรี

ต่อมาภายหลังได้มีวัดญวนที่พวกญวนและพวกจีนช่วยกันสร้างอีก ๔ วัด คือ

๑. วัดโผเพือกตื้อ (วัดกุศลสมาคร) อยู่ในอำเภอสัมพันธวงศ์ ใกล้ถนนราชวงศ์

๒. วัดตี้งงานตื้อ (วัดชัยภูมิการาม) อยู่ในอำเภอสัมพันธวงศ์ ที่ตรอกเจ้าหัวเนียม

๓. วัดหยิบเพือกตื้อ (วัดบำเพ็ญจีบพรต) อยู่ในอำเภอสัมพันธวงศ์ ใกล้ถนนเยาวราช

ต่อมาเป็นวัดที่พระจีนปกครอง

วัดตื้อเตตื้อ (วัดโลกานุเคราะห์) อยู่ในอำเภอสัมพันธวงศ์ ซอยผลิตผล ถนนราชวงศ์

วัดคันถ่อตื้อ (วัดถาวราราม) อยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สร้างใหม่เมื่อ ปี

พ.ศ. ๒๕๐๑

๒.๕.๑ วัดในสังกัดคณะสงฆ์อนัมนิกายแห่งประเทศไทย

วัดในสังกัดคณะสงฆ์อนัมนิกายแห่งประเทศไทย	
๑. วัดกุศลสมาคร กรุงเทพมหานคร	พระมหาคณานัมธรรมปัญญาวิวัตร เจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย
๒. วัดโลกานุเคราะห์ กรุงเทพมหานคร	พระคณานัมธรรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถึก) รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย
๓. วัดอนัมนิกายาราม กรุงเทพมหานคร	พระคณานัมธรรมวิธานาจารย์ (สมาน ว่างเย็น) ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายขวา
๔. วัดสมณานัมบริหาร กรุงเทพมหานคร	พระคณานัมธรรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ตื่นเรียน) ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายซ้าย
๕. วัดอุภัยราชบำรุง กรุงเทพมหานคร	พระสมณานัมธีราจารย์ (ถาวร มินเอ็ง) ปลัดขวา
๖. วัดชัยภูมิการาม กรุงเทพมหานคร	พระบริหารอนัมพรต (บุญชู ดินทิน) ปลัดซ้าย
๗. วัดมงคลสมาคม กรุงเทพมหานคร	องสุตบพวร (ชาติชัย เขียววงศ์) รองปลัดซ้าย

๒.๕.๑ (ต่อ)

วัดในสังกัดคณะสงฆ์อนัมนิกายแห่งประเทศไทย	
๘. วัดสุนทรประดิษฐ์ จังหวัดอุดรธานี	พระคณานิยมธรรมเมธอาจารย์ (ถนอม เกียนถึก) รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย
๙. วัดถาวราราม จังหวัดกาญจนบุรี	องสรภณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน) รองปลัดขวา
๑๐. วัดเจริญบุญไพศาล จังหวัดกาญจนบุรี	องอนันตสรนาท (สมพูน มินหลับ)
๑๑. วัดถ้ำเขาน้อย จังหวัดกาญจนบุรี	องสมุห์วิเชียร เกียนอี่
๑๒. วัดหมื่นปีวนาราม จังหวัดราชบุรี	องสรภณมธุรส พระสุชาติ ตื่นเยื่อนรักษาการ
๑๓. วัดนพรัตนวาราม จังหวัดจันทบุรี	องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหว่ตี่) ผู้ช่วยปลัดซ้าย
๑๔. วัดเขตรักษาบุญญาราม จังหวัดจันทบุรี	องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหว่ตี่) ผู้ช่วยปลัดซ้าย
๑๕. วัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษา กาล จังหวัดสุพรรณบุรี	องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ)
๑๖. วัดธรรมปัญญาารามบางม่วง จังหวัดนครปฐม	องสรภณอนัมพจน์ (พิสิษฐ์ เกียนบัว) ประชาสัมพันธ์คณะสงฆ์อนัมนิกายแห่ง ประเทศไทย รองประชาสัมพันธ์ โทรทัศน์ ธรรมาธิปไตย DD-TV
๑๗. วัดอุภัยภาติการาม จังหวัดฉะเชิงเทรา	องปลัดธรรมปัญญาธิวัตร (ธีรยุทธ เกียนคาย) เลขาคณะสงฆ์อนัมนิกาย
๑๘. วัดศรัทธาธิมพานิขรราราม จังหวัดสมุทรสาคร	องวินัยธรเอนก เกียนหลาก
๑๙. วัดถาวรารามหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	องปลัดปานชัย เกียนหัง
๒๐. วัดมหายานกาญจนมาศราษฎร์บำรุง จังหวัดยะลา	องสุตบถอนัมบริหาร เจ้าอาวาสคือองสุตบถอนัมบริหาร

๒.๕.๒ รายชื่อสำนักสงฆ์ของอนัมนิกายในประเทศไทย

สำนักสงฆ์อนัมนิกายแห่งประเทศไทย	
๑. สำนักสงฆ์ป่าสุขาวดี (จังหวัดเชียงใหม่)	พระมหาคณานัมนิธรรมปัญญาวิวัตร (เจริญ กีนเจียมมหาเถระ) เจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายแห่งประเทศไทย
๒. สำนักสงฆ์ตาลเลียนอนัมพรต (จังหวัดอุดรธานี)	พระคณานัมนิธรรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถึก) รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย
๓. สำนักสงฆ์ถ้ำกลองทิพย์ (จังหวัดจันทบุรี)	องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวตี้) ผู้ช่วยปลัดซ้าย (รักษาการเจ้าสำนักสงฆ์)
๔. สำนักสงฆ์ธรรมปัญญารามดอนเมือง (กรุงเทพมหานคร)	พระกิจธบุษย์ ทันทิว
๕. สำนักสงฆ์แดนสุขาวดีวิถีเซน (จังหวัดราชบุรี)	พระคงศักดิ์ เกียนเตื่อง

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๖.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

นาคม อธิสุวรรณจักรการ วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ๒) เพื่อประเมินการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และ ๓) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี โดยเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดราชบุรี ที่อยู่ในวาระช่วงกรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึง กรกฎาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑,๔๙๔ คน กำหนด กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๑๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้เทคนิคเดลฟาย โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ๒๑ คน เพื่อพัฒนาเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า

๑. ผลการศึกษารูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

๒. ผลการประเมินการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดราชบุรี ตามรูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับได้แก่ หลักนิติธรรม หลักความโปร่งใส หลักคุณธรรม หลักความคุ้มค่า หลักการมีส่วนร่วม และหลักความรับผิดชอบ

๓. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ที่ได้พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความคุ้มค่า หลักการมีส่วนร่วม และหลักความรับผิดชอบ^{๔๒}

พระมหาเรืองเดช ถาวรธมโม, ดร. (ศรีประสม) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนวัดไผ่ล้อม ตำบลจันทนิมิต อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี” เป็นการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เพื่อบริการชุมชนในวัด เป็นการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม เพื่อความเจริญด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลให้ภารกิจหรือกิจกรรมของวัดบังเกิดผลสำเร็จ เจ้าอาวาสสามารถสร้างวัดให้เป็นแหล่งการเรียนรู้เป็นศูนย์กลางพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชนและพัฒนาชุมชน คือ ๑) พระสงฆ์ชั้นปกครองของวัด ได้ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด เป็นแบบอย่างที่ดี สร้างความศรัทธาให้เกิดแก่ประชาชน เมื่อประชาชนเกิดความศรัทธา วัดจึงสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ จนบังเกิดผลสำเร็จได้ในที่สุด ๒) มีการจัดระบบการบริหารงานในวัด โดยการวางระเบียบและมอบอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติภารกิจต่างๆ ของวัดให้แก่รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส และพระภิกษุสงฆ์ในวัด ตามความรู้ความสามารถรวมถึงการตัดสินใจ ได้ตามความเห็นเหมาะสมทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงานต่างๆ ตามภารกิจของวัดอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลยิ่ง ๓) การสร้างคตินิยมประจำใจของเจ้าอาวาสแต่ละรูป เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ในการเตือนใจสำหรับพระภิกษุสามเณรและประชาชนรอบวัดให้ยึดถือปฏิบัติ ๔) วัดสืบทอดวิธีการระบบและระเบียบปฏิบัติต่างๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของชุมชนและประชาชน ให้คงอยู่เป็นวัฒนธรรมประเพณีคู่กับวัดสืบไป ๕) วัดทำหน้าที่เป็นสื่อการในการโอนถ่ายระหว่างผู้ให้และผู้รับ เพื่อสร้างโอกาสผู้ด้อยโอกาสในด้านต่างๆ ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค และเกื้อกูลกันในสังคม ๖) การสร้างสายสัมพันธ์ในระหว่างวัดกับชุมชน และวัดกับประชาชน เป็นการดึงชุมชนและประชาชนเข้าหาวัด แนะนำวัดสู่ชุมชนและประชาชนเพื่อสร้างความสัมพันธ์และการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ๗) การสร้างความรู้สึกรักให้เกิดแก่ประชาชนว่า “วัดเป็นแหล่งชุมชน” โดยประชาชนเข้ามาร่วมใน “ศูนย์การเรียนรู้ของวัด”

^{๔๒} นาคม ชีรสุวรรณจกร, “รูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี”, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๔.

โดยสรุป วัดเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน โดยมีหน้าที่หลักในการให้บริการแก่ชุมชนด้านการศึกษาและคุณธรรม ดังนั้นควรมีการส่งเสริมและพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในด้านศาสนาธรรม และความรู้นอกระบบอื่น ตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น เพื่อพัฒนาจิตใจและสร้างคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชน^{๘๓}

ขัตติยา ด้วงสำราญ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ ๑) องค์ประกอบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก และ ๒) รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ๑) การศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยบนพื้นฐานแนวคิดทฤษฎีการบริหารเชิงกลยุทธ์ ๒) วิเคราะห์ความเป็นไปได้และพัฒนาารูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก ๓) ตรวจสอบและสร้างรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่เหมาะสม ๔) ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย โรงเรียนขนาดเล็ก ๑๖๕ โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน และครูผู้สอน การพิจารณารูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กใช้รูปแบบสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นแบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบ วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นและวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

๑) องค์ประกอบของรูปแบบ การบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ คือ ๑) วางแผนกลยุทธ์ ๒) ประเมินกลยุทธ์ของโรงเรียน ๓) กำหนดทิศทางของโรงเรียน ๔) กำหนดกลยุทธ์ของโรงเรียน ๕) การปฏิบัติตามกลยุทธ์ของโรงเรียน และ ๖) ประเมินกลยุทธ์ของโรงเรียน

๒) รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กเป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ องค์ประกอบ ซึ่งมีความเหมาะสม ถูกต้อง เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎีของการวิจัย^{๘๔}

^{๘๓} พระมหาเรืองเดช ถาวรธมโม (ศรีประสม), “การบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนวัดไผ่ล้อม ตำบลจันทนิมิต อำเภอมะนัง จันทบุรี จังหวัดจันทบุรี”, รายงานการวิจัย, (หน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ วัดไผ่ล้อม (พระอารามหลวง), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔).

^{๘๔} ขัตติยา ด้วงสำราญ, “รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก”, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๒).

ตารางที่ ๒.๙ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

นักวิชาการ	ข้อค้นพบ
นาคม ชีรสุวรรณจกร (๒๕๕๔)	การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ๒) เพื่อประเมินการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และ ๓) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๑๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้เทคนิคเดลฟาย โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ๒๑ คน เพื่อพัฒนาเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่า ๑. ผลการศึกษารูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ๒. ผลการประเมินการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดราชบุรี ตามรูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ๓. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ที่ได้พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความคุ้มค่า หลักการมีส่วนร่วม และหลักความรับผิดชอบ
พ ร ม ห า เ รื่ อ ง เ ด ช ถาวรธมโม (ศรีประสม) (๒๕๕๔)	ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการกิจกรรมสงฆ์ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนวัดไผ่ล้อม ตำบลจันทนิมิต อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลให้ภารกิจหรือกิจกรรมของวัดบังเกิด คือ ๑) พระสงฆ์ชั้นปกครองของวัด ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด ๒) มีการจัดระบบการบริหารงานในวัด โดยการวางระเบียบและมอบอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติภารกิจต่างๆ ๓) การสร้างคตินิยมประจำใจของเจ้าอาวาสแต่ละรูป เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ในการเตือนใจ ๔) วัดสืบทอดวิธีการระบบ

นักวิชาการ	ข้อค้นพบ
	และระเบียบปฏิบัติต่างๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของชุมชนและประชาชน ๕) วัดทำหน้าที่เป็นสื่อการในการโอนถ่ายระหว่างผู้ให้และผู้รับ ๖) การสร้างสายสัมพันธ์ในระหว่างวัดกับชุมชน และวัดกับประชาชน ๗) การสร้างความรู้สึกให้เกิดแก่ประชาชนว่า “วัดเป็นแหล่งชุมชน” โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน “ศูนย์การเรียนรู้ของวัด”
ชัตติยาด้วงสำราญ (๒๕๕๒)	การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ ๑) องค์ประกอบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก และ ๒) รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก ผลการวิจัยพบว่า ๑. องค์ประกอบของรูปแบบ การบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ คือ ๑) วางแผนกลยุทธ์ ๒) ประเมินกลยุทธ์ของโรงเรียน ๓) กำหนดทิศทางของโรงเรียน ๔) กำหนดกลยุทธ์ของโรงเรียน ๕) การปฏิบัติตามกลยุทธ์ของโรงเรียน และ ๖) ประเมินกลยุทธ์ของโรงเรียน ๒. รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กเป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ องค์ประกอบ ซึ่งมีความเหมาะสม ถูกต้อง เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎีของการวิจัย

๒.๖.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศสงเคราะห์

พระมหาศพล วิริยางกูล กล่าวถึงการวิจัย รูปแบบการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ ในเขตปกครองจังหวัดสิงห์บุรี ๓ ด้าน ประกอบด้วย กิจกรรมด้านการปกครอง กิจกรรมด้านการศึกษาและกิจกรรมด้านสาธารณูปการกับดัชนีชี้วัด โดยมุ่งศึกษาดังนี้ ๑) สภาพและลักษณะการดำเนินงานบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ ๒) การบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์สามด้าน กิจกรรมด้านการปกครอง กิจกรรมด้านการศึกษาและกิจกรรมด้านสาธารณูปการ ๓) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ ๔) ความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ ๕) เสนอรูปแบบการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในเขตการปกครองจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อการบริหารจัดการที่ประสบผลสำเร็จ

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผสมผสานกับการวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม ประชากร คือ เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส หรือพระที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการภารกิจของสงฆ์ของวัดในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๑๘๒ วัด เมื่อสุ่มตัวอย่างตามวิธีทาไรยามาเน แล้วได้จำนวน ๓๑ กลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดและหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ สถิติ Spearman's rho correlation and Pearson correlation

ผลการศึกษาพบว่า ๑) โดยทั่วไปวัดที่พร้อมที่ตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรม มีความพร้อมไม่เท่ากัน เจ้าอาวาสเป็นผู้มีอำนาจควบคุมดูแลการบริหารจัดการให้เป็นไปตามพ.ร.บ. คณะสงฆ์พ.ศ.

๒๕๐๖ และบางวัดมีการแต่งตั้งรองหรือผู้ช่วยเจ้าอาวาสและเลขานุการให้ช่วยดูแลการบริหารจัดการ เจ้าอาวาสเป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบลงโทษพระที่กระทำความผิด ๒) การกิจด้านการบริหารจัดการเป็น การกิจที่มีความสำคัญมาก และพบว่าคุณสมบัติส่วนตัวของพระไม่มีความสัมพันธ์กับการกิจด้านการ บริหาร ๓) วัดขนาดใหญ่เท่านั้นที่มีการวางแผนการพัฒนาอาคารสถานที่ และการทำนุบำรุงรักษา ทรัพยากรต่างๆ อย่างชัดเจน งบประมาณในการพัฒนาวัดส่วนใหญ่ได้มาจากการจัดหาทุนของวัดเอง ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในภาพรวม ความสัมพันธ์ ของการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์และผลการวิเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมของ คณะสงฆ์ พบว่า ด้านการศึกษานั้น คณะสงฆ์ควรเป็นผู้กำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนในแผนก สามัญเอง ส่วนด้านการปกครอง คณะสงฆ์ควรให้พระในวัดทุกรูปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำงานเป็น ทีม ด้านสาธารณูปการ คณะสงฆ์ควรจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในการใช้ทรัพยากรและอุปกรณ์ ต่างๆ ของวัด เพื่อป้องกันการชำรุดสูญหายและควรจัดให้มีการทำรายงานทรัพย์สินของวัด ๔) หลักสูตรโรงเรียนพระปริยัติธรรมสำหรับพระควรจัดทำโดยคณะสงฆ์ โดยเปิดโอกาสให้พระทุกระดับมี ส่วนร่วมในการดำเนินการ ๕) กลุ่มตัวอย่างเห็นชอบกับรูปแบบการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ใน เขตปกครองจังหวัดสิงห์บุรีว่ามีความเหมาะสม^{๘๕}

พระมหาธุดิ วิโรจน์ (รุ่งชัยวิฑูร)การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อศึกษาการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไปและตามแนวพระพุทธศาสนา (๒) เพื่อศึกษาสภาพการพัฒนา พระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ไทยในปัจจุบัน และ (๓) เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนา พระสังฆาธิการเพื่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์

ระเบียบวิธีวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลโดยการ สัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (Structured In-Depth-Interview) ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) จากกรรมการมหาเถรสมาคม ๕ รูป จากพระสังฆาธิการที่มีการพัฒนาในกิจการ คณะสงฆ์ทั้ง ๖ ด้านๆ ละ ๒ รูป จำนวนทั้งสิ้น ๑๒ รูป รวมสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ๑๗ รูป และจากการสนทนากลุ่มเฉพาะอีก ๒ กลุ่มๆ ละ ๕ รูป/คน ประกอบด้วยพระภิกษุ และนักวิชาการที่มี ความรู้ความสามารถด้านการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ๖ รูป/คน และ พระสังฆาธิการในระดับเจ้าคณะ ต่าง ๆ ๔ รูป รวมผู้ร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน ๑๐ รูป/คน ทั้งสองวิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการ วิเคราะห์อุปนัยและการพรรณนาความ (Inductive Analysis and Descriptive Interpretation)

ผลการวิจัยมีดังนี้

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป ผู้วิจัยได้สรุปเป็นองค์ประกอบของการพัฒนา ที่สำคัญออกเป็น ๔ ด้านใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษว่า VETS ได้แก่ ๑) V; Visionการสร้างวิสัยทัศน์ ๒) E; Education การให้การศึกษา ๓) T; Training การฝึกอบรม และ ๔) S; Study tour การไป ดูงาน ส่วนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวพระพุทธศาสนา ได้แก่การพัฒนาตามหลักสิกขา ๓ พรหมวิหาร ๔ สังคหวัตถุ ๔ ภาวนา ๔ อิทธิบาท ๔ และสัปปริยธรรม ๗

^{๘๕} พระมหาทศพล วีรียงกุล, “รูปแบบการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในเขตปกครองจังหวัด สิงห์บุรี”, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย), ๒๕๕๓.

การพัฒนาพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ไทยในปัจจุบันทั้ง ๖ ด้านได้แก่ (๑) ด้านการปกครองมีการประชุมเพื่ออบรมพระสังฆาธิการตามมติมหาเถรสมาคม หรือการจัดหลักสูตรในระยะสั้นๆ เท่านั้น แต่ยังไม่ได้อบรมหรือฝึกอบรมโดยตรง (๒) ด้านการศาสนศึกษายังคงมีการบริหารจัดการทางการศึกษาที่ยังคงไว้ซึ่งพระธรรมวินัย มีการศึกษาพระปริยัติธรรมสายสามัญ หรือการศึกษาในมหาวิทยาลัยมากขึ้น (๓) ด้านการศึกษาสงเคราะห์มีการบริหารจัดการทางการศึกษาโดยมุ่งเน้นการสงเคราะห์ประชาชนในด้านการศึกษา ซึ่งยังคงให้ประชาชนได้รับการศึกษาทางพระธรรมวินัย ควบคู่ไปกับการปฏิบัติ (๔) ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นการพัฒนาให้พระสังฆาธิการมีความก้าวหน้าในการเผยแผ่ และทักษะการใช้ภาษาของสมัยปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ประชาชนปฏิบัติธรรมตามกำลังศรัทธา ถือว่า เป็นการสั่งสอนในภาคทฤษฎี และปฏิบัติที่ควบคู่กันไป (๕) ด้านสาธารณูปการ การพัฒนาตามกำลังศรัทธาของพุทธศาสนิกชน โดยไม่ได้มีการวางแผนเอาไว้ล่วงหน้า ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่มาก และ มีการพัฒนาโดยการศึกษาและวางแผนการก่อสร้างสิ่งต่างๆ ภายในวัด เพื่อให้เหมาะสมกับสถานที่ (๖) ด้านสาธารณสงเคราะห์มีการช่วยเหลือประชาชนโดยอยู่บนพื้นฐานของจิตเมตตา แต่ยังไม่ได้ช่วยเหลือเป็นระบบ ต้องมีการวางแผน ความต้องการของประชาชน หรือศึกษาปัญหาหรือความเดือดร้อนของประชาชนว่ามีสิ่งใดที่ขาดแคลน

รูปแบบการพัฒนาพระสังฆาธิการตามแน่วทั่วไปและตามแนวพระพุทธศาสนาที่จะให้มีประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ทั้ง ๖ ด้าน ควรมีการบูรณาการการพัฒนาพระสังฆาธิการตามแนวสากลและพระพุทธศาสนาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์มากยิ่งขึ้น ได้แก่ ๑) ด้านการปกครอง ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแน่วทั่วไปตามองค์ประกอบของ VETS ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ พรหมวิหาร ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่เหมาะสมกับผู้ปกครองมากที่สุด ๒) ด้านการศาสนศึกษา ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแน่วทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ สิกขา ๓ หรือไตรสิกขา ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้อยู่อย่างประเสริฐ ๓) ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแน่วทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ สังคหวัตถุ ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจบุคคล และประสานหมู่ชนไว้ให้สามัคคี เป็นหลักการสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ๔) ด้านการเผยแผ่ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแน่วทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ ภาวนา ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมสำหรับพัฒนา ผีภณ อบรมมนุษย์ให้มีความสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ๕) ด้านการสาธารณูปการ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแน่วทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ อิทธิบาท ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่ทำให้ประสบความสำเร็จเป็นบันไดแห่งความสุขและความสำเร็จ ๖) ด้านสาธารณสงเคราะห์ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแน่วทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ สปัปฺริสธรรม ๗ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่สามารถพัฒนามนุษย์ได้เป็นอย่างดี

ด้วยการประยุกต์หลักการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ตามองค์ประกอบ VETS เข้ากับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา แต่ละหัวข้อสามารถยังการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด^{๘๖}

คำรงค์ศักดิ์ จันทิพย์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการงานสังคมสงเคราะห์โดยมุ่งเน้นความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการ” ผลการวิจัยพบว่า ระบบการให้บริการในงานสังคมสงเคราะห์ภาครัฐยังคงดำเนินไปในแนวทางของอุดมการณ์และความเป็นวิชาชีพท่ามกลางกระแสหรืออิทธิพลของระบบตลาดและการแข่งขันแบบเสรีที่มีผลกระทบต่อนความคาดหวังของผู้ให้บริการ ขณะเดียวกันยังคงมีปัญหาค้างอยู่ในระบบราชการที่กระทบต่อประสิทธิภาพของการให้บริการ เช่น ความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจระหว่างผู้ให้กับผู้ให้บริการ ปัญหาที่เป็นรูปธรรมในเชิงการจัดการ ได้แก่ ปัญหาการบริหารงานบุคคล ปัญหาการขาดฐานข้อมูลของผู้ให้บริการ และการจัดการระบบสารสนเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียน หรือคัดเลือกผู้ให้บริการตลอดจนการนำส่งการบริการที่ตรงตามความต้องการ เป็นต้น

แนวทางข้อเสนอแนะในการนำกรอบแนวคิดการจัดการความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการมาใช้ในงานสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ ตระหนักและการสร้างความเข้าใจในเงื่อนไขเชิงบริบทของการเปลี่ยนแปลง ด้วยเหตุนี้องค์การจึงจำเป็นต้องนำผู้ให้บริการเข้ามาเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมและปฏิบัติการทั้งมวลขององค์การ โดยการออกแบบกระบวนการนำส่งการบริการที่มุ่งยกระดับการบริการหรือสร้างคุณค่าให้กับผู้ให้บริการอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การให้บริการในแนวใหม่นี้จำเป็นต้องเสริมสร้างศักยภาพหรือทักษะความสามารถของพนักงานผู้ให้บริการที่อยู่ด้านหน้า หรือศูนย์บริการลูกค้าเพื่อให้สามารถนำส่งการบริการได้ในระดับสากล

นอกจากนี้ องค์การจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการสามารถใช้ช่องทางติดต่อสื่อสารตลอดจนการมีปฏิสัมพันธ์หรือดำเนินธุรกรรมได้อย่างหลากหลาย โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเข้ามาช่วยในการบริการซึ่งประเด็นสำคัญของการให้บริการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์นี้จำเป็นต้องมีการเชื่อมโยง และการสนับสนุนการบริการจากสำนักงานในแนวหลังตลอดจนการพิจารณาถึงการจัดการความเป็นพลเมืองโดยภาพรวม สิ่งที่ทำทนายสำหรับการบรรลุไปสู่การให้บริการที่เป็นเลิศตามแนวทางดังกล่าว คือ การกระตุ้นเตือนให้มีการใช้ประโยชน์จากการวัดผลการทำงานเพื่อปรับปรุงงานบริการสังคมสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องมีการปรับตัววัฒนธรรมองค์กรไปสู่แนวทางใหม่ในการจัดการความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการเพื่อให้งานสังคมสงเคราะห์บรรลุไปสู่ความสำเร็จ^{๘๗}

^{๘๖} พระมหาธฤติ วิโรจโน (รุ่งชัยวิฑูร), “รูปแบบการพัฒนาพระสังฆาธิการเพื่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๖.

^{๘๗} คำรงค์ศักดิ์ จันทิพย์, “การจัดการงานสังคมสงเคราะห์โดยมุ่งเน้นความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการ”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริการสังคม, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), ๒๕๕๙.

ตารางที่ ๒.๑๐ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสาธารณสุขสงเคราะห์

นักวิชาการ	ข้อค้นพบ
พระมหาศพล วีรียงกุล (๒๕๕๓)	วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในเขตปกครอง จังหวัดสิงห์บุรี ๓ ด้าน ประกอบด้วย กิจกรรมด้านการปกครอง กิจกรรม ด้านการศึกษาและกิจกรรมด้านสาธารณูปการกับดัชนีชี้วัด โดยมุ่งศึกษา ดังนี้ ๑) สภาพและลักษณะการดำเนินงานบริหารจัดการภารกิจคณะ สงฆ์ ๒) การบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์สามด้าน กิจกรรมด้านการ ปกครอง กิจกรรมด้านการศึกษาและกิจกรรมด้านสาธารณูปการ ๓) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ ๔) ความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ ๕) เสนอรูปแบบ การบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในเขตการปกครองจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อการบริหารจัดการที่ประสบผลสำเร็จการวิจัยเป็นการวิจัยเชิง คุณภาพ ผสมผสานกับการวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การ สัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ๑) โดยทั่วไปวัดที่พร้อมที่ตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรม มีความพร้อมไม่เท่ากัน เจ้าอาวาสเป็นผู้มีอำนาจควบคุมดูแลการบริหาร จัดการให้เป็นไปตามพ.ร.บ. คณะสงฆ์พ.ศ. ๒๕๐๖ และบางวัดมีการ แต่งตั้งรองหรือผู้ช่วยเจ้าอาวาสและเลขานุการให้ช่วยดูแลการบริหาร จัดการ เจ้าอาวาสเป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบลงโทษพระที่กระทำความผิด ๒) ภารกิจด้านการบริหารจัดการเป็นภารกิจที่มีความสำคัญมาก และ พบว่าคุณสมบัติส่วนตัวของพระไม่มีความสัมพันธ์กับภารกิจด้านการ บริหาร ๓) วัดขนาดใหญ่เท่านั้นที่มีการวางแผนการพัฒนาอาคารสถานที่ และการทำนุบำรุงรักษาทรัพยากรต่างๆ อย่างชัดเจน งบประมาณในการ พัฒนาวัดส่วนใหญ่ได้มาจากการจัดหาทุนของวัดเอง พบว่า ด้าน การศึกษานั้น คณะสงฆ์ควรเป็นผู้กำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนใน แผนกสามัญเอง ส่วนด้านการปกครอง คณะสงฆ์ควรให้พระในวัดทุกรูป มีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำงานเป็นทีม ด้านสาธารณูปการ คณะสงฆ์ ควรจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในการใช้ทรัพยากรและอุปกรณ์ต่างๆ ของวัด เพื่อป้องกันการชำรุดสูญหายและควรจัดให้มีการทำรายงาน ทรัพย์สินของวัด ๔) หลักสูตรโรงเรียนพระปริยัติธรรมสำหรับพระควร จัดทำโดยคณะสงฆ์ โดยเปิดโอกาสให้พระทุกระดับมีส่วนร่วมในการ ดำเนินการ ๕) กลุ่มตัวอย่างเห็นชอบกับรูปแบบการบริหารจัดการ ภารกิจคณะสงฆ์ในเขตปกครองจังหวัดสิงห์บุรีว่ามีความเหมาะสม

นักวิชาการ	ข้อค้นพบ
พระมหาธฤติ วิโรจโน (รุ่งชัยวิฑูร) (๒๕๕๖)	การพัฒนาพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ไทยในปัจจุบัน ทั้ง ๖ ด้านได้แก่ (๑) ด้านการปกครองมีการประชุมเพื่ออบรมพระสังฆาธิการตามมติมหาเถรสมาคม หรือการจัดหลักสูตรในระยะสั้น ๆ เท่านั้น แต่ยังไม่ได้อบรมหรือฝึกอบรมโดยตรง (๒) ด้านการศาสนศึกษายังคงมีการบริหารจัดการทางด้านการศึกษาที่ยังคงไว้ซึ่งพระธรรมวินัย มีการศึกษาพระปริยัติธรรมสายสามัญ หรือการศึกษาในมหาวิทยาลัยมากขึ้น (๓) ด้านการศึกษาสงเคราะห์มีการบริหารจัดการทางด้านการศึกษาโดยมุ่งเน้นการสงเคราะห์ประชาชนในด้านการศึกษา ซึ่งยังคงให้ประชาชนได้รับการศึกษาทางพระธรรมวินัย ควบคู่ไปกับการปฏิบัติ (๔) ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นการพัฒนาให้พระสังฆาธิการมีความก้าวหน้าในการเผยแผ่ และทักษะการใช้ภาษาของสมัยปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ประชาชนปฏิบัติธรรมตามกำลังศรัทธา ถือว่า เป็นการส่งเสริมในภาคทฤษฎี และปฏิบัติที่ควบคู่กันไป (๕) ด้านสาธารณูปการ การพัฒนาตามกำลังศรัทธาของพุทธศาสนิกชน โดยไม่ได้มีการวางแผนเอาไว้ล่วงหน้า ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่มาก และ มีการพัฒนาโดยการศึกษาและวางแผนการก่อสร้างสิ่งต่างๆ ภายในวัด เพื่อให้เหมาะสมกับสถานที่ (๖) ด้านสาธารณสงเคราะห์มีการช่วยเหลือประชาชนโดยอยู่บนพื้นฐานของจิตเมตตา แต่ยังไม่ได้อบรมช่วยเหลือเป็นระบบ ต้องมีการวางแผน ความต้องการของประชาชน หรือศึกษาปัญหาหรือความเดือดร้อนของประชาชนว่ามีสิ่งใดที่ขาดแคลนรูปแบบการพัฒนาพระสังฆาธิการตามแนวทั่วไปและตามแนวพระพุทธศาสนาที่จะให้มีประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ทั้ง ๖ ด้าน ควรมีการบูรณาการการพัฒนาพระสังฆาธิการตามแนวสากลและพระพุทธศาสนาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์มากยิ่งขึ้น ได้แก่ ๑) ด้านการปกครอง ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไปตามองค์ประกอบของ VETS ร่วมกับหลักสูตรทางพระพุทธศาสนา คือ พรหมวิหาร ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้ปกครองมากที่สุด ๒) ด้านการศาสนศึกษา ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักสูตรทางพระพุทธศาสนา คือ ศึกษา ๓ หรือไตรสิกขา ที่ถือว่าเป็นหลักสูตรในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้อยู่อย่างประเสริฐ ๓) ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักสูตรทางพระพุทธศาสนา คือ สังคหวัตถุ ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักสูตรที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจบุคคล และประสานหมู่ชนไว้ให้สามัคคี เป็นหลักการสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ๔) ด้านการเผยแผ่ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป (VETS) ร่วมกับ

นักวิชาการ	ข้อค้นพบ
	หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ ภาวนา ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมสำหรับพัฒนา ฝึกฝน อบรมมนุษย์ให้มีความสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ๕) ด้านการสาธารณูปการ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ อิทธิบาท ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่ทำให้ประสบความสำเร็จเป็นบันไดแห่งความสุขและความสำเร็จ ๖) ด้านสาธารณสงเคราะห์ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ สัมปยุตธรรม ๗ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่สามารถพัฒนามนุษย์ได้เป็นอย่างดี ด้วยการประยุกต์หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามองค์ประกอบ VETS เข้ากับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา แต่ละหัวข้อสามารถยังการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด
ดำรงศักดิ์ จันทโททัย (๒๕๔๙)	ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการงานสังคมสงเคราะห์โดยมุ่งเน้นความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการ ผลการวิจัยพบว่า ระบบการให้บริการในงานสังคมสงเคราะห์ภาครัฐยังคงดำเนินไปในแนวทางของอุดมการณ์และความเป็นวิชาชีพท่ามกลางกระแสหรืออิทธิพลของระบบตลาดและการแข่งขันแบบเสรีที่มีผลกระทบต่อความคาดหวังของผู้ใช้บริการ ยังคงมีปัญหาดังอยู่ในระบบราชการที่กระทบต่อประสิทธิผลของการให้บริการ ปัญหาที่เป็นรูปธรรมในเชิงการจัดการ ได้แก่ ปัญหาการบริหารงานบุคคล ปัญหาการขาดฐานข้อมูลของผู้ใช้บริการ และการจัดการระบบสารสนเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียน หรือคัดเลือกผู้ให้บริการ ตลอดจนการนำส่งการบริการที่ตรงตามความต้องการ

๒.๖.๓ งานวิจัยเกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์อนัมนิกาย

องสรภณอนัมพจน์ (พิสิษฐ์ เกียนบัว/ศรีวิชา) การศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อ คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของพระสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อกระบวนการบริหารกิจการของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ๓) เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพ โดยศึกษา ภาระงานของคณะสงฆ์ ๖ ด้าน ประกอบด้วย ๑) งานด้านการปกครอง ๒) งานด้านศาสนศึกษา ๓) งานด้านการเผยแผ่ ๔) งานด้านศึกษาสงเคราะห์ ๕) งานด้านการสาธารณูปการ ๖) การบริหารงานด้านสาธารณสงเคราะห์ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพเริ่มจากการวิจัยเอกสารต่อด้วยการวิจัยเชิง

คุณภาพ โดยใช้วิธีการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้วยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ สทนากลุ่ม และประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อหาคำตอบที่ต้องการ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารและพัฒนาองค์กรคณะสงฆ์อัครนิกายแห่งประเทศไทย อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

พระพุทธศาสนาหายานเรียกว่า “อาจิริวาท” ในยุคต้นๆ นับถือกันอยู่ในประเทศแถบตอนเหนือของอินเดีย เนปาล จีน ญี่ปุ่น เกาหลี เวียดนาม มองโกเลีย ไปจนถึงบางส่วนของรัสเซีย จุดเด่นของนิกาย อยู่ที่แนวคิดเรื่องการทำบุญตนเป็นพระโพธิสัตว์และการสร้างบารมีเพื่อช่วยเหลือสรรพชีวิตในโลกให้เข้าสู่พระนิพพาน และแตกนิกายออกไปถึง ๔ นิกาย ได้แก่ ๑) นิกายศูนยวาทหรือมารยมิก ๒) นิกายวิชญานวาทหรือโยคจาร ๓) นิกายจิตตอมตวาท ๔) นิกายพุทธตันตระหรือมนตรยานซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นวัชรยาน และพุทธศาสนานิกายมหายานที่เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยนั้น ครั้งที่ ๑ ประมาณ พุทธศักราช ๖๒๐ ครั้งที่ ๒ พุทธศักราช ๑๓๐๐ ครั้งที่ ๓ ประมาณ พุทธศักราช ๑๖๐๐ ครั้งที่ ๔ พุทธศักราช ๑๘๐๐ ครั้งที่ ๕ สมัยกรุงศรีอยุธยา จากชาวจีนที่ได้อพยพเข้ามาในประเทศไทย ครั้งที่ ๖ สมัยกรุงธนบุรีเป็นราชธานีและต่อมาถึงรัตนโกสินทร์ ในสมัยรัชกาลที่ ๔ และได้รับการอุปถัมภ์จากทางราชการ พุทธศาสนานิกายมหายานได้เชื่อมโยงจากประเทศไทยเมื่อพุทธศตวรรษที่ ๑๙ แต่ความเชื่อถือบางอย่างอันเนื่องด้วยคติมหายานมิได้สูญหายไป ยังมีพิธีกรรมทางศาสนาคล้ายๆ จีน สืบเนื่องมาจากคณะสงฆ์ญวนหรืออัครนิกายในประเทศไทยไม่สามารถติดต่อกับคณะสงฆ์ญวนในประเทศเวียดนามได้สะดวกนักเพราะมีอุปสรรคด้านการเมือง ส่งผลให้แบบแผนการปฏิบัติเกี่ยวกับวัตรปฏิบัติ คลายความเคร่งครัดลงบ้างในบางอย่าง ขนบธรรมเนียมวัตรธรรมประเพณีต่างๆ ที่คณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทยประเพณีปฏิบัติล้วนเป็นพิธีที่สืบเนื่องมาจากศาสนาฝ่ายมหายานที่มีอิทธิพลเหนือสยามประเทศมาก่อน ก่อนที่ประเทศไทยจะรับเอาพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทเข้ามาปัจจุบันพิธีกรรมต่างๆ เหล่านี้เช่นพิธีงเด็กซึ่งนับเป็นพิธีที่มีความสำคัญและนิยมปฏิบัติกันมาตั้งแต่อดีตโดยได้รับการยกย่องให้เป็นงานพิธีหลวงครั้งแรก ในงานพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเทพศิรินทราบรมราชินี ซึ่งเป็นพระราชชนนีในรัชกาลที่ ๕ และได้สืบทอดเป็นประเพณีปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบันปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อกระบวนการบริหารกิจการของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทยพบว่า การปกครองคณะสงฆ์อัครนิกายหรือพระญวนมีสถานะเป็นองค์กรทางศาสนาเทียบเท่ากับมหาเถรสมาคม ภายใต้การบังคับบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช โดยแบ่งการบริหารจัดการเป็น ๖ ด้านปัญหาและอุปสรรคของคณะสงฆ์อัครนิกาย ได้แก่ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและศาสนทายาทในการเผยแผ่ การอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม การบริหารกิจการด้านการปกครอง เป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาองค์กรของคณะสงฆ์อัครนิกายในภาพรวม คือ การขาดศาสนทายาทเพราะการลดลงของศาสนทายาท ไม่มีมาตรการแผนการ และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่รัดกุมและสอดคล้องกับสภาพสังคมในระยะยาว รูปแบบการบริหารคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพในภาพรวม พบว่าต้องมีรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นสากล ประกอบด้วย ๑) ต้องมีการคิดค้นและกำหนดวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) สำหรับงานแต่ละอย่าง ๒) ต้องมีการคัดเลือกและ

พัฒนาคนอย่างเป็นระบบ ๓) ต้องมีวิธีการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการทำงาน ๔) การประสานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาทุกๆ ภาระงาน^{๘๘}

กนกวรรณ โกมลสิทธิพงศ์ ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารกิจการของคณะสงฆ์จีนนิกายในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่าจากการศึกษาเอกสารผนวกกับการสัมภาษณ์ พบว่า คณะสงฆ์จีนนิกายเป็นพระพุทธรศาสนาฝ่ายมหายาน ที่ปรากฏเด่นชัดในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพัฒนาเป็นคณะสงฆ์จีนนิกายในปัจจุบัน อิทธิพลของคณะสงฆ์จีนนิกาย หมายถึงอิทธิพลทางด้านวัฒนธรรมและศิลปกรรมจีน การใช้ชีวิตประจำวัน ความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และอิทธิพลด้านพิธีกรรม ปัญหาอุปสรรคของคณะสงฆ์จีนนิกาย ได้แก่ ปัญหาขาดแคลนบุคลากรและศาสนทายาทในการเผยแผ่ การอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมจีน การศึกษา ความยากของพระสูตรภาษาจีน และความไม่สนใจศึกษาหลักธรรมของคนจีน ปัญหาอุปสรรคสุดท้าย คือ วัดมังกรกมลาวาสคับแคบ มีมลภาวะจากควันธูป ส่วนวัดโพธิ์แมนคุณารามเข้าถึงยากและไม่มีขนส่งมวลชนไปถึง ผลการศึกษาวิเคราะห์เอกสารและการลงพื้นที่สัมภาษณ์ตามกรอบพระราชบัญญัติสงฆ์ และหลักการ (Posdcorb) พบว่า การบริการกิจการด้านการปกครองของคณะสงฆ์จีนนิกาย กำหนดนโยบายบนพื้นฐานของพระธรรมวินัย กฎหมายและจารีตประเพณี การจัดองค์กรเป็นไปตามความเหมาะสม และบริบทของวัด การสรรหาบุคลากรพิจารณาคุณสมบัติ การสั่งการเป็นเส้นตรงจากบนลงล่าง การประสานงานดี มีการรายงานเป็นวาจาอย่างไม่เป็นทางการ การงบประมาณมีพระเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ และตรวจสอบโดยเจ้าอาวาส^{๘๙}

ทรงวิทย์ แก้วศรี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ยุทธวิธีในการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้า” ผลการวิจัยพบว่า หลักการบริหารสมัยใหม่ตามรูปแบบการบริหารเชิงยุทธวิธีนั้น สอดคล้องกันกับวิธีการของพระพุทธเจ้าที่ทรงใช้มาก่อนแล้วทั้งสิ้น วิธีการของพระองค์เป็นวิธีการปฏิบัติจริง เรียบง่าย กระชับรัดกุม ตรงประเด็น สามารถจัดการแก้ปัญหาการบริหารได้ทุกอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะทุกกระบวนการความคิดของพระองค์เป็นระบบ และสมเหตุสมผล

จากสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มีข้อเท็จจริง และหลักฐานตามคัมภีร์พระพุทธศาสนายืนยันว่า

๑. พระพุทธเจ้าทรงประกาศศาสนา ด้วยพระปรีชาสามารถและพระกุศโลบายอันแยบยลลึกซึ้ง ยุทธวิธีของพระองค์นั้นเมื่อเทียบเคียงแล้วแสดงว่าทฤษฎีการบริหารเชิงยุทธวิธีของตะวันตกมา สอดคล้องกับวิธีการของพระพุทธเจ้าโดยมีข้อสงสัย ทั้งวิธีการของพระพุทธองค์ มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุดด้วย

๒. ตามหลักการวิเคราะห์สวอต (SWOT Analysis) ของตะวันตก แยกการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมออกเป็น ๒ คือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อหาโอกาสและภัยอันตราย

^{๘๘} อังสรภณอนันตพงษ์ (พิสิษฐ์ เกียนบัว/ศรีวิชา), “การพัฒนาแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของคณะสงฆ์จีนนิกายในประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๖.

^{๘๙} กนกวรรณ โกมลสิทธิพงศ์, “การบริหารกิจการของคณะสงฆ์จีนนิกายในประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐), หน้า ๕.

และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อน พระพุทธเจ้าทรงวิเคราะห์โดยรวมทุกสภาพแวดล้อม ในการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยจำแนกสภาพแวดล้อมต่างๆ ออกเป็น ๓ กลุ่มคือ สภาพแวดล้อมทางศาสนา สภาพแวดล้อมทางการเมืองการปกครอง และสภาพแวดล้อมทางสังคม พระพุทธเจ้าทรงทราบจุดแข็งจุดอ่อนภัยอันตราย และโอกาสช่องทางได้เป็นอย่างดี จึงทรงสามารถนำพระพุทธศาสนาเข้ามาแทรกซึมในหมู่ประชาชน ชาวชมพูทวีป จนประดิษฐานพระพุทธศาสนาได้มั่นคงภายในเวลาเพียง ๔ ปี

๓. ผลของการศึกษาวิจัยพบว่า กระบวนการคิดออกมาเป็นทฤษฎีระหว่างตะวันตกกับพระพุทธเจ้าแตกต่างกัน ตะวันตกหรือสามัญชนทั่วไปนั้นคิดตั้งทฤษฎีจากปัญญาคือความรู้แค่ ๒ ประการ ได้แก่ จินตามยปัญญาและสุตมยปัญญา จึงเป็นการตั้งสมมุติฐานแล้วคิดหาวิธีการเพื่อไปสู่เป้าหมาย โดยคาดคะเนเอาว่าจะต้องเป็นไปตามนั้น ซึ่งอาจไม่แน่นอน แต่พระพุทธเจ้าทรงคิดค้นทฤษฎีจากภาวณามยปัญญา ได้ผ่านการทดลองปฏิบัติการณ์จนเห็นผลมาแล้ว จึงทรงนำมาประมวลสรุปเป็นทฤษฎี อาจกล่าวได้ว่าตะวันตกคิดทฤษฎีต่างๆ ได้เพียงแค่ “ทฤษฎี” (Theory) แต่พระพุทธเจ้านั้นทรงคิดได้ถึงขั้นเป็น “ทฤษฎีบท” (Theorem)

๔. ยุทธวิธีการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้าทุกขั้นตอน สามารถนำหัวข้อธรรมมาใช้เป็นหลักควบคุมกันไปได้อย่างกลมกลืน กล่าวคือ การคิดใช้โยนิโสมนสิการการตัดสินใจใช้ปริยญา ๓ อธิฐานธรรม ๔ และปปัญจธรรม ๓ การวางแผนใช้โกศล ๓ และสัมมปปธาน ๔ การบริหารใช้อิทธิบาท ๔ พละ ๔ และทิวฐธัมมิกัตถสังวัตตนิกธรรม ๔ ภาวะผู้นำใช้อัตตหิตสมบัติ ปรีติปฏิบัติ และยุทธการแบบทหารมีอาชีพตามที่ตรัสไว้ในโยธาสีวสูตร

๕. ยุทธวิธีของพระพุทธเจ้านั้น สามารถบูรณาการออกมาใช้กับการดำเนินงานทั่วไปในองค์กรต่างๆ ในที่นี้ได้แสดงเป็นรูปแบบไว้ ๓ รูปแบบคือ “แบบตรีกธรรม” “แบบจตุราริยสัจ” และ “แบบรัตนตรัย” แต่ละแบบแสดงด้วยแผนภูมิให้เห็นวิธีการและขั้นตอนอย่างชัดเจน สุดท้ายได้แสดงตัวอย่างการบูรณาการยุทธวิธีแบบพุทธวิธี ใช้กับห้องสมุดและสถาบันวิทยบริการ “แบบรัตนตรัย” เพื่อเป็นแบบอย่างแก่องค์กรต่างๆ นำไปประยุกต์ใช้ ในฐานะเป็น “องค์ความรู้ใหม่” ต่อไป^{๙๐}

โชติ บัตริฐ ได้ทำการวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ๑) สภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ๒) ประสิทธิภาพการบริหารงานของคณะพระสังฆาธิการในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ๓) ศักยภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ และข้อเสนอแนะ ๔) การบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ผู้วิจัยใช้วิธีศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเป็นตัวหลักทั้งสองแบบการศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณจำนวนประชากรที่ใช้ ได้แก่ เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล และเจ้าอาวาส จำนวน ๓๕๕ รูป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล และเจ้าอาวาส จำนวน ๑๙๒ รูป โดยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ ๕ เปอร์เซ็นต์ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างง่ายๆ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๘ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่ม

^{๙๐} ทรงวิทย์ แก้วศรี, “การศึกษาวิเคราะห์ยุทธวิธีในการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้า”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสนดุฎฐิบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐).

ตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าคณะจังหวัด และรองเจ้าคณะจังหวัด จำนวน ๑๒ รูป และเจ้าหน้าที่สำนักงานพระพุทธศาสนาประจำจังหวัด จำนวน ๔๔ คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) และวิเคราะห์โดยการอธิบายวิเคราะห์และการตีความเชิงทฤษฎี ผลการวิจัย พบว่า

๑) สภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ใน ๓ ด้าน มีผลดังนี้ ในการบริหารคน มีการสร้างและพัฒนาภาวะผู้นำบุคลากรทางพระพุทธศาสนาให้มีประสิทธิภาพ ในการบริหารภาระงาน มีการออกกฎระเบียบในการปกครองคณะสงฆ์ และกำหนดโทษผู้ที่ละเมิดกฎระเบียบที่วางไว้ และในการบริหารองค์กร มีการทำงานเป็นทีม

๒) ประสิทธิภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ใน ๓ ด้าน มีผลดังนี้ ในการบริหารคน มีการดำเนินไปอย่างรวดเร็วสนองต่องานที่มอบหมายให้ทำโดยใช้คนตรงกับความรู้และความสามารถในการบริหารภาระงาน มุ่งบริหารอย่างประหยัด คุ่มค่า และสนองตอบต่อความต้องการของผู้มาติดต่อ และในการบริหารองค์กร ได้เน้นในเรื่องสร้างศรัทธาเข้าวัด และปฏิบัติธรรมมากขึ้น

๓) ศักยภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ใน ๓ ด้าน มีผลดังนี้ ในการบริหารคน มีการนำจุดเด่นของบุคลากรมาใช้ในการบริหารงาน และแก้ปัญหาจุดด้อยของบุคลากรในการบริหารงาน ในการบริหารภาระงานมีการประยุกต์เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารงาน และในการบริหารองค์กร มีการจัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง

๔) สำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารคน การบริหารภาระงาน และการบริหารองค์กร ของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ใน ๓ ด้าน มีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรมีวิธีการพัฒนาคนให้เก่ง มีความรู้ความสามารถ ให้มีความรู้ความเข้าใจหลักพระศาสนาที่ถูกต้อง โดยวิธีการส่งเสริมให้พระสังฆาธิการมีการศึกษาและพัฒนาภาวะให้เป็นผู้รู้ มีการพัฒนาสมรรถนะภาระงานด้านการบริหาร โดยอบรมให้พระสังฆาธิการให้เป็นผู้รู้ในการพัฒนาจิตใจ จริยธรรมคุณธรรม และให้มีความรู้และทักษะในเรื่องการป้องกันไม่ให้พุทธศาสนิกชนเสื่อมศรัทธาในพระพุทธศาสนา และตั้งมั่นความเชื่อความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาอย่างยั่งยืนต่อไป^{๙๑}

^{๙๑}โชติ บดีรัฐ, “การบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ เพื่อความมั่นคงแห่งพระพุทธศาสนา”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์), ๒๕๕๔.

ตารางที่ ๒.๑๑ งานวิจัยเกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์อนัมนิกาย

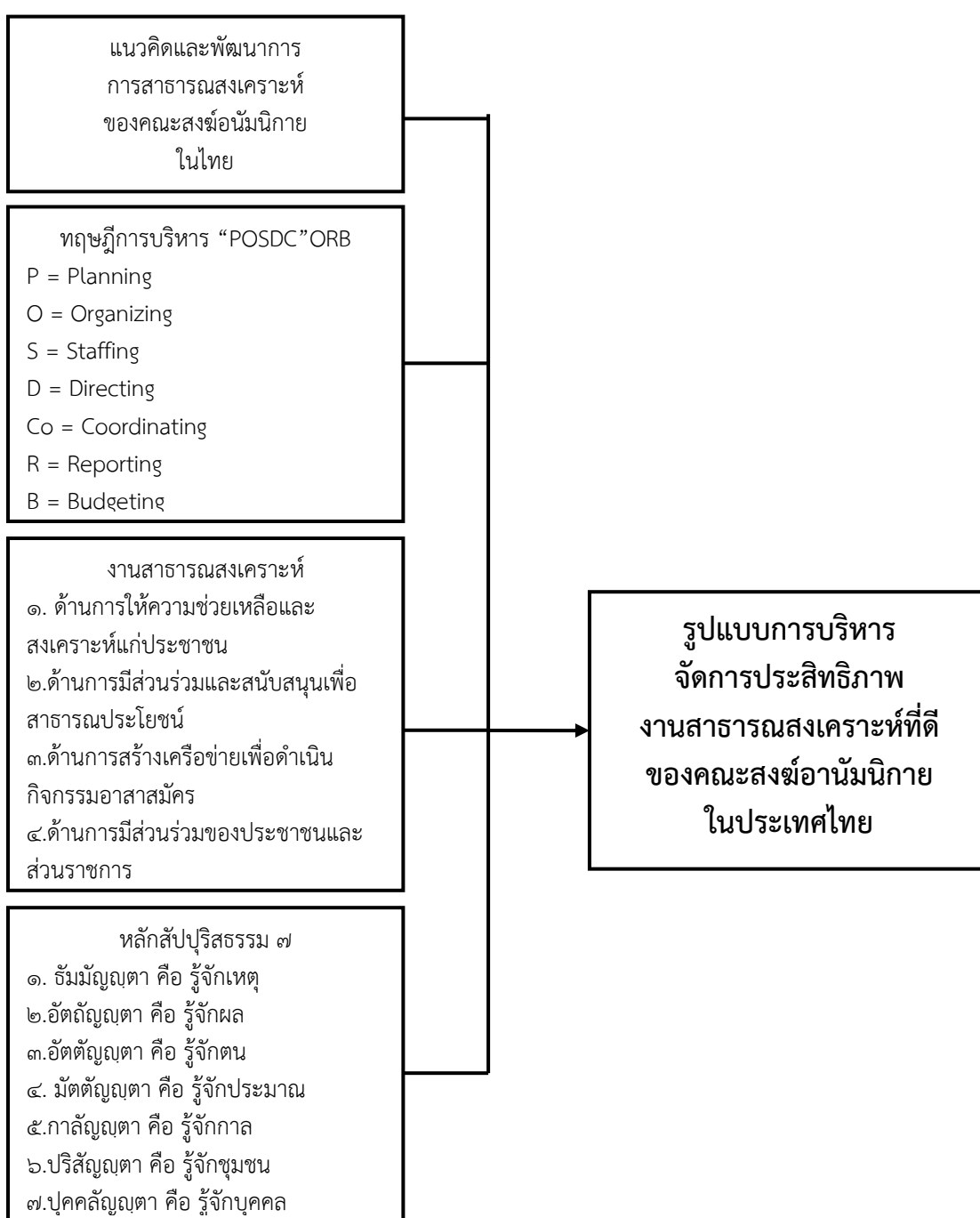
นักวิชาการ	ข้อค้นพบ
องสรภาณอนัมพจน์ (พิสิษฐ์ เกียนบัว/ ศรีวิชา) (๒๕๔๖)	การศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า พระพุทธศาสนา มหายานเรียกว่า “อามรียวาท” จุดเด่นของนิกาย อยู่ที่แนวคิดเรื่อง การบำเพ็ญตนเป็นพระโพธิสัตว์และการสร้างบารมีเพื่อช่วยเหลือสรรพชีวิตในโลกให้เข้าสู่พระนิพพาน และแตกนิกายออกไปถึง ๔ นิกาย ได้แก่ ๑) นิกายศูนยวาทหรือมารยมิก ๒) นิกายวิชญานวาทหรือโยคาจาร ๓) นิกายจิตตมตวาท ๔) นิกายพุทธตันตระหรือมนตรยานซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นวัชรยาน ยังมีพิธีกรรมทางศาสนาคล้ายๆ กัน สืบเนื่องมาจากคณะสงฆ์ญวนหรือนัมนิกายในประเทศไทยไม่สามารถติดต่อกับคณะสงฆ์ญวนในประเทศเวียดนามได้สะดวกนักเพราะมีอุปสรรคด้านการเมือง ส่งผลให้แบบแผนการปฏิบัติเกี่ยวกับวัตรปฏิบัติ คลายความเคร่งครัดลงบ้างในบางอย่าง ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ ที่คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยประพฤติปฏิบัติล้วนเป็นพิธีที่สืบเนื่องมาจากศาสนาฝ่ายมหายานปัจจุบันพิธีกรรมต่างๆ เหล่านี้เช่นพิธีกึ่งเด็กซึ่งนับเป็นพิธีที่มีความสำคัญและนิยมปฏิบัติกันมาตั้งแต่อดีตได้รับการยกย่องให้เป็นงานพิธีหลวงครั้งแรก ในงานพระราชทานเพลิงพระศพ สมเด็จพระเทพศิรินทราบรมราชินี ซึ่งเป็นพระราชชนนีในรัชกาลที่ ๕ และได้สืบต่อเป็นประเพณีปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบันปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อกระบวนการบริหารกิจการของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย พบว่า การปกครองคณะสงฆ์อนัมนิกายหรือพระญวนมีสถานะเป็นองค์กรทางศาสนาเทียบเท่ากับมหาเถรสมาคม ภายใต้การบังคับบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช โดยแบ่งการบริหารจัดการเป็น ๖ ด้าน ปัญหาและอุปสรรคของคณะสงฆ์อนัมนิกาย ได้แก่ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและศาสนทายาทในการเผยแผ่ การอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม การบริหารกิจการด้านการปกครอง เป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาองค์กรของคณะสงฆ์อนัมนิกายในภาพรวม คือ การขาดศาสนทายาทเพราะการลดลงของศาสนทายาท ไม่มีมาตรการแผนการ และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่รัดกุมและสอดคล้องกับสภาพสังคมในระยะยาว รูปแบบการบริหารคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพในภาพรวม พบว่าต้องมีรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นสากล ประกอบด้วย ๑) ต้องมีการคิดค้นและกำหนดวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) สำหรับงานแต่ละอย่าง ๒) ต้องมีการคัดเลือกและพัฒนาคนอย่างเป็นระบบ ๓) ต้องมีวิธีการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการทำงาน ๔) การประสานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและ

นักวิชาการ	ข้อค้นพบ
	ผู้ได้บังคับบัญชาทุกๆ ภาระงาน
กนกวรรณ โกมลสิทธิพงศ์ (๒๕๕๐, หน้า ๕)	ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารกิจการของคณะสงฆ์จีนนิกายในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่าจากการศึกษาเอกสารผนวกกับการสัมภาษณ์ พบว่า คณะสงฆ์จีนนิกายเป็นพระพุทธรศาสนาฝ่ายมหายาน ที่ปรากฏเด่นชัดในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพัฒนาเป็นคณะสงฆ์จีนนิกายในปัจจุบัน อิทธิพลของคณะสงฆ์จีนนิกาย การใช้ชีวิตประจำวัน ความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และอิทธิพลด้านพิธีกรรม ปัญหาอุปสรรคของคณะสงฆ์จีนนิกาย ได้แก่ปัญหาขาดแคลนบุคลากรและศาสนทายาทในการเผยแผ่ การอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมจีน การศึกษา ความยากของพระสูตรภาษาจีน และความไม่สนใจศึกษาหลักธรรมของคนจีน ปัญหาอุปสรรคสุดท้าย คือ วัดมังกรกมลาวาส คับแคบ มีมลภาวะจากควันธูป ส่วนวัดโพธิ์แมนคุณารามเข้าถึงยากและไม่มีขนส่งมวลชนไปถึง ผลการศึกษาวิเคราะห์เอกสารและการลงพื้นที่สัมภาษณ์ตามกรอบพระราชบัญญัติสงฆ์ และหลักการ (Posdcorb) พบว่า การบริการกิจการด้านการปกครองของคณะสงฆ์จีนนิกาย กำหนดนโยบายบนพื้นฐานของพระธรรมวินัย กฎหมายและจารีตประเพณี การจัดองค์กรเป็นไปตามความเหมาะสม และบริบทของวัด การสรรหาบุคลากรพิจารณาคุณสมบัติ การสั่งการเป็นเส้นตรงจากบนลงล่าง การประสานงานดี มีการรายงานเป็นวาจาอย่างไม่เป็นทางการงบประมาณมีพระเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและตรวจสอบโดยเจ้าอาวาส
ทรงวิทย์ แก้วศรี (๒๕๕๐)	ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ยุทธวิธีในการประกาศศาสนาของเจ้าที่ทรงใช้มาก่อน วิธีการของพระองค์เป็นวิธีการที่ปฏิบัติจริง เรียบง่าย กระชับรัดกุม ตรงประเด็น สามารถจัดการแก้ปัญหาการบริหารได้ทุกอย่างได้อย่างได้ผลมีประสิทธิภาพ เพราะทุกระบวนการความคิดของพระองค์เป็นระบบและสมเหตุสมผล

นักวิชาการ	ข้อค้นพบ
โชติ บดีรัฐ (๒๕๕๔)	ผลการวิจัย พบว่า ๑)สภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ใน ๓ ด้าน การบริหารคน มีการสร้างและพัฒนาภาวะผู้นำบุคลากรทางพระพุทธศาสนาให้มีประสิทธิภาพ การบริหารภาระงาน มีการออกกฎระเบียบในการปกครองคณะสงฆ์ และกำหนดโทษผู้ที่ละเมิดกฎระเบียบที่วางไว้ และการบริหารองค์กร มีการทำงานเป็นทีม ๒)ประสิทธิผลการบริหารงาน การบริหารคน มีการดำเนินไปอย่างรวดเร็วสนองต่องานที่มอบหมายการบริหารภาระงาน มุ่งบริหารอย่างประหยัด คุ่มค่า การบริหารองค์กร ได้เน้นในเรื่องสร้างศรัทธาเข้าวัดและปฏิบัติธรรมมากขึ้น๓)ศักยภาพการบริหารงาน ๓ ด้าน การบริหารคน มีการนำจุดเด่นของบุคลากรมาใช้ในการบริหารงาน และแก้ปัญหาจุดด้อยของบุคลากรในการบริหารงาน ในการบริหารภาระงาน มีการประยุกต์เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารงาน และการบริหารองค์กร มีการจัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ๔)สำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารคน การบริหารภาระงาน และการบริหารองค์กร ควรมีวิธีการพัฒนาคนให้เก่ง มีความรู้ความสามารถ ให้มีความรู้ความเข้าใจหลักพระศาสนาที่ถูกต้อง โดยวิธีการส่งเสริมให้พระสังฆาธิการมีการศึกษาและพัฒนาภาวะให้เป็นผู้รู้ นำ มีการพัฒนาสมรรถนะภาระงานด้านการบริหาร

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อานัมมิกายในประเทศไทย” ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงทฤษฎี (Theoretical Approach) ของหลักการ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารจัดการ และหลักการ แนวคิด ทฤษฎีประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ ในอดีตจากเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาจากประไตรปิฎกภาษาไทย และหนังสือเอกสารของคณะสงฆ์อานัมมิกายในประเทศไทย โดยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย โดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธี การดำเนินการวิจัยตามลำดับ ๕ ขั้นตอน ดังนี้

- ๓.๑ รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒ ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย เป็นการศึกษาแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการ วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อศึกษาการ บริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย และวิธี วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษา สภาพการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย มีขั้นตอนดังนี้

๑) เชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ตอนที่ ๑ การพัฒนารอบแนวคิดการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ประกอบด้วย

ขั้นที่ ๑ การศึกษาเชิงเอกสาร (Documentary) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูล ด้านหลักการ สภาพในด้านการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ และจุดมุ่งหมายที่ เกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศ ไทย จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ ๒ กำหนดกรอบแนวคิดการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จากข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ ๒ การกำหนดการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยประกอบด้วย

ขั้นที่ ๑ การศึกษาสภาพการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อัครนิกาย เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแนวทางการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย โดยใช้เทคนิควิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) พระสังฆาธิการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบกับการสังเกต (Observation) ของผู้วิจัย

ขั้นที่ ๒ วิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์ SWOT Analysis ทุกปัจจัยที่จะมีผลต่อการกำหนดการบริหารจัดการ

ขั้นที่ ๓ กำหนดวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย และดำเนินการแปลงให้เป็นวัตถุประสงค์ และกำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย

๒) เชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ตอนที่ ๓ การศึกษาสภาพในการปฏิบัติตามรูปแบบการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับสำรวจ สภาพความพร้อมของการบริหารจัดการ เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการใช้การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย โดยการศึกษา สภาพใน ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน ด้านการมีส่วนร่วม และสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจการอาสาสมัคร และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

๓.๒ ประชากร และผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย ได้แก่ พระภิกษุผู้บริหารวัดและคณะกรรมการวัดที่มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย ที่ใช้เป็นกรณีศึกษา จำนวน ๒๐ วัด สำนักสงฆ์ ๕ แห่ง จำนวน ๒๐๐ รูป/คน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant)

๓.๒.๑ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษาถึงการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย ประกอบด้วย พระภิกษุผู้บริหารวัดและคณะกรรมการวัดที่มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview) สำหรับเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน ๒๖ รูป/คน ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์อัครนิกาย ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

๑. พระมหาคณานัมนัธรรมปัญญาจิวัตร ฉายา กีนเจี้ยว (เจริญ) เจ้าคณะใหญ่หน่อก้นนิการแห่งประเทศไทย เจ้าอาวาส วัดกุศลสมาคร (โพเพือกต้อ)

๒. พระคณานัมนัธรรมเมธการย์ ฉายา เกี้ยนถัก (ถนอม) รองเจ้าคณะใหญ่หน่อก้นนิการเจ้าอาวาสวัดโลกานุเคราะห์ (ต้อเตต้อ)

๓. พระคณานัมนัธรรมวิธานการย์ ฉายา ว้างเยียน (สมาน) ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่อก้นนิการฝ่ายขวา เจ้าอาวาสวัดอนัมนิการาราม (กว้างเพือกต้อ)

๔. พระคณานัมนัธรรมวุฒาการย์ ฉายา ตื่นเรียน (ณรงค์) ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่อก้นนิการฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานัมนิการ (เกียงเพือกต้อ)

๕. พระสมณานัมนัธการย์ ฉายา มินเอียง (ถาวร) ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คั่นเอียงต้อ)

๖. องสรภาณมธุส ฉายา เกวีกั่น (เดชธร) รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คั่นถ่อต้อ)

๗. องพจนกรโกศล ฉายา เหวต๊ (ไพรัตน์) ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรันานุญาราม (เพือกเตียนต้อ)

๘. องอนนตสรภัญ ฉายา เกียนก้อ (ปรีชา) เจ้าอาวาสวัดอนัมนิการเฉลิมพระชนมพรรษาการ (หรีอกั่นต้อ)

กลุ่มที่ ๒ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์อนัมนิการด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

๑. พ.ต.ท.วิทยา ใจแก้ว รองผู้กำกับกองพิสูจน์หลักฐาน กรุงเทพมหานคร

๒. พ.ต.ท.ประวิตร เทียงน่วม ตำแหน่งพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษสถานีตำรวจภูธรด่านมะขามเตี้ย อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี

๓. นายเทพนม สุวรรณเกิด ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่อก้นนิการฝ่ายขวาเจ้าอาวาสวัดอนัมนิการาราม (กว้างเพือกต้อ)

กลุ่มที่ ๓ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์อนัมนิการ ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

๑. สมเกียรติ ธงศรี ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

๒. นายทวี มินวงษ์ ที่ปรึกษาผู้โบนุญาตรโรงเรียนถาวรวิทยา วัดถาวรารามอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

๓. นายวิมล พนมศักดิ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโม่เรียล ตำบลท่ามะขาม อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี

๔. นางอรชา บัวรับพร ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวิทยา วัดถาวราราม ตำบลบ้านเหนือ อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี

๕. นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวิทยา วัดถาวราราม จังหวัดกาญจนบุรี

๖. นายมานะ ไชยลา ครูโรงเรียนถาวรวินทยา วัดถาวรวราราม ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

กลุ่มที่ ๔ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์อนัมนิกาย ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

๑. คุณทรงยศ เสือสกุล ประธาน วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง สมาชิกรัฐสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒. คุณกิจพรพล เสมอเหมือน รองประธาน วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองจันทบุรี

๓. คุณประวุฒิ จิตงามสุจริต เจริญญิก วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง อดีตรองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองจันทบุรี

๔. คุณคมจักร ถาวรวิริยะนันท์ ผู้ช่วยเจริญญิก วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองจันทบุรี

๕. คุณณรงค์ แซ่ตั้ง ผู้ช่วยเจริญญิก วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้านทองเซ่ง

๖. คุณกิจพร โชติสุวรรณ ผู้ช่วยเจริญญิก วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง สมาชิกรัฐสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัด

จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

๓.๒.๒ การศึกษาสภาพและสิ่งแวดล้อมของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามกับพระสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ทั้ง ๒๐ วัด สำนักสงฆ์ ๕ แห่ง พระสงฆ์อนัมนิกายจำนวน ๒๐๐ รูป^๑ เพื่อศึกษาสภาพและสิ่งแวดล้อมใน ๔ ด้าน คือ ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชนด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจการอาสาสมัคร และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับสำรวจสภาพความพร้อม เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการใช้แนะนำเสนอการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยที่มีความสมบูรณ์

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑) เชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยกำหนดประเด็นคำถามที่ใช้เป็นแนวทาง

^๑สำนักงานเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายแห่งประเทศไทย, รายงานสรุปผลสถิติพระภิกษุและสามเณร จำพรรษา ปี ๒๕๕๗ ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย, สถิติพระ (ข้อมูลเมื่อ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗).

เพื่อให้ได้ความจริง แนวคิด ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย

๒) เชิงปริมาณ (Quantitative Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ขั้นตอนการตอบแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาสภาพและสิ่งแวดล้อมของการบริหารกิจการคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย ใน ๔ ด้าน คือ ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจการอาสาสมัคร และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ ให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับสำรวจสภาพความพร้อมสำหรับประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการนำแนวทางในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

๑. ศึกษาความรู้พื้นฐานทั่วไป หลักการ สภาพและสิ่งแวดล้อมด้านพระธรรมวินัยและกฎหมายบ้านเมือง แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒. กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

๓. ประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการศึกษา กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยทั้งแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

๔. สร้างเครื่องมือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ โดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทยทั้ง ๔ ด้าน และสร้างแบบสัมภาษณ์

๕. เสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายข้อ (Index of Item Objective Congruence) และปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

๖. นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่จะดำเนินการวิจัย เพื่อหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือแบบสอบถาม

๗. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการวิจัยตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

๘. จัดพิมพ์เครื่องมือการวิจัยฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาความรู้พื้นฐานทั่วไป หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย จากเอกสาร

และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นข้อคำถามที่ใช้เป็นแนวทางสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และการสังเกต (Observation) โดยยึดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การสัมภาษณ์เป็นแบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ผู้วิจัยกำหนดประเด็นคำถามที่ใช้เป็นแนวทางเพื่อให้ได้ความจริง แนวคิด ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จนสามารถตอบคำถามการวิจัยโดยอาศัยกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย ใน ๔ ด้าน คือ ด้านบำรุงกิจการเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล ด้านการช่วยเหลือเกื้อกูลกิจการของผู้อื่นเพื่อสาธารณประโยชน์ ด้านการเกื้อกูลสาธารณสมบัติสถานที่อันเป็นสาธารณสมบัติ และด้านการเกื้อกูลประชาชนหรือสรรพสัตว์ ขณะดำเนินการสัมภาษณ์ผู้วิจัยขออนุญาตในการใช้เครื่องบันทึกเสียงและจดบันทึกข้อมูลสำคัญ

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview) โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพ และลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างแบบสอบถามตามกรอบปัจจัยที่กำหนด โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำแนกตาม อายุ วุฒิการศึกษาสามัญ และวุฒิการศึกษาทางธรรม

ตอนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้จากการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น ๕ ระดับคือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนักของคะแนนดังนี้^๒

๕	หมายถึง	มีการบริหารจัดการ	อยู่ในระดับ	มากที่สุด
๔	หมายถึง	มีการบริหารจัดการ	อยู่ในระดับ	มาก
๓	หมายถึง	มีการบริหารกิจการ	อยู่ในระดับ	ปานกลาง
๒	หมายถึง	มีการบริหารจัดการ	อยู่ในระดับ	น้อย
๑	หมายถึง	มีการบริหารจัดการ	อยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่เป็นปลายเปิด (Open ended Question) ให้เลือกตอบแบบเสรี

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

^๒ ชูติระ ระบอบ และคณะ, *ระเบียบวิธีวิจัย*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๕๒), หน้า ๑๐๘.

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างไว้ไปดำเนินการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

๑. ดำเนินการตรวจสอบปรับปรุง วรรคตอน การสะกด การจัดวางข้อความและรูปเล่ม พิสูจน์อักษรของเครื่องมือให้สมบูรณ์ นำเครื่องมือที่สร้างไว้เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและขอคำแนะนำ

๒. การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity)^๗ นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คนะสงฆ์ในพระสงฆ์ในประเทศไทย ในการวิจัยและการใช้สถิติ จำนวน ๕ ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือทางด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงทางด้านโครงสร้าง (Construct Validity) ซึ่งตรวจสอบโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ (Face Validity) ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง (Criterion Related Validity) และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงครายข้อ (Index of Item Objective Congruence : IOC)^๘ ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ตั้งแต่ ๐.๕ ถึง ๑.๐

๓. หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับพระสงฆ์ในพระสงฆ์ จำนวน ๓๐ รูป นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach)^๙ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

๔. ดำเนินการปรับปรุงเครื่องมือครั้งที่ ๒ โดยปรับปรุงแก้ไขจากผลที่วิเคราะห์ได้จากการทดลองใช้ (Try Out)

๕. สร้างเครื่องมือฉบับสมบูรณ์และนำเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ในการเก็บข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

^๗ พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์, รศ.ดร., วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๘), หน้า ๑๑๕-๑๒๐.

^๘ ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร, รศ.ดร., การวิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารการศึกษา, (สกลนคร : สมศักดิ์การพิมพ์, ๒๕๔๙), หน้า ๑๕๘-๑๕๙.

^๙ พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์, รศ.ดร., วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์, (กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๐), หน้า ๑๒๕.

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๑. เชิงคุณภาพ

๑) ผู้วิจัยกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการแจกแบบการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) กับกลุ่มเป้าหมาย คือ พระสงฆ์อนัมนิกาย ทั้งหมด ๒๐ วัด จำนวน ๒๐๐ รูป ๕ สำนักสงฆ์

๒) ผู้วิจัยกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จำนวน ๒๖ รูป/คน

๒. เชิงปริมาณ

๑) ศึกษาหลักการและทฤษฎี ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จากเอกสาร และผลงานการวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยไว้

๒) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ และขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้เกี่ยวข้อง กับคณะสงฆ์อนัมนิกาย จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓) รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามทั้งหมดเพื่อนำมาประมวลผลตามวิธีการทางสถิติ และรวบรวมคำให้สัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลหาประเด็นความสอดคล้อง การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ เพื่อค้นหาการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ต่อไป

แปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์ ดังนี้^๖

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ – ๕.๐๐ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ – ๔.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ – ๓.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ไม่แน่ใจ

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ – ๒.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

^๖ สุวริย์ ศิริโกการภิมย์, การวิจัยทางการศึกษา, (ลพบุรี : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี, ๒๕๔๖), หน้า ๑๔๐.

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ผู้วิจัยดำเนินการการสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คนะสงฆ์ในในประเทศไทย รวมทั้งการลงเก็บข้อมูลในพื้นที่ด้วยตัวเองตามระเบียบวิธีวิจัยและตามประเด็นโจทย์วิจัยวิธีดำเนินงานวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การสังเคราะห์เนื้อหา (Synthesis) ข้อมูลที่สอดคล้องกัน เพื่อแสวงหาความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในบางประการ ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการกำหนดแนวการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คนะสงฆ์ในในประเทศไทย และนำเสนอเป็นความเรียง ตารางหรือแผนภูมิ ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

(๑) จัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เป็นแฟ้มข้อมูล

(๒) อ่าน ทำความเข้าใจ บันทึก เขียนข้อสังเกตและตั้งประเด็น

(๓) พรรณนา แยกแยะลดส่วนข้อมูล (Data Reduction) และให้รหัส (Coding) และตีความข้อมูล จัดหมวดหมู่ หาความเหมือน ความต่างและความเชื่อมโยงกับบริบท

(๔) สรุปผลการวิจัย นำเสนอข้อมูลเป็นความเรียง และรายงานผลการวิจัย

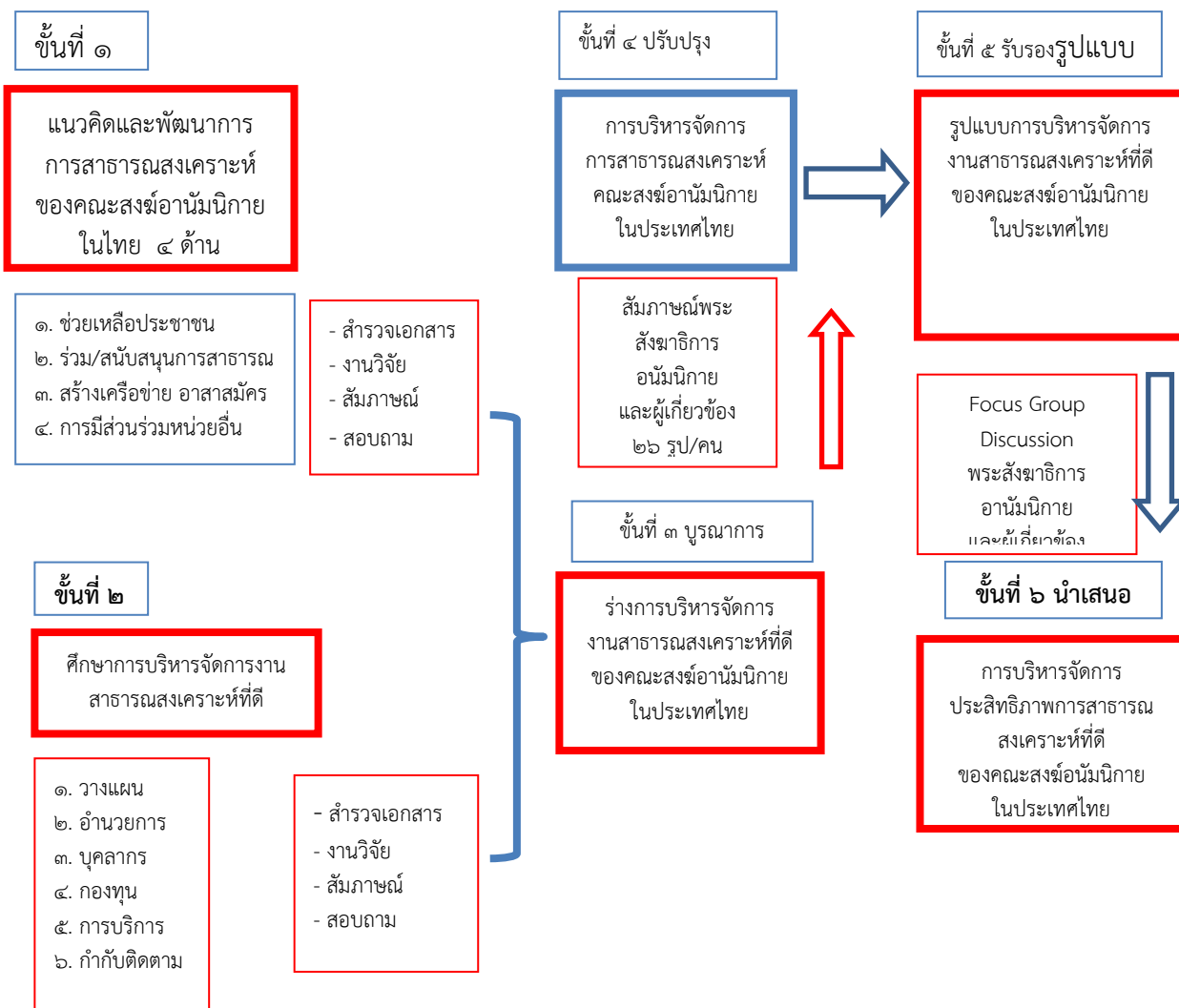
๒) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนาถึงแนวทางการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คนะสงฆ์ในในประเทศไทย ใน ๔ ด้าน คือ ด้านบำรุงกิจการเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล ด้านการช่วยเหลือเกื้อกูลกิจการของผู้อื่นเพื่อสาธารณประโยชน์ ด้านการเกื้อกูลสาธารณสมบัติสถานที่อันเป็นสาธารณสมบัติ และด้านการเกื้อกูลประชาชนหรือสรรพสัตว์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

(๑) สถานภาพส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยการหา ค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

(๒) ระดับความคิดเห็นของพระสงฆ์ในที่มีต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์คนะสงฆ์ในในประเทศไทย วิเคราะห์โดยการหา ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

(๓) นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์และสังเคราะห์สรุปผล และนำเสนอเขียนเป็นความเรียง ตารางหรือแผนภูมิ

แผนภาพ ๓.๑ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์
อนัมนิกายในประเทศไทย” ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research)
วิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณและวิธีวิจัยทั้งเชิงคุณภาพมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการวิจัยที่นักวิจัยจะต้องลงไปศึกษา
สังเกต และกลุ่มบุคคลที่ต้องการศึกษาโดยละเอียดทุกด้านในลักษณะเจาะลึก ใช้วิธีการสังเกตแบบมี
ส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการเป็นหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล
จะใช้การวิเคราะห์เชิงเหตุผลไม่ได้มุ่งเก็บเป็นตัวเลขมาทำการวิเคราะห์ ในกระบวนการศึกษาวิจัยด้วย
วิธีการเชิงคุณภาพจะเริ่มต้นด้วยข้อมูลสภาพการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ข้อมูล
เหล่านี้จะถูกนำมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการ แล้วสรุปตีความผลการวิเคราะห์ตั้งเป็นองค์ความรู้ เป็น
กฎหรือทฤษฎี กรณีของการศึกษาวิจัยวิธีการเชิงปริมาณจะเริ่มต้นด้วยกฎหรือทฤษฎีก่อน จากนั้น
ข้อมูลเชิงประจักษ์จะถูกรวบรวมและนำมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการอนุมาน และสรุปเป็นข้อค้นพบ

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งหาข้อเท็จจริงและ
ข้อสรุปเชิงปริมาณ เน้นการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขเป็นหลักฐานยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบ และ
สรุปต่างๆ มีการใช้เครื่องมือที่มีความเป็นปรนัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบสอบถาม
แบบทดสอบ การสังเกตการสัมภาษณ์ การทดลอง เป็นต้นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิง
คุณภาพมีที่มาแตกต่างกัน กล่าวคือ การวิจัยเชิงคุณภาพมีพื้นฐานปรัชญาแบบธรรมชาตินิยม
(Naturalism) ดังนั้น การค้นหาความจริงด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพจะเน้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตาม
สภาพการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งบางครั้งเรียกว่า แนวคิดแบบปรากฏการณ์นิยม (Phenomenalism)
แล้วอาศัยวิธีการพรรณนาเป็นสำคัญ ในขณะที่การค้นหาความจริงด้วยวิธี การวิจัยเชิงปริมาณต้อง
อาศัยกระบวนการหรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่อยู่บนรากฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ และขั้นตอนที่มี
ระเบียบแบบแผนดังนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข
สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข
สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

๔.๔ ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

๔.๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
ประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

๔.๖ สรุปองค์ความรู้จากการวิจัย (Body of knowledge)

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารหลักฐานสำคัญ และการสัมภาษณ์บุคคลแบบเจาะลึก (In-depth interview) จำนวน ๒๖ รูป/คน ที่มีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไป ทศนคติ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ปัญหาการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ และแนวโน้มของการบริหารจัดการในอนาคตการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ผลการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้

๑. ความคิดเห็นการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน

ความคิดเป็นการแสดงออกทางด้าน ความรู้สึกที่ชอบหรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลังจากได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นๆ แบ่ง ออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกถึงความพอใจความเห็นด้วยความชอบและให้การสนับสนุน เป็นต้น ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกถึงความไม่พึงพอใจความไม่เห็นด้วยความไม่ชอบและไม่ให้การสนับสนุน เป็นต้น และความรู้สึกที่เป็นกลาง คือ ไม่มีความรู้สึกใดๆ โดยบุคคลจะแสดงออกทางด้านความรู้สึกทางพฤติกรรมแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ พฤติกรรมภายนอกเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้จากการกล่าวคำพูดสนับสนุนการแสดงออกทางหน้าตาหรือท่าทางที่บ่งบอกถึงความรู้สึกที่พึงพอใจและพฤติกรรมภายใน เป็น พฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออกหรือจะเป็นความรู้สึกกลางๆ ก็ไม่ แสดงออกถ้าเป็นพฤติกรรมภายในทศนคติที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความคิดเป็นความรู้สึกภายในจิตใจที่สามารถแสดงออกมาทางด้านพฤติกรรมและเป็นความรู้สึกในทางบวกและทางลบรวมถึงความรู้สึกกลางๆ ความคิดจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนมีอยู่ในตัวเองและแสดงออกมาต่อวัตถุบุคคลหรือกลุ่มบุคคลรวมถึงสถานการณ์ต่างๆ ดังผู้วิจัยได้สัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผลการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้

ความศรัทธาในการฟื้นฟูสภาพจิตใจของพุทธศาสนิกชน เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต การบริหารมีโครงสร้างที่ชัดเจน กระจายบทบาทสู่ระดับล่าง ประชาชนชาวพุทธได้เข้าถึงพระพุทธศาสนา^๑ เป็นขององค์กรหนึ่งที่ช่วยเยียวยาสังคมอุปถัมภ์ที่ซุ้สังคมโดยมีการช่วยเหลือสังคมทั้งทางวัตถุ และทางจิตใจ อาทิเช่น^๒ ทางวัตถุได้มีการสร้างสิ่งสาธารณประโยชน์ต่างๆ อาทิเช่น

^๑สัมภาษณ์ พระคณานัมธรรมปัญญาวิวัตร (เจริญ กีนเจียว), เจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^๒สัมภาษณ์ พระคณานัมธรรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถิก), รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย เจ้าอาวาสวัดโลกนาถราช (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

โรงเรียน สถานพยาบาล ถนนหนทางและอื่นๆ เป็นต้น^๗ ทางจิตใจได้มีการนำหลักธรรมของศาสนา มาอบรมสั่งสอนประชาชนหรือ ให้ประชาชนทั่วไปได้นำไปเป็นไปแนวทางในการดำเนินชีวิตให้สงบสุข ความเจริญ^๘ การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อานันทมุนีภิกขุมีความมี ประสิทธิภาพระดับหนึ่ง กับ กลุ่มชน เช่น ศาสนิกชนแต่ยังไม่กว้างขวางเท่าไรสำหรับกลุ่มชนทั้งประเทศ^๙ คณะสงฆ์อานันทมุนีภิกขุคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยรู้จักกันมากนักจะรู้จักกันในหมู่คนเชื้อสายจีน ยังไม่ค่อย แพร่หลายในหมู่คนไทยแต่เอกลักษณ์ประเพณีจะปฏิบัติต่อกันมาอย่างเหนียวแน่น^{๑๐} คณะสงฆ์อานันท มุนีภิกขุ ที่เรารู้จักกันในนามของพระจีน เป็นพระที่มุ่งทางเก่งพระอานันทมุนีภิกขุส่วนมากคนจีนเป็นผู้นับถือ และสนับสนุนมีเอกลักษณ์ และวิธีปฏิบัติที่เหนียวแน่น^{๑๑} การบริหาร เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการดำเนินงานขององค์กร เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ หรือความล้มเหลวใน องค์กร ซึ่งมีการวินิจฉัยสั่งการเกี่ยวข้องกับการบริหารอยู่เสมอ^{๑๒} การสังเกตจากพฤติกรรมของ บุคคล วิธีการกระทำไต่ถามและผลลัพธ์ไม่อาจให้ความมั่นใจได้ว่าจะถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องมาจากการ แสดงออกของบุคคลเป็นอากัปกิริยานั้นอาจไม่สะท้อนหรือสื่อให้เรารับถึงทัศนคติที่แท้จริงของเขา ได้^{๑๓} การวัดทัศนคติเป็นการวัดภาวะโน้มเอียงในการจะแสดงออก ไม่ใช่เป็นการกระทำ แต่เป็น ความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะอัตนัย บุคคลอาจไม่ให้ข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจ เพราะ เห็นว่าเป็นเรื่อง ส่วนตัว และการแสดงออกต่อสิ่งใดนั้นไม่ว่าเป็นรูปวาจาหรือการเขียน บุคคลมักจะไตร่ตรองถึงความ เหมาะสมตามสภาพการณ์ทางสังคมคือ ตามปกติวิสัย ตามค่านิยม ตามการยอมรับและการไม่ยอมรับ และการเห็นชอบหรือไม่ชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคม^{๑๔} พฤติกรรมนี้จะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับ ส่วนของความรู้สึก ตลอดจนส่วนของสติและเหตุผล ส่วนของแบบพฤติกรรมนี้จะเป็นส่วนที่บุคคล พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาแสดงออกต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง^{๑๕} การบริหารจัดการประสิทธิภาพการ สาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อานันทมุนีภิกขุในประเทศไทย เป็นการจัดการสงเคราะห์ตามพุทธศาสนา

^๗สัมภาษณ์ พระคณานันทมรรณวิธานาจารย์ (สมาน ว่างเย็น), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อานันทมุนีภิกขุฝ่ายขวา เจ้าอาวาสวัดอานันทมุนีภิกขุอาราม (ตื้อเตีตื้อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^๘สัมภาษณ์ พระคณานันทมรรณวุฒาจารย์ (ณรงค์ ตินเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อานันทมุนีภิกขุฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานันทมุนีบริหาร (เกียงเพือกตื้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^๙สัมภาษณ์ พระสมณานันธีราจารย์ (ถาวร มินเอ็ง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คั่นเย็งตื้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๐}สัมภาษณ์ องค์กราณมธุรส (เดชธร เกียวขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คั่นถ่อตื้อ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๑}สัมภาษณ์ องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เทวดี), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรานาบุญญาราม (เพือกเตียนตื้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๒}สัมภาษณ์ องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอานันทมุนีภิกขุเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรือกัณฑ์ตื้อ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๓}สัมภาษณ์ องสรภาณอนันตพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญาารามบางม่วง (ฮึงถั่นตื้อ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๔}สัมภาษณ์ องอนันตสรนาท (สมพูน มินหลับ), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮึงเพือกตื้อ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๕}สัมภาษณ์ องปลัดธรรมปัญญาวิจิตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเพ็กตื้อ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

ที่ถือปฏิบัติมาช้านานจนการเป็นชนบประเพณีไปแล้ว ดังนั้นการบริหารจัดการสาธารณสงเคราะห์ของนิกายประสบผลสำเร็จมาตลอดตามเป้าหมายที่วางไว้ได้เป็นอย่างดี^{๑๒} การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายมีอิทธิพลต่อการครองชีพของผู้มีรายได้น้อยในชุมชน ดังนั้นการบริหารจัดการสาธารณสงเคราะห์ของนิกายจึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการช่วยเหลือสังคมที่เดือดร้อนและไม่สามารถช่วยเหลือครอบครัวได้ ทำให้อคณะสงฆ์อนัมนิกายต้องมีกิจกรรมการสงเคราะห์ตลอดปี จนเป็นที่ยอมรับทางของสังคม^{๑๓} ด้านบวกคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยพยายามสร้างสรรค์ลักษณะทางศาสนาเพื่อให้เป็นที่เคารพบูชาเป็นที่พึ่งทางจิตใจ ช่วยเหลือผู้ยากไร้เป็นจำนวนมาก^{๑๔} มีความเลื่อมใสศรัทธา ในการดำเนินการทุกกิจกรรมของ คณะสงฆ์อนัมนิกาย^{๑๕} ทั้งด้านความมีวินัยปฏิบัติที่ดี มีความช่วยเหลือสังคม สาธารณประโยชน์อันเป็นจิตสาธารณะ^{๑๖} การฟื้นฟูสภาพจิตใจของพุทธศาสนิกชน เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต^{๑๗} และการบริหารมีโครงสร้างที่ชัดเจน กระจายบทบาทสู่ระดับล่าง^{๑๘} พร้อมทั้งการมีส่วนร่วมของชุมชน และทำให้ประชาชนชาวพุทธได้เข้าถึงพระพุทธศาสนา^{๑๙} การวัดทัศนคติเป็นการวัดภาวะโน้มเอียงในการจะแสดงออก ไม่ใช่เป็นการกระทำ แต่เป็นความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะอัตนัย^{๒๐} บุคคลอาจไม่ให้ข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และการแสดงออกต่อสิ่งใดนั้นไม่ว่าเป็นรูปวาจาหรือการเขียน^{๒๑} บุคคลมักจะไตร่ตรองถึงความเหมาะสมตามสภาพการณ์ทางสังคมคือ ตามปกติวิสัย ตามค่านิยม ตามการยอมรับ และการไม่ยอมรับ และการเห็นชอบหรือไม่ชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคม^{๒๒} การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอนและถ่ายทอดมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมินข้อแตกต่างระหว่างส่วนนี้กับความรู้สึกคือการพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะปลอดภัยจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความ

^{๑๒} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๓} สัมภาษณ์ นายทวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๔} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๕} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนน่วม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๖} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๗} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียล, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๘} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๙} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๐} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๑} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรันานุกุลาราม (เพื่อกัดเย็นต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๒} สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรันานุกุลาราม (เพื่อกัดเย็นต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

เชื่อของบุคคล^{๒๓} ความพร้อมที่จะแสดงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น คนที่นับถือศาสนาหนึ่ง ถ้ามีคนในศาสนาอื่นมาว่าศาสนาตนเองไม่ดี คนนั้นจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบทันที^{๒๔} บางครั้งทัศนคติมีลักษณะก้ำกึ่งกัน คือมีทั้งชอบและไม่ชอบพอๆ กัน เรียกว่ามีความรู้สึกตรงข้ามเท่ากัน ซึ่งจะทำให้เกิดความขัดแย้งในใจขึ้น^{๒๕} การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรบริหาร มาประกอบเป็นกระบวนการบริหาร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งทำให้มองเห็นลักษณะของการบริหารได้ดังนี้ การบริหารย่อมมีวัตถุประสงค์ การบริหารอาศัยปัจจัยบุคคลเป็นสำคัญ การบริหารต้องใช้ทรัพยากร การบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน^{๒๖}

จากการสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความคิดต่อการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ที่นำมาวิเคราะห์ พอสรุปได้ตามตาราง ๔.๑

^{๒๓} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เจริญญิวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อเปิดเผยต่อ) จังหวัด จันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๔} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวิริยะนันท์, ผู้ช่วยเจริญญิวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อเปิดเผยต่อ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๕} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเจริญญิวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อเปิดเผยต่อ), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๖} สัมภาษณ์ นายกิจฐพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเจริญญิวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อเปิดเผยต่อ), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ตารางที่ ๔.๑ สรุปความคิดต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์
อนัมนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	มีความศรัทธาในการฟื้นฟูสภาพจิตใจของพุทธศาสนิกชน เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต การบริหารมีโครงสร้างที่ชัดเจน กระจายบทบาทสู่ระดับล่าง ประชาชนชาวพุทธได้เข้าถึง พระพุทธศาสนา
๒	เป็นขององค์กรหนึ่งที่ช่วยเยียวยาสังคม สงเคราะห์และอุปถัมภ์สังคม โดยมีการช่วยเหลือ สังคมทั้งทางวัตถุ และ ทางจิตใจ
๓	ทางวัตถุได้มีการสร้างสิ่งสาธารณประโยชน์ต่างๆ อาทิเช่น โรงเรียน สถานพยาบาล ถนน และอื่นๆ เป็นต้น
๔	ทางจิตใจ ได้มีการนำหลักธรรมของศาสนา มาอบรมสั่งสอนประชาชน หรือ ให้ประชาชนทั่วไปได้นำไปเป็นไปแนวทางในการดำเนินชีวิตให้สงบสุข ความเจริญ
๕	การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายนับว่ามี ประสิทธิภาพดีระดับหนึ่งกับ กลุ่มชนอื่น เช่น ศาสนิกชนแต่ยังไม่กว้างขวางเท่าใจสำหรับกลุ่ม ชนทั้งประเทศ
๖	คณะสงฆ์อนัมนิกายคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยรู้จักกันมากนักจะรู้จักกันในหมู่คนเชื้อสาย จีนยังไม่ค่อยแพร่หลายในหมู่คนไทยแต่เอกลักษณ์ประเพณีจะปฏิบัติต่อกันมาอย่างเหนียว แน่น
๗	คณะสงฆ์อนัมนิกาย ที่เรารู้จักกันในนามของพระจีน เป็นพระที่นุ่งกางเกงพระอนัมนิกาย ส่วนมากคนจีนเป็นผู้นับถือและสนับสนุนมีเอกลักษณ์ และวิธีปฏิบัติที่เหนียวแน่น
๘	การบริหาร เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์กร เพราะเป็น เครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในองค์กร ซึ่งมีการวินิจฉัยสั่ง การย่อมเกี่ยวข้องกับการบริหารอยู่เสมอ
๙	การสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคล วิธีการกระทำไต่ถามและผลลัพธ์ไม่อาจให้ความมั่นใจ ได้ว่าจะถูกต้องทั้งนี้เนื่องมาจากการแสดงออกของบุคคลเป็นอากัปกิริยานั้นอาจไม่สะท้อน หรือสื่อให้เราทราบถึงทัศนคติที่แท้จริงของเขาได้
๑๐	การวัดทัศนคติเป็นการวัดภาวะโน้มเอียงในการจะแสดงออก ไม่ใช่เป็นการกระทำ แต่เป็น ความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะอัตนัย บุคคลอาจไม่ให้ข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และการแสดงออกต่อสิ่งใดนั้นไม่ว่าเป็นรูปวาจาหรือการเขียน บุคคล มักจะไตร่ตรองถึงความเหมาะสมตามสภาพการณ์ทางสังคมคือ ตามปกติวิสัย ตามค่านิยม ตามการยอมรับและการไม่ยอมรับ และการเห็นชอบหรือไม่ชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคม
๑๑	พฤติกรรมนี้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับส่วนของความรู้สึกตลอดจนส่วนของสติและ เหตุผล ส่วนของแบบพฤติกรรมนี้จะเป็นส่วนที่บุคคลพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาแสดงออกต่อ เหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑๒	การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย เป็นการจัดการสงเคราะห์ตามพุทธศาสนาที่ถือปฏิบัติมาช้านานจนกลายเป็นขนบประเพณีไปแล้ว ดังนั้นการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์อนัมนิกายประสบผลสำเร็จมาตลอดตามเป้าหมายที่วางไว้ได้เป็นอย่างดี
๑๓	การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย มีอิทธิพลต่อการครองชีพของผู้มีรายได้น้อยในชุมชน ดังนั้นการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์อนัมนิกายจึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการช่วยเหลือสังคมที่เดือดร้อนและไม่สามารถช่วยเหลือครอบครัวได้ ทำให้คณะสงฆ์อนัมนิกายต้องมียุทธศาสตร์การสงเคราะห์ตลอดปี จนเป็นที่ยอมรับทางของสังคม
๑๔	ด้านบวกคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยพยายามสร้างสรรค์ลักษณะทางศาสนาเพื่อให้เป็นที่เคารพบูชาเป็นที่พึ่งทางจิตใจ ช่วยเหลือผู้ยากไร้เป็นจำนวนมาก
๑๕	มีความเลื่อมใสศรัทธา ในการดำเนินการทุกกิจกรรมของคณะสงฆ์อนัมนิกาย
๑๖	ทั้งด้านความมีวินัยปฏิบัติที่ดี มีความช่วยเหลือสังคม สาธารณประโยชน์อันเป็นจิตสาธารณะ
๑๗	การฟื้นฟูสภาพจิตใจของพุทธศาสนิกชน เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต
๑๘	และการบริหารมีโครงสร้างที่ชัดเจน กระจายบทบาทสู่ระดับล่าง
๑๙	พร้อมทั้งการมีส่วนร่วมของชุมชน และทำให้ประชาชนชาวพุทธได้เข้าถึงพระพุทธศาสนา
๒๐	การวัดทัศนคติเป็นการวัดภาวะโน้มเอียงในการจะแสดงออก ไม่ใช่เป็นการกระทำ แต่เป็นความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะอัตนัย
๒๑	บุคคลอาจไม่ให้ข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจ เพราะ เห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และการแสดงออกต่อสิ่งใดนั้นไม่ว่าเป็นรูปวาจาหรือการเขียน
๒๒	บุคคลมักจะไตร่ตรองถึงความเหมาะสมตามสภาพการณ์ทางสังคมคือ ตามปกติวิสัยตามค่านิยม ตามการยอมรับและการไม่ยอมรับ
๒๓	การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอนและถ่ายทอดมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมินข้อแตกต่างระหว่างส่วนนี้กับความรู้สึกคือการพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะปลอดภัยจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล
๒๔	ความพร้อมที่จะแสดงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น คนที่นับถือศาสนาหนึ่ง ถ้ามีคนในศาสนาอื่นมาว่าศาสนาตนเองไม่ดี คนนั้นจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบทันที
๒๕	บางครั้งทัศนคติมีลักษณะกำกวมกัน คือมีทั้งชอบและไม่ชอบพอๆ กัน เรียกว่ามีความรู้สึกตรงข้ามเท่ากัน ซึ่งจะทำให้เกิดความขัดแย้งในใจขึ้น
๒๖	การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหาร มาประกอบเป็นกระบวนการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งทำให้มองเห็นลักษณะของการบริหารได้ดังนี้ การบริหารย่อมมีวัตถุประสงค์ การบริหารอาศัยปัจจัยบุคคลเป็นสำคัญ

ตารางที่ ๔. ๒ สรุปสาระสำคัญความคิดต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์
ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน

ที่	สรุปสาระสำคัญ ความคิดต่อการบริหารจัดการ	ความถี่
๑	มีความศรัทธาในการฟื้นฟูสภาพจิตใจของพุทธศาสนิกชน เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตการบริหารมีโครงสร้างที่ชัดเจนกระจายบทบาทสู่ระดับล่าง ประชาชนชาวพุทธได้เข้าถึงพระพุทธรูปศาสนาเป็นขององค์กรหนึ่งที่ช่วยเยียวยาสังคม อุบัติการณ์ค่าชูสังคมโดยมีการช่วยเหลือสังคมทั้งทางวัตถุและทางจิตใจ อาทิเช่นทางวัตถุได้มีการสร้างสิ่งสาธารณประโยชน์ต่างๆ อาทิเช่น โรงเรียน สถานพยาบาล ถนนหนทางและอื่นๆ เป็นต้น	๑,๒,๓ ๔,๑๐,๑๑ ๑๒,๑๓,๒๑ ๒๒,๒๔,๒๕ ๒๖
๒	การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายนั้นว่ามีประสิทธิภาพดีระดับหนึ่ง กับ กลุ่มชนอื่น เช่น ศาสนิกชนแต่ยังไม่กว้างขวางเท่าไรสำหรับกลุ่มชนทั้งประเทศคณะสงฆ์อนัมนิกายคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยรู้จักกันมากนักจะรู้จักกันในหมู่คนเชื้อสายจีน ยังไม่ค่อยแพร่หลายในหมู่คนไทยแต่เอกลักษณ์ประเพณีจะปฏิบัติต่อกันมาอย่างเหนียวแน่นคณะสงฆ์อนัมนิกายที่เรารู้จักกันในนามของพระจีน เป็นพระที่นุ่งกางเกงพระอนัมนิกายส่วนมากคนจีนเป็นผู้นับถือและสนับสนุนมีเอกลักษณ์ และวิถีปฏิบัติที่เหนียวแน่นการบริหาร เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์กร เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในองค์กร ซึ่งมีการวินิจฉัยสั่งการย่อมเกี่ยวข้องกับการบริหารอยู่เสมอ	๕,๖,๘ ๙,๒๓
๓	ด้านบวกคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยพยายามสร้างสรรค์ลักษณะทางศาสนาเพื่อให้เป็นที่เคารพบูชาเป็นที่พึ่งทางจิตใจ ช่วยเหลือผู้ยากไร้เป็นจำนวนมาก มีความเลื่อมใสศรัทธาในการดำเนินการทุกกิจกรรมของคณะสงฆ์อนัมนิกาย ทั้งด้านความมีวินัยปฏิบัติที่ดี มีความช่วยเหลือสังคมสาธารณประโยชน์อันเป็นจิตสาธารณะการฟื้นฟูสภาพจิตใจของพุทธศาสนิกชน เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการบริหารมีโครงสร้างที่ชัดเจนกระจายบทบาทสู่ระดับล่างพร้อมทั้งการมีส่วนร่วมของชุมชน และทำให้ประชาชนชาวพุทธได้เข้าถึงพระพุทธรูปศาสนา	๑๔,๑๕,๑๖ ๑๗,๑๘,๑๙ ๒๐

๑.๑ จุดแข็งของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อานัณิกายในประเทศไทย

จุดแข็งของการบริหาร มีขั้นตอนการปกครอง ที่กำหนดชัดเจน^{๒๗} กระจายสู่ภูมิภาค ให้ความสำคัญช่วยเหลือและเผยแพร่สู่ พุทธศาสนิกชนได้ทุกภูมิภาค^{๒๘} มีผู้มีจิตศรัทธาที่มีความพร้อมที่จะร่วมสร้างสืบสาน เผยแพร่ได้สะดวกยิ่งขึ้น^{๒๙} เนื่องจากเป็นองค์กรที่มีขนาดไม่ใหญ่โตมากนัก การบริหารจัดการซึ่งมีระบบระเบียบวินัย ตีอยู่แล้ว จึงทำให้องค์กร เป็นที่เคารพศรัทธาเลื่อมใส^{๓๐} เป็นผู้นำที่ดีของสมาชิกหรือศาสนิกชน การบริหารองค์กร จึงมีประสิทธิภาพและมีข้อบกพร่องน้อย^{๓๑} เนื่องจากจำนวนพระสงฆ์ในอานัณิกายในประเทศไทยยังไม่มากเท่าไร ดังนั้นการบริหารจัดการจึงมีระบบระเบียบ การบริหารจัดการที่ดี^{๓๒} คณะสงฆ์จึงอยู่ในความเป็นระเบียบ เรียบร้อยไม่มีชาวเสื่อมเสียในสังคม และในสื่อต่างๆ^{๓๓} ประชาชนที่นับถือส่วนมากเป็นชาวนวนและชาวจีน^{๓๔} ระเบียบประเพณียึดถือกันอย่างเคร่งครัดมาเป็นเวลานาน^{๓๕} มีการบริจาคให้กับประชาชน สังคม หน่วยงานราชการอย่างต่อเนื่อง^{๓๖} มีระเบียบประเพณีที่แน่นอน สืบทอดต่อกันมานานในหมู่ชาวนวนและชาวจีน^{๓๗} มีการบริจาคทรัพย์สิน และสิ่งของที่คนอื่นยากจน และหน่วยงานต่างๆ^{๓๘} ได้รับเงินบริจาคผู้ที่มี

^{๒๗} สัมภาษณ์ พระคณานันธธรรมปัญญาวีร (เจริญ กีนเจี้ยว), เจ้าคณะใหญ่หนอานัณิกายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๘} สัมภาษณ์ พระคณานันธธรรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถึก), รองเจ้าคณะใหญ่หนอานัณิกาย เจ้าอาวาสวัดโลกานุเคราะห์ (ต้อเตต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๙} สัมภาษณ์ พระคณานันธธรรมวิธานจารย์ (สมาน ว่างเยียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หนอานัณิกายฝ่ายขวา เจ้าอาวาสวัดอานัณิกายาราม (ต้อเตต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๓๐} สัมภาษณ์ พระคณานันธธรรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ติ่นเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หนอานัณิกายฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานันนบริหาร (เกียงเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๓๑} สัมภาษณ์ พระสมณานันธีรจารย์ (ถาวร มินเอ็ง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คั่นเอียงต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๓๒} สัมภาษณ์ องสรภานมธุรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คั่นถ่อต้อ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๓๓} สัมภาษณ์ องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวตี้), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรานาบุญาราม (เพือกเคียนต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๓๔} สัมภาษณ์ องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนก้อ), เจ้าอาวาสวัดอานัณิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หังจกทันต้อ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๓๕} สัมภาษณ์ องสรภานอนันนพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง (ฮังถั่นต้อ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๓๖} สัมภาษณ์ องอนันตสรนาท (สมพูน มินหลัก), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮังเพือกต้อ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๓๗} สัมภาษณ์ องปลัดธรรมปัญญาวีร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเผ็กต้อ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๓๘} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

ฐานดี ครั้งละมากๆ มาก่อสร้างถาวรวัตถุ^{๓๙} มีการบริหารจัดการด้านบุคลากรที่ครบองค์ความรู้ครบ การบริหารจัดการเผยแพร่ การศึกษาสงเคราะห์ และการสาธารณสงเคราะห์^{๔๐} มีการบริหารจัดการในด้านสาธารณสงเคราะห์ เช่น การสร้างอาคารเรียนโรงเรียน พระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา^{๔๑} มีการขยายโรงเรียนไปสู่ภูมิภาคโดยมีศูนย์กลางในเขตกรุงเทพมหานคร^{๔๒} มีการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อช่วยเหลือคนยากจนในพื้นที่บริเวณชุมชนใกล้เคียงเพื่อช่วยเหลือ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและคนชรา^{๔๓} เป็นศูนย์รวมของความศรัทธาของประชาชนที่นับถือในคณะสงฆ์อันนิกาย เช่น การจัดกิจกรรมวันตรุษจีน สารทจีน เทกระจาด วันเซ็งเม้ง เป็นต้น^{๔๔} เป็นศูนย์กลางของศิลปวัฒนธรรม เพื่อประกอบพิธีกรรมรวมทั้งเป็นสถานสงเคราะห์ เป็นที่พักของคนยากจน^{๔๕} การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันนิกายถือเป็นประเพณีปฏิบัติของของคณะสงฆ์อันนิกายในประเทศไทยมาช้านาน จึงซึมซับอยู่ในจิตใจของชาวพุทธ เมื่อถึงวันที่กำหนดไว้ก็จะมาร่วมบริจาคทุนทรัพย์เพื่อใช้จ่ายในการจัดงานสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันนิกาย เป็นอย่างดีทุกปี^{๔๖} ประชาชนศรัทธาคณะสงฆ์อันนิกาย^{๔๗} การปฏิบัติตนของคณะสงฆ์อันนิกายอยู่ในพระธรรมวินัย^{๔๘} การปฏิบัติตนตามพระธรรมวินัยของคณะสงฆ์ ประชาชนศรัทธา^{๔๙} มีงบประมาณในการช่วยเหลือสาธารณสงเคราะห์อย่างเป็นรูปธรรม เป็นที่พึ่งทางจิตมีศรัทธาเกิดความเชื่อในการดำรงชีวิต^{๕๐} คณะสงฆ์ได้ช่วยสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้เป็นจำนวน

^{๓๙} สัมภาษณ์ นายทวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๔๐} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๔๑} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนน่วม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๔๒} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนันนิกายฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๔๓} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโม่เรียล จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๔๔} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๔๕} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๔๖} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๔๗} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรันานบุญญาราม (เพื่อกำหนดชื่อ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๔๘} สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรันานบุญญาราม (เพื่อกำหนดชื่อ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๔๙} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เจริญญิกวัดเขตรันานบุญญาราม (เพื่อกำหนดชื่อ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๕๐} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวินยานันท์, ผู้ช่วยเจริญญิกวัดเขตรันานบุญญาราม (เพื่อกำหนดชื่อ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

มากโดยการศึกษา^{๕๑} ญาติโยม ชุมชน มีจิตศรัทธา เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ที่สืบทอดกันมานาน^{๕๒}

ตารางที่ ๔.๓ สรุปจุดแข็งของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์
อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	จุดแข็งของการบริหาร มีขั้นตอนการปกครอง ที่กำหนดชัดเจน
๒	กระจายสู่ภูมิภาค ให้ความสงเคราะห์ช่วยเหลือและเผยแพร่สู่ พุทธศาสนิกชนได้ทุกภูมิภาค
๓	มีผู้มีจิตศรัทธาที่มีความพร้อมที่จะร่วมสร้างสืบสาน เผยแพร่ได้สะดวกยิ่งขึ้น
๔	เนื่องจากเป็นองค์กรที่มีขนาดไม่ใหญ่โตมากนัก การบริหารจัดการซึ่งมีระบบระเบียบวินัยดีอยู่แล้ว จึงทำให้องค์กร เป็นที่เคารพศรัทธาเลื่อมใส
๕	เป็นผู้นำที่ดีของสมาชิกหรือศาสนิกชน การบริหารองค์กร จึงมีประสิทธิภาพและมีข้อบกพร่องน้อย
๖	เนื่องจากจำนวนพระสงฆ์ในอนัมนิกายในประเทศไทยยังไม่มากเท่าไร ดังนั้นการบริหารจัดการจึงมีระบบระเบียบ การบริหารจัดการที่ดี
๗	คณะสงฆ์จึงอยู่ในความเป็นระเบียบ เรียบร้อยไม่มีข่าวเสื่อมเสียในสังคม และในสื่อต่างๆ
๘	ประชาชนที่นับถือส่วนมากเป็นชาวยุวนและชาวจีน
๙	ระเบียบประเพณียึดถือกันอย่างเคร่งครัดมาเป็นเวลานาน
๑๐	มีการบริจาคให้กับประชาชน สังคม หน่วยงานราชการอย่างต่อเนื่อง
๑๑	มีระเบียบประเพณีที่แน่นอน สืบทอดต่อกันมานานในหมู่ชาวยุวนและชาวจีน
๑๒	มีการบริจาคทรัพย์สิน และสิ่งของที่คนอื่นยากจน และหน่วยงานต่างๆ
๑๓	ได้รับเงินบริจาคผู้ที่มีฐานดี ครั้งละหลายๆ มาก่อสร้างถาวรวัตถุ
๑๔	มีการบริหารจัดการด้านบุคลากรที่ครอบคลุมความรู้ครบ การบริหารจัดการเผยแผ่การศึกษาสงเคราะห์ และการสาธารณสุขสงเคราะห์
๑๕	มีการบริหารจัดการในด้านสาธารณสุขสงเคราะห์ เช่น การสร้างอาคารเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา
๑๖	มีการขยายโรงเรียนไปสู่ภูมิภาคโดยมีศูนย์กลางในเขตกรุงเทพมหานคร
๑๗	มีการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อช่วยเหลือคนยากจนในพื้นที่บริเวณชุมชนใกล้เคียงเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส คนพิการและคนชรา

^{๕๑} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเหรียญกษาปณ์วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อเปิดเผยต่อ), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๕๒} สัมภาษณ์ นายกิจฐพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเหรียญกษาปณ์วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อเปิดเผยต่อ), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑๘	เป็นศูนย์รวมของความศรัทธาของประชาชนที่นับถือในคณะสงฆ์อัมมิกาย เช่น การจัดกิจกรรมวันตรุษจีน สารทจีน เทศกาลวันเซ่งเม้ง เป็นต้น
๑๙	เป็นศูนย์กลางของศิลปวัฒนธรรม เพื่อประกอบพิธีกรรมรวมทั้งเป็นสถานสงเคราะห์ เป็นที่พักของคนยากจน
๒๐	การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายถือเป็นประเพณีปฏิบัติของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทยมาช้านาน จึงซึมซับอยู่ในจิตใจของชาวพุทธ เมื่อถึงวันที่กำหนดไว้ก็จะมาร่วมบริจาคทุนทรัพย์เพื่อใช้จ่ายในการจัดงานสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกาย เป็นอย่างดีทุกปี
๒๑	ประชาชนศรัทธาคณะสงฆ์อัมมิกาย
๒๒	การปฏิบัติตนของคณะสงฆ์อัมมิกายอยู่ในพระธรรมวินัย
๒๓	การปฏิบัติตนตามพระธรรมวินัยของคณะสงฆ์ ประชาชนศรัทธา
๒๔	มีงบประมาณในการช่วยเหลือสาธารณสงเคราะห์อย่างเป็นรูปธรรม เป็นที่พึงทางจิตมีศรัทธาเกิดความเชื่อในการดำรงชีวิต
๒๕	คณะสงฆ์ได้ช่วยสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้เป็นจำนวนมากโดยการศึกษา
๒๖	ญาติโยม ชุมชน มีจิตศรัทธา เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ที่สืบทอดกันมานาน

ตารางที่ ๔.๔ สรุปสาระสำคัญ จุดแข็งของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปสาระสำคัญ จุดแข็ง	ความถี่
๑	มีการบริจาคให้กับประชาชน สังคม หน่วยงานราชการอย่างต่อเนื่องมีระเบียบประเพณีที่แน่นอน สืบทอดต่อกันมานานในหมู่ชาวญวนและชาวจีนมีการบริจาคทรัพย์สิน และสิ่งของที่คนอื่นยากจน และหน่วยงานต่างๆ ได้รับเงินบริจาคผู้มีฐานดี ครั้งละมากๆ มาก่อสร้างถาวรวัตถุมีการบริหารจัดการด้านบุคลากรที่ครบองค์ความรู้ครบการบริหารจัดการเผยแพร่การศึกษาสงเคราะห์	๑,๒,๓,๑๐ ๑๑,๑๓ ๑๔
๒	เป็นศูนย์กลางของศิลปวัฒนธรรมเพื่อประกอบพิธีกรรมรวมทั้งเป็นสถานสงเคราะห์ เป็นที่พักของคนยากจนการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายถือเป็นประเพณีปฏิบัติของของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทยมาช้านานจึงซึมซับอยู่ในจิตใจของชาวพุทธเมื่อถึงวันที่กำหนดไว้ก็จะมาร่วมบริจาคทุนทรัพย์เพื่อใช้จ่ายในการจัดงานสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายเป็นอย่างดีทุกปีประชาชนศรัทธาคณะสงฆ์อัมมิกายการปฏิบัติตนของคณะสงฆ์อัมมิกายอยู่ในพระธรรมวินัย	๖,๗,๘,๙ ๑๙,๒๐ ๒๑,๒๒

ตารางที่ ๔.๔ (ต่อ)

ที่	สรุปสาระสำคัญ จุดแข็ง	ความถี่
๓	มีการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อช่วยเหลือคนยากจนในพื้นที่บริเวณชุมชนใกล้เคียง เพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสคนพิการและคนชราเป็นศูนย์รวมของความศรัทธาของประชาชนที่นับถือในคณะสงฆ์อนัมนิกาย เช่น การจัดกิจกรรมวันตรุษจีน สารทจีนเทศกาลวันเซ่งเม้งเป็นต้นการปฏิบัติตนตามพระธรรมวินัยของคณะสงฆ์ประชาชนศรัทธามิ่งบประมาณในการช่วยเหลือสาธารณสงเคราะห์อย่างเป็นรูปธรรมเป็นที่พึ่งทางจิตมีศรัทธาเกิดความเชื่อในการดำรงชีวิต คณะสงฆ์ได้ช่วยสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้เป็นจำนวนมากโดยการศึกษา	๑๕,๑,๑๗ ๑๘,๒๓ ๒๔,๒๕ ๒๖

๑.๒ จุดอ่อนของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

บางท้องถิ่นยังไม่คุ้นเคยกับอนัมนิกาย โดยเฉพาะชนบทไม่ได้ใกล้ชิด ไม่ทราบแนวทางปฏิบัติจึงไม่ได้รับรู้เรื่องราวความเป็นมาเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่ได้รับรู้^{๕๓} เนื่องจากเป็นองค์กรขนาดเล็ก ยังไม่เป็นที่แพร่หลายโดยทั่วไปประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จัก ดังนั้นการเอื้อประโยชน์ให้กับสังคมยังไม่มากนัก^{๕๔} ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในสังคมไทยมากนัก^{๕๕} กิจกรรมส่วนมากไม่ออกทางสื่อถึงทำให้สังคมส่วนใหญ่ ไม่รู้จักในคณะสงฆ์อนัมนิกาย^{๕๖} วัดมีจำนวนน้อยพระภิกษุสงฆ์และสามเณรมีจำนวนน้อย^{๕๗} การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้เนื้อหาของหลักธรรมะพื้นฐานและเบื้องสูง น้อยเกินไป^{๕๘} ประชาชนที่รู้จักส่วนมากเป็นคนไทยเชื้อสายจีนและชาวจีนเป็นส่วนใหญ่^{๕๙} ทางราชการยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญ^{๖๐}

^{๕๓} สัมภาษณ์ พระคณานิยมธรรมปัญญาวีร (เจริญ กิ่งเขียว), เจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๕๔} สัมภาษณ์ พระคณานิยมธรรมเมธจารย์ (ถนอม เกียนถึก), รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย เจ้าอาวาสวัดโลกานุเคราะห์ (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๕๕} สัมภาษณ์ พระคณานิยมธรรมวิธานจารย์ (สมาน ว่างเย็น), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายขวา เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายาราม (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๕๖} สัมภาษณ์ พระคณานิยมธรรมวุฒจารย์ (ณรงค์ ตินเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานิยมบริหาร (เกียงเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๕๗} สัมภาษณ์ พระสมณานิยมธีรจารย์ (ถาวร มินเือง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คั่นเียงต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๕๘} สัมภาษณ์ องสรภณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คั่นถ่อต้อ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๕๙} สัมภาษณ์ องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวตี้), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรานาบุญญาราม (เพือกเคียนต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๖๐} สัมภาษณ์ องอนนตรสภัญ (ปรีชา เกียนถึก), เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรีอกั่นต้อ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

มีชาวไทยรู้จักเป็นส่วนน้อยเพราะขาดการเป็นประชาสัมพันธ์ ให้คนรู้^{๖๑} ควรเอาพื้นฐานของพระธรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวันของคนเรามาเผยแพร่^{๖๒} ทางราชการให้ความสำคัญวัดยังน้อยอยู่^{๖๓} การบริหารจัดการในลักษณะตั้งรับ (เชิงรับ) ไม่ใช่การบริหารเชิงรุกซึ่งหมายถึงการทำงานเชิงรุกคือการบุกไปเผยแพร่ทุกหนทุกแห่งเท่าที่โอกาสเปิดให้ ดังนั้นการบริหารจัดการในปัจจุบันเป็นแบบเชิงรับ^{๖๔} ขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในทุกๆด้านไปสู่ประชาชนและสาธารณะชนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องขาดพลังในการขับเคลื่อนไปสู่สังคมสาธารณะในระดับที่กว้าง^{๖๕} การบริหารจัดการกระจุกอยู่ในเฉพาะพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้นไม่กระจายสู่ภูมิภาคไม่ครอบคลุมอย่างทั่วถึง^{๖๖} ปัจจุบันเศรษฐกิจตกต่ำลงมากทำให้มีผู้มาขอรับการสาธารณสุขสงเคราะห์มีมากขึ้นๆ ทำให้ไม่สามารถจัดให้ได้อย่างทั่วถึง^{๖๗} ขาดบุคลากรในการเผยแพร่ศาสนายังอยู่ในวงจำกัด^{๖๘} ขาดบุคลากรในการเผยแพร่ทางพระพุทธศาสนา^{๖๙} ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดียังไม่กว้างขวางในหมู่ประชาชน^{๗๐} ขาดการมีส่วนร่วมหรือการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างคณะสงฆ์และประชาชน^{๗๑} มีการขยายเครือข่ายของวัดต่างยังน้อยมากในประเทศไทย^{๗๒} ทำกิจกรรมต่างใช้งบประมาณมากเข้าไม่ถึงประชาชนรากหญ้า^{๗๓} ศาสนพิธีทางศาสนามีความซับซ้อนยากแก่การเข้าใจ^{๗๔}

^{๖๑} สัมภาษณ์ องค์กรภณอนันตพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง (สิงห์ตันตือ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๖๒} สัมภาษณ์ องค์กรอนันตสรนาท (สมพุด มินห์ลั), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮึงเพือกตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๖๓} สัมภาษณ์ องค์กรปลัดธรรมปัญญาวีตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเผ็กตือ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๖๔} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๖๕} สัมภาษณ์ นายกวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๖๖} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๖๗} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนน่วม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๖๘} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่อกมฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๖๙} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียลจังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๗๐} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๗๑} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๗๒} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๗๓} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรันบุญญาราม (เพือกเตียนตือ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๗๔} สัมภาษณ์ นายกิจพชรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรันบุญญาราม (เพือกเตียนตือ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

เนื่องจากวัดฝ่ายอนัมนิกายยังมีน้อยประชาชนโดยทั่วไปยังไม่รู้จักและคุ้นเคย^{๗๕} การได้รับความอนุเคราะห์ทำบุญจากญาติโยมอยู่ในวงจำกัดบางท้องถิ่นยังไม่คุ้นเคยกับอนัมนิกาย โดยเฉพาะชนบทไม่ได้ใกล้ชิดไม่ทราบแนวทางปฏิบัติจึงไม่ได้รับรู้เรื่องราวความเป็นมา^{๗๖} พระภิกษุสงฆ์และสามเณรยังมีน้อย^{๗๗} ขาดการประสานงานและประชาสัมพันธ์ ให้อยู่ในวงกว้าง^{๗๘}

ตารางที่ ๔.๕ สรุปจุดอ่อนของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ ด้านจุดอ่อน
๑	บางท้องถิ่นยังไม่คุ้นเคยกับอนัมนิกายโดยเฉพาะชนบทไม่ได้ใกล้ชิดไม่ทราบแนวทางปฏิบัติจึงไม่ได้รับรู้เรื่องราวความเป็นมามีเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่ได้รับรู้
๒	เนื่องจากเป็นองค์กรขนาดเล็กยังไม่เป็นที่แพร่หลายโดยทั่วไปประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จัก ดังนั้นการเอื้อประโยชน์ให้กับสังคมยังไม่มากนัก
๓	ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในสังคมไทยมากนัก
๔	กิจกรรมส่วนมากไม่ออกทางสื่อถึงทำให้สังคมส่วนใหญ่ไม่รู้จักในคณะสงฆ์อนัมนิกาย
๕	วัดมีจำนวนน้อยพระภิกษุสงฆ์และสามเณรมีจำนวนน้อย
๖	การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ความรู้เนื้อหาของหลักธรรมะพื้นฐานและเบื้องสูงน้อยเกินไป
๗	ประชาชนที่รู้จักส่วนมากเป็นคนไทยเชื้อสายจีนและชาวจีนเป็นส่วนใหญ่
๘	ทางราชการยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญ
๙	มีชาวไทยรู้จักเป็นส่วนน้อยเพราะขาดการเป็นประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้
๑๐	ควรเอาพื้นฐานของพระธรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวันของคนเรามาเผยแพร่
๑๑	ทางราชการให้ความสำคัญวัดยังน้อยอยู่
๑๒	การบริหารจัดการในลักษณะตั้งรับไม่ใช่การบริหารเชิงรุกซึ่งหมายถึงการทำงานเชิงรุกคือการบุกไปเผยแผ่ทุกหนทุกแห่งเท่าที่โอกาสเปิดให้ ดังนั้นการบริหารจัดการในปัจจุบันเป็นแบบเชิงรับ

^{๗๕} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เจริญญิวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อคัดค้านต่อ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๗๖} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวิริยะนันท์, ผู้ช่วยเจริญญิวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อคัดค้านต่อ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๗๗} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเจริญญิวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อคัดค้านต่อ), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๗๘} สัมภาษณ์ นายกิจฐพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเจริญญิวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อคัดค้านต่อ), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ตารางที่ ๔.๕ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ ด้านจุดอ่อน
๑๓	ขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในทุกๆด้านไปสู่ประชาชนและสาธารณะชนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องขาดพลังในการขับเคลื่อนไปสู่สังคมสาธารณะในระดับที่กว้าง
๑๔	การบริหารจัดการกระจุกอยู่ในเฉพาะพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้นไม่กระจายสู่ภูมิภาคไม่ครอบคลุมอย่างทั่วถึง
๑๕	ปัจจุบันเศรษฐกิจตกต่ำลงมากทำให้มีผู้มาขอรับการสาธารณสุขสงเคราะห์มีมากขึ้นๆทำให้ไม่สามารถจัดให้ได้อย่างทั่วถึง
๑๖	ขาดบุคลากรในการเผยแพร่ศาสนายังอยู่ในวงจำกัด
๑๗	ขาดบุคลากรในการเผยแพร่ทางพระพุทธศาสนา
๑๘	ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดียังไม่กว้างขวางในหมู่ประชาชน
๑๙	ขาดการมีส่วนร่วมหรือการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างคณะสงฆ์และประชาชน
๒๐	มีการขยายเครือข่ายของวัดต่างยังน้อยมากในประเทศไทย
๒๑	ทำกิจกรรมต่างใช้งบประมาณมากเข้าไม่ถึงประชาชนรากหญ้า
๒๒	ศาสนพิธีทางศาสนามีความซับซ้อนยากแก่การเข้าใจ
๒๓	เนื่องจากวัดฝ่ายอนัมนิกายยังมีน้อยประชาชนโดยทั่วไปยังไม่รู้จักและคุ้นเคย
๒๔	การได้รับความอนุเคราะห์ทำบุญจากญาติโยมอยู่ในวงจำกัดบางท้องถิ่นยังไม่คุ้นเคยกับอนัมนิกาย โดยเฉพาะชนบทไม่ได้ใกล้ชิด ไม่ทราบแนวทางปฏิบัติจึงไม่ได้รับรู้เรื่องราวความเป็นมา
๒๕	พระภิกษุสงฆ์และสามเณรยังมีน้อย
๒๖	ขาดการประสานงานและประชาสัมพันธ์ ให้อยู่ในวงกว้าง

ตารางที่ ๔.๖ สรุปสาระสำคัญจุดอ่อนของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์
ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปสาระสำคัญ จุดอ่อน	ความถี่
๑	กิจกรรมส่วนมากไม่ออกทางสื่อถึงทำให้สังคมส่วนใหญ่ ไม่รู้จักในคณะสงฆ์ อนัมนิกายวัดมีจำนวนน้อยพระภิกษุสงฆ์และสามเณรมีจำนวนน้อยการ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เนื้อหาของหลักธรรมะพื้นฐานและเบื้องสูง น้อยเกินไปมีการขยายเครือข่ายของวัดต่างยังน้อยมากในประเทศไทยทำ กิจกรรมต่างใช้งบประมาณมากเข้าไม่ถึงประชาชนรากหญ้า	๑,๒,๓ ๔,๕,๖ ๑๙,๒๐ ๒๑,๒๒ ๒๓
๒	ควรเอาพื้นฐานของพระธรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวันของคนเรามาเผยแพร่ ทางราชการให้ความสำคัญวัดยังน้อยอยู่ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดียังไม่ กว้างขวางในหมู่ประชาชน	๗,๘,๙ ๑๐,๑๑ ๑๗,๑๘ ๒๔,๒๕ ๒๖
๓	การบริหารจัดการในลักษณะตั้งรับไม่ใช้การบริหารเชิงรุกซึ่งหมายถึงการ ทำงานเชิงรุกคือการบุกไปเผยแพร่ทุกหนทุกแห่งเท่าที่โอกาสเปิดให้ ดังนั้น การบริหารจัดการในปัจจุบันเป็นแบบเชิงรับขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ในทุกๆด้านไปสู่ประชาชนและสาธารณะชนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ขาด พลังในการขับเคลื่อนไปสู่สังคมสาธารณะในระดับที่กว้างการบริหารจัดการ	๑๒,๑๓ ๑๔,๑๕ ๑๖

๑.๓ โอกาสของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ อนัมนิกายในประเทศไทย

ควรขยายพื้นที่ออกสู่ชนบทสร้างวัดปฏิบัติให้คนในท้องที่ห่างไกลได้รับรู้แนวทางเพื่อใช้
ดำเนินชีวิตเพราะอนัมนิกายมีความพร้อมที่จะเผยแพร่ ศาสนกิจสู่ชาวพุทธ^{๗๙} เนื่องจากเป็นองค์กร
ขนาดเล็กยังไม่เป็นที่แพร่หลายโดยทั่วไปประชาชนส่วนใหญ่ ยังไม่รู้จักดังนั้นการเอื้อประโยชน์ให้กับ
สังคมจึงยังไม่มากนัก^{๘๐} เนื่องจากคณะสงฆ์อนัมนิกายมีจำนวนยังไม่มากนักการบริหารจัดการจึงไม่
ค่อยยุ่งยากดังนั้นโอกาสในการสร้างชื่อเสียงหรือขยายองค์กรจึงมีโอกาสดำเนินได้ง่าย^{๘๑} ต้องมีการ
ประชาสัมพันธ์และเข้าถึงประชาชนทั่วไปให้มากกว่านี้เรื่องระเบียบวิธีปฏิบัติพื้นฐาน^{๘๒} ให้ประชาชน

^{๗๙} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมปัญญาวีร (เจริญ กิ่งเจียว), เจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๘๐} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมเมธาจารย์ (ณอม เกียนถึก), รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย เจ้าอาวาส
วัดโลกานุเคราะห์ (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๘๑} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมวิธานาจารย์ (สมาน ว่างเย็น), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย
ฝ่ายขวา เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายาราม (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๘๒} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ดินเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายซ้าย
เจ้าอาวาสวัดสมณานิมนบริหาร (เกียงเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

เข้าใจการทำงานของคณะสงฆ์อันท่านมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลต่อไป^{๘๓} ในการดำเนินการทุกกิจกรรมของคณะสงฆ์อันท่านมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลต่อไป^{๘๔} วัดอันท่านมีระเบียบแบบแผนวัฒนธรรม ประเพณีค่านิยมจะเคร่งครัด^{๘๕} ทำให้วัดอันท่านมีโอกาสดีในการเผยแผ่ธรรมะให้ประชาชนทราบในโอกาสต่อไป^{๘๖} เป็นศูนย์รวมของความศรัทธาประชาชนศิลปวัฒนธรรมกิจกรรมประเพณีและเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรม^{๘๗} เป็นศูนย์กลางการบริหารและการปกครอง^{๘๘} เป็นสถานที่ส่งเสริมประชาชนที่นับถือในนิกายนี้เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจเช่นการสวดมนต์ความเชื่อและความศรัทธา^{๘๙} เทศการทั้งกระจาด^{๙๐} การให้ทุนการศึกษา^{๙๑} การจัดอาหารเจฟรีในเทศการถือศีลกินเจ^{๙๒} การจัดอุปสมบทและบรรพชาสามเณรในภาคฤดูร้อนโดยทางวัดเป็นเจ้าภาพให้^{๙๓} ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีจิตศรัทธาในการบริจาคสิ่งของและปัจจัยในการจัดกิจกรรมสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันท่าน^{๙๔} ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีจิตศรัทธาในการบริจาคสิ่งของและปัจจัยเป็นจำนวนมาก^{๙๕} มีงบประมาณในการช่วยเหลือสาธารณประโยชน์มาก^{๙๖} มีผู้เลื่อมใสศรัทธานำเงินมาบริจาคสามารถทำสาธารณประโยชน์ได้มาก^{๙๗} มี

^{๘๓} สัมภาษณ์ พระสมณานันธธีรจารย์ (ถาวร มินเริง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คันเริงตือ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๘๔} สัมภาษณ์ องสรภณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คันถือตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๘๕} สัมภาษณ์ องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวต), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรานาบุญาราม (เพือกเคียนตือ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๘๖} สัมภาษณ์ องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอันท่านนิยายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรีอกันตือ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๘๗} สัมภาษณ์ องสรภณอนันตพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญาารามบางม่วง (ฮิงกันตือ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๘๘} สัมภาษณ์ องอนันตสรนาท (สมพูน มินหลัก), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮิงเพือกตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๘๙} สัมภาษณ์ องปลัดธรรมปัญญาวิตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเคิกตือ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๙๐} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๙๑} สัมภาษณ์ นายกวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๙๒} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๙๓} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนน่วม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๙๔} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หนอันท่านฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๙๕} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียลจังหวัดกาญจนบุรี ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๙๖} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗.

ความเชื่อของพี่น้องชาวจีนในการดำรงชีวิตเป็นความหวังทำให้คนยึดมั่นในความดี^{๙๘} สามารถดำรงตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี^{๙๙} มีการปรับตัวมากขึ้นการบริหารคณะสงฆ์เป็นรูปแบบใหม่ที่พัฒนามากขึ้น^{๑๐๐} วัดอนัมนิกายมีวัฒนธรรมประเพณีระเบียบปฏิบัติที่เคร่งครัด เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่ปวงชน^{๑๐๑} โอกาสที่จะเปิดกว้างให้อยู่ในสายตาของประชาชนการมีส่วนร่วมของชุมชนและทำให้ประชาชนชาวพุทธได้เข้าถึงพระพุทธศาสนา^{๑๐๒} โอกาสที่ดีควรขยายพื้นที่ออกสู่ชนบทสร้างวัตรปฏิบัติให้คนในท้องถิ่นห่างไกลได้รับรู้^{๑๐๓} ได้รับรู้แนวทางเพื่อใช้ดำเนินชีวิตเพราะอนัมนิกายมีความพร้อมที่จะเผยแผ่ศาสนาถึงสู่ชาวพุทธ^{๑๐๔}

ตารางที่ ๔.๗ สรุปโอกาสของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์
อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	โอกาสที่ดีควรขยายพื้นที่ออกสู่ชนบทสร้างวัตรปฏิบัติให้คนในท้องถิ่นห่างไกลได้รับรู้แนวทางเพื่อใช้ดำเนินชีวิตเพราะอนัมนิกายมีความพร้อมที่จะเผยแผ่ศาสนาถึงสู่ชาวพุทธ
๒	เนื่องจากเป็นองค์กรขนาดเล็กยังไม่เป็นที่แพร่หลายโดยทั่วไปประชาชนส่วนใหญ่ ยังไม่รู้จัก ดังนั้นการเอื้อประโยชน์ให้กับสังคมจึงยังไม่มากนัก
๓	เนื่องจากคณะสงฆ์อนัมนิกายมีจำนวนยังไม่มากนัก การบริหารจัดการจึงไม่ค่อยยุ่งยาก ดังนั้นโอกาสในการสร้างชื่อเสียงหรือขยายองค์กรจึงมีโอกาทำได้ง่าย

^{๙๗} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๙๘} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๙๙} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๐๐} สัมภาษณ์ นายกิจพชรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๐๑} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๐๒} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวิริยะนันท์, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๐๓} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๐๔} สัมภาษณ์ นายกิจฐพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ตารางที่ ๔.๗ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๔	ต้องมีการประชาสัมพันธ์และเข้าถึงประชาชนทั่วไปให้มากกว่านี้เรื่องระเบียบวิธีปฏิบัติพื้นฐาน
๕	ให้ประชาชนเข้าใจ การทำงานของคณะสงฆ์อนัมนิกายดีขึ้นในโอกาสต่อไป
๖	ในการดำเนินการทุกกิจกรรมของคณะสงฆ์อนัมนิกายทั้งด้านความมีวินัยปฏิบัติที่ดี มีความช่วยเหลือสังคมสาธารณประโยชน์อันเป็นจิตสาธารณะ
๗	วัดอนัมนิกาย มีระเบียบแบบแผนวัฒนธรรมประเพณีค่อนข้างจะเคร่งครัด
๘	ทำให้วัดอนัมนิกายมีโอกาสที่ดีในการเผยแพร่ธรรมะให้ประชาชนทราบในโอกาสต่อไป
๙	เป็นศูนย์รวมของความศรัทธาประชาชนศิลปวัฒนธรรมกิจกรรมประเพณีและเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรม
๑๐	เป็นศูนย์กลางการบริหารและการปกครอง
๑๑	เป็นสถานที่สงเคราะห์ประชาชนที่นับถือในนิกายนี้ เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ เช่นการสะเดาะเคราะห์ ความเชื่อ และความศรัทธา
๑๒	เทศกาลทั้งกระจาด
๑๓	การให้ทุนการศึกษา
๑๔	การจัดอาหารเจฟรีในเทศกาลถือศีลกินเจ
๑๕	การจัดอุปสมบทและบรรพชาสามเณรในภาคฤดูร้อนโดยทางวัดเป็นเจ้าภาพให้
๑๖	ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีจิตศรัทธาในการบริจาคสิ่งของและปัจจัยในการจัดกิจกรรมสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย
๑๗	ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีจิตศรัทธาในการบริจาคสิ่งของและปัจจัยเป็นจำนวนมาก
๑๘	มีงบประมาณในการช่วยเหลือสาธารณประโยชน์มาก
๑๙	มีผู้เลื่อมใสศรัทธานำเงินมาบริจาคสามารถทำสาธารณประโยชน์ได้มาก
๒๐	มีความเชื่อของพี่น้องชาวจีนในการดำรงชีวิตเป็นความหวังทำให้คนยึดมั่นในความดี
๒๑	สามารถดำรงตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี
๒๒	มีการปรับตัวมากขึ้นการบริหารคณะสงฆ์เป็นรูปแบบใหม่ที่พัฒนามากขึ้น
๒๓	วัดอนัมนิกายมีวัฒนธรรม ประเพณี ระเบียบปฏิบัติที่เคร่งครัด เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่ปวงชน
๒๔	โอกาสที่จะเปิดกว้างให้อยู่ในสายตาของประชาชนการมีส่วนร่วมของชุมชนและทำให้ประชาชนชาวพุทธได้เข้าถึงพระพุทธศาสนา
๒๕	โอกาสที่ดีควรขยายพื้นที่ออกสู่ชนบทสร้างวัดปฏิบัติให้คนในท้องถิ่นห่างไกลได้รับรู้
๒๖	ได้รับรู้แนวทางเพื่อใช้ดำเนินชีวิตเพราะอนัมนิกายมีความพร้อมที่จะเผยแผ่ศาสนกิจสู่ชาวพุทธ

ตารางที่ ๔.๘ สรุปสาระสำคัญ โอกาสของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์
ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปสาระสำคัญ ด้านโอกาส	ความถี่
๑	ต้องมีการประชาสัมพันธ์และเข้าถึงประชาชนทั่วไปให้มากกว่านี้เรื่องระเบียบวิธีปฏิบัติพื้นฐานให้ประชาชนเข้าใจ การทำงานของคณะสงฆ์อนัมนิกายดีขึ้นในโอกาสต่อไปในการดำเนินการทุกกิจกรรมของคณะสงฆ์อนัมนิกายทั้งด้านความมีวินัยปฏิบัติที่ดีมีความช่วยเหลือสังคมสาธารณสุขประโยชน์อันเป็นจิตสาธารณะ	๑,๒,๓ ๔,๕,๖ ๒๐,๒๑
๒	เป็นศูนย์กลางการบริหารและการปกครองเป็นสถานที่สงเคราะห์ประชาชนที่นับถือในนิกายนี้เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจเช่นการสวดเคราะห์ความเชื่อและความศรัทธามีการปรับตัวมากขึ้นการบริหารคณะสงฆ์เป็นรูปแบบใหม่ที่พัฒนามากขึ้นวัดอนัมนิกายมีวัฒนธรรมประเพณีระเบียบปฏิบัติที่เคร่งครัดเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่ปวงชน	๙,๑๐,๑๑ ๑๒,๑๓,๑๔ ๒๒,๒๓
๓	ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีจิตศรัทธาในการบริจาคสิ่งของและปัจจัยเป็นจำนวนมากมีงบประมาณในการช่วยเหลือสาธารณสุขประโยชน์มากมีผู้เลื่อมใสศรัทธานำเงินมาบริจาคสามารถทำสาธารณสุขประโยชน์ได้มาก	๑๕,๑๖,๑๗ ๑๘,๑๙,๒๔ ๒๕,๒๖

๑.๔ อุปสรรคของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

พุทธศาสนิกชนที่นับถืออนัมนิกายส่วนใหญ่เป็นชาวยุวนและคนจีนซึ่งประกอบอาชีพค้าขาย^{๑๐๕} ที่จะเผยแพร่สู่คนกลุ่มอื่นประกอบกับชนกลุ่มอื่นก็ไม่กล้าเข้าถึงวัตรปฏิบัติของอนัมนิกาย^{๑๐๖} อุปสรรคที่พอเห็นได้ คือ การขยายองค์กร^{๑๐๗} ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเพื่อความสะดวกสบายของประชาชน^{๑๐๘} ควรขยายความช่วยเหลือสนับสนุนการฟื้นฟูสภาพจิตใจของพุทธศาสนิกชนเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต^{๑๐๙} เนื่องจากคณะสงฆ์อนัมนิกายยังไม่รู้จักเป็นที่

^{๑๐๕} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมปัญญาธิวัตร (เจริญ ก็นเจียว), เจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๐๖} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถิก), รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย เจ้าอาวาสวัดโลกานุเคราะห์ (ต้อเตต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๐๗} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมวิธานาจารย์ (สมาน ว่างเยียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายชาย ขวา เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายาราม (ต้อเตต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๐๘} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ตื่นเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานิมนธรรม (เกียงเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๐๙} สัมภาษณ์ พระสมณานิมนธีราจารย์ (ถาวร มินเอียง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คั่นเอียงต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

แพร่หลายในสังคมไทย^{๑๑๐} อุปสรรคของการบริหารจัดการก็คือคนส่วนใหญ่ยังไม่รู้ระเบียบประเพณี และกิจกรรมของพระสงฆ์อานัณิกาย^{๑๑๑} วัดพระภิกษุสงฆ์และสามเณรคณะสงฆ์อานัณิกายยังมีจำนวนน้อย^{๑๑๒} การประชาสัมพันธ์การเข้าถึงประชาชน ให้รู้หลักธรรมยังมีน้อย^{๑๑๓} หน่วยงานราชการยังให้ความช่วยเหลือน้อย^{๑๑๔} วัดอานัณิกายในประเทศไทยมีเป็นจำนวนน้อยไม่แพร่หลาย^{๑๑๕} หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนน้อย^{๑๑๖} ผู้นำถืออานัณิกายส่วนมากเป็นชาวนวนและชาวจีนมีเวลาเข้าวัดน้อย เนื่องจากต้องประกอบอาชีพของตนเอง^{๑๑๗} ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเครือข่ายการเชื่อมโยงไม่มี^{๑๑๘} ขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง^{๑๑๙} การบริหารงานสาธารณเป็นลักษณะแบบให้เปล่าการเข้าไปแก้ไขแบบให้เปล่าเป็นการให้แบบเอื้ออาทร^{๑๒๐} ค่าใช้จ่ายในการจัดสาธารณสงเคราะห์เพิ่มขึ้นทุกปี^{๑๒๑} พุทธศาสนิกชนไปทำงานต่างถิ่นมากขึ้นไม่มีเวลามาร่วมงาน^{๑๒๒} การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ของคณะสงฆ์อานัณิกายมีน้อยทำให้ประชาชนไม่รู้จักรัก^{๑๒๓} การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงประชาชนขาดการติดตามข่าวของคณะสงฆ์อานัณิกาย^{๑๒๔}

^{๑๑๐} สัมภาษณ์ อดสรภณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คันถ่อตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๑๑} สัมภาษณ์ อดพนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวต), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรานาบุญาราม (เพือกเตียนตือ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๑๒} สัมภาษณ์ อดอนนตสรภณ (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอานัณิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรีอกันตือ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๑๓} สัมภาษณ์ อดสรภณอนัณพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญาารามบางม่วง (ฮึงถันตือ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๑๔} สัมภาษณ์ อดอนันตสรนาท (สมพูน มินหลัก), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮึงเพือกตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๑๕} สัมภาษณ์ อดปลัดธรรมปัญญาอิวัตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเผือกตือ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๑๖} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๑๗} สัมภาษณ์ นายกวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๑๘} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๑๙} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนนวม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๒๐} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อานัณิกายฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๒๑} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียลจังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๒๒} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๒๓} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๒๔} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

พิธีการศาสนามีความซับซ้อนเนื่องจากด้านภาษา^{๑๒๕} คณะสงฆ์มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับประชาชนในประเทศ^{๑๒๖} จำนวนวัดอนัมนิกายในประเทศไทยยังมีน้อยยังไม่กระจายไปทั่วทุกชุมชน^{๑๒๗} ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ^{๑๒๘} พุทธศาสนิกชนที่นับถืออนัมนิกายส่วนใหญ่เป็นชาวยุวนและชาวจีนซึ่งประกอบอาชีพค้าขาย^{๑๒๙} ยังขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพควรนำหลักการบริหารมาใช้ในการกระบวนการปฏิบัติงาน^{๑๓๐}

ตารางที่ ๔.๙ สรุป อุปสรรคของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	พุทธศาสนิกชนที่นับถืออนัมนิกายส่วนใหญ่เป็นชาวยุวนและคนจีนซึ่งประกอบอาชีพค้าขาย
๒	ที่จะเผยแพร่สู่คนกลุ่มอื่นประกอบกับชนกลุ่มอื่นก็ไม่กล้าเข้าถึงวัตรปฏิบัติของอนัมนิกาย
๓	อุปสรรคที่พอเห็นได้ คือ การขยายองค์กร
๔	ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเพื่อความสุขของประชาชน
๕	ควรขยายความช่วยเหลือสนับสนุนการฟื้นฟูสภาพจิตใจของพุทธศาสนิกชน เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต
๖	เนื่องจากคณะสงฆ์อนัมนิกายยังไม่รู้จักเป็นที่แพร่หลายในสังคมไทย
๗	การบริหารจัดการก็คือคนส่วนใหญ่ยังไม่รู้ระเบียบประเพณี และ กิจกรรมของพระสงฆ์อนัมนิกาย
๘	พระภิกษุสงฆ์และสามเณรคณะสงฆ์อนัมนิกายยังมีจำนวนน้อย
๙	การประชาสัมพันธ์การเข้าถึงประชาชนให้รู้หลักธรรมยังมีน้อย
๑๐	หน่วยงานราชการยังให้ความช่วยเหลือน้อย
๑๑	วัดอนัมนิกายในประเทศไทยมีเป็นจำนวนน้อยไม่แพร่หลาย

^{๑๒๕} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรันานุกูญาราม (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๒๖} สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรันานุกูญาราม (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๒๗} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เภรณิกวัดเขตรันานุกูญาราม (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๒๘} สัมภาษณ์ นายคมจักร ภารวริยะนันท์, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรันานุกูญาราม (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๒๙} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรันานุกูญาราม (เพื่อกำหนด), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๓๐} สัมภาษณ์ นายกิจพรพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรันานุกูญาราม (เพื่อกำหนด), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ตารางที่ ๔.๙ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑๒	หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนน้อย
๑๓	ผู้นับถือนัมนิกายส่วนมากเป็นชาวนวนและชาวจีน มีเวลาเข้าวัดน้อยเนื่องจากต้องประกอบอาชีพของตนเอง
๑๔	ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเครือข่ายการเชื่อมโยงไม่มี
๑๕	ขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๑๖	การบริหารงานสาธารณเป็นลักษณะแบบให้เปล่าการเข้าไปแก้ไขแบบให้เปล่าเป็นการให้แบบเอื้ออาทร
๑๗	ค่าใช้จ่ายในการจัดสาธารณสงเคราะห์เพิ่มขึ้นทุกปี
๑๘	พุทธศาสนิกชนไปทำงานต่างถิ่นมากขึ้นไม่มีเวลามาร่วมงาน
๑๙	การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ของคณะสงฆ์อานัมนิกายมีน้อยทำให้ประชาชนไม่รู้จักรัก
๒๐	การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงประชาชนขาดการติดตามข่าวของคณะสงฆ์อานัมนิกาย
๒๑	พิธีการศาสนามีความซับซ้อนเนื่องจากด้านภาษา
๒๒.	คณะสงฆ์มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับประชาชนในประเทศ
๒๓	จำนวนวัดอานัมนิกายในประเทศไทยยังมีน้อยยังไม่กระจายไปทั่วทุกชุมชน
๒๔	ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ
๒๕	พุทธศาสนิกชนที่นับถือนัมนิกายส่วนใหญ่เป็นชาวนวนและชาวจีนซึ่งประกอบอาชีพ
๒๖	ยังขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพควรนำหลักการบริหารมาใช้ในการระดมทุนการปฏิบัติงาน

ตารางที่ ๔.๑๐ สรุปสาระสำคัญอุปสรรคของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อานัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปสาระสำคัญ อุปสรรค	ความถี่
๑	การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงประชาชนขาดการติดตามข่าวของคณะสงฆ์อานัมนิกายพิธีการศาสนามีความซับซ้อนเนื่องจากด้านภาษาคณะสงฆ์มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับประชาชนในประเทศจำนวนวัดอานัมนิกายในประเทศไทยยังมีน้อย ยังไม่กระจายไปทั่วทุกชุมชนขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ	๑,๒,๓,๗ ๘,๙,๒๐,๒๑ ,๒๒,๒๓,๒๔ ๒๕,๒๖
๒	ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเพื่อความสงบสุขของประชาชนควรขยายความช่วยเหลือสนับสนุนการฟื้นฟูสภาพจิตใจของพุทธศาสนิกชนเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตเนื่องจากคณะสงฆ์อานัมนิกาย ยังไม่รู้จักรักเป็นที่แพร่หลายในสังคมไทย	๔,๕,๖

ตารางที่ ๔.๑๐(ต่อ)

ที่	สรุปสาระสำคัญ อุปสรรค	ความถี่
๓	ขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการบริหารงานสาธารณเป็นลักษณะแบบให้เปล่าการเข้าไปแก้ไขแบบให้เปล่าเป็นการให้แบบเอื้ออาทรค่าใช้จ่ายในการจัดสาธารณสงเคราะห์เพิ่มขึ้นทุกปีพุทธศาสนิกชนไปทำงานต่างถิ่นมากขึ้นไม่มีเวลามาร่วมงานการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ของคณะสงฆ์อัครมณิกาย มีน้อยทำให้ประชาชนไม่รู้จัก	๑๐,๑๑, ๑๒,๑๓,๑๔, ๑๕'๑๖,๑๗, ๑๘,๑๙

๒. ปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครมณิกายในประเทศไทยมีอะไรบ้าง

ปัญหาจะมีความเข้มแข็งมากเพียงใดก็ตามถ้าไม่มีการลงมือปฏิบัติการอย่างถูกต้องทางแก้ปัญหาที่ย่อมไม่มีประสิทธิผลการลงมือปฏิบัติการตามแผนให้ได้ประสิทธิผลนั้นย่อมขึ้นอยู่กับภาวะผูกพันของบุคคลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะทำให้งานดำเนินได้กระบวนการในการบริหารเชิงประสานสัมพันธ์ เริ่มต้นด้วยการพัฒนาภาวะผูกพันให้มีต่อวิถีแก้ปัญหาซึ่งเป็นที่ยกยอยอมรับร่วมกันภาวะผูกพันนี้ ย่อมเกิดขึ้นได้ในบรรยากาศของความไว้วางใจและความเคารพซึ่งกันและกันซึ่งตรงข้ามกับบรรยากาศของการถูกบีบคั้นจากวิธีบริหารเชิงเทคนิควิธีโดยอาศัยการกำหนดวัตถุประสงค์ความต้องการตลอดจนปัญหาของพนักงานร่วมกันตั้งแต่เริ่มงานขึ้นแรกของกระบวนการแก้ปัญหาและด้วยการแก้ปัญหาซึ่งสรุปได้มาร่วมกันและด้วยการเข้าร่วมช่วยกันอย่างเต็มที่ของเหล่าพนักงานทำให้พันธะผูกพันของพนักงานต่อวิธีการแก้ปัญหาจะหนักแน่นมั่นคงเมื่อสิ้นสุดการอภิปรายเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการใหม่ด้วยสาเหตุจากกระบวนการสร้างภาวะผูกพันในระบบการบริหารเชิงประสานสัมพันธ์เช่นนี้ทำให้การลงมือปฏิบัติทางแก้ปัญหาเป็นเรื่องของ “เวลา” มิใช่ “ข้อแม้” ปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครมณิกายในประเทศไทย ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลของการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

คนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าถึงอัครมณิกายเพราะว่าขาดการเผยแพร่^{๑๓๑} เงินทุนน้อยเนื่องจากอยู่ในชุมชนอันจำกัด^{๑๓๒} เนื่องจากมีปัจจัยน้อยการขยายตัวสู่สังคมจึงทำได้น้อยหรือจำกัด^{๑๓๓} เมื่อมีสังคมร่วมมือน้อยการที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนพลอยได้รับน้อยไปด้วย^{๑๓๔} ทำอย่างไรจึงจะทำให้คณะ

^{๑๓๑} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมปัญญาวีร (เจริญ กิ่งเขียว), เจ้าคณะใหญ่คณะสงฆ์อัครมณิกายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๓๒} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถิก), รองเจ้าคณะใหญ่คณะสงฆ์อัครมณิกาย เจ้าอาวาสวัดโลกนาถเคราะห์ (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๓๓} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวิธานาจารย์ (สมาน ว่างเย็น), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่คณะสงฆ์อัครมณิกายฝ่ายขวา เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายาราม (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๓๔} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ตันเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่คณะสงฆ์อัครมณิกายฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานิมนตร (เกียงเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

สงฆ์เป็นที่รู้จักแพร่หลายโดนครไป^{๑๓๕} ทำอย่างไรจึงจะทำให้สังคมส่วนใหญ่รับรู้และเข้าร่วมหรือส่งเสริมในกิจกรรมต่างๆของสงฆ์^{๑๓๖} ทำอย่างไรจะประชาสัมพันธ์และเข้าถึงประชาชนให้รู้หลักธรรมพื้นฐานอย่างแท้จริง^{๑๓๗} ไม่ใช่ใช้ทฤษฎี P.D.C.A. แต่กระดาษและวิเคราะห์แต่บนโต๊ะ^{๑๓๘} ยิ่งขาดการบริหารจัดการที่ดีและมีคุณภาพการวางแผนการทำงานมีการติดตามการทำงานตามแผนมีการนำข้อผิดพลาดของแผนมาปรับปรุงแก้ไขวัดผลของการทำงานประเมินผลการทำงาน^{๑๓๙} ขาดบุคลากรที่จะเข้ามาสืบทอดเจตนารมณ์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย^{๑๔๐} ขาดหน่วยงานที่สนับสนุนในทุกๆ ด้าน เช่น งบประมาณ เครือข่าย และประชาชน^{๑๔๑} คนมารับการสงเคราะห์มากขึ้นเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจถดถอย^{๑๔๒} ขาดบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ^{๑๔๓} กระบวนการในการบริหารจัดการยังไม่เพิ่มมากขึ้น^{๑๔๔} ขาดบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ^{๑๔๕} ขาดวิธีการต้องเป็นระบบมีความต่อเนื่อง^{๑๔๖} การสอนหรือการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไม่ได้นำแนวทางของ พุทธศาสนามาใช้สอนมากขึ้นมักใช้ในความเชื่อมากกว่า^{๑๔๗} การนำกิจกรรมมักมีเฉพาะในกลุ่มไม่กว้างขวาง^{๑๔๘} ยิ่งขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพควรนำหลักการบริหารแบบ PDCA cycle มาใช้ใน

^{๑๓๕} สัมภาษณ์ พระสมณานัมนิธจารย์ (ถาวร มินเอ็ง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คันเียงตือ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๓๖} สัมภาษณ์ อังสรภณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คันถ่อตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๓๗} สัมภาษณ์ อังพนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวตี่), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตร้านบุญาราม (เพือกเตียนตือ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๓๘} สัมภาษณ์ องอนนตสรณัญ (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรีอกทันตือ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๓๙} สัมภาษณ์ อังสรภณอนัมนพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญาารามบางม่วง (ฮังถันตือ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๔๐} สัมภาษณ์ องอนนตสรนาท (สมพุม มินหลับ), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮังเพือกตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๔๑} สัมภาษณ์ องปลัดธรรมปัญญาอิวัตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเผ็กตือ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๔๒} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๔๓} สัมภาษณ์ นายกวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๔๔} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๔๕} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนน่วม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๔๖} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๔๗} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียล จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๔๘} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗.

กระบวนการปฏิบัติงาน^{๑๔๙} ซึ่งเราต้องรู้ว่าเราจะให้ใครทำ (Who) ทำอะไร (What) ทำที่ไหน (Where) ทำเมื่อไหร่ & มีเวลาเท่าไร (When) ทำอย่างไร (How) ภายใต้งบประมาณเท่าไร (How much) ให้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Purpose)^{๑๕๐} ปัญหาเริ่มต้นจากความไม่ชัดเจนของหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น แม้ว่าตอนวางแผนจะบอกว่าให้ใครทำให้ฝ่ายไหนทำบ้างแต่ไม่ระบุไปว่าใครเป็นเจ้าของภาพหลัก^{๑๕๑} ปัญหาเริ่มต้นจากการตรวจสอบนั้นทำได้ง่ายแต่การนำข้อมูลที่ตรวจสอบไปใช้ควบคุมการทำงานของส่วนงานนั้นๆ^{๑๕๒} มักเป็นไปอย่างเชื่องช้าหรือไม่ได้นำไปใช้เลยดังนั้นแนวทางแก้ไข คือ หัวหน้าทีมงานจะต้องเป็นผู้รับรู้ผลของการตรวจสอบงาน (Check) ของส่วนงานในสังกัดทั้งหมด^{๑๕๓} เพื่อจะได้ทำการเป็นผู้ประสานงาน (Coordinator) นำข้อมูลไปใช้ในการควบคุม (Control) ให้ผลงานเป็นตามแผนและหัวหน้างานยังจำเป็นต้องดำเนินการ ติดตามการตรวจสอบงานและควบคุมผลงานอย่างต่อเนื่อง (Continue) เสมอ เพื่อให้ทีมงานเห็นถึงความสำคัญของงาน^{๑๕๔} ปัญหา คือ ในกรณีที่ผลงานออกมาไม่ได้ตามเป้าหมายก็ไม่มีใครทำอะไรต่อและยังงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้คนก็จะทำเหมือนเดิมซึ่งทำให้องค์กรไม่พัฒนาดังนั้นแนวทางแก้ไข^{๑๕๕} คือ กรณีที่ทำงานไม่ได้เป้าหมายหัวหน้าทีมงานจะต้องทำการปรับแผนงาน (Adjust plan) โดยเน้นในประเด็นวิธีการ (How) และในกรณีที่ทำได้ตามแผนที่กำหนดไว้หัวหน้าทีมงานจำเป็นที่จะต้องทำการสั่งการ (Command) ให้ทุกฝ่ายตั้งเป้าหมายให้สูงขึ้นเพื่อที่องค์กรจะได้พัฒนาต่อไปไม่สิ้นสุด (Action to improvement)^{๑๕๖}

จากการสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย พอสรุปได้ตามตาราง ๔.๑๑

^{๑๔๙} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๕๐} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๕๑} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรัตนาบุญญาราม (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๕๒} สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรัตนาบุญญาราม (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๕๓} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เภรณิกวัดเขตรัตนาบุญญาราม (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๕๔} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวิริยะนันท์, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรัตนาบุญญาราม (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๕๕} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรัตนาบุญญาราม (เพื่อกำหนด), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๕๖} สัมภาษณ์ นายกิจพรพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรัตนาบุญญาราม (เพื่อกำหนด), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ตารางที่ ๔.๑๑ สรุปปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์
อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	คนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าถึงอนัมนิกายเพราะว่าขาดการเผยแพร่เงินทุนน้อยเนื่องจากอยู่ในชุมชนอันจำกัด
๒	เนื่องจากมีปัจจัยน้อยการขยายตัวสู่สังคมจึงทำได้น้อยหรือจำกัด
๓	เมื่อมีสังคมร่วมมือน้อยการที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนพลอยได้รับน้อยไปด้วย
๔	ทำอะไรจึงจะทำให้คณะสงฆ์เป็นที่รู้จักแพร่หลายโดนทั่วไป
๕	ทำอะไรจึงจะทำให้สังคมส่วนใหญ่รับรู้และเข้าร่วมหรือส่งเสริมในกิจกรรมต่างๆ
๖	ทำอะไรจะประชาสัมพันธ์และเข้าถึงประชาชนให้รู้หลักธรรมพื้นฐานอย่างแท้จริง
๗	ไม่ใช่ใช้ทฤษฎี P.D.C.A. แต่กระดาดและวิเคราะห์แต่บนโต๊ะ
๘	ยังขาดการบริหารจัดการที่ดีและมีคุณภาพ
๙	การวางแผนการทำงานมีการติดตามการทำงานตามแผนมีการนำข้อผิดพลาดของแผนมาปรับปรุงแก้ไขวัดผลของการทำงานประเมินผลการทำงาน
๑๐	ขาดบุคลากรที่จะเข้ามาสืบทอดเจตนารมณ์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย
๑๑	ขาดหน่วยงานที่สนับสนุนในทุกๆด้าน เช่น งบประมาณเครือข่ายและประชาชน
๑๒	คนมารับการสงเคราะห์มากขึ้นเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจถดถอย
๑๓	ขาดบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ
๑๔	กระบวนการในการบริหารจัดการยังไม่เพิ่มมากขึ้น
๑๕	ขาดบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ
๑๖	ขาดวิธีการต้องเป็นระบบมีความต่อเนื่อง
๑๗	การสอนหรือการเผยแผ่พระพุทธศาสนามีได้นำแนวทางของพุทธศาสนามาใช้สอนมากขึ้นมักใช้ในความเชื่อมากกว่า
๑๘	การนำกิจกรรมมักมีเฉพาะในกลุ่มไม่กว้างขวาง
๑๙	ยังขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพควรนำหลักการบริหารแบบ PDCA cycle มาใช้ในกระบวนการปฏิบัติงาน
๒๐	ซึ่งเราต้องรู้ว่าเราจะให้ใครทำ (Who) ทำอะไร (What) ทำที่ไหน (Where) ทำเมื่อไหร่ & มีเวลาเท่าไร (When) ทำอย่างไร (How) ภายใต้งบประมาณเท่าไร (How much) ให้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Purpose)
๒๑	ปัญหามันเริ่มต้นจากความไม่ชัดเจนของหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น แม้ว่าตอนวางแผนจะบอกว่าให้ใครทำให้ฝ่ายไหนทำบ้างแต่ไม่ได้ระบุไปว่าใครเป็นเจ้าของหลัก
๒๒	ปัญหามันเริ่มต้นจากการตรวจสอบนั้นทำได้ง่ายแต่การนำข้อมูลที่ตรวจสอบไปใช้ ควบคุมการทำงานของส่วนงานนั้นๆ

ตารางที่ ๔.๑๑ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๒๓	มักเป็นไปอย่างเชื่องช้าหรือไม่ได้นำไปใช้เลยดังนั้นแนวทางแก้ไข คือ หัวหน้าทีมงานจะต้องเป็นผู้รับรู้ผลของการตรวจสอบงาน (Check) ของส่วนงานในสังกัดทั้งหมด
๒๔	เพื่อจะได้ทำการเป็นผู้ประสานงาน (Coordinator) นำข้อมูลไปใช้ในการควบคุม (Control) ให้ผลงานเป็นตามแผนและหัวหน้างานยังจำเป็นต้องดำเนินการติดตามการตรวจสอบงานและควบคุมผลงานอย่างต่อเนื่อง (Continue) สม่ำเสมอเพื่อให้ทีมงานเห็นถึงความสำคัญของงาน
๒๕	ปัญหา คือ ในกรณีที่ผลงานออกมาไม่ได้ตามเป้าหมายก็ไม่มีใครทำอะไรต่อและยังงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ คนก็จะทำเหมือนเดิมซึ่งทำให้องค์กรไม่พัฒนาดังนั้นแนวทางแก้ไข
๒๖	กรณีที่ทำงานไม่ได้เป้าหมายหัวหน้าทีมงานจะต้องทำการปรับแผนงาน (Adjust plan) โดยเน้นในประเด็นวิธีการ (How) และในกรณีที่ทำได้ตามแผนที่กำหนดไว้หัวหน้าทีมงานจำเป็นต้องทำการ สั่งการ (Command) ให้ทุกฝ่ายตั้งเป้าหมายให้สูงขึ้นเพื่อที่องค์กรจะได้พัฒนาต่อไปไม่สิ้นสุด (Action to improvement)

ตารางที่ ๔.๑๒ สรุปสาระสำคัญ ปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปสาระสำคัญ ปัญหาของการบริหารจัดการ	ความถี่
๑	คนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าถึงอนัมนิกายเพราะว่าขาดการเผยแพร่เงินทุนน้อยเนื่องจากอยู่ในชุมชนอันจำกัดเนื่องจากมีปัจจัยน้อยการขยายตัวสู่สังคมจึงทำได้น้อยหรือจำกัดเมื่อมีสังคมร่วมมือกันน้อยการที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนพลอยได้รับน้อยไปด้วย	๑,๒,๓, ๔,๕,๖ ๗,๑๘,๑๙ ๒๐
๒	การวางแผนการทำงานมีการติดตามการทำงานตามแผนมีการนำข้อผิดพลาดของแผนมาปรับปรุงแก้ไขวัดผลของการทำงานประเมินผลการทำงานขาดบุคลากรที่จะเข้ามาสืบทอดเจตนารมณ์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายขาดหน่วยงานที่สนับสนุนในทุกๆด้าน เช่น งบประมาณ เครือข่าย และประชาชน	๘,๙,๑๐, ๑๑,๑๒,๑๓ ๒๑,๒๒,๒๓
๓	กระบวนการในการบริหารจัดการยังไม่เพิ่มมากขึ้นการสอนหรือการเผยแพร่พระพุทธศาสนาไม่ได้แนวทางของพุทธศาสนาใช้สอนมากขึ้น มักใช้ความเชื่อมากกว่าการนำกิจกรรมมักมีเฉพาะในกลุ่มไม่กว้างขวางกรณีที่ทำงานไม่ได้เป้าหมายหัวหน้าทีมงานจะต้องทำการปรับแผนงานโดยเน้นในประเด็นวิธีการและในกรณีที่ทำได้ตามแผนที่กำหนดไว้หัวหน้าทีมงานจำเป็นต้องทำการสั่งการให้ทุกฝ่ายตั้งเป้าหมายให้สูงขึ้นเพื่อที่องค์กรจะได้พัฒนาต่อไปไม่สิ้นสุด	๑๔,๑๕,๑๖ ๑๗,๒๕,๒๖

ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลของการสัมภาษณ์ได้ดังนี้ได้สรุปผลมารวมกันและด้วยการเข้าร่วมช่วยกันอย่างเต็มที่ของเหล่าพนักงานทำให้พันธะผูกพันของพนักงานต่อวิธีการแก้ปัญหาที่หนักแน่นมั่นคงเมื่อสิ้นสุดการอภิปรายเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการใหม่ด้วยสาเหตุจากกระบวนการสร้าง

ภาวะผูกพันในระบบการบริหารเชิงประสานสัมพันธ์เช่นนี้ทำให้การลงมือปฏิบัติทางแก้ปัญหาเป็นเรื่องของ “เวลา” มิใช่ “ข้อแม้” ปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครมุนีภายในประเทศไทย

๓. การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครมุนีภายในประเทศไทย ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

การสร้างระบบบริหารจัดการกิจการสังคมที่ดีประการแรกหลักนิติธรรมได้แก่การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมและสังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้นโดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของ ตัวบุคคลประการที่สองหลักคุณธรรม ได้แก่ การส่งเสริมคนดีคนเก่งให้เข้ามาบริหารกิจการบ้านเมือง สังคม และประเทศชาติ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่รัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนใจมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ชยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ ประการที่สาม หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานของทุกองค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้ ประการที่สี่ หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าด้วยการแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่นๆ ประการที่ห้า หลักความรับผิดชอบ ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน ประการที่หก หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้อย่างคุ้มค่า กล่าวคือ ดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมทั้งสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ดีในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ หากทั้งภาคราชการประจำ การเมือง ภาคเอกชน และประชาชนร่วมมือร่วมใจกันมุ่งมั่นให้งานราชการดำเนินไป ด้วยจิตสำนึก ทศนคติ พฤติกรรมที่เต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม พร้อมทั้งใช้หลักการโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าด้วยการแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่นๆ ประชาชนก็จะบังเกิดประโยชน์สุข สังคมและประเทศชาติของเราก็จะพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน และสามารถแข่งขัน ยืนหยัดอยู่ในเวทีโลกได้อย่างแน่นอนดังนั้นการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครมุนีภายในประเทศไทย ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้วิจัยได้สรุปผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ดังนี้

ควรเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวพุทธ ให้อนัมนิกายเป็นที่พึ่งทางใจและรับรู้แนวปฏิบัติ เพื่อดำเนินชีวิตที่เป็นสุข^{๑๕๗} การให้การสาธารณสงเคราะห์ นับว่าได้ผลดีระดับหนึ่ง เพราะว่าเป็น องค์กรขนาดเล็ก การบริหารจัดการนับว่าได้ผลดี^{๑๕๘} การจัดการให้ผลดีขึ้น ควรได้รับการสนับสนุนกับ องค์กรต่างๆ^{๑๕๙} องค์กรทางศาสนาในประเทศหรือองค์กรทางศาสนาของต่างประเทศที่เป็นเจ้าของ นิกาย^{๑๖๐} การให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน นับว่าได้ผลดีในระดับหนึ่งไม่ว่าจะเป็น การ^{๑๖๑} ให้อุปการะนักเรียนเรียนดีแต่ยากจน,ช่วยเหลือคนผู้ด้อยโอกาส,ช่วยสร้างสิ่งสาธารณะประโยชน์ ต่างๆ เป็นต้น^{๑๖๒} คณะสงฆ์อนัมนิกาย ต้องเข้าถึงประชาชน^{๑๖๓} ให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ^{๑๖๔} ให้ความรู้ความเข้าใจธรรมะขั้นพื้นฐานและขั้นสูงๆ ต่อไปในชีวิตประจำวัน^{๑๖๕} สร้างศรัทธาให้กับ ประชาชนและเป็นที่พึ่งพาใจทางศาสนา^{๑๖๖} คณะสงฆ์อนัมนิกายควรเข้ามาพบกับประชาชนในเชิงรุก โดยเข้ามาช่วยเหลือประชาชนให้ความรู้เรื่องธรรมะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน^{๑๖๗} ให้เป็นที่พึ่งทางใจ ทางพระศาสนาซึ่งเป็นทางเลือกอีกนิกายหนึ่งของคนชราอีกทางหนึ่ง^{๑๖๘} การบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยเป็นการบริหารงานแบบ ให้เปล่าความเอื้ออาทร^{๑๖๙} โดยมุ่งเน้นประชาชนที่ยากจนไร้ที่อยู่อาศัยให้การศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส

^{๑๕๗} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมปัญญาวชิตร (เจริญ กิ่งเจียว), เจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๕๘} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถึก), รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย เจ้าอาวาสวัดโลกานุเคราะห์ (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๕๙} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวิธานจารย์ (สมาน ว่างเขียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่าย ขวา เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายาราม (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๖๐} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ตันเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานิมนตรม (เกียงเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๖๑} สัมภาษณ์ พระสมณานิมนตรมวิธานจารย์ (ถาวร มินเอียง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คันเอียงต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๖๒} สัมภาษณ์ องสรภณมธุรส (เดชธร เกียวกัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คันถ่อต้อ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๖๓} สัมภาษณ์ องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวตี้), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรานาบุญญาราม (เพือกเคียนต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๖๔} สัมภาษณ์ องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรือทันทต้อ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๖๕} สัมภาษณ์ องสรภณอนัมนพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง (ฮ้างถันต้อ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๖๖} สัมภาษณ์ องอนนตสรนาท (สมพุม มินหลัก), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮ้างเพือกต้อ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๖๗} สัมภาษณ์ องปลัดธรรมปัญญาวชิตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเพือกต้อ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๖๘} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๖๙} สัมภาษณ์ นายกวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

เป็นหลัก^{๑๗๐} โดยเฉพาะในด้านความเชื่อความศรัทธาเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ^{๑๗๑} เป็นศูนย์รวมของ
ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น^{๑๗๒} ช่วยลดภาระของคนจนลงได้สร้างงานให้
ชาวบ้าน^{๑๗๓} เป็นที่ยอมรับของสังคมไทยที่ได้ช่วยเหลือผู้ที่ขาดโอกาส^{๑๗๔} เป็นพิธีการส่งเสริมให้บุคคล
มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณและบรรพบุรุษ^{๑๗๕} เป็นที่ยอมรับของสังคมไทยและทำให้เกิดพิธีการ
ส่งเสริมให้บุคคลมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณและบรรพบุรุษ^{๑๗๖} การช่วยเหลือในการสงเคราะห์เป็น
ประเด็นหลักที่อนัมนิกายได้ปฏิบัติกันมานานแล้ว^{๑๗๗} เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ แต่ไม่ได้เชื่อมโยงให้เห็น
ประโยชน์ของการให้เพื่อให้ได้อยู่ในจิตใจของประชาชน^{๑๗๘} ควรเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวพุทธให้อนัมนิกาย
เป็นที่พึ่งทางใจ^{๑๗๙} เป็นแบบอย่างทางวัตรปฏิบัติและรับรู้แนวปฏิบัติเพื่อดำเนินชีวิตที่เป็นสุข^{๑๘๐}
เมื่อให้ความช่วยเหลือกับบุคคล และหน่วยงานอื่นๆควรมีระบบบริหารจัดการที่ดี^{๑๘๑} ดูแลช่วยเหลือ
ตรวจสอบ อย่างยั่งยืนเพื่อให้ความช่วยเหลือนั้นแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๑๘๒}

^{๑๗๐} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๗๑} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนงาม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๗๒} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๗๓} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียลจังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๗๔} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๗๕} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๗๖} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๗๗} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๗๘} สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๗๙} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๘๐} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวินยานันท์, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๘๑} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๘๒} สัมภาษณ์ นายกิจพรพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

จากการสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการให้ความช่วยเหลือและ สงเคราะห์แก่ประชาชนที่นำมาวิเคราะห์ พอสรุปได้ตามตาราง ๔.๑๓

ตารางที่ ๔.๑๓ สรุปการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย ในประเทศไทย ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	ควรเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวพุทธให้อนัมนิกายเป็นที่พึ่งทางใจและรับรู้แนวปฏิบัติเพื่ ดำเนินชีวิตที่เป็นสุข
๒	การให้การสาธารณสงเคราะห์นั้นว่าได้ผลดีระดับหนึ่งเพราะว่าเป็นองค์กรขนาดเล็ก การบริหารจัดการนั้นว่าได้ผลดี
๓	การจัดการให้ผลดีขึ้นควรได้รับการสนับสนุนกับองค์กรต่างๆ
๔	องค์กรทางศาสนาในประเทศ หรือองค์กรทางศาสนาของต่างประเทศที่เป็นเจ้าของนิกาย
๕	การให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชนนั้นว่าได้ผลดีในระดับหนึ่งไม่ว่าจะเป็นการ
๖	ให้ทุนแก่นักเรียนเรียนดีแต่ยากจน,ช่วยเหลือคนผู้ด้อยโอกาส,ช่วยสร้างสิ่งสาธารณะ ประโยชน์ต่างๆ
๗	คณะสงฆ์อนัมนิกายต้องเข้าถึงประชาชน
๘	ให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ
๙	ให้ความรู้ความเข้าใจธรรมะขั้นพื้นฐาน และขั้นสูงๆ ต่อไปในชีวิตประจำวัน
๑๐	สร้างศรัทธาให้กับประชาชนและเป็นที่พึ่งทางใจทางศาสนา
๑๑	คณะสงฆ์อนัมนิกายควรเข้ามาพบกับประชาชนในเชิงรุกโดยเข้ามาช่วยเหลือประชาชนให้ ความรู้เรื่องธรรมะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน
๑๒	ให้เป็นที่พึ่งทางใจทางพระศาสนาซึ่งเป็นทางเลือกอีกนิกายหนึ่งของคนชราอีกทางหนึ่ง
๑๓	การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย เป็นการบริหารงานแบบให้เปล่าความเอื้ออาทร
๑๔	โดยมุ่งเน้นประชาชนที่ยากจนไร้ที่อยู่อาศัยให้การศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสเป็นหลัก
๑๕	โดยเฉพาะในด้านความเชื่อความศรัทธาเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ
๑๖	เป็นศูนย์รวมของขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น
๑๗	ช่วยลดภาระของคนจนลงได้สร้างงานให้ชาวบ้าน
๑๘	เป็นที่ยอมรับของสังคมไทยที่ได้ช่วยเหลือผู้ที่ขาดโอกาส
๑๙	เป็นพิธีการส่งเสริมให้บุคคลมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณและบรรพบุรุษ
๒๐	เป็นที่ยอมรับของสังคมไทยและทำให้เกิดพิธีการส่งเสริมให้บุคคลมีความกตัญญูต่อผู้มี พระคุณและบรรพบุรุษ

ตารางที่ ๔.๑๓ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๒๑	การช่วยเหลือในการสงเคราะห์เป็นประเด็นหลักที่อนัมนิกายได้ปฏิบัติกันมานานแล้ว
๒๒	เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับแต่มิได้เชื่อมโยงให้เห็นประโยชน์ของการให้เพื่อให้อยู่ในจิตใจของประชาชน
๒๓	ควรเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวพุทธให้อนัมนิกายเป็นที่พึ่งทางใจ
๒๔	เป็นแบบอย่างทางวัตรปฏิบัติและรับรู้แนวปฏิบัติเพื่อดำเนินชีวิตที่เป็นสุข
๒๕	เมื่อให้ความช่วยเหลือกับบุคคล และหน่วยงานอื่นๆ ควรมีระบบบริหารจัดการที่ดี
๒๖	ดูแลช่วยเหลือตรวจสอบอย่างยั่งยืนเพื่อให้ความช่วยเหลือนั้นแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ ๔.๑๔ สรุปสาระสำคัญ การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์
อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

ที่	สรุปสาระสำคัญ ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน	ความถี่
๑	องค์กรทางศาสนาในประเทศ หรือ องค์กรทางศาสนาของต่างประเทศ ที่เป็นเจ้าของนิกายการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน นับว่าได้ผลดีในระดับหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการให้ทุนแก่นักเรียนเรียนดีแต่ยากจน ช่วยเหลือคนผู้ด้อยโอกาส ช่วยสร้างสิ่งสาธารณะประโยชน์ต่างๆ เป็นต้นคณะสงฆ์อนัมนิกาย ต้องเข้าถึงประชาชนให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ ให้ความรู้ความเข้าใจธรรมะขั้นพื้นฐาน และขั้นสูงๆ ต่อไปในชีวิตประจำวัน	๑,๒,๓ ๔,๕,๖ ๗,๘,๙
๒	คณะสงฆ์อนัมนิกายควรเข้ามาพบกับประชาชนในเชิงรุกโดยเข้ามาช่วยเหลือประชาชนให้ความรู้เรื่องธรรมะพื้นฐานในชีวิตประจำวันให้เป็นที่พึ่งทางใจ ทางพระศาสนาซึ่งเป็นทางเลือกอีกนิกายหนึ่งของคนชราอีกทางหนึ่งการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยเป็นการบริหารงานแบบให้เปล่าความเอื้ออาทรโดยมุ่งเน้นประชาชนที่ยากจน ไร้ที่อยู่อาศัยให้การศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสเป็นหลัก	๑๐,๑๑,๑๒ ๑๓,๑๔,๑๕ ๑๖,๑๗,๑๘
๓	ช่วยลดภาระของคนจนลงได้สร้างงานให้ชาวบ้านเป็นที่ยอมรับของสังคมไทยที่ได้ช่วยเหลือผู้ที่ขาดโอกาสเป็นพิธีการส่งเสริมให้บุคคลมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณและบรรพบุรุษเป็นที่ยอมรับของสังคมไทย และทำให้เกิดพิธีการส่งเสริมให้บุคคลมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณและบรรพบุรุษการช่วยเหลือในการสงเคราะห์เป็นประเด็นหลักที่อนัมนิกายได้ปฏิบัติกันมานานแล้วเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ	๑๙,๒๐,๒๑, ๒๒,๒๓,๒๔ ๒๕,๒๖

ผู้วิจัยได้สรุปผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ดังนี้การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่า กล่าวคือ ดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงพร้อมทั้งสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ดีในเวทีโลกและรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์หากทั้งภาคราชการประจำ การเมือง ภาคเอกชน และประชาชนร่วมมือร่วมใจกันมุ่งมั่นให้งานราชการดำเนินไปด้วยจิตสำนึก ทศนคติพฤติกรรมที่เต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมและจริยธรรมพร้อมทั้งใช้หลักการโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าด้วยการแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะการประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่นๆประชาชนก็จะบังเกิดประโยชน์ สุข สังคมและประเทศชาติของเราก็จะพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน และสามารถแข่งขัน ยืนหยัดอยู่ในเวทีโลกได้อย่างแน่นอนดังนั้นการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

๔. การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณสุขประโยชน์

การมีส่วนร่วมโดยตรงการมีส่วนร่วมในการบริหารเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมโดยตรง เช่น ผู้บริหารหัวหน้าโครงการการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ก็ตาม มักจะเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในรูปของกรรมการที่ปรึกษาที่จะให้ข้อคิดข้อเสนอแนะเพราะกิจกรรมบางอย่างอาจมีอุปสรรคไม่สามารถแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้ด้วยดีจึงจำเป็นต้องให้บุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อให้ผลการตัดสินใจเป็นที่ยอมรับแก่คนทั่วไปหรือเกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมโดยตรงจึงมีสาระสำคัญอยู่ที่ว่าเป็นการร่วมอย่างมีระบบตามกระบวนการบริหารมักทำเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องใดก็ตามผลที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจาก การตัดสินใจร่วมกัน เป็นต้น การมีส่วนร่วมโดยอ้อมการมีส่วนร่วมโดยอ้อมเป็นเรื่องของการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายอย่างไม่เป็นทางการ โดยไม่ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการบริหารแต่อย่างใด แต่เป็นเรื่องของการให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมายเท่านั้น เช่น การบริจาคเงินทรัพย์สิน วัสดุอุปกรณ์ แรงงาน เข้าช่วยสมทบ ไม่ได้เข้าร่วมประชุมแต่ยินดียิ่งร่วมมือ เป็นต้น ลักษณะของการมีส่วนร่วม ลักษณะหรือรูปแบบของการเข้าไปมีส่วนร่วมนั้น สามารถพิจารณาได้หลากหลาย ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าเราจะสนใจในด้านใด บางท่านพิจารณาจากกิจกรรมที่เข้าไปมีส่วนร่วม เช่น การเลือกตั้ง การประชุมบางท่านก็พิจารณาในเชิงการบริหาร เช่น การมีส่วนร่วมในแนวราบ-แนวดิ่ง เป็นต้นการมีส่วนร่วมจะมีลักษณะมากน้อยเพียงใด ให้พิจารณาว่าผู้นำเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปร่วมในการใช้อำนาจและมีบทบาทในการควบคุมได้เท่าใด ซึ่งเป็นข้อบ่งบอกถึงภาวะผู้นำที่เป็นประชาธิปไตย ว่ามีสูงหรือต่ำ และได้ใช้อำนาจการตัดสินใจเป็นเกณฑ์ในการบ่งบอกการมีส่วนร่วมโดย เงื่อนไขของการมีส่วนร่วมในการบริหาร แม้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมจะเป็นที่ยอมรับและมีความสำคัญต่อการบริหารงานตามวิทยาการสมัยใหม่ และนักบริหารทุกองค์กรต่างต้องการให้เกิดบรรยากาศการทำงานเช่นนี้ก็ตาม แต่บรรยากาศเช่นนี้มีใช้จะเกิดขึ้นได้ง่ายๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเป็นสำคัญ ซึ่ง ทั้งสองฝ่ายจะต้องมีความปรารถนาาร่วมกันที่จะให้เกิดการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมจึงจะเกิดขึ้นได้ ใน

ขณะเดียวกัน ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายไม่พึงปรารถนาจะให้เกิดการมีส่วนร่วมการมีส่วนร่วมย่อมจะไม่มีทางเกิดขึ้นได้ จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยทั้งสองดังกล่าวเป็นเงื่อนไขสำคัญของการมีส่วนร่วมในการบริหาร ซึ่งมีรายละเอียดดังผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ดังนี้

ควรให้ทุกภาคส่วน ได้ร่วมเผยแพร่ ผ่านหน่วยงานและองค์กรอื่นๆ มีการบริหารเชิงรุก เพื่อเป็นทางเลือกและเป็นที่พึงของชาวพุทธ^{๑๘๓} คณะสงฆ์อัครนิมิตตนิคาย(ประเทศไทย) มีส่วนร่วม/สนับสนุนสังคมเป็นอย่างดี อาทิเช่น ร่วมมือจัดตั้ง รร.สามัญศึกษาในพื้นที่ของวัด^{๑๘๔} สนับสนุน ร่วมสร้าง สถานพยาบาล ถนนหนทาง สะพานเป็นบางครั้ง (เมื่อมีโอกาสและทุนทรัพย์^{๑๘๕} ร่วมมือกับผู้ปกครอง/บริหารบ้านเมือง ตามเวลาและโอกาส^{๑๘๖} การมีส่วนร่วมของคณะสงฆ์อัครนิมิตตนิคายมีการสนับสนุนอยู่ในกลุ่มเท่านั้น^{๑๘๗} การจัดตั้งโรงเรียนระดับต่างๆ ภายในบริเวณวัดถ้ามีโอกาส^{๑๘๘} ให้ทุนและอาหารกลางวันแก่นักเรียน^{๑๘๙} บริจาคสมทบทุนเพื่อสร้างสิ่งสาธารณะต่างๆ อาทิเช่น สะพาน สถานพยาบาล เป็นต้น^{๑๙๐} ออกเยี่ยมแจกเครื่องอุปโภค บริจาคเสื้อผ้า แก่ ผู้ประสบภัยต่างๆ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม^{๑๙๑} ควรให้การสนับสนุน การกระจายในวงกว้างขึ้นต่อไปเคยบริจาคและควรตัดกลุ่มที่ได้ประจำและช่วยเหลือตัวเองได้บ้างแล้ว^{๑๙๒} คณะสงฆ์อัครนิมิตตนิคายควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนและหน่วยงานต่างๆ เพื่อเป็นการเปิดตัวตนเอง ให้ชุมชนรู้จัก ประชาชนรู้จักอัครนิมิตตนิคายให้มากขึ้น^{๑๙๓}

^{๑๘๓} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมปัญญาวชิตร (เจริญ กิ่งเขียว), เจ้าคณะใหญ่คณะอัครนิมิตตนิคายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกตือ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๘๔} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถึก), รองเจ้าคณะใหญ่คณะอัครนิมิตตนิคาย เจ้าอาวาสวัดโลกานุเคราะห์ (ตือเตตือ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๘๕} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวิธานจารย์ (สมาน ว่างเย็น), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่คณะอัครนิมิตตนิคายฝ่ายขวา เจ้าอาวาสวัดอนันตนิคายาราม (ตือเตตือ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๘๖} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ตินเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่คณะอัครนิมิตตนิคายฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานิมนตรม (เกียงเพือกตือ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๘๗} สัมภาษณ์ พระสมณานิมนตรมจารย์ (ถาวร มินเอ็ง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คั่นเอียงตือ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๘๘} สัมภาษณ์ องค์กรธรรมธรรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คั่นถือตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๘๙} สัมภาษณ์ องค์กรโกศล (ไพรัตน์ เหวตี่), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรณานิมนตรม (เพือกเถียนตือ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๙๐} สัมภาษณ์ องค์กรธรรม (ปรีชา เกียนถึก), เจ้าอาวาสวัดอนันตนิคายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรือกทันตือ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๑๙๑} สัมภาษณ์ องค์กรธรรม (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง (ฮึงถันตือ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๑๙๒} สัมภาษณ์ องค์กรธรรม (สมพุม มินหลัก), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮึงเพือกตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๙๓} สัมภาษณ์ องค์กรธรรมปัญญาวชิตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเพือกตือ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

คณะสงฆ์อัครนิกายควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของชุมชน และหน่วยงานต่างๆ^{๑๙๔} โดยมีส่วนร่วมและเข้าไปสนับสนุนการพัฒนาหมู่บ้านชุมชน^{๑๙๕} การจัดการทุนเพื่อการสงเคราะห์ การช่วยเหลือหน่วยงานราชการในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด^{๑๙๖} กิจกรรมสัมพันธ์ในชุมชน การเน้นการมีส่วนร่วมในทุกๆด้าน เป็นต้น^{๑๙๗} เป็นไปด้วยดี มีผู้บริจาคทรัพย์ร่วมงานบุญเป็นประจำทุกปีมาน้อยตามสภาพเศรษฐกิจ^{๑๙๘} ด้านการมีส่วนร่วมของสังคมอยู่ในวงจำกัดไม่กว้างขวาง^{๑๙๙} การสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ยังมีการการประชาสัมพันธ์น้อยมาก^{๒๐๐} ต้องมีระเบียบในการปฏิบัติในการสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ให้ชัดเจน^{๒๐๑} ต้องมีระบบในการปฏิบัติในการสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์^{๒๐๒} มีการประชาสัมพันธ์น้อยมาก^{๒๐๓} การมีส่วนร่วมของสังคมอยู่อย่างจำกัด^{๒๐๔} ในปัจจุบันคณะสงฆ์อัครนิกายได้เข้าไปมีส่วนร่วมให้การสนับสนุนในการสาธารณประโยชน์มากขึ้นในยามที่ประชาชนเดือดร้อนหรือเกิดภัยพิบัติ^{๒๐๕} ควรส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกภาคส่วน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเผยแพร่^{๒๐๖} สนับสนุน ให้ความร่วมมือผ่านหน่วยงานและองค์กรอื่นๆ^{๒๐๗} มีการบริหารเชิงรุกเพื่อเป็นทางเลือกและเป็นที่พักของชาวพุทธ^{๒๐๘}

^{๑๙๔} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ รงค์ศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๑๙๕} สัมภาษณ์ นายทวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๙๖} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๙๗} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนงาม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๙๘} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่คณะอัครนิกายฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๑๙๙} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียลจังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๐๐} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

^{๒๐๑} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๐๒} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

^{๒๐๓} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อکیدเยี่ยมต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๐๔} สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อکیدเยี่ยมต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๐๕} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อکیدเยี่ยมต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๐๖} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวินยานันท์, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อکیدเยี่ยมต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๐๗} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อکیدเยี่ยมต้อ), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๐๘} สัมภาษณ์ นายกิจพรพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อکیدเยี่ยมต้อ), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

จากการสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อ สาธารณประโยชน์ที่นำมาวิเคราะห์ พอสรุปได้ตามตาราง ๔.๑๕

ตารางที่ ๔.๑๕ สรุปการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย ในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	ควรให้ทุกภาคส่วนได้ร่วมเผยแพร่ผ่านหน่วยงานและองค์กรอื่นๆ มีการบริหารเชิงรุกเพื่อ เป็นทางเลือกและเป็นที่พักพิงของชาวพุทธ
๒.	คณะสงฆ์อนัมนิกาย(ประเทศไทย) มีส่วนร่วม/สนับสนุนสังคมเป็นอย่างดี อาทิ เช่น ร่วมมือ จัดตั้งโรงเรียนสามัญศึกษาในพื้นที่ของวัด
๓	สนับสนุน ร่วมสร้าง สถานพยาบาล ถนนหนทาง สะพานเป็นบางครั้ง เมื่อมีโอกาสและทุน ทรัพย์
๔	ร่วมมือกับผู้ปกครอง/บริหารบ้านเมือง ตามเวลา และ โอกาส
๕	การมีส่วนร่วมของคณะสงฆ์อนัมนิกายมีการสนับสนุนอยู่ในกลุ่มเท่านั้น
๖	การจัดตั้งโรงเรียนระดับต่างๆ ภายในบริเวณวัดถ้ามีโอกาส
๗	ให้ทุนและอาหารกลางวันแก่นักเรียน
๘	บริจาคสมทบทุนเพื่อสร้างสิ่งสาธารณะต่างๆ อาทิเช่น สะพาน สถานพยาบาล เป็นต้น
๙	ออกเยี่ยมแจกเครื่องอุปสรรค บริจาค เสื้อผ้า แก้ว ผู้ประสบภัยต่างๆ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ฯ
๑๐	ควรให้การสนับสนุน การกระจายในวงกว้างขึ้นต่อไป เคยบริจาค และควรตัดกลุ่มที่ได้ ประจำและช่วยเหลือตัวเองได้บ้างแล้ว
๑๑	คณะสงฆ์อนัมนิกายควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อ เป็นการเปิดตัวตนเองให้ชุมชนรู้จักประชาชนรู้จักอนัมนิกายให้มากขึ้น
๑๒	คณะสงฆ์อนัมนิกายควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน และหน่วยงานต่างๆ
๑๓	โดยมีส่วนร่วมและเข้าไปสนับสนุนการพัฒนาหมู่บ้าน ชุมชน
๑๔	การจัดการทุนเพื่อการสงเคราะห์การช่วยเหลือหน่วยงานราชการในด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติด
๑๕	กิจกรรมสัมพันธ์ในชุมชนการเน้นการมีส่วนร่วมในทุกๆ ด้าน เป็นต้น
๑๖	เป็นไปด้วยดีมีผู้บริจาคทรัพย์ร่วมงานบุญเป็นประจำทุกปีอย่างน้อยตามสภาพเศรษฐกิจ
๑๗	ด้านการมีส่วนร่วมของสังคมอยู่ในวงจำกัดไม่กว้างขวาง
๑๘	การสนับสนุนเพื่อสาธารณะประโยชน์ยังมีการการประชาสัมพันธ์น้อยมาก
๑๙	ต้องมีระเบียบในการปฏิบัติในการสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ให้ชัดเจน
๒๐	ต้องมีระบบในการปฏิบัติในการสนับสนุนเพื่อสาธารณะประโยชน์
๒๑	มีการประชาสัมพันธ์น้อยมาก
๒๒	การมีส่วนร่วมของสังคมอยู่อย่างจำกัด

ตารางที่ ๔.๑๕ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๒๓	ในปัจจุบันคณะสงฆ์อนัมนิกายได้เข้าไปมีส่วนร่วมให้การสนับสนุนในการสาธารณประโยชน์มากขึ้นในยามที่ประชาชนเดือดร้อนหรือเกิดภัยพิบัติ
๒๔	ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเผยแพร่
๒๕	สนับสนุนให้ความร่วมมือผ่านหน่วยงานและองค์กรอื่นๆ
๒๖	มีการบริหารเชิงรุกเพื่อเป็นทางเลือกและเป็นที่พึ่งของชาวพุทธ

ตารางที่ ๔.๑๖ สรุปสาระสำคัญ การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

ที่	สรุปสาระสำคัญ ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์	ความถี่
๑	ควรให้ทุกภาคส่วนได้ร่วมเผยแพร่ ผ่านหน่วยงานและองค์กรอื่นๆ มีการบริหารเชิงรุกเพื่อเป็นทางเลือกและเป็นที่พึ่งของชาวพุทธคณะสงฆ์อนัมนิกาย ร่วมมือจัดตั้ง โรงเรียนสามัญศึกษาในพื้นที่ของวัดสนับสนุน ร่วมสร้าง สถานพยาบาล ถนนหนทาง สะพานเป็นบางครั้ง เมื่อมีโอกาสและทุนทรัพย์ร่วมมือกับผู้ปกครอง/บริหารบ้านเมือง ตามเวลา และ โอกาส การมีส่วนร่วมของคณะสงฆ์อนัมนิกายมีการสนับสนุนอยู่ในกลุ่มเท่านั้น	๑,๒,๓ ๔,๕,๒๐ ๒๑,๒๒,๒๓ ๒๓,๒๔,๒๕ ๒๖
๒	บริจาคสมทบทุนเพื่อสร้างสิ่งสาธารณะต่างๆ เป็นต้นออกเยี่ยมแจกเครื่องอุปโภค บริจาคเสื้อผ้า แก่ ผู้ประสบภัยต่างๆ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ควรให้การสนับสนุน การกระจายในวงกว้างขึ้นต่อไป เคยบริจาคและควรตัดกลุ่มที่ได้ประจำและช่วยเหลือตัวเองได้บ้างแล้วคณะสงฆ์อนัมนิกาย ควรมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อเป็นการเปิดตัวตนเอง ให้ชุมชนรู้จัก ประชาชนรู้จักกอนัมนิกายให้มากขึ้นคณะสงฆ์อนัมนิกาย ควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของชุมชน และหน่วยงานต่างๆ โดยมีส่วนร่วมและเข้าไปสนับสนุนการพัฒนาหมู่บ้าน ชุมชนุมการ จัดการทุนเพื่อการสงเคราะห์ การช่วยเหลือหน่วยงานราชการในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๖,๗,๘ ๙,๑๐,๑๑ ๑๒,๑๓
๓	เป็นไปด้วยดีมีผู้บริจาคทรัพย์ร่วมงานบุญเป็นประจำทุกปีมากน้อยตามสภาพเศรษฐกิจด้านการมีส่วนร่วมของสังคมอยู่ในวงจำกัดไม่กว้างขวาง การสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ยังมีการการประชาสัมพันธ์น้อยมาก ต้องมีระเบียบในการปฏิบัติในการสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ให้ชัดเจนต้องมีระบบในการปฏิบัติในการสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์มีการประชาสัมพันธ์น้อยมากการมีส่วนร่วมของสังคมอยู่อย่างจำกัด	๑๔,๑๕,๑๖ ๑๗,๑๘,๑๙

ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ดังนี้การมีส่วนร่วมในแนวราบ แนวตั้ง เป็นต้นการมีส่วนร่วมจะมีลักษณะมากน้อยเพียงใดให้พิจารณาว่าผู้นำเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปร่วมในการใช้อำนาจและมีบทบาทในการควบคุมได้เท่าใด ซึ่งเป็นข้อบ่งบอกถึงภาวะผู้นำที่เป็นประชาธิปไตยว่ามีสูงหรือต่ำ และได้ใช้อำนาจการตัดสินใจเป็นเกณฑ์ในการบ่งบอกการมีส่วนร่วมโดยเงื่อนไขของการมีส่วนร่วมในการบริหารแม้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมจะเป็นที่ยอมรับและมีความสำคัญต่อการบริหารงานตาม วิทยาการสมัยใหม่และนักบริหารทุกองค์กรต่างต้องการให้เกิดบรรยากาศการทำงานเช่นนี้ก็ตาม แต่บรรยากาศเช่นนี้มีโอกาสเกิดขึ้นได้ง่ายๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารและผูปฏิบัติงานเป็นสำคัญ ซึ่ง ทั้งสองฝ่ายจะต้องมีความปรารถนาร่วมกันที่จะให้เกิดการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมจึงจะเกิดขึ้นได้ในขณะเดียวกันถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายไม่พึงปรารถนาจะให้เกิดการมีส่วนร่วมการมีส่วนร่วมย่อมจะไม่มีทางเกิดขึ้นได้จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยทั้งสองดังกล่าวเป็นเงื่อนไขสำคัญของการมีส่วนร่วมในการบริหารซึ่งมีรายละเอียดการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันมีนิกายในประเทศไทยด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

๕. การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันมีนิกายในประเทศไทย ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

เครือข่ายเป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายเป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง ดังนั้นสถานะของสมาชิกในเครือข่ายควรมีความเท่าเทียมกัน ทุกคนอยู่ในฐานะ “หุ้นส่วน” ของเครือข่ายเป็นความสัมพันธ์ในแนวราบ คือความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน มากกว่าความสัมพันธ์ในแนวตั้ง ในลักษณะเจ้านายลูกน้องซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากในทางปฏิบัติเพราะต้องเปลี่ยนกรอบความคิดของสมาชิกในเครือข่ายโดยการสร้างบริบทแวดล้อมอื่นๆ เข้ามาประกอบแต่ถ้าทำได้จะสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายมากมีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน องค์ประกอบที่จะทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง คือ การที่สมาชิกของเครือข่ายต่างก็สร้างความเข้มแข็งให้กันและกัน โดยนำจุดแข็งของฝ่ายหนึ่งไปช่วยแก้ไขจุดอ่อนของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วทำให้ได้ผลลัพธ์เพิ่มขึ้นในลักษณะพลังทวีคูณ มากกว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อต่างคนต่างอยู่การเกื้อหนุนพึ่งพากันเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เครือข่ายดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน การที่สมาชิกเครือข่ายตกอยู่ในสภาวะจำกัดทั้งด้านทรัพยากร ความรู้ เงินทุน กำลังคน ไม่สามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยตนเองโดยปราศจากเครือข่าย จำเป็นต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในเครือข่ายการทำให้หุ้นส่วนของเครือข่ายยึดโยงกันอย่างเหนียวแน่น จำเป็นต้องทำให้หุ้นส่วนแต่ละคนรู้สึกว่าเขาหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งออกไปจะทำให้เครือข่ายล้มลงได้การดำรงอยู่ของหุ้นส่วนแต่ละคนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของเครือข่าย การเกื้อหนุนพึ่งพากันในลักษณะนี้จะส่งผลให้สมาชิกมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยอัตโนมัติมีการปฏิสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยนหากสมาชิกในเครือข่ายไม่มีการปฏิสัมพันธ์กันแล้วก็ไม่ต่างอะไรกับก้อนหินแต่ละก้อนที่รวมกันอยู่ในถุงแต่ละก้อนก็อยู่ในถุงอย่างเป็นอิสระดังนั้นสมาชิกในเครือข่ายต้องทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เช่น มีการติดต่อกันผ่านทาง การเขียนการพบปะพูดคุยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันหรือมีกิจกรรมประชุมสัมมนา

ร่วมกันโดยที่ผลของการปฏิสัมพันธ์นี้ต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเครือข่ายตามมาด้วยลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกควรเป็นการแลกเปลี่ยนกันมากกว่าที่จะเป็นผู้ให้หรือเป็นผู้รับฝ่ายเดียว ยิ่งสมาชิกมีการปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าใดก็จะเกิดความผูกพันระหว่างกันมากขึ้นเท่านั้นทำให้การเชื่อมโยงแน่นแฟ้นมากขึ้นมีการเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย องค์ประกอบข้างต้นไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปช่วยจำแนกระหว่างเครือข่ายแท้ กับเครือข่ายเทียมเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่จะมีผลต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายด้วยดังผู้วิจัยได้สรุปการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ดังนี้

การสาธารณสุขสงเคราะห์และสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัครนั้นว่า ยังมีน้อย อาทิเช่น^{๒๐๙} ชักชวนนักเรียนประชาชนทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน ลานวัดและสาธารณะสถานอื่นๆ ตามวันสำคัญของชาติ^{๒๑๐} บริจาคช่วยเหลือเด็กเยาวชนคนด้อยโอกาส หรือ คนพิการ เป็นต้น^{๒๑๑} การสร้างเครือข่ายดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร อยู่ในวงจำกัด^{๒๑๒} ยังไม่ขยายออกไปนอกพื้นที่ ควรจะมีการดำเนินการนอกพื้นที่^{๒๑๓} และควรมีการออกข่าวกิจกรรมต่างๆ ของทางองค์กรให้กับประชาชนทั่วไปได้รู้เห็นบ้าง^{๒๑๔} เพื่อจะได้ให้ช่วยต่อการขยายเครือข่ายขององค์กร^{๒๑๕} จัดสร้างวัดเครือข่ายออกไปยังสถานที่ห่างไกล^{๒๑๖} จัดอาสาสมัครออกไปพบและให้ความรู้ธรรมพื้นฐานกับประชาชน^{๒๑๗} การสร้างเครือข่ายของคณะสงฆ์อัครนิกาย^{๒๑๘} สร้างวัด – บวชพระสามเณรให้มากขึ้น ในสถานที่ห่างไกล เพื่อเผยแผ่ธรรมะให้ประชาชนรับรู้รับทราบเพื่อนำปฏิบัติ^{๒๑๙} จัดอบรมอาสาสมัคร

^{๒๐๙} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมปัญญาวชิตร (เจริญ กิ่งเจียว), เจ้าคณะใหญ่หน่อมนิกายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกตือ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๑๐} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมเมธจารย์ (ถนอม เกียนถึก), รองเจ้าคณะใหญ่หน่อมนิกาย เจ้าอาวาสวัดโลกนาถเคราะห์ (ตือเตตือ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๑๑} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวิธานจารย์ (สมาน ว่างเย็น), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่อมนิกายฝ่ายขวา เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายาราม (ตือเตตือ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๑๒} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ดินเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่อมนิกายฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานิมนตร (เกียงเพือกตือ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๑๓} สัมภาษณ์ พระสมณานิมนตรจารย์ (ถาวร มินเอ็ง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คั่นเอียงตือ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๑๔} สัมภาษณ์ องสรภณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คั่นถ่อตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๑๕} สัมภาษณ์ องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เทวดี), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรานบุญญาราม (เพือกเคียนตือ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๑๖} สัมภาษณ์ องอนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรือกทันตือ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๑๗} สัมภาษณ์ องสรภณอนัมนพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง (สิงถั่นตือ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๑๘} สัมภาษณ์ องอนันตสรนาท (สมพุม มินหลัก), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮึงเพือกตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๑๙} สัมภาษณ์ องปลัดธรรมปัญญาวชิตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเพือกตือ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

ออกไปเผยแพร่ธรรมให้ประชาชนทราบรับรู้ธรรมของฝ่ายอนันนิกาย^{๒๒๐} การสร้างเครือข่ายทั้งในเขต กรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค^{๒๒๑} โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยเข้าใจง่าย^{๒๒๒} เครือข่ายโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาโรงเรียนต้นแบบ หนึ่งโรงเรียนหนึ่งวัด เป็นต้น^{๒๒๓} เพื่อเผยแพร่ธรรมะให้ประชาชนรับรู้รับทราบเพื่อนำปฏิบัติ^{๒๒๔} คณะสงฆ์อนันนิกายมีการประสานงานช่วยเหลือกันในการจัดการสาธารณสงเคราะห์อย่างสม่ำเสมอ^{๒๒๕} การสร้างเครือข่ายอยู่ในวงจำกัดเฉพาะของคณะสงฆ์อนันนิกายต้องขยายเครือข่ายไปทุกวงการสงฆ์และชุมชนให้เข้มแข็ง^{๒๒๖} การสร้างเครือข่ายยังมีน้อยมาก^{๒๒๗} ปัจจุบันนำความเชื่อความศรัทธามาสรางเครือข่ายได้เพิ่มมากขึ้นเช่นพิธีการกินเจ^{๒๒๘} อาสาสมัครสงเคราะห์ช่วยผู้ยากไร้ในสังคมได้มากขึ้น^{๒๒๙} ในรูปของมูลนิธิสงเคราะห์เด็กทานถือเป็นการสร้างเจตนาที่ดีมากขึ้นในปัจจุบันจนเป็นที่รู้จักของคนในประเทศมากขึ้น^{๒๓๐} สร้างวัด-บวชพระสามเณร ให้มากขึ้น ในสถานที่ห่างไกล เพื่อเผยแพร่ธรรมะให้ประชาชนรับรู้^{๒๓๑} ต้องขยายเครือข่ายไปทุกวงการสงฆ์และชุมชนให้เข้มแข็ง^{๒๓๒} จัดอบรมอาสาสมัครออกไปเผยแพร่ธรรมะให้ประชาชน

^{๒๒๐} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ รงค์ศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๒๑} สัมภาษณ์ นายทวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๒๒} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๒๓} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนน่วม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๒๔} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนันนิกายฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๒๕} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียลจังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๒๖} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๒๗} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๒๘} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๒๙} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๓๐} สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๓๑} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๓๒} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวินยานันท์, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ทราบ^{๒๓๓} ปัจจุบันจนเป็นที่รู้จักของคนในประมาขึ้นต้องขยายเครือข่ายไปทุกวงการสงฆ์และชุมชนให้เข้มแข็ง^{๒๓๔}

จากการสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัครที่นำมาวิเคราะห์ พอสรุปได้ตามตาราง ๔.๑๗

ตารางที่ ๔.๑๗ สรุปการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	การสาธารณสงเคราะห์และสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัครนับว่ายังมีน้อยอาทิเช่น
๒	ชักชวน นักเรียน ประชาชน ทำความสะอาด บริเวณโรงเรียน ลานวัดและสาธารณะสถานอื่นๆ ตามวันสำคัญของชาติ
๓	บริจาคช่วยเหลือเด็กเยาวชน คนด้อยโอกาส หรือ คนพิการ เป็นต้น
๔	การสร้างเครือข่ายดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร อยู่ในวงจำกัด
๕	ยังไม่ขยายออกไปนอกพื้นที่ ควรจะมีการดำเนินการนอกพื้นที่
๖	และควรมีการออกข่าวกิจกรรมต่างๆ ของทางองค์กรให้กับประชาชนทั่วไปได้รู้เห็นบ้าง
๗	เพื่อจะได้ให้ช่วยต่อการขยายเครือข่ายขององค์กร
๘	จัดสร้างวัดเครือข่ายออกไปยังสถานที่ห่างไกล
๙	จัดอาสาสมัครออกไปพบปะ และให้ความรู้ธรรมะพื้นฐานกับประชาชน
๑๐	การสร้างเครือข่ายของคณะสงฆ์อนัมนิกาย
๑๑	สร้างวัด บวชพระสามเณร ให้มากขึ้น ในสถานที่ห่างไกล เพื่อเผยแผ่ธรรมะให้ประชาชนรับรู้รับทราบเพื่อนำปฏิบัติ
๑๒	จัดอบรมอาสาสมัครออกไปเผยแผ่ธรรมให้ประชาชนทราบรับรู้ธรรมของฝ่ายอนัมนิกาย
๑๓	การสร้างเครือข่ายทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค
๑๔	โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย เข้าใจง่าย
๑๕	เครือข่ายโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา โรงเรียนต้นแบบ หนึ่งโรงเรียนหนึ่งวัด เป็นต้น
๑๖	เพื่อเผยแผ่ธรรมะให้ประชาชนรับรู้รับทราบเพื่อนำปฏิบัติ
๑๗	คณะสงฆ์อนัมนิกายมีการประสานงานช่วยเหลือกัน ในการจัดการสาธารณสงเคราะห์อย่างสม่ำเสมอ

^{๒๓๓} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเจริญญิกวัดเขตรักษาพันธุ์นกยูงาราม (เพื่อกัดียนตือ), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๓๔} สัมภาษณ์ นายกิจฐพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเจริญญิกวัดเขตรักษาพันธุ์นกยูงาราม (เพื่อกัดียนตือ), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ตารางที่ ๔.๑๗ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑๘	การสร้างเครือข่ายอยู่ในวงจำกัดเฉพาะของคณะสงฆ์อนัมนิกาย ต้องขยายเครือข่ายไปทุกวงการสงฆ์และชุมชนให้เข้มแข็ง
๑๙	การสร้างเครือข่ายยังมีน้อยมาก
๒๐	ปัจจุบันทำความเข้าใจความศรัทธามาสร้างเครือข่ายได้เพิ่มมากขึ้นเช่นพิธีการกินเจ
๒๑	อาสาสมัครสงเคราะห์ช่วยผู้ยากไร้ในสังคมได้มากขึ้น
๒๒	ในรูปของมูลนิธิสงเคราะห์แจกทานถือเป็นการสร้างเจตนาที่ดีมากขึ้นในปัจจุบันจนเป็นที่รู้จักของคนในประเทศมากขึ้น
๒๓	สร้างวัด - บวชพระสามเณร ให้มากขึ้น ในสถานที่ห่างไกล เพื่อเผยแผ่ธรรมะให้ประชาชนรับรู้
๒๔	ต้องขยายเครือข่ายไปทุกวงการสงฆ์และชุมชนให้เข้มแข็ง
๒๕	จัดอบรมอาสาสมัครออกไปเผยแผ่ธรรมะให้ประชาชนทราบ
๒๖	ปัจจุบันจนเป็นที่รู้จักของคนในประเทศมากขึ้นต้องขยายเครือข่ายไปทุกวงการสงฆ์และชุมชนให้เข้มแข็ง

ตารางที่ ๔.๑๘ สรุปสาระสำคัญ การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

ที่	สรุปสาระสำคัญ ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร	ความถี่
๑	การสาธารณสงเคราะห์และสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร นับว่า ยังมีน้อย อาทิเช่น ชักชวน นักเรียน ประชาชน ทำความสะอาด บริเวณโรงเรียน ลานวัดและสาธารณะสถานอื่นๆ ความวันสำคัญของชาติ บริจาคช่วยเหลือเด็กเยาวชน คนด้อยโอกาส หรือ คนพิการ เป็นต้น	๑,๒,๓ ๔,๙,๑๐ ๑๑,๑๒,๑๖ ๑๗,๑๘,๑๙ ๒๒,๒๓,๒๔ ๒๕,๒๖
๒	การสร้างเครือข่ายทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาคโดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยเข้าใจง่ายเครือข่ายโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนต้นแบบ หนึ่งโรงเรียนหนึ่งวัด เป็นต้นเพื่อเผยแผ่ธรรมะให้ประชาชนรับรู้รับทราบเพื่อนำปฏิบัติ	๑๓,๑๔,๑๕ ๒๐
๓	อาสาสมัครสงเคราะห์ช่วยผู้ยากไร้ในสังคมได้มากขึ้นในรูปของมูลนิธิสงเคราะห์แจกทานถือเป็นการสร้างเจตนาที่ดีมากขึ้นในปัจจุบันจนเป็นที่รู้จักของคนในประเทศมากขึ้นยังไม่ขยายออกไปนอกพื้นที่ควรจะมีการดำเนินการนอกพื้นที่และควรมีการออกข่าวกิจกรรมต่างๆ ของทางองค์กร ให้กับประชาชนทั่วๆไปได้รู้เห็นบ้างเพื่อจะได้ให้ช่วยต่อการขยายเครือข่ายขององค์กร	๕,๖,๗ ๘,๒๑,๒๒

ดังผู้วิจัยได้สรุปการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ดังนี้ มีการปฏิสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยน หากสมาชิกในเครือข่ายไม่มีการปฏิสัมพันธ์กันแล้ว ก็ไม่ต่างอะไรกับก้อนหินแต่ละก้อนที่รวมกันอยู่ในถุง แต่ละก้อนก็อยู่ในถุงอย่างเป็นอิสระดังนั้นสมาชิกในเครือข่ายต้องทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เช่น มีการติดต่อกันผ่านทาง การเขียน การพบปะพูดคุย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันหรือมีกิจกรรมประชุมสัมมนาร่วมกันโดยที่ผลของการปฏิสัมพันธ์นี้ต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเครือข่ายตามมาด้วย ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกควรเป็นการแลกเปลี่ยนกัน มากกว่าที่จะเป็นผู้ให้หรือเป็นผู้รับฝ่ายเดียว ยิ่งสมาชิกมีการปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าใดก็จะเกิดความผูกพันระหว่างกันมากขึ้นเท่านั้นทำให้การเชื่อมโยงแน่นแฟ้นมากขึ้นมีการเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้นสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย องค์ประกอบข้างต้นไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปช่วยจำแนกกระหว่างเครือข่ายแท้ กับเครือข่ายเทียมเท่านั้นแต่ยังแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่จะมีผลต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายด้วย

๖. การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันมิกายในประเทศไทยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญ และเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจเพื่อพัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามหลักการธรรมาภิบาลที่ภาครัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกๆ ฝ่ายในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่างให้ความสำคัญต่อการบริหารราชการอย่างโปร่งใส สุจริต เปิดเผยข้อมูล และการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะการตัดสินใจทางการเมืองรวมถึงการตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐในทุกระดับหลักการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐการนั้น ได้แบ่งระดับของการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้ การให้ข้อมูลข่าวสาร ถือเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำที่สุด แต่เป็นระดับที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นก้าวแรกของการที่ภาคราชการจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ วิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อต่างๆ การจัดนิทรรศการ จัดหมายข่าว การจัดงานแถลงข่าว การติดประกาศ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น การรับฟังความคิดเห็น เป็นกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐด้วยวิธีต่างๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น การจัดเวทีสาธารณะ การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ เป็นต้นการเกี่ยวข้อง เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หรือร่วมเสนอแนะทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของภาครัฐ เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย เป็นต้นความร่วมมือ เป็นการให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคสาธารณะมีส่วน

ร่วม โดยเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการที่มีฝ่ายประชาชนร่วมเป็นกรรมการ เป็นต้นการเสริมอำนาจแก่ประชาชน เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ เช่น การลงประชามติในประเด็นสาธารณะต่างๆ โครงการกองทุนหมู่บ้านที่มอบอำนาจให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจทั้งหมด เป็นต้นการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน อาจทำได้หลายระดับและหลายวิธี ซึ่งบางวิธีสามารถทำได้ง่าย ๆ แต่บางวิธีก็ต้องใช้เวลา ขึ้นอยู่กับความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน ค่าใช้จ่ายและความจำเป็นในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเรื่องละเอียดอ่อน จึงต้องมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชน การรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งพัฒนาทักษะและศักยภาพของข้าราชการทุกระดับควบคู่กันไปด้วยจากหลักการและความจำเป็นดังกล่าวทำให้การพัฒนาระบบราชการที่ผ่านมาได้รับการพัฒนากระบวนการบริหารราชการที่สนับสนุนการปรับกระบวนการทำงานของส่วนราชการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น หรือที่เรียกว่า “การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม” ในส่วนภาคราชการ การส่งเสริมการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ถือได้ว่าเป็นเงื่อนไข และเป็นกุญแจดอกสำคัญของความสำเร็จของการพัฒนาระบบราชการให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและเอื้อต่อประโยชน์สุขของประชาชน เพราะกระบวนการมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุน และส่งเสริมให้ระบบราชการมีพลังในการพัฒนาประเทศอย่างสร้างสรรค์ อันเป็นเป้าหมายหลักของการพัฒนาราชการยุคใหม่ที่เป็นราชการระบบเปิดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาคราชการที่มาจากทุกภาคส่วนของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชนท้องถิ่น จะช่วยทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความใกล้ชิดกับประชาชนได้รับทราบความต้องการและปัญหาที่แท้จริง ลดความขัดแย้งและต่อต้าน ทั้งยังเป็นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ประชาชน ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในประเด็นสาธารณะ ซึ่งเป็นบทบาทที่หน่วยงานภาคราชการจะต้องดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างไ้ทุกประการตามการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้ประชาชนและเครือข่ายภาคประชาสังคมทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นหุ้นส่วน จะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับหน่วยงานราชการต่างๆ จะสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนมากน้อยเพียงใด รวมทั้งต้องอาศัยกระบวนการความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในสังคมที่เป็นพันธมิตรของภาคราชการ ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ภาคราชการจะต้องร่วมมือกันเปิดระบบราชการให้ประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อทำให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เกิดการแบ่งสรรทรัพยากรอย่างยุติธรรม และลดความขัดแย้งในสังคม และที่สำคัญที่สุด คือ การสร้างกลไกของการพัฒนาระบบราชการที่ยั่งยืน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนนั่นเอง ดังนั้นผู้วิจัยได้สรุปการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน คือการขยายผลนำแนวปฏิบัติที่ถูกต้องไปสู่ชาวพุทธ กรณีส่วนราชการควรมีการประชาสัมพันธ์ จัดให้มีการพัฒนาประชาชนกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึง ได้รับรู้^{๒๓๕}

^{๒๓๕} สัมภาษณ์ พระคณานันท์ธรรมปัญญาธิวัตร (เจริญ กิ่งเจียว), เจ้าคณะใหญ่หน่อกันกลางแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

การร่วมมือประชาชนของกิจการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย^{๒๓๖} ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากสังคม แต่ยังคงอยู่ในวงจำกัด เพราะเหตุที่วัดน้อยดังนั้นต่อการสาธารณสงเคราะห์ถึงอยู่ในวงสังคมอันเล็ก กิจการต่างๆ จึงเล็กน้อยไม่แพร่หลายเป็นที่รู้จักกันมากนัก^{๒๓๗} ประชาชนในพื้นที่ได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนต่อการสาธารณสงเคราะห์เป็นอย่างดี^{๒๓๘} มีการร่วมพัฒนาวัดเป็นอย่างดี ทำความสะอาดวัด^{๒๓๙} กิจกรรมต่างๆ ในโอกาสต่างๆ ในวันสำคัญๆ เป็นอย่างดี^{๒๔๐} ส่วนความร่วมมือของส่วนราชการมีเป็นส่วนน้อย^{๒๔๑} จะมีบ้างก็ส่วนราชการท้องถิ่น^{๒๔๒} ประชาชนยังไม่ค่อยเข้าใจและรู้สึก พระอนัมนิกายมากนักเพียรู้จักว่า พระจีน (พระที่นุ่งกางเกง) เท่านั้น และมีประชาชนมาร่วมกิจกรรมเพียงกลุ่มจีนเท่านั้น^{๒๔๓} ควรเอาหลักธรรม ระเบียบปฏิบัติขึ้นพื้นฐานในชีวิตประจำวันไปให้ประชาชนรู้และปฏิบัติ^{๒๔๔} ทางราชการยังให้ความสำคัญน้อย^{๒๔๕} ประชาชนยังไม่เข้าใจและรู้จักอนัมนิกายมากนัก^{๒๔๖} ทางราชการยังไม่ได้ให้ความสำคัญของพระสงฆ์อนัมนิกายมากนัก^{๒๔๗} การเข้าไปช่วยเหลือในส่วนของการสมทบกับหน่วยงานราชการ โดยมุ่งเอาผลเพื่อส่วนรวมเป็นหลักโดยเฉพาะที่เป็นที่สาธารณวัตถุ^{๒๔๘} การร่วมกันสร้างถนนหนทาง การขุดลอกคูคลอง การสร้างฌาปนสถาน สร้างระบบประปาไฟฟ้าเป็นต้น^{๒๔๙} ให้ชาวบ้านและผู้นำท้องถิ่นมาเป็น

^{๒๓๖} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถึก), รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย เจ้าอาวาส อาวาสวัดโลกนาถเคราะห์ (ตื้อเตี๊ต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๓๗} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมวิธานจารย์ (สมาน ว่างเขียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่าย ขวา เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายาราม (ตื้อเตี๊ต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๓๘} สัมภาษณ์ พระคณานิมนธรรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ตื่นเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายซ้าย เจ้าอาวาสวัดสมณานิมนบริหาร (เกียงเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๓๙} สัมภาษณ์ พระสมณานิมนธีราจารย์ (ถาวร มินเอ็ง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คั่นเอ็งต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๔๐} สัมภาษณ์ องสรภณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คั่นถ่อต้อ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๔๑} สัมภาษณ์ องพจนกรโกศล (ไพร่ตัน เหวตี้), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรานาบุญาราม (เพือกเคียนต้อ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๔๒} สัมภาษณ์ องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนก้อ), เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรีอกทันต้อ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๔๓} สัมภาษณ์ องสรภณอนัมนพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญาารามบางม่วง (ฮึงถั่นต้อ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๔๔} สัมภาษณ์ องอนนตสรนาท (สมพุด มินหลับ), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮึงเพือกต้อ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๔๕} สัมภาษณ์ องปลัดธรรมปัญญาธิวัตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเผ็กต้อ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๔๖} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๔๗} สัมภาษณ์ นายกวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๔๘} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๔๙} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนงาม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

คณะกรรมการร่วม^{๒๕๐} ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนราชการยังมีน้อยมากต้องประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง^{๒๕๑} ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชน- ส่วนราชการ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของคณะสงฆ์อันมณีนายให้มากขึ้น^{๒๕๒} มีการเข้าไปมีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์มากขึ้นเล็งเห็นได้^{๒๕๓} การมีชีวิตร่วมกันในสังคมมากขึ้น มีการแบ่งปันในเรื่องของปัจจัยดีทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี^{๒๕๔} มีส่วนร่วมทำให้สังคมก็มีความสุขประชาชนดีขึ้น^{๒๕๕} การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ทำได้ด้วยการขยายผลนำแนวปฏิบัติที่ถูกต้องไปสู่ปวงชนชาวพุทธ^{๒๕๖} การมีส่วนร่วมจากส่วนราชการควรมีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น^{๒๕๗} จัดให้มีการพัฒนาประชาชนกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึง ได้รับรู้ เข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้^{๒๕๘} การบริหารอาศัยความร่วมมือร่วมใจของบุคคลและของกลุ่มบุคคล และการบริหารมีลักษณะเป็นการร่วมมือดำเนินการอย่างมีเหตุผล^{๒๕๙} ผู้ด้อยโอกาส หรือการสงเคราะห์โดยประการอื่นๆ ทั้งในยามปกติและตามโอกาสที่มาถึง เป็นต้น ซึ่งเป็นความเมตตาเอื้ออาทรต่อผู้อื่น^{๒๖๐}

^{๒๕๐} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หนมณีนายฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๕๑} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียลจังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๕๒} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๕๓} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๕๔} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๕๕} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๕๖} สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๕๗} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๕๘} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรรวิระนันท์, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๕๙} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๖๐} สัมภาษณ์ นายกิจพรพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาชะเมา (เพื่อกำหนด), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

จากการสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและ ส่วนราชการที่นำมาวิเคราะห์ พอสรุปได้ตามตาราง ๔.๑๙

ตารางที่ ๔.๑๙ สรุปการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย ในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน คือการขยายผลนำแนวปฏิบัติที่ถูกต้องไปสู่ชาวพุทธ กรณีส่วนราชการควรมีการประชาสัมพันธ์ จัดให้มีการพัฒนาประชาชนกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึง ได้รับรู้
๒	การร่วมมือประชาชนของกิจการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย
๓	ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากสังคมแต่ยังอยู่ในวงจำกัดเพราะเหตุที่วัดน้อยตั้นต่อการ สาธารณะสงเคราะห์ถึงอยู่ในวงสังคมอันเล็กกิจการต่างๆจึงเล็กน้อยไม่แพร่หลายเป็นที่ รู้จักกันมากนัก
๔	ประชาชนในพื้นที่ได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนต่อการสาธารณสุขสงเคราะห์เป็นอย่างดี
๕	มีการร่วมพัฒนาวัดเป็นอย่างดี/ทำความสะอาดวัด
๖	กิจกรรมต่างๆ ในโอกาสต่างๆ ในวันสำคัญๆ เป็นอย่างดี
๗	ส่วนความร่วมมือของส่วนราชการมีเป็นส่วนน้อย
๘	จะมีบ้างก็ส่วนราชการท้องถิ่น เช่น อบต. เป็นต้น
๙	ประชาชนยังไม่ค่อยเข้าใจและรู้สึก พระอนัมนิกายมากนัก นักท่องเที่ยวรู้จักว่าพระจีน (พระที่นุ่งกางเกง) เท่านั้น และมีประชาชนมาร่วมกิจกรรมเพียงกลุ่มจีนเท่านั้น
๑๐	ควรเอาหลักธรรม ระเบียบปฏิบัติขึ้นพื้นฐานในชีวิตประจำวันไปให้ประชาชนรู้และปฏิบัติ
๑๑	ทางราชการยังให้ความสำคัญน้อย
๑๒	ประชาชนยังไม่เข้าใจและรู้จักอนัมนิกายมากนัก
๑๓	ทางราชการยังไม่ได้ให้ความสำคัญของพระสงฆ์อนัมนิกายมากนัก
๑๔	การเข้าไปช่วยเหลือในส่วนของการสาธารณสุขกับหน่วยงานราชการ โดยมุ่งเอาผลเพื่อ ส่วนรวมเป็นหลักโดยเฉพาะที่เป็นที่สาธารณวัตถุ
๑๕	การร่วมกันสร้างถนนหนทาง การขุดลอกคูคลอง การสร้างฌาปนสถาน สร้างระบบ ประปาไฟฟ้า เป็นต้น
๑๖	ให้ชาวบ้านและผู้มาท้องถิ่นมาเป็นคณะกรรมการร่วม
๑๗	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนราชการยังมีน้อยมากต้องประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง
๑๘	ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนส่วนราชการ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของคณะสงฆ์อนัมนิกายให้ มากขึ้น
๑๙	มีการเข้าไปมีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์มากขึ้นเล็งเห็นได้

ตารางที่ ๔.๑๙ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๒๐	การมีชีวิตร่วมกันในสังคมมากขึ้น มีการแบ่งปันในเรื่องของปัจจัยที่ทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี
๒๑	มีส่วนร่วมทำให้สังคมที่ดีสุขภาพประชาชนดีขึ้น
๒๒	การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ทำได้ด้วยการขยายผลนำแนวปฏิบัติที่ถูกต้องไปสู่ปวงชนชาวพุทธ
๒๓	การมีส่วนร่วมจากส่วนราชการควรมีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น
๒๔	จัดให้มีการพัฒนาประชาชนกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึง ได้รับรู้ เข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้
๒๕	การบริหารอาศัยความร่วมมือร่วมใจของบุคคลและของกลุ่มบุคคลและการบริหารมีลักษณะเป็นการร่วมมือดำเนินการอย่างมีเหตุผล
๒๖	ผู้ด้อยโอกาสหรือการสงเคราะห์โดยประการอื่นๆ ทั้งในยามปกติและตามโอกาสที่มาถึง เป็นต้นซึ่งเป็นความเมตตาเอื้ออาทรต่อผู้อื่น

ตารางที่ ๔.๒๐ สรุปสาระสำคัญ การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์
อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

ที่	สรุปสาระสำคัญ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ	ความถี่
๑	การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน คือการขยายผลนำแนวปฏิบัติที่ถูกต้องไปสู่ชาวพุทธกรณีส่วนราชการควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มีการพัฒนาประชาชนกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึง ได้รับรู้การร่วมมือประชาชนของกิจการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากสังคมแต่ยังอยู่ในวงจำกัดเพราะเหตุที่วัดน้อยต้งนั้นต่อการสาธารณสุขสงเคราะห์ถึงอยู่ในวงสังคมอันเล็กกิจการต่างๆจึงเล็กน้อยไม่แพร่หลายเป็นที่รู้จักกันมากนัก	๑,๒,๓ ๔,๑๔,๑๕ ๑๖,๒๔,๒๕ ๒๖
๒	จะมีบ้างที่ส่วนราชการท้องถิ่น เช่น อบต. เป็นต้น ประชาชนยังไม่ค่อยเข้าใจและรู้สึกพระอนัมนิกายมากนัก นักท่องเที่ยวรู้จักว่าพระจีน(พระที่นุ่งกางเกง) เท่านั้นและมีประชาชนมาร่วมกิจกรรมเพียงกลุ่มจีนเท่านั้นควรเอาหลักธรรม ระเบียบปฏิบัติขึ้นพื้นฐานในชีวิตประจำวันไปให้ประชาชนรู้และปฏิบัติ	๕,๖,๗ ๘,๙,๑๐ ๑๑,๑๒,๑๓
๓	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน-ส่วนราชการยังมีน้อยมากต้องประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงต้องเปิดโอกาสให้ประชาชน	๑๗,๑๘,๑๙ ๒๒,๒๓

ดังนั้นผู้วิจัยได้สรุปการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ดังนี้จากทุกภาคส่วนของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชนท้องถิ่นจะช่วยทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความใกล้ชิดกับประชาชนได้รับทราบความต้องการและปัญหาที่แท้จริงลดความขัดแย้งและต่อต้านทั้งยัง

เป็นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ประชาชนร่วมคิดร่วมตัดสินใจในประเด็นสาธารณะ ซึ่งเป็นบทบาทที่หน่วยงานภาคราชการจะต้องดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างไรก็ตามการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้ประชาชนและเครือข่ายภาคประชาสังคมทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นหุ้นส่วนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับการดำเนินงานราชการต่างๆ จะสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนมากน้อยเพียงใดรวมทั้งต้องอาศัยกระบวนการความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในสังคมที่เป็นพันธมิตรของภาคราชการ ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ภาคราชการจะต้องร่วมมือกันเปิดระบบราชการให้ประชาชนมีส่วนร่วมเพื่อทำให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเกิดการแบ่งสรรทรัพยากรอย่างยุติธรรมและลดความขัดแย้งในสังคมและที่สำคัญที่สุด คือ การสร้างกลไกของการพัฒนาระบบราชการที่ยั่งยืนเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนนั่นเอง

๗. แนวโน้มของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย

ปัจจุบันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศได้มีบทบาทที่สำคัญต่อวิถีชีวิตและสังคมของมนุษย์เทคโนโลยีสารสนเทศได้สร้างการเปลี่ยนแปลงและโอกาสให้แก่องค์กรการ เช่น เปลี่ยนโครงสร้างความสัมพันธ์และการแข่งขันในอุตสาหกรรม ปรับโครงสร้างการดำเนินงานขององค์กรเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและบริการ เป็นต้น เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดรูปแบบใหม่ในการติดต่อสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทำให้มีการพัฒนาและกระจายตัวของภูมิปัญญาซึ่งต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในการใช้งานเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ ปัจจุบันองค์กรในประเทศไทยได้มีการตื่นตัวที่จะนำเทคโนโลยีเหล่านี้มา ใช้งานมากขึ้น เพื่อที่จะทำให้เราติดตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากเทคโนโลยีได้ทัน และสามารถใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ในการแข่งขัน อย่างไรก็ตามแนวโน้มของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย ในอนาคต ดังผู้วิจัยสรุปจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ดังนี้

แนวโน้มของการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ดีขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับแต่อาจจะไม่รวดเร็วนักเพราะมีข้อจำกัดแต่ถึงอย่างไรก็พยายามจะดึงสถานศึกษาระดับต่างๆภายในสถานที่บริเวณวัดเพื่อจะได้พัฒนาทั้งสงฆ์และบุคคลในองค์กรรวมถึงประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชนที่ตั้งด้วย^{๒๖๑} แนวโน้มการบริหารจัดการมีแนวโน้มว่าจะก้าวหน้าไปด้วยดีเพราะว่าเป็นองค์กรที่มีระเบียบวินัยและข้อบกพร่องมีการควบคุมที่ทั่วถึง^{๒๖๒} มีผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ^{๒๖๓} สมบัติขององค์กรไม่มีการสร้างสิ่งเสื่อมเสียให้กับองค์กร^{๒๖๔} อัครนิกายเป็นที่รู้จัก

^{๒๖๑} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมณปัญญาวีร (เจริญ กิ่งเจียว), เจ้าคณะใหญ่คณะสงฆ์แห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โผเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๖๒} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมณเมธีจารย์ (ถนอม เกียนติก), รองเจ้าคณะใหญ่คณะสงฆ์แห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดโลกนุเคราะห์ (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๖๓} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมณวิธานาจารย์ (สมาน ว่างเย็น), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่คณะสงฆ์ฝ่ายชาย, เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายาราม (ต้อเตีต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๖๔} สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมณวุฒาจารย์ (ณรงค์ ดินเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่คณะสงฆ์ฝ่ายชาย, เจ้าอาวาสวัดสมณานิมนตร (เกียงเพือกต้อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

อย่างแพร่หลาย มีวัตรปฏิบัติที่งดงาม เหมาะสม^{๒๖๕} ประชาชนที่เป็นสมาชิกขององค์กรให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเสมอมา^{๒๖๖} ถ้ามีการบริหารจัดการที่ดีอย่างมีประสิทธิภาพ^{๒๖๗} เข้าถึงประชาชนทั่วไปโดยเอาหลักธรรมชีวิตประจำวันไปมอบให้เขาบอกถึงบาปบุญคุณโทษหลักการพระพุทธศาสนา^{๒๖๘} น่าจะเจริญก้าวหน้าในอนาคตต่อไป^{๒๖๙} จะเป็นที่พักทางใจของชาวพุทธอีกทางหนึ่ง^{๒๗๐} การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในเชิงพระพุทธศาสนาควรมุ่งเน้นให้ครบทุกด้านในเชิงรุก^{๒๗๑} ด้านการเผยแผ่ด้วยการอบรม เทศนาธรรม การสอนธรรมตามวันเวลาและโอกาสสำคัญ ด้านการศึกษา^{๒๗๒} สงเคราะห์มุ่งเน้นส่งเสริมโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา โรงเรียนการกุศลของวัด^{๒๗๓} สงเคราะห์เด็กยากจนศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดรวมทั้งการเข้า^{๒๗๔} ไปประสานความร่วมมือร่วมใจทั้งจากประชาชนและหน่วยงานอื่นๆ^{๒๗๕} บริหารจัดการแบบให้เปล่ารวมทั้งเข้าไปสนับสนุนการแสวงหาการมีส่วนร่วมในทุกด้านๆ เป็นต้น^{๒๗๖} ในอนาคตการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายให้เป็นมาตรฐานตามหลักวิชาการ^{๒๗๗} ในอนาคตการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายมีโอกาสได้สูง^{๒๗๘} ใน การ

^{๒๖๕} สัมภาษณ์ พระสมณานัมธีราจารย์ (ถาวร มินเอ็ง), ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คันเียงตือ) กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๖๖} สัมภาษณ์ องสรภานมธุรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คันถ่อตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๖๗} สัมภาษณ์ องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวตต์), ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรันบุญาราม (เพือกเคียนตือ) จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๖๘} สัมภาษณ์ องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หรีอกทันตือ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

^{๒๖๙} สัมภาษณ์ องสรภานอนัมพจน์ (พิสิฐ เกียนบัว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญาารามบางม่วง (ฮึงถันตือ) จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๗๐} สัมภาษณ์ องอนนตสรนาท (สมพุม มินหลับ), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮึงเพือกตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

^{๒๗๑} สัมภาษณ์ องปลัดธรรมปัญญาอิวัตร (ธีรยุทธ เกียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม (ตามบ่าวเผ็กตือ) จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๗๒} สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

^{๒๗๓} สัมภาษณ์ นายกวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๗๔} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๗๕} สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียนน่วม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๗๖} สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายฝ่ายขวา, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๗๗} สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียล จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๗๘} สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

ช่วยเหลือสังคมมีความก้าวหน้าเพราะแรงศรัทธาของประชาชนต่อคณะสงฆ์อนัมนิกาย^{๒๗๙} ในอนาคต การสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายมีความก้าวหน้าเพราะแรงศรัทธาของประชาชน ถ้ามีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง^{๒๘๐} จะมีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นมีการเป็นรูปแบบมากขึ้นและมีความหลากหลายมากขึ้น เช่นด้านศาสนาพระอนัมนิกายเข้าไปมีส่วนในการนำเนินชีวิตของประชาชนมากขึ้น^{๒๘๑} มีการให้ความรู้ความศึกษา^{๒๘๒} ให้ทุนการศึกษาเป็นศูนย์กลางในการสงเคราะห์ประชาชนมีสาขาทั่วประเทศเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมที่เข้าถึงได้ง่ายขึ้นมีระบบบริหารจัดการที่ดีมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี^{๒๘๓} สงเคราะห์เรื่องอุปกรณ์การศึกษาสร้างโรงเรียน^{๒๘๔} คาดว่ากิจกรรมดังกล่าวจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง^{๒๘๕} คิดว่าแนวโน้มอนัมนิกายจะเป็นที่พึงทางใจของชาวพุทธ^{๒๘๖}

จากการสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย แนวโน้มของการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการ สาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ที่นำมาวิเคราะห์ พอสรุปได้ตามตาราง ๔.๒๑

ตารางที่ ๔.๒๑ สรุปแนวโน้มของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๑	แนวโน้มของการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์คงดีขึ้นเรื่อยๆตามลำดับแต่อาจจะไม่รวดเร็วนัก เพราะมีข้อจำกัด แต่ถึงอย่างไรก็พยายามจะดึงสถานศึกษาระดับต่างๆภายในสถานที่บริเวณวัด เพื่อจะได้พัฒนาทั้งสงฆ์และบุคคลในองค์กรรวมถึงประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชนที่ตั้งด้วยแนวโน้มการบริหารจัดการมีแนวโน้มว่าจะก้าวหน้าไปด้วยดี

^{๒๗๙} สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๘๐} สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวินทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

^{๒๘๑} สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๘๒} สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๘๓} สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๘๔} สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวิริยะนันท์, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๘๕} สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด), ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

^{๒๘๖} สัมภาษณ์ นายกิจพรพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเภรณิกวัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด), ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

ตารางที่ ๔.๒๑ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๒	เป็นองค์กรที่มีระเบียบ วินัย และข้อบกพร่องมีการควบคุมที่ทั่วถึง
๓	มีผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ
๔	ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถขององค์กรไม่มีการสร้างสิ่งเสื่อมเสียให้กับองค์กร
๕	อนันนิกาย เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย มีวัตรปฏิบัติที่งดงาม เหมาะสม
๖	ประชาชนที่เป็นสมาชิกขององค์กรให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเสมอมา
๗	ถ้ามีการบริหารจัดการที่ดีอย่างมีประสิทธิภาพ
๘	เข้าถึงประชาชนทั่วไปโดยเอาหลักธรรมะชีวิตประจำวันไปมอบให้เขาบอกถึงบาปบุญ คุณโทษ หลักการพระพุทธศาสนา
๙	น่าจะเจริญก้าวหน้าในอนาคตต่อไป
๑๐	จะเป็นที่พึงพอใจของชาวพุทธอีกทางหนึ่ง
๑๑	การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในเชิงพระพุทธศาสนาควรมุ่งเน้นให้ครบทุกด้านในเชิงรุก
๑๒	ด้านการเผยแผ่ด้วยการอบรม เทศนาธรรม การสอนธรรมตามวันเวลาและโอกาสสำคัญ ด้านการศึกษา
๑๓	สงเคราะห์มุ่งเน้นส่งเสริมโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาโรงเรียนการกุศลของ วัด โรงเรียน
๑๔	สงเคราะห์เด็กยากจนศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนวันอาทิตย์ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ ในวัด รวมทั้งการเข้า
๑๕	ไปประสานความร่วมมือร่วมใจทั้งจากประชาชนและหน่วยงานอื่นๆ
๑๖	บริหารจัดการแบบให้เปล่ารวมทั้งเข้าไปสนับสนุน การแสวงหาการมีส่วนร่วมในทุกด้านๆ เป็นต้น
๑๗	ในอานาคลการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนันนิกายให้เป็นมาตรฐานตามหลักวิชาการ
๑๘	ในอานาคลการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนันนิกายมีโอกาสได้สูง
๑๙	การช่วยเหลือสังคมมีความก้าวหน้าเพราะแรงศรัทธาของประชาชนต่อคณะสงฆ์อนันนิกาย
๒๐	ในอานาคลการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนันนิกายมีความก้าวหน้าเพราะแรงศรัทธาของประชาชน ถ้ามีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
๒๑	จะมีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นมีการเป็นรูปแบบมากขึ้นและมีความหลากหลายมากขึ้น
๒๒	มีการให้ความรู้ความศึกษาเช่นด้านศาสนาพระอนันนิกายเข้าไปมีส่วนในการดำเนินชีวิตของประชาชนมากขึ้น
๒๓	ให้ทุนการศึกษาเป็นศูนย์กลางในการสงเคราะห์ประชาชนมีสาขาทั่วประเทศเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมที่เข้าถึงได้ง่ายขึ้นมีระบบบริหารจัดการที่ดี มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี

ตารางที่ ๔.๒๑ (ต่อ)

ที่	สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ
๒๔	สงเคราะห์เรื่องอุปกรณ์การศึกษาสร้างโรงเรียน
๒๕	คาดว่ากิจกรรมดังกล่าวจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๒๖	คิดว่าแนวโน้มอนัมนิกายจะเป็นที่พึงพอใจของชาวพุทธ

ตารางที่ ๔.๒๒ สรุปสาระสำคัญ แนวโน้มของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

ที่	สรุปสาระสำคัญ ด้านแนวโน้มของการบริหารจัดการ	ความถี่
๑	แนวโน้มของการบริหารจัดการสาธารณะสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ คงดีขึ้นเรื่อยๆตามลำดับแต่อาจจะไม่รวดเร็วนักเพราะมีข้อจำกัดแต่ถึงอย่างไรก็พยายามจะดึงสถานศึกษาระดับต่างๆ ภายในสถานที่บริเวณวัดเพื่อจะได้พัฒนาทั้งสงฆ์และบุคคลในองค์กรรวมถึงประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชนที่ตั้งด้วยแนวโน้มการบริหารจัดการจะก้าวหน้าไปด้วยดีเพราะว่าเป็นองค์กรที่มีระเบียบ วินัย และข้อบกพร่องมีการควบคุมที่ทั่วถึง	๑,๒,๒๐ ๒๑,๒๒,๒๓ ๒๔,๒๕,๒๖
๒	มีผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถขององค์กรไม่มีการสร้างสิ่งเสื่อมเสียให้กับองค์กร	๓,๔,๑๓ ๑๔,๑๕,๑๖ ๑๗,๑๘,๑๙
๓	อนัมนิกาย เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย มีวัตรปฏิบัติที่งดงาม เหมาะสม ประชาชนที่เป็นสมาชิกขององค์กรให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเสมอมาถ้ามีการบริหารจัดการที่ดีอย่างมีประสิทธิภาพสงเคราะห์ มุ่งเน้นส่งเสริมโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาโรงเรียนการกุศลของวัด โรงเรียนสงเคราะห์เด็กยากจน ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด รวมทั้งการเข้า	๕,๖,๗ ๘,๙,๑๐ ๑๑,๑๒

ดังผู้วิจัยสรุปจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ดังนี้ เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดรูปแบบใหม่ในการติดต่อสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทำให้มีการพัฒนาและกระจายตัวของภูมิปัญญา ซึ่งต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในการใช้งานเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ ปัจจุบันองค์กรในประเทศไทยได้มีการตื่นตัวที่จะนำเทคโนโลยีเหล่านี้มา ใช้งานมากขึ้น เพื่อที่จะทำให้เราติดตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากเทคโนโลยีได้ทัน และสามารถใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ในการแข่งขัน อย่างไรก็ตามแนวโน้มของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในอนาคต

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๐๐ รูป^{๒๘๗} โดยจำแนกตาม สถานภาพ อายุ วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษาทางธรรม และการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน ๒๕๐ ชุดได้รับตอบกลับคืนมาครบทั้งหมด แต่เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์การตอบแบบสอบถามแล้วคัดออกฉบับที่บกพร่อง เหลือจำนวน ๒๐๐ ฉบับมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ซึ่งได้ใช้ค่าสถิติความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) วิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลเป็น ๖ ตอนดังนี้ ดังแสดงในตารางที่ ๔.๒๐

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

(N = ๒๐๐)		
สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (รูป)	ร้อยละ
๑. อายุ		
๒๐-๓๐ ปี	๑๔๒	๗๑.๐
๓๑-๔๐ ปี	๒๐	๑๐.๐
๔๑ - ๕๐ ปี	๑๙	๙.๕
๕๑ - ๖๐ ปี	๑๓	๖.๕
๖๑ ปีขึ้นไป	๖	๓.๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐.๐
๒. วุฒิการศึกษาสามัญ		
ระดับประถมศึกษา	๖๒	๓๑.๐
ระดับมัธยมศึกษา	๗๐	๓๕.๐
ระดับ ปวช.- ปวส.	๕๒	๒๖.๐
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๖	๘.๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐.๐

^{๒๘๗} สำนักงานเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกายแห่งประเทศไทย, รายงานสรุปผลสถิติพระภิกษุและสามเณร จำพรรษา ปี ๒๕๕๗ ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย, สถิติพระ (ข้อมูลเมื่อ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗).

๓. วุฒิการศึกษาทางธรรม		
นักธรรมชั้นตรี	๗๘	๓๙.๐
นักธรรมชั้นโท	๓๕	๑๗.๕
นักธรรมชั้นเอก	๖๒	๓๑.๐
ไม่มีวุฒิต่างนักธรรม	๒๕	๑๒.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๒๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม อายุ วุฒิ การศึกษาสามัญ และวุฒิการศึกษาทางธรรม ดังนี้

อายุ พระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ ๒๐-๓๐ ปี จำนวน ๑๔๒ รูป คิดเป็น ร้อยละ ๗๑.๐ รองลงมา มีอายุ ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๒๐ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ รองลงมา มีอายุ ๔๑-๕๐ ปี จำนวน ๑๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๙.๕ รองลงมา มีอายุ ๕๑-๖๐ ปี จำนวน ๑๓ รูป คิดเป็น ร้อยละ ๖.๕ สุดท้ายมีอายุ ๖๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓.๐

วุฒิการศึกษาสามัญ พระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๗๐ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ รองลงมา มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษาวุฒิ จำนวน ๖๒ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐ รองลงมา มีวุฒิการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส. จำนวน ๕๒ รูป ร้อยละ ๒๖.๐ และ สุดท้ายมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน ๑๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๘.๐

วุฒิการศึกษาทางธรรม พระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒินักธรรมชั้นตรี จำนวน ๗๘ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๐ รองลงมา มีวุฒินักธรรมชั้นเอก จำนวน ๖๒ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐ รองลงมา มีนักธรรมชั้นโท จำนวน ๓๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕ สุดท้ายไม่มีวุฒิต่างนักธรรม จำนวน ๒๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ข้อมูลระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ
การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบ
แบบสอบถาม โดยภาพรวม

(N = ๒๐๐ รูป)

ระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ		
	μ	σ	ความหมาย
๑. ด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน	๓.๓๗	๐.๖๘๒	ปานกลาง
๒. ด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์	๓.๔๔	๐.๙๔๙	มาก
๓. ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร	๓.๓๗	๐.๙๕๗	มาก
๔. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ	๓.๒๗	๐.๙๕๖	มาก
โดยภาพรวม	๓.๓๖	๐.๘๐๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า พระสงฆ์มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = ๓.๓๖$, $\sigma = ๐.๘๐๓$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = ๓.๔๔$, $\sigma = ๐.๙๔๙$) รองลงมา คือ ด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๓๗$, $\sigma = ๐.๖๘๒$) กับ ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๓๗$, $\sigma = ๐.๙๕๗$) รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = ๓.๒๗$, $\sigma = ๐.๙๕๖$)

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ
การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบ
แบบสอบถาม ด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน

(N = ๒๐๐ รูป)

ข้อที่	ด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน	ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ		
		μ	σ	ความหมาย
๑	มีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้	๓.๒๕	๑.๐๑๕	ปานกลาง
๒	มีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ประสบภัยต่างๆ	๒.๘๕	๑.๐๕๒	ปานกลาง
๓	มีการช่วยเหลือใกล้เคียงข้อพิพาทของชาวบ้านในชุมชน	๓.๘๕	๐.๙๖๕	มาก
๔	มีการสร้างห้องสมุดในวัดสำหรับพระสงฆ์และประชาชนทั่วไป	๓.๕๙	๐.๙๕๒	มาก
๕	มีการจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์หรือโรงเรียนการกุศลของวัดในพุทธศาสนา	๓.๓๐	๑.๐๗๕	ปานกลาง
โดยภาพรวม		๓.๓๗	๐.๖๘๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า พระสงฆ์มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = ๓.๓๗$, $\sigma = ๐.๖๘๒$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในข้อมีการช่วยเหลือใกล้เคียงข้อพิพาทของชาวบ้านในชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = ๓.๘๕$, $\sigma = ๐.๙๖๕$) รองลงมา คือ มีการสร้างห้องสมุดในวัดสำหรับพระสงฆ์และประชาชนทั่วไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๕๙$, $\sigma = ๐.๙๕๒$) รองลงมา คือ มีการจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์หรือโรงเรียนการกุศลของวัดในพุทธศาสนา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๓๐$, $\sigma = ๑.๐๗๕$) รองลงมา คือ มีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๒๕$, $\sigma = ๑.๐๑๕$) และมีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ประสบภัยต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = ๒.๘๕$, $\sigma = ๑.๐๕๒$)

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ
การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบ
แบบสอบถาม ด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

(N = ๒๐๐ รูป)

ข้อที่	ด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อ สาธารณประโยชน์	ระดับการบริหารจัดการ		
		μ	σ	ความหมาย
๑	มีการอนุญาตให้ใช้สถานที่ของวัดจัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน	๓.๓๙	๑.๑๘๕	ปานกลาง
๒	มีการจัดตั้งมูลนิธิ กองทุนสงเคราะห์เพื่อการกุศล ของวัด	๓.๓๓	๑.๑๑๗	ปานกลาง
๓	มีการเอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับตั้งสถานพยาบาล สำหรับชุมชน	๓.๖๗	๑.๐๙๙	มาก
๔	มีการสนับสนุนส่งเสริมการฝึกอบรมวิชาชีพแก่ ประชาชน	๓.๔๒	๑.๒๐๕	มาก
๕	มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารของ ทางราชการด้วยวิธีการต่างๆ	๓.๓๙	๑.๒๑๔	ปานกลาง
โดยภาพรวม		๓.๔๔	๐.๙๔๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่า พระสงฆ์มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพ
การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อ
สาธารณประโยชน์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๔๔$, $\sigma = ๐.๙๔๙$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายใน
ประเทศไทย ในข้อมีการเอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับตั้งสถานพยาบาลสำหรับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\mu = ๓.๖๗$, $\sigma = ๑.๐๙๙$) รองลงมา คือ มีการสนับสนุนส่งเสริมการฝึกอบรมวิชาชีพแก่ประชาชน ซึ่งมี
ค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๔๒$, $\sigma = ๑.๒๐๕$) รองลงมา คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารของทาง
ราชการด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๓๙$, $\sigma = ๑.๒๑๔$) รองลงมา คือ มีการอนุญาตให้ใช้
สถานที่ของวัดจัดกิจกรรมต่างๆของชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๓๙$, $\sigma = ๑.๑๘๕$) และมีการจัดตั้ง
มูลนิธิ กองทุนสงเคราะห์เพื่อการกุศลของวัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = ๓.๓๓$, $\sigma = ๑.๑๑๗$)

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบ แบบสอบถาม ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

(N = ๒๐๐ รูป)

ข้อที่	ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร	ระดับการบริหารจัดการ		
		μ	σ	ความหมาย
๑	มีการสร้างเครือข่ายการดำเนินการด้านสาธารณะกับองค์กรต่างๆ	๓.๓๕	๑.๑๗๒	ปานกลาง
๒	มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตอาสาเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๓.๒๐	๑.๒๒๐	ปานกลาง
๓	มีการสนับสนุนให้มีการจัดสร้างสถานที่รองรับสำหรับผู้พักอาศัย	๓.๔๙	๑.๒๔๐	มาก
๔	จัดตั้งและส่งเสริมสนับสนุนศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด	๓.๓๙	๑.๒๓๑	มาก
๕	มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารของทางราชการด้วยวิธีการต่างๆ	๓.๔๓	๑.๐๕๔	ปานกลาง
โดยภาพรวม		๓.๓๗	๐.๙๕๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า พระสงฆ์มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนิน กิจกรรมอาสาสมัคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๓๗$, $\sigma = ๐.๙๕๗$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายใน ประเทศไทย ในข้อที่มีการสนับสนุนให้มีการจัดสร้างสถานที่รองรับสำหรับผู้พักอาศัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = ๓.๔๙$, $\sigma = ๑.๒๔๐$) รองลงมา คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารของทางราชการ ด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๔๓$, $\sigma = ๑.๐๕๔$) รองลงมา คือ จัดตั้งและส่งเสริมสนับสนุน ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๓๙$, $\sigma = ๑.๒๓๑$) รองลงมา คือ มีการสร้าง เครือข่ายการดำเนินการด้านสาธารณะกับองค์กรต่างๆ ($\mu = ๓.๓๕$, $\sigma = ๑.๑๗๒$) และมีการส่งเสริม ให้ประชาชนมีจิตอาสาเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = ๓.๒๐$, $\sigma = ๑.๒๒๐$)

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ของผู้ตอบ แบบสอบถาม ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ

(N = ๒๐๐ รูป)

ข้อที่	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ	ระดับการบริหารจัดการ		
		μ	σ	ความหมาย
๑	วัดเป็นสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆของชุมชน	๓.๒๓	๑.๒๑๐	มาก
๒	มีการบริจาคยานพาหนะให้แก่หน่วยงานต่างๆเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๓.๓๓	๑.๑๖๕	ปานกลาง
๓	มีการช่วยเหลือให้ที่พักชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยต่างๆ	๓.๔๑	๑.๒๒๙	มาก
๔	มีความร่วมมือกับหน่วยงานราชการสนับสนุนข้าวสารอาหารแห้งแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติต่างๆ	๓.๐๖	๑.๑๘๙	มาก
๕	ให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมต่างๆของชุมชนอยู่เสมอ	๓.๓๐	๑.๑๙๐	ปานกลาง
โดยภาพรวม		๓.๒๗	๐.๙๕๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า พระสงฆ์มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ อยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๒๗$, $\sigma = ๐.๙๕๖$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในข้อมีการช่วยเหลือให้ที่พักชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = ๓.๔๑$, $\sigma = ๑.๒๒๙$) รองลงมา คือ มีการบริจาคยานพาหนะให้แก่หน่วยงานต่างๆเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๓๓$, $\sigma = ๑.๑๖๕$) รองลงมา คือ ให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมต่างๆของชุมชนอยู่เสมอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๓๐$, $\sigma = ๑.๑๙๐$) รองลงมา คือ วัดเป็นสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๒๓$, $\sigma = ๑.๒๑๐$) และมีความร่วมมือกับหน่วยงานราชการสนับสนุนข้าวสารอาหารแห้งแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = ๓.๐๖$, $\sigma = ๑.๑๘๙$)

๔.๔ ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล การทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปร ได้แก่ การจำแนกตาม อายุ วุฒิการศึกษาสามัญ และวุฒิการศึกษาทางธรรม แสดงด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (f-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

การทดสอบ ๐.๐๕ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD)

๔.๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน ๒. ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณสุขประโยชน์ ๓. ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจการอาสาสมัคร และ ๔. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ พบผลการวิจัยดังนี้

๑. ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

๑. มีญาติโยมที่มีจิตศรัทธาสืบทอดกันมา ยังคงเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ และให้ความอนุเคราะห์ทางด้านทรัพย์และการทำบุญอย่างสม่ำเสมอ

๒. มีเอกลักษณ์ของข้อวัตรปฏิบัติ จารีตประเพณี เช่น ด้านพิธีกรรม ซึ่งจะมีแนวทางปฏิบัติแตกต่างจากฝ่ายเถรวาท อนัมนิกายยึดหลักตามแบบพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน ในการโปรดสัตว์

๓. คณะสงฆ์ให้อำนาจแต่ละวัดในสังกัดอนัมนิกายบริหารจัดการด้านสาธารณสุขสงเคราะห์ด้วยตนเอง ไม่ต้องรวมศูนย์กลางอยู่ที่คณะสงฆ์ทำให้ดำเนินกิจกรรมได้รวดเร็ว

๔. มีความเป็นเอกภาพ มีการรวมกลุ่มกันโดยง่าย และมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๕. การจัดตั้งวัดใกล้กับย่านเศรษฐกิจ ใกล้ชุมชน ทำให้มีประชาชนเข้าทำบุญที่วัด

๖. มีพิธีกรรมทางศาสนาหลัก มีหลักคำสอนทางศาสนา (แบบพระโพธิสัตว์) มีพรหมวิหาร

๗. เป็นงานที่สำคัญมากเพราะเป็นภาพลักษณ์ในความเป็นผู้ให้ภาพรวมดีมาก พุทธศาสนิกชนสามารถพึ่งพาศาสนาได้ ทั้งเจาะจง และไม่เจาะจง เจาะจง คือ สงเคราะห์ แก่พุทธศาสนิกชน ทั้งเกิด แก่ เจ็บ ตาย ไม่เจาะจง คือ สร้างโรงเรียน โรงพยาบาล ถนน ตั้งกองทุน อนุเคราะห์ต่างๆ

๘. มีส่วนร่วมทั่วกันทั้งวัด คณะสงฆ์ ราชการ และประชาชนร่วมมือ กันทำงาน ในภาพรวมของคณะสงฆ์อนัมนิกาย จะทำให้มีประสิทธิภาพ

๙. เป็นรูปแบบ ระเบียบพิธีกรรม ที่มีสืบกันมายาวนาน หลายชั่วอายุคน

๑๐. มีองค์ความรู้ที่สามารถนำมาจัดการเป็นรูปธรรม ได้เลย

๑๑. มีสื่อประชาสัมพันธ์ ครบด้านทั้งวิทยุ ทีวี และสื่อสิ่งพิมพ์

๑๒. อยู่ในย่านธุรกิจการค้า ความเจริญทางเทคโนโลยี มีสื่อประชาสัมพันธ์เป็นของตัวเอง มีองค์กรกลางคือคณะสงฆ์ดูแล

๑๓. มีจุดเด่นหลายประการ โดยเฉพาะการสวดกตัญญูตามงานศพก่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่คนทั่วไป

๑๔. มีประเพณีสงเคราะห์ผู้อื่น เช่น การทิ้งกระจาด เทศกาลกินเจ การฝังศพ

๑๕. เป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ และทรัพยากรที่ดีต่อการทำงาน

๑๖. คณะสงฆ์อนัมนิกายฝ่ายมหายานในประเทศไทย ระบบปกครองของอนัมนิกายเจ้าอาวาสทุกวัดขึ้นตรงต่อท่านเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย การบริหารจัดการจึงไม่มีขั้นตอนมาก โดยมีคณะพระเถระฝ่ายปกครอง รับประสานงานโดยตรง จึงถือว่าเรียบร้อยดี ตามสถานภาพในแต่ละกรณีตามสถานการณ์โดยวัดจัดการโดยตรงต่อท่านเจ้าอาวาสเรื่องใหญ่ๆ ต้องปรึกษาคณะกรรมการ

๑๗. การที่มีอุปถัมภ์มากขึ้นสามารถบวชพระได้มากขึ้นและส่งผลให้มีลูกศิษย์มากขึ้น การสาธารณสงเคราะห์ก็จะทำให้ง่ายยิ่งขึ้น

๑๘. ประชาชนได้รับข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระสงฆ์ฝ่ายอนัมนิกายที่มีต่อสังคมหลายช่องทางด้านสื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ

๑๙. การนำข้อมูลข่าวสารไปเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ผู้คนก็เริ่มให้ความสนใจและหันมาศึกษาเกี่ยวกับอนัมนิกายมากขึ้น

๒๐. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ทางสถานีในเทศกาลต่างๆ ทำให้ประชาชนทราบข่าวสารและมีประชาชนมาทำบุญกันมากขึ้น

๒๑. จุดแข็ง คือ ในเรื่องของความเชื่อความศรัทธาความเหนียวแน่นของพุทธศาสนิกชนทั้งในอดีต และปัจจุบัน

๒๒. จุดแข็ง คือ ความศรัทธาในพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายานที่มีการส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นอย่างต่อเนื่อง

๒๓. มีการเลือกตั้งคณะกรรมการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกิจกรรมต่างๆ ตามประเพณี และทั้งนี้คณะบุคคลที่มีศรัทธาเลื่อมใสในอนัมนิกาย อย่างเหนียวแน่นรวมไปถึงการมีประเพณีต่างๆ ที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนานและต่อเนื่องทั้งปี

๒๔. ทางองค์กรมีความสัมพันธ์กันและช่วยเหลืองานกันเป็นอย่างดีแต่บุคคลนอกไม่ค่อยทราบรายละเอียด

๒๕. การที่พระสงฆ์อนัมนิกายมีจำนวนไม่มากทำให้การบริหารงานไม่ยุ่งยากและซับซ้อน

๒๖. มีความชัดเจนในด้านการดำเนินงานต่างๆ อย่างมีแนวทางและจุดมุ่งหมายชัดเจน

๒. ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

๑. เนื่องจากอนัมนิกาย เป็นคณะสงฆ์ที่แยกย่อยจากคณะสงฆ์หรือนิกายหลักของประเทศไทย คนทั่วไปยังรู้จักน้อยกว่านิกายหินยานและมหายานซึ่งเป็นนิกายหลักของประเทศไทย ทำให้ได้รับการอนุเคราะห์จากญาติโยมในวงจำกัด

๒. ยังไม่รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ทิศทางบริหารงานคณะสงฆ์อนัมนิกายยังไม่เป็นเอกภาพ ในการเผยแพร่ ส่งเสริม สนับสนุนต่างวัดต่างปฏิบัติไม่สามัคคีกัน

๓. การสาธารณสงเคราะห์ไม่ทั่วถึงทุกภาคส่วนของประชาชนและเป็นจำนวนน้อย เพราะแต่ละวัดมีทุนทรัพย์จำกัด

๔. การบริหารจัดการยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร

๕. คณะสงฆ์อรัญญิกยังมีน้อย และไม่ค่อยมีส่วนร่วมกับการชุมชนเท่าที่ควร
๖. เครือข่ายของคณะสงฆ์ยังมีน้อย มีพระภิกษุ สามเณรยังมีน้อยอยู่คณะสงฆ์อรัญญิกยังมีวงจำกัดจำเพราะกลุ่มคนยังไม่เป็นที่รู้จักมากเท่าที่ควร
๗. ไม่ได้ร่วมกันจัดงานด้านนี้ในนามคณะสงฆ์อรัญญิก
๘. ในภาพรวมขาดผู้นำในนามคณะสงฆ์อรัญญิกที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในด้านนี้ และยังไม่มีการกำหนดรูปแบบการสาธารณะสงเคราะห์ในภาพรวมของคณะสงฆ์ด้วย
๙. ขาดการบันทึกการประชาสัมพันธ์ทางด้านสื่อ และการสนับสนุนการประสานงานกับทางราชการ
๑๐. วัดอรัญญิกมีน้อย
๑๑. ขาดกองทุนในการพัฒนาส่งเสริม ขยาย เผยแพร่ศาสนา
๑๒. ยังไม่รวมเป็นหนึ่งเดียวกันทิศทางการบริหารงานคณะสงฆ์อรัญญิกยังไม่เป็นเอกภาพ ในการเผยแผ่ ส่งเสริม สนับสนุนต่างวัดต่างปฏิบัติไม่สามัคคีกัน
๑๓. ทิศทางการบริหารงานคณะสงฆ์อรัญญิกยังไม่เป็นเอกภาพ ต่างวัดต่างปฏิบัติไม่สามัคคีกัน
๑๔. ไม่ได้ร่วมกันจัดงานด้านนี้ในนามคณะสงฆ์อรัญญิก
๑๕. มีวัดอรัญญิกน้อยมาก
๑๖. ขาดการบันทึกการประชาสัมพันธ์ทางด้านสื่อ และการสนับสนุนการประสานงานกับทางราชการ
๑๗. ในภาพรวมขาดผู้นำในนามคณะสงฆ์อรัญญิกที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในด้านนี้ และยังไม่มีการกำหนดรูปแบบการสาธารณะสงเคราะห์ในภาพรวมของคณะสงฆ์ด้วย
๑๘. ยังขาดด้านการประชาสัมพันธ์ และการสนับสนุนในองค์กรยังไม่ครบถ้วนทางภาครัฐยังให้การสนับสนุนไม่เต็มที่
๑๙. ปัจจุบันบุคลากรเป็นเรื่องสำคัญโดยทั่วไปผู้ที่จะอุปสมบทน้อยมากไม่เหมือนฝ่ายมหานิกายหรือเถรวาทเมื่ออุปสมบทแล้วอยู่ไม่นาน การปฏิบัติงานต่างๆจึงขยายไม่ทั่วถึง จุดปรับการสงเคราะห์ในเรื่องต่างๆโดยรวมในสังคมยังเห็นผลอยู่ภายในวงแคบอยู่ขอให้จัดตั้งองค์กรให้สังคมโดยรวมประสานงานได้ง่ายจะเพิ่มผลเจตนาหลักสูตรนี้ได้จริงและยั่งยืนตลอดไป
๒๐. ยังขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอรัญญิกทำให้ประชาชนเข้าใจว่าอรัญญิกคือจีนิกาย ทำให้ประสิทธิภาพในการสาธารณะสงเคราะห์น้อยลง
๒๑. จุดอ่อน คือ การส่งต่อความเชื่อจากรุ่นสู่รุ่นและการสนับสนุนเรื่องของงบประมาณ ในการช่วยเหลือกิจการอื่นๆ อันเป็นสาธารณกุศล
๒๒. จุดอ่อน คือ การสนับสนุนในเรื่องของทุนสนับสนุนในการดำเนินกิจการต่างๆวัดไม่มีรายได้ที่แน่นอนต้องอาศัยเงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาเป็นสำคัญ
๒๓. ความเข้าใจของบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับอรัญญิกค่อนข้างน้อย รวมถึงสภาพสังคมทำให้คนรุ่นใหม่ ไม่เข้าใจประเพณีและปล่อยปะละเลย อีกทั้งสภาวะทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวยในการให้บริจาคและเข้ามามีส่วนร่วมของคนรุ่นใหม่ มีแต่ผู้สูงอายุที่เข้ามาช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ ของวัด

๒๔. การประชาสัมพันธ์น้อยเกินไปและไม่รู้จักสาขาและสถานที่ของวัด ทำให้บางครั้งไม่สามารถเข้าถึงข่าวสารได้

๒๕. การประสานงานยังไม่ทั่วถึงพระสงฆ์อัครนิกายในต่างจังหวัด

๒๖. มีข้อกำหนดบางประการที่ทำให้การทำงานไม่สิ้นเปลืองเท่าที่ควรความไม่เข้าใจกฎระเบียบของคณะสงฆ์อัครนิกายที่แตกต่างจากนิกายอื่น

๓. ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจการอาสาสมัคร

๑. เนื่องจากมีวัฒนธรรมมีประเพณีให้การอนุเคราะห์แก่ผู้ยากไร้มาเป็นเวลานาน อาทิเช่น ประเพณีทิ้งกระจาด ประเพณีเปิดโรงทาน เทศกาลถือศีลกินเจ

๒. โอกาสของการเผยแพร่เปิดกว้าง สังคมได้รู้จักคณะสงฆ์อัครนิกายมากกว่าสมัยก่อน มีส่วนร่วมกับกิจกรรมของสังคมทั้งภาครัฐและเอกชน เข้าถึงสังคมในทุกระดับชั้น

๓. คณะสงฆ์อัครนิกายมีวัดในสังกัดไม่มากโอกาสในการประชุมและแจ้งข่าวสารทางสงเคราะห์ทำให้รวดเร็วและสามารถดำเนินกิจกรรมได้ครบทุกวัด

๔. มีโอกาสในการจัดการหลายทางหลายด้านแต่บุคลากรไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ

๕. มีพิธีกรรมทางศาสนาที่มีประชาชนเป็นส่วนร่วมอย่างดี

๖. ต้องสร้างเครือข่ายไปทุกภาคในประเทศไทยสร้างผู้นำที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น สนับสนุนให้ความรู้พระภิกษุสงฆ์สามเณรได้เข้าใจหลักธรรมคำสอนและโครงสร้างรูปแบบของคณะสงฆ์ สนับสนุนเปิดโอกาสให้พระสงฆ์สามารถได้ศึกษาสูงขึ้น

๗. เป็นโอกาสที่ดีเพราะสังคมไทย ยังขาดองค์การที่จะอนุเคราะห์อีกมากและคนไทยทั้งวัยเกิด แก่ เจ็บ ตาย ยังองค์กรสนับสนุน

๘. สามารถกำหนดนโยบายเป็นแผนนโยบายด้านนี้เร่งด่วน หรือกำหนด เป็นแผนระยะสั้น ระยะยาว และทำให้เกิดเป็นรูปธรรมได้ด่วนยังมีโอกาสมาก

๙. เทศกาลต่างๆ ประจำปี เช่น งานบูชาดาวนพเคราะห์ งานทิ้งกระจาดเทศกาลกินเจ ร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน

๑๐. การที่ประชาชนไม่ทราบเรื่องเครื่องแต่งกายที่แตกต่างเลยทำให้ไม่ทราบว่าเป็นพระอัครนิกาย

๑๑. คณะสงฆ์อัครนิกายไปโปรดสัตว์ตามประเพณีต่างๆ เป็นโอกาสอย่างดีเมื่อเกิดผู้เลื่อมใสอัครนิกายมาก จะทำให้เกิดการสงเคราะห์ที่ดีขึ้น

๑๒. โอกาสในการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกาย คือ ทางคณะสงฆ์อัครนิกายจะมีพิธีทิ้งกระจาด อยู่เป็นประจำอยู่แล้ว

๑๓. การที่ประชาชนไม่ทราบเรื่องเครื่องแต่งกายที่แตกต่างเลยทำให้ไม่ทราบว่าเป็นพระอัครนิกาย

๑๔. โอกาสในการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกาย คือ ทางคณะสงฆ์อัครนิกายจะมีพิธีทิ้งกระจาด อยู่เป็นประจำอยู่แล้วและมีพิธีสงเคราะห์ที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอันมาก

๑๕. มีพิธีสงเคราะห์ที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอันมาก ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการเพิ่มประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์

๑๖. ฝ่ายหินยานเข้มแข็งดีกว่าด้วยประการทั้งปวง จึงต้องพัฒนาจัดการในเรื่องบริหารจัดการให้ทันสถานการณ์

๑๗. คณะสงฆ์อนัมนิกายไปโปรดสัตว์ตามประเพณีต่างๆ เป็นโอกาสอย่างดีเมื่อเกิดผู้เลื่อมใสอนัมนิกายมาก จะทำให้เกิดการสงเคราะห์ที่ดี

๑๘. ในช่วงงานเทศกาลในแต่ละปีได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากคณะสงฆ์

๑๙. ได้ร่วมในพิธีต่างๆ ตามราชการในวันสำคัญทางศาสนาและตามโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดใกล้เคียงที่มีวัด พระภิกษุสงฆ์ สามเณร มหายานอนัมนิกาย จินนิกายด้วย ก็ยังไม่หลากหลายเท่าที่จะเป็นด้วยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์จะให้เหมือนหินยานนั้นในประเทศไทยฝ่ายหินยานเข้มแข็งดีกว่าด้วยประการทั้งปวง จึงต้องพัฒนาจัดการในเรื่องบริหารจัดการให้ทันสถานการณ์

๒๐. โอกาสในการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย คือ ทางคณะสงฆ์อนัมนิกายจะมีพิธีทั้งกระจาก อยู่เป็นประจำอยู่แล้วและมีพิธีสงเคราะห์ที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอันมาก ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการเพิ่มประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์

๒๑. โอกาสในวาระเทศกาลงานบุญประเพณีต่างๆ เช่น เทศกาลทิ้งกระจาด ถือน้ำสรง การบริจาคทุนการศึกษา ข้าวสาร สนับสนุนงบประมาณในการสร้างสาธารณกุศลต่างๆ

๒๒. นอกจากเทศกาลงานประเพณีต่างๆแล้วยังมีการช่วยเหลือในส่วนของสาธารณะประโยชน์ต่างๆ เช่น ทุนการศึกษา และงบประมาณการกุศลต่างๆ

๒๓. ประเพณีที่มีความต่อเนื่องและเชื่อถือที่มีความปลูกฝังมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีประเพณีเน้นการบริจาคและการให้ทาน

๒๔. พระสงฆ์อนัมนิกายบางรูปได้ศึกษาเล่าเรียนทางโลกเพิ่มเติมเพื่อนำหลักการบริหารที่ได้มาบริหารจัดการในทุกด้านของกิจการคณะสงฆ์

๒๕. ในวาระเทศกาลต่างๆมีคณะสงฆ์เข้ามามีบทบาทในส่วนของการพิธีกรรมงานบุญประเพณี เช่น เทศกาลบูชาดาว เทศกาลเทกระจาด และเทศกาลถือน้ำสรง เป็นต้น

๒๖. ให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎข้อบังคับต่างๆจัดการประชุมกับองค์กรท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคณะสงฆ์อนัมนิกาย

๔. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

๑. เนื่องจากเป็นนิิกายขนาดเล็ก จึงไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนทางปัจจัยซึ่งตรงกันข้ามกับ ค่าใช้จ่ายในปัจจุบันที่เพิ่มขึ้น

๒. การสื่อสารจากภาคนโยบายของคณะสงฆ์อนัมนิกาย สู่ภาคปฏิบัติ ยังถือว่าอุปสรรคของการทำงานคณะสงฆ์ อีกทั้งขาดบุคลากรที่ยึดความรู้ความเข้าใจ

๓. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานการกุศลอื่นมากนัก

๔. ขาดผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ขาดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการ และขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ

๕. เทศกาลต่างๆ มีการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ทำให้ผู้คนไม่ทราบถึงเทศกาลที่จัดขึ้น

๖. พระภิกษุสามเณรยังมีจำนวนน้อย วัดก็มีน้อย งบประมาณ และอุปกรณ์ในการดำเนินงาน และเครือข่ายมีน้อย

๗. ความไม่ชัดเจนของรูปแบบและแนวทางในการดำเนินงาน จะต้องมีการประชุมของคณะสงฆ์และเป็นมติแต่งตั้ง ตัวแทนออกมาเป็นผู้นำคิดนำทำในด้านนี้

๘. พระสงฆ์อัครนิกายขาดความเข้าใจในการบริหารองค์กร

๙. ขาดบุคลากรเพราะมีวัดน้อย บุคลากรน้อยไม่มีกองทุนในการพัฒนา

๑๐. การสื่อสารจากภาคนโยบายของคณะสงฆ์อัครนิกาย สู่ภาคปฏิบัติ ยังถือว่าอุปสรรคของการทำงานคณะสงฆ์ อีกทั้งขาดบุคลากรที่ยึดความรู้ความเข้าใจ

๑๑. พระภิกษุสามเณรยังมีจำนวนน้อย วัดก็มีน้อย งบประมาณ และอุปกรณ์ในการดำเนินงาน และเครือข่ายมีน้อย

๑๒. พระสงฆ์อัครนิกายขาดความเข้าใจในการบริหารองค์กร

๑๓. การสื่อสารจากภาคนโยบายของคณะสงฆ์อัครนิกาย สู่ภาคปฏิบัติ ยังถือว่าอุปสรรคของการทำงานคณะสงฆ์

๑๔. การประสานงานกันระหว่างคณะสงฆ์กับภาคราชการที่ยังมีอยู่น้อยมาก

๑๕. โดยรวมภายในวัดหรือคณะสงฆ์อัครนิกายในเรื่องสงเคราะห์ต่อสาธารณะยังขาดองค์กรประสานงานในสาธารณะชนในภาพรวมในประเทศต้องจัดการ เรื่องข้อมูลองค์ความรู้ให้เข้าถึงพุทธศาสนิกชนอย่างสมบูรณ์

๑๖. โดยรวมภายในวัดหรือคณะสงฆ์อัครนิกายในเรื่องสงเคราะห์ต่อสาธารณะยังขาดองค์กรประสานงาน

๑๗. คณะสงฆ์อัครนิกายในเรื่องสงเคราะห์ต่อสาธารณะ ยังขาดองค์กรประสานงานในสาธารณะชนในภาพรวมในประเทศ

๑๘. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี การติดต่อสื่อสารที่ดี

๑๙. โดยรวมภายในวัดหรือคณะสงฆ์อัครนิกายในเรื่องสงเคราะห์ต่อสาธารณะ ยังขาดองค์กรประสานงานในสาธารณะชนในภาพรวมในประเทศต้องจัดการ เรื่องข้อมูลองค์ความรู้ ให้เข้าถึงพุทธศาสนิกชนอย่างสมบูรณ์ ดังเจตนารมณ์ของ มจร. ในหลักสูตรนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อสาธุชนประเทศชาติ ศาสนา ให้เกิดผลเกิดศรัทธายิ่งขึ้น

๒๐. การประสานงานกันระหว่างคณะสงฆ์กับภาคราชการที่ยังมีอยู่น้อยมาก

๒๑. ในเรื่องของงบประมาณและโอกาสในการสื่อสารความเข้าใจพัฒนากันให้กับพุทธศาสนิกชนที่เป็นคนรุ่นใหม่

๒๒. อาจเป็นเรื่องของการที่มีผู้คนหลากหลายวัยหลากหลายอาชีพเข้ามาช่วยในการทำงาน อาจทำให้ขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการบริหารจัดการ

๒๓. เศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันไม่ได้อำนวยความสะดวกให้ราชการเข้ามีส่วนร่วมและให้การบริจาครวมถึงนิยายยังไม่ได้ได้รับความนิยมและมีความเผยแพร่มีน้อย

๒๔. ในการประสานงานมีหลายครั้งที่การสื่อสารเป็นอุปสรรคของการบริหารจัดการ ทำให้การบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ

๒๕. หลายๆ ครั้งที่ทีมงานเทศบาลต่างๆ มักจะขาดการประชาสัมพันธ์บางครั้ง ประชาชนไม่ทราบถึงข่าวการจัดงานเทศบาลนั้นๆ

๒๖. มีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของคณะสงฆ์อันน้อย ขาดตัวเชื่อมโยงระหว่างคณะสงฆ์อันน้อยกับองค์กรในท้องถิ่น ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างล่าช้า

ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ได้สาระสำคัญสรุปดังนี้

การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันน้อยในประเทศไทยใน ๔ ด้านดังนี้ ๑) ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน ๒) ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณสุขประโยชน์ ๓) ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจการอาสาสมัคร ๔) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ จากผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) มีความคิดเห็นสอดคล้องกันพอสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนสังคมให้มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน^{๒๘๘}
๒. ส่งเสริมให้ชุมชนมีความรู้และทักษะในการป้องกัน ลดความสูญเสีย ที่อาจเกิดจากสาธารณภัย^{๒๘๙}
๓. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาศักยภาพชุมชนในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย^{๒๙๐}
๔. พัฒนาประสิทธิภาพ และการประสานงานในการป้องกันและช่วยเหลือ ผู้ประสบภัย^{๒๙๑}
๕. เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๒๙๒}
๖. เพื่อพัฒนากระบวนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ เป็นระบบและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน^{๒๙๓}
๗. เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรมผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ แนวทางปฏิบัติและวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติและมีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์

^{๒๘๘} สนทนากลุ่มเฉพาะ องค์กราณมธรส (เดชาธร เกริกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คันถ่อตือ) จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๒๘๙} สนทนากลุ่มเฉพาะ องค์กราณมธรส (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอนันนิยาณเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หริอกันตือ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๒๙๐} สนทนากลุ่มเฉพาะ ดร.อานาจ บัวศิริ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๒๙๑} สนทนากลุ่มเฉพาะ นายสมเกียรติ ธงศรี ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคมสำนักงานจังหวัดนครปฐม, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๒๙๒} สนทนากลุ่มเฉพาะ นายสุทธิรักษ์ หนูฉิ่ง ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดกาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๒๙๓} สนทนากลุ่มเฉพาะ ดร.สุภกิจ โสทัต, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

ผู้ประสบภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ทัวถึง เป็นธรรม และโปร่งใสสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง^{๒๙๔}

๘. เน้นภาคปฏิบัติในการเรียนรู้สิทธิและหน้าที่ ในกระบวนการเรียนการสอนทุกระดับและทุกรูปแบบของการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ^{๒๙๕}

๙. เร่งรัดและฟื้นฟูสถาบัน ในระดับบ้าน โรงเรียน วัด ให้มีบทบาทและการปฏิบัติในด้านการสร้างค่านิยม จริยธรรม ความมีระเบียบและการรักษาหน้าที่และเวลาของเด็กและเยาวชนในชาติ

๑) ประสานความร่วมมือกับสื่อมวลชนทุกประเภท ให้มีบทบาทในการกระจายข่าว เผยแพร่ความรู้ทางด้านสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ตลอดจนชักชวนให้ประชาชนดำรงไว้ซึ่งรูปแบบวัฒนธรรม ศิลธรรมและจริยธรรมอันดีงาม สร้างสังคมที่มีระเบียบวินัย ประหยัด มีความสำนึกและรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒) กำหนดและวางแนวทางพัฒนากลุ่มเป้าหมาย เฉพาะเรื่องในลักษณะครบวงจรทุกขั้นตอน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้กลุ่มเป้าหมายดังกล่าวให้มีบทบาทในการเข้าร่วมในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างได้ผลดี

๓) ประชากรและการพัฒนาคุณภาพและจิตใจ เพื่อลดอัตราการเพิ่มประชากรให้เหลือ ต่อปีตอนปลายแผนพัฒนา งานวางแผนครอบครัวที่ดำเนินการโดยรัฐจะยังมีความสำคัญอยู่มาก แต่จะสนับสนุนให้งานของสถาบันและองค์กรของเอกชนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น แผนงานหลักทางด้านประชากรจำเป็นต้องกำหนดแผนปฏิบัติงานทั้งของภาครัฐบาลและภาคเอกชนให้ชัดเจนเป็นรายปีทั้งภายในประเทศและความร่วมมือกับต่างประเทศโดยเฉพาะกับประเทศต่างๆ ในสมาคมอาเซียน โดยคำนึงถึงสาระสำคัญด้านการกระจายประชากรกับผลกระทบสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันจะพัฒนาคุณภาพของประชากรควบคู่ไปกับการพัฒนาจิตใจ โดยให้มีจุดเน้นทางด้านค่านิยมและจริยธรรมที่ดี^{๒๙๖}

๒. ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

๑. ปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมและข้อกำหนดต่างๆที่เกี่ยวข้อง^{๒๙๗}

๒. ลดปริมาณของเสียและลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ^{๒๙๘}

^{๒๙๔} สทนากลุ่มเฉพาะ นายวิวรรธน์ วรรณศิริ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองตาบ่ง จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘.

^{๒๙๕} สทนากลุ่มเฉพาะ นายเกษม คั่นเคย ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกว้างทองราษฎร์บูรณะ จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๒๙๖} สทนากลุ่มเฉพาะ นางศิริพร พรศิริสกุล, ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัว จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๒๙๗} สทนากลุ่มเฉพาะ องสรภาณมธุรส (เดชธร เกวีกัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘.

^{๒๙๘} สทนากลุ่มเฉพาะ องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอนัมมิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล จังหวัดสุพรรณบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

๓. การนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ^{๒๙๙}
๔. ประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม^{๓๐๐}
๕. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม มีการสื่อสารไปยังพนักงานผู้รับเหมา ผู้ส่งสินค้า และสาธารณชน^{๓๐๑}
๖. ปลุกจิตสำนึกและจิตวิญญาณของอาสาสมัคร ในบุคคลกลุ่มต่างๆทั้งเด็กเยาวชน ประชาชน ตลอดจนนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชนในการทำงานเพื่อสังคม^{๓๐๒}
๗. ให้มีกฎหมายหรือระเบียบรองรับสถานภาพของอาสาสมัคร ให้การคุ้มครองและเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๓๐๓}
๘. จัดตั้งสภาอาสาสมัครแห่งชาติเป็นองค์การอิสระ โดยหน่วยงานและองค์การที่มีอาสาสมัครเป็นสมาชิก เป็นผู้บริหารงานโดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ^{๓๐๔}
๙. ความร่วมมือเป็นการให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคสาธารณะมีส่วนร่วม โดยเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการที่มีฝ่ายประชาชนร่วมเป็นกรรมการ เป็นต้น^{๓๐๕}
- ๓. ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจการอาสาสมัคร**
๑. ส่งเสริมสนับสนุนอาสาสมัครอย่างจริงจัง โดยการพัฒนาอาสาสมัครให้มีความรู้ความสามารถ อุดมการณ์และคุณธรรม เพื่อจะได้เป็นพลังสำคัญในการสงเคราะห์ผู้มีปัญหา การป้องกัน แก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคม พัฒนาองค์การ และการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ^{๓๐๖}
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการงานอาสาสมัคร เพื่อให้ภาครัฐและภาคเอกชนที่มีอาสาสมัคร ได้บริหารจัดการงานอาสาสมัครได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล^{๓๐๗}

^{๒๙๙} สทนากลุ่มเฉพาะ ดร.อำนาจ บัวศิริ, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๐๐} สทนากลุ่มเฉพาะ นายสมเกียรติ ingsรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคมสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดนครปฐม, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๐๑} สทนากลุ่มเฉพาะ นายสุทธิรักษ์ หนูฉิ่ง, ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดกาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๐๒} สทนากลุ่มเฉพาะ ดร.สุภกิจ โสทัต, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๐๓} สทนากลุ่มเฉพาะ นายวิวรรธน์ วรรณศิริ, ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองตาบ่ง จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๐๔} สทนากลุ่มเฉพาะ นายเกษม คั่นเคย, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกร่างทองราษฎร์บูรณะ จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๐๕} สทนากลุ่มเฉพาะ นางศิริพร พรศิริสกุล, ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัว จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๐๖} สทนากลุ่มเฉพาะ องสรภาณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๐๗} สทนากลุ่มเฉพาะ องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ), เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล จังหวัดสุพรรณบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

๓. จัดตั้งองค์การอาสาสมัครระดับชาติ โดยให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานอาสาสมัครแห่งชาติ ประกอบด้วย ผู้แทนของหน่วยงานภาครัฐ องค์การเอกชน และอาสาสมัคร มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย แผนงาน ส่งเสริมสนับสนุน ประสานงาน ติดตาม และประเมินผล การปฏิบัติงานของอาสาสมัคร^{๓๐๘}

๔. ส่งเสริมการจัดตั้งสถาบันหรือศูนย์ฝึกอบรมอาสาสมัคร ทั้งในระดับชาติและระดับจังหวัด เพื่อจัดให้มีการฝึกอบรมอาสาสมัครประเภทต่างๆ ให้อาสาสมัครเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ อุดมการณ์ คุณธรรมและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน^{๓๐๙}

๕. จัดตั้งศูนย์อาสาสมัครระดับชาติ ระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสพการณ์ ส่งเสริมสนับสนุน และประสานงานของอาสาสมัคร รวมทั้งจัดทำทะเบียนอาสาสมัครและให้อาสาสมัครได้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ตรงกับ ความสนใจ^{๓๑๐}

๖. จัดทำคู่มือปฏิบัติงานสำหรับอาสาสมัครประเภทต่างๆ เพื่อช่วยให้อาสาสมัครได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานและมีผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนสังคมและประเทศชาติ^{๓๑๑}

๗. ประชาสัมพันธ์งานอาสาสมัครให้เป็นที่แพร่หลาย เป็นที่รู้จัก ยอมรับของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนโดยทั่วไป^{๓๑๒}

๘. จัดให้มีสวัสดิการ ส่งเสริมขวัญกำลังใจและให้การยกย่องอาสาสมัคร รวมทั้งหน่วยงาน องค์การที่มีอาสาสมัครที่ปฏิบัติงานด้วยความเข้มแข็ง เสียสละ มีผลงานดีเด่นที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน สังคม และประเทศชาติ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน ได้ปฏิบัติงานอาสาสมัครโดยไม่ถือเป็นวันลา ทั้งนี้ จะต้องไม่มีผลทำให้เกิดความเสียหายต่องานราชการ^{๓๑๓}

๙. ให้การสนับสนุนการจัดงานวันอาสาสมัครไทย ทั้งในระดับชาติ และระดับจังหวัด เพื่อส่งเสริมสนับสนุน บทบาทและความสำคัญของอาสาสมัครและงานอาสาสมัคร^{๓๑๔}

^{๓๐๘} สทนากลุ่มเฉพาะ ดร.อำนาจ บัวศิริ, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๐๙} สทนากลุ่มเฉพาะ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคมสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดนครปฐม, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๑๐} สทนากลุ่มเฉพาะ นายสุทธิรักษ์ หนูฉิ่ง, ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดกาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๑๑} สทนากลุ่มเฉพาะ ดร.สุภกิจ โสทัต, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๑๒} สทนากลุ่มเฉพาะ นายวิวรรธน์ วรรณศิริ, ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองตาบ่ง จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๑๓} สทนากลุ่มเฉพาะ นายเกษม คั่นเคย, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกร่างทองราษฎร์บูรณะ จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๑๔} สทนากลุ่มเฉพาะ นางศิริพร พรศิริสกุล, ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัว จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

๔. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการตัดสินใจต่างๆ เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกันทุกฝ่ายเกี่ยวข้องในกระบวนการนี้ตั้งแต่แรก จนกระทั่งถึงการติดตาม และประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้การปรับเปลี่ยนโครงการร่วมกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย โดยมีรูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถสรุปได้ รูปแบบ คือ

๑. การรับรู้ข่าวสาร การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้ประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย และบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของ โครงการที่จะดำเนินการ รวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ทั้งนี้การได้รับแจ้งข่าวสารดังกล่าว จะต้องเป็นการแจ้งก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินโครงการ^{๓๑๕}

๒. การเกี่ยวข้องเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หรือร่วมเสนอแนะทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของภาครัฐ เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบายการปรึกษาหารือเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วม^{๓๑๖}

๓. การประชุมรับฟังความคิดเห็น การประชุมรับฟังความคิดเห็นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรม และผู้มีอำนาจตัดสินใจ ได้ใช้เวทีสาธารณะในการทำความเข้าใจและค้นหาเหตุผลที่จะดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในพื้นที่นั้นหรือไม่ การประชุมรับฟังความคิดเห็นมีหลายรูปแบบ รูปแบบที่พบเห็นได้บ่อยได้แก่^{๓๑๗}

๔. การเสริมอำนาจแก่ประชาชน เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ เป็นต้นการประชุมในระดับชุมชน เป็นการประชุมที่จัดขึ้น ใน ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ โดยเจ้าของโครงการต้องส่งตัวแทนเพื่ออธิบายและตอบข้อ ชักถาม^{๓๑๘}

๕. การประชุมรับฟังความคิดเห็นในเชิงวิชาการ สำหรับ โครงการที่มีข้อโต้แย้งในเชิงวิชาการ จำเป็นต้องจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในเชิงวิชาการโดย เชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาจากภายนอกมาอธิบายข้อชักถาม การประชุมต้องนำเสนอต่อที่สาธารณะ และผู้เข้าร่วมประชุมต้องรับทราบผล^{๓๑๙}

๖. การประชาพิจารณ์ เป็นการประชุมที่มีขั้นตอนชัดเจนเป็นเวทีในการเสนอข้อมูลอย่างเปิดเผยไม่มีการปิดบังทั้งฝ่ายเจ้าของโครงการและฝ่ายผู้มีส่วนได้เสียจากโครงการจะต้องมี

^{๓๑๕} สทนากลุ่มเฉพาะ องค์กรภาคี (เดชาธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๑๖} สทนากลุ่มเฉพาะ องค์กรภาคี (ปรีชา เกียนกือ) เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษา กาล จังหวัดสุพรรณบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๑๗} สทนากลุ่มเฉพาะ ดร.อำนาจ บัวศิริ, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๑๘} สทนากลุ่มเฉพาะ นายสมเกียรติ องค์กร, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคมสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดนครปฐม, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๑๙} สทนากลุ่มเฉพาะ นายสุทธิรักษ์ หนูฉิ่ง, ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดกาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

องค์ประกอบของผู้เข้าร่วมการประชุมที่เป็นที่ยอมรับมีหลักเกณฑ์และประเด็นในการพิจารณาที่ชัดเจน^{๓๒๐}

๗. การร่วมในการตัดสินใจ เป็นเป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วม ของประชาชน ในการให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจประเด็นปัญหานั้นๆ โดยการแต่งตั้งประชาชนที่ ได้รับผลกระทบจากปัญหาเป็นคณะกรรมการมีอำนาจในการตัดสินใจ^{๓๒๑}

๘. การให้ข้อมูลข่าวสาร ถือเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนเปิดโอกาสให้ประชาชน เข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ วิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่างๆ การจัดนิทรรศการ จัดหมายข่าว การจัดงานแถลงข่าว การติดประกาศ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น^{๓๒๒}

๙. การรับฟังความคิดเห็นเป็นกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วม^{๓๒๓}

^{๓๒๐} สทนากลุ่มเฉพาะ ดร.สุภกิจ โสทัต, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๒๑} สทนากลุ่มเฉพาะ นายวิวรรธน์ วรรณศิริ, ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองตาบ่ง จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘.

^{๓๒๒} สทนากลุ่มเฉพาะ นายเกษม คั่นเคย, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกร่างทองราษฎร์บูรณะ จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

^{๓๒๓} สทนากลุ่มเฉพาะ นางศิรินพร พรศิริสกุล, ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัว จ.กาญจนบุรี, ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

๔.๖ องค์ความรู้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” ผู้วิจัยได้องค์ความรู้จากการวิจัย ดังแผนภาพที่ ๔.๑ ได้ดังนี้

แผนภาพที่ ๔.๑ แสดงองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

แผนภาพที่ ๔.๑ แสดงองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Body of Knowledge) การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ซึ่งอธิบายในรายละเอียด ดังนี้

การวิเคราะห์ตามหลัก SWOT การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย อาจหมายถึงสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ชุมชน และกลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของสังคม การเปลี่ยนแปลงของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้ามามีอิทธิพลกับการใช้ชีวิตประจำวันไม่ใช่เฉพาะของบุคคลธรรมดา แต่ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของคณะสงฆ์อนัมนิกายด้วย ปัจจัยภายนอกและภายในย่อมผลกระทบต่อการดำเนินงานของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย เป็นอย่างมาก

การเปลี่ยนของสังคมคณะสงฆ์จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถที่จะการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ให้สามารถดำเนินงานตามแผนงานต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ และสามารถที่จะคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันเหตุการณ์ ผลการวิเคราะห์มักถูกใช้เป็นรากฐาน เพื่อที่จะทำให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย หรือนโยบายขององค์กร ในการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ไปการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยต่อไป การพิจารณาประเมินสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกมีสถานการณ์ ๔ ขั้นตอนที่ควรพิจารณา

การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปต่างๆ เพื่อนำไปศึกษาวิเคราะห์เป็นการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย มีการบริหารจัดการปฏิบัติงานที่ชัดเจนอยู่แล้ว ต้องมีการเพิ่มเติมในเรื่องการเน้นประสิทธิภาพของงาน ของคน การวางตัวให้เป็นผู้เป็นที่ดี คือ

๑. จุดแข็ง (S = Strengths) เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย แล้ว พบว่า การมีกฎที่บังคับใช้อยู่ ช่วยให้การดำเนินงานของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย มีโครงสร้างการบริหารงานที่ดีอยู่แล้ว แต่ผู้นำมาปฏิบัติจะต้องนำหลักการนั้นมาประยุกต์ มาผนวกเข้ากับกระบวนการจัดการขององค์กรนั้นให้การดำเนินงานแต่ละด้าน จุดแข็งของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยคือ เป็นระบบมีแบบแผนชัดเจน

๒. จุดอ่อน (W = Weaknesses) เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย พบว่า การดำเนินการจัดการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตามกฎที่ได้ตั้งไว้อย่างเข้มงวด ไม่เลือกพวกพ้องในการเอื้อประโยชน์ เลือจากพวกพ้องของตน เพราะบุคลากรที่ทำงานต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอย่างถูกต้อง

๓. โอกาส (O = Opportunities) เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมนอก ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย พบว่า คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยมีความรู้ความสามารถสูงขึ้น

สืบเนื่องจากได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มีการศึกษาทางธรรม และการศึกษาทางโลก โดยการศึกษาทางธรรม ก็จะมีสำนักการสอนประจำจังหวัด ส่วนการศึกษาทางโลก ก็ได้มีวิทยาลัยสงฆ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เปิดการสอนตั้งแต่ในระดับต้น จนถึงระดับปริญญาโท เมื่อบุคลากรมีประสิทธิภาพที่สูง การดำเนินงานต่างๆ ของคณะสงฆ์ก็จะประสบผลสำเร็จ เพราะบุคคลเป็นเครื่องมือให้การดำเนินงานให้บรรลุผลได้ดีที่สุด

๔. อุปสรรค (T = Threats) เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยพบว่า ผู้ปฏิบัติงานในระดับสูงยังขาดคุณสมบัติที่ดีของการเป็นผู้นำ ยังมีการเลือกพวกพ้อง ขาดความเป็นธรรมในการบริหารงาน อาจเป็นผลมาจากสังคมภายนอกกดดันการทำหน้าที่ของผู้นำ เทคโนโลยีที่มีการ

๑) ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน ได้แก่

(๑) มีกิจกรรมค่อนข้างมาก เช่น การทิ้งกระจาด ประสิทธิภาพในการจัดการที่ได้รับ และญาติโยมที่เข้ามาช่วยเหลือกิจกรรมของวัดซึ่งมากบ้างน้อยบ้าง

(๒) ในปัจจุบันคณะสงฆ์อนัมนิกายมีส่วนช่วยเหลือสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อมทางตรงคือเป็นหลักที่ให้พุทธศาสนิกชน ยึดเป็นที่พึ่งทั้งทางกายและทางใจ ดูจากสถิติจากศาสนพิธีกรรม เช่น พิธีเด็ก ซึ่งมีประชาชนพุทธศาสนิกชนให้ความเชื่อถืออีกทั้งส่งเสริมการศึกษาแก่พระภิกษุสงฆ์

(๓) มีการตั้งโรงทาน อาหารเจ การช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ยากไร้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนไม่เรียไรตามงานบุญต่างๆ ทำให้ประชาชนศรัทธาในพิธีทางศาสนา

(๔) เป็นในรูปแบบของการบริจาคทาน การกุศล และการสนับสนุน กิจกรรมเพื่อส่วนรวม

(๕) มีประสิทธิภาพสูงเนื่องจากประเพณีส่วนใหญ่มีการให้ทานกับผู้ยากไร้ มีการช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ยากไร้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนไม่เรียไรตามงานบุญต่างๆ ทำให้ประชาชนศรัทธาในพิธีทางศาสนา

(๖) มีความโดดเด่น และเห็นได้ชัดเจน เช่น เทศกาลทิ้งกระจาด มีการแจกข้าวสาร เทศกาลกินเจ มีการตั้งโรงทาน อาหารเจ และอยู่ในเกณฑ์ดี ประชาชนได้ใช้ประโยชน์มาก โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสในชุมชนทำให้ภาพลักษณ์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายดูดี

(๗) คณะสงฆ์อนัมนิกายด้านการศึกษาให้โอกาสเด็กที่มีโอกาสน้อยได้ศึกษาต่อช่วยร่วมกันกับพุทธศาสนิกชนในด้านพิธีกรรมทางศาสนา หลักคำสอน การเผยแผ่ ด้านสาธารณูปโภค

(๘) การให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ประชาชน ได้แก่ การเผยแผ่พุทธศาสนาช่วยให้ประชาชนได้พ้นทุกข์ ทำให้จิตใจสบาย ในการทำพิธีบูชาถวายพระเคราะห์

๒) ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ ได้แก่

(๑) คณะสงฆ์อนัมนิกาย มีส่วนร่วมและสนับสนุนกิจกรรมทางสังคมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในงานพระราชพิธี และเข้าร่วมแสดงออกในงานวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

(๒) พร้อมให้การสนับสนุนเสมอภาคทั่วกันตามที่หน่วยงานองค์กร สถานศึกษา สาธุชนทุกหมู่เหล่ามีการร้องขอทั้งเรื่องสถานที่ที่ดียานพาหนะ ทรัพย์สิน เครื่องอุปโภคต่างๆ ทั้งหลาย

นี้ยังอยู่ในวงแคบ ยังไม่ครอบคลุมให้ทั่วถึงทุกภาคส่วน เพื่อการวิจัยแต่ละครั้งจะให้ผลและเป็นรูปธรรมในการปฏิบัติและเพิ่มประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์และสังคมประเทศในขณะนี้ เป็นโอกาสควรปฏิรูปอย่างยิ่ง

(๓) มีการจัดตั้งวิทยุเสียงธรรมจากมหายานคณะสงฆ์อนัมนิกาย เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร ธรรมะสู่ประชาชนให้ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับงาน และพิธีกรรมทางศาสนาต่างๆ

(๔) เพื่อประโยชน์และสังคมประเทศในขณะนี้ เป็นโอกาสควรปฏิรูปอย่างยิ่ง คนส่วนใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานครมีรายได้มากมีส่วนร่วมมาก ส่วนคนต่างจังหวัดมีรายได้น้อยมีส่วนร่วมน้อย

(๕) มีการดึงคนจากหลากหลายหน่วยงาน อาชีพ และฐานะที่มีจิตศรัทธา เข้ามามีส่วนร่วม ตามความเชื่ออย่างต่อเนื่อง

(๖) มีการมอบทุนการศึกษา มีการสนับสนุนเงินบริจาคตามเทศกาลต่างๆ ผ่านสมาคม ผ่านศาลเจ้า และมูลนิธิ

(๗) การสนับสนุนสาธารณประโยชน์ ก็คือ การทำสิ่งต่างๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อคนหมู่มาก ได้แก่ สมทบทุนมูลนิธิฯ เทียม บริจาคเงินร่วมเพื่อสร้างรั้วโรงเรียน

(๘) มีการสงเคราะห์แก่สถานเด็กกำพร้า ชุมชนผู้สูงอายุ คนพิการ คนป่วย

๓) ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร ได้แก่

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนพระภิกษุ สามเณรที่มีจิตอาสา ดำเนินการจัดโครงการอบรมสามเณรภาคฤดูร้อน ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย

(๒) การดำเนินนโยบายหรือจัดการ กิจกรรม ควรเพิ่มเครือข่ายสร้างบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจุดที่จะติดต่อประสานงานให้มีจุดยืนอย่างมีเอกภาพในสังคมด้วย เพิ่มศรัทธาให้สาธุชนรับรู้เข้าใจถูกต้องทั่วทั้งประเทศ จึงสมบูรณ์ในความเป็นสาธารณสงเคราะห์ ให้สังคมได้ประโยชน์อย่างกว้างขวางมากกว่าที่เป็นอยู่เพื่อความสุขความเจริญ

(๓) การสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัครคือการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รู้ถึงสิ่งที่ทำประโยชน์ของสิ่งที่ทำ และร่วมมือช่วยกันในการทำรั้วสร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา เครือข่ายคือเป็นสิ่งสำคัญในการกระจายข่าวสารให้ประชาชนคนที่อยู่ห่างไกลได้ทราบ

(๔) มีการสืบทอดของญาติโยมที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของวัดทำให้มีคนเข้ามาหลายรุ่น เข้ามาทำงานร่วมกัน และมีการปลูกฝังให้อาสาเข้ามา ร่วมทำกิจกรรมของวัดอย่างต่อเนื่อง

(๕) ควรมีแผนและมีผู้รับผิดชอบโดยตรงกับด้านการสร้างเครือข่ายจะเป็นพลังมวลชน ทำงานได้ดี

(๖) ควรเพิ่มเครือข่ายสร้างบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจุดที่จะติดต่อประสานงานให้มีจุดยืนอย่างมีเอกภาพในสังคมด้วย

(๗) มีพิธีกรรมที่ช่วยเหลือแก่ประชาชนหลายพิธีกรรม และมีพิธีกรรมที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้นๆ

(๘) มีบุคลากรที่มีจิตอาสาน้อยเครือข่ายของทางวัดมีความเข้มแข็ง เนื่องจากคณะกรรมการ วัดมีความเข้มแข็งทำให้ชุมชนเข้มแข็ง และมีความร่วมมือจากองค์กรอาสาสมัครเป็นอย่างดี

๔) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ ได้แก่

(๑) การบริหารจัดการประสิทธิภาพของคณะสงฆ์อำนวยการมีส่วนร่วมของประชาชนดีมากจากการจัดกิจกรรมต่างๆ มีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบงานต่างๆ จนประสบความสำเร็จ และหน่วยราชการบางหน่วยก็เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความสะดวกดีมาก

(๒) ในภาคราชการอาจยังไม่มากนัก จะมีก็แต่ของรับบริจาคอนุเคราะห์ เพื่ออำนวยความสะดวกในวาระต่างๆ ประชาชนจะช่วยในเรื่องของการบริจาคในรูปแบบต่างๆ ในส่วนราชการก็จะช่วยเรื่องงบประมาณและการบริหารจัดการบ้างวาระโอกาส ภาคราชการจะเข้ามาสนับสนุน เช่น เทศบาลช่วยเหลือในส่วนของถังขยะ การทำความสะอาด และระบบไฟฟ้า เมื่อมีเทศกาลงานกุศลต่างๆ

(๓) พระสงฆ์อำนวยการเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนและพื้นที่โดยรอบและยังนำพาชาวบ้านสร้างอาคารต่างๆ เพื่อทำประโยชน์ทางพระพุทธศาสนา

(๔) ในระบบของอำนวยการเปิดกว้าง แต่อยู่ที่ศักยภาพของแต่ละสำนัก หากมองภาพรวมนับได้ว่ามีผู้เลื่อมใสศรัทธามากอยู่

(๕) ได้ให้การมีส่วนร่วมต่อประเทศ ส่วนราชการและอื่นๆ ตามสถานการณ์ และอัตภาพในแต่ละวัดให้ร่วมมือช่วยเหลือมาโดยตลอดในบริเวณจังหวัดใกล้เคียงที่รู้เท่าทัน ส่วนโดยรอบๆ ภายในประเทศหรือต่างประเทศยังน้อยอยู่หากเป็นไปได้ในอนาคต คงได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ๆ ทั้งในสังคมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดการให้เห็นเป็นรูปร่างด้วย

(๖) การมีส่วนร่วมของประชาชนและราชการนั้นประชาชนและราชการให้ความร่วมมือดีเป็นอันมาก เพราะคณะสงฆ์อำนวยการนั้นมีลูกศิษย์อยู่มากมายในหลายสาขาวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นแม่ค้า ข้าราชการตำรวจทหาร จึงทำให้ด้านการมีส่วนร่วมในส่วนนี้ไม่มีปัญหา

(๗) พระสงฆ์อำนวยการเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนและพื้นที่โดยรอบและยังนำพาชาวบ้านสร้างอาคารต่างๆ เพื่อทำประโยชน์ทางพระพุทธศาสนา

(๘) ภาคประชาชนและราชการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เพราะเป็นคณะกรรมการวัดด้วย ทำให้การเชื่อมต่อของความร่วมมือสะดวกขึ้น

การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อำนวยการในประเทศไทยเป็นการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปต่างๆ เพื่อนำไปศึกษาวิเคราะห์เป็นการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อำนวยการในประเทศไทย มีการบริหารจัดการปฏิบัติงานที่ชัดเจนอยู่แล้ว ต้องมีการเพิ่มเติมในเรื่องการเน้นประสิทธิภาพของงาน ของคน การวางตัวให้เป็นผู้ที่ดีและการเปลี่ยนแปลงของสังคม การเปลี่ยนแปลงของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้ามามีอิทธิพลกับการใช้ชีวิตประจำวันไม่ใช่เฉพาะของบุคคลธรรมดา แต่ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของคณะสงฆ์อำนวยการด้วย ปัจจัยภายนอกและภายในย่อมผลกระทบต่อการดำเนินงานของคณะสงฆ์อำนวยการในประเทศไทยเป็นอย่างมาก การเปลี่ยนของสังคมคณะสงฆ์จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถที่จะการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อำนวยการในประเทศไทยให้สามารถดำเนินงานตามแผนงานต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ และสามารถที่จะคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันเหตุการณ์ ผลการ

วิเคราะห์มักถูกใช้เป็นรากฐาน เพื่อที่จะทำให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย หรือนโยบายของ
องค์กรการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย
ต่อไป

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งวิธีเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเสร็จแล้ว จึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ อภิปรายผล

๕.๑.๒ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ ๑ จากการพัฒนาการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย คือ กระบวนการของการกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ขององค์กร กำหนดการพัฒนาที่มีความเหมาะสมของแต่ละงาน การนำการพัฒนาไปปฏิบัติให้เกิดผลซึ่งจัดทำเป็นเอกสารที่ระบุวิสัยทัศน์ ภารกิจ และการพัฒนาการบริหารจัดการต่างๆ ในการดำเนินงานขององค์กรหนึ่งๆ เป็นการพัฒนาที่เป็นตัวกำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์กรสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการประสานงานและกำกับติดตามการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ขององค์กรให้เป็นไปในทิศทางและจังหวะที่สอดคล้องกัน การเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงสอดคล้องกับหลักการบริหารขององค์กร เพื่อให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินการจัดการตัดสินใจในด้านต่างๆ ก็มีทั้งข้อดีและข้อจำกัด การพัฒนาการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาองค์กรไปสู่ทิศทางเป้าหมายที่ชัดเจน โดยครอบคลุมถึงแนวทางการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ของผู้ทำงานให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ย่อมเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารจัดการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อนัมนิกาย

๕.๑.๒ สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๒๖ รูป/คน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว จึงได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาความ ตามขั้นตอนวัตถุประสงค์ของการวิจัย และผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๒ หลักการและวิธีการการบริหารกิจการสาธารณสงเคราะห์ที่ดีสภาพ การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

จากการศึกษาการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ปัจจุบันในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงและพัฒนามากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแนวคิดของการบริหารจัดการประสิทธิภาพ ที่เป็นการบริหารตามแนวคิดใหม่ เน้นความเป็นระบบโดยผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญงานด้านนี้จะต้องเพิ่มบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการที่ดีต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เป็นพื้นฐาน เพื่อสามารถควบคุมการดำเนินงานให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ โดยเน้นหลักปฏิบัติต่อไปนี้

๑. มุ่งสร้างการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยให้มีการวางแผนให้มีประสิทธิภาพของบุคลากรในเรื่องของการบริหารงานให้มีคุณภาพ

๒. มุ่งเสริมสร้างการบริหารงานด้านการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยให้มีคุณค่าเป็นแนวคิดที่มองการบริหารงานด้านการสาธารณสงเคราะห์ คือมุ่งวางแผนที่ใช้บุคลากรให้เกิดประโยชน์มากที่สุดด้วยการเสริมสร้างความรู้ ความอบอุ่นเกิดความมั่นใจ รู้สึกมั่นคง

๓. เน้นการบริหารงานด้านการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยให้อยู่ในฐานะเป็นศูนย์กลางของคณะสงฆ์อนัมนิกายเป็นแนวคิดที่เน้นในเรื่องการบริหารงานด้านการสาธารณสงเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพขององค์การเป็นสำคัญ

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้าน ความรู้สึกที่ชอบหรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลังจากได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นๆ แบ่ง ออกเป็น ๓ ลักษณะ คือความรู้สึกในทางบวกเป็นการแสดงออกถึงความพอใจ ความเห็นด้วย ความชอบและให้การสนับสนุนจึงเป็นตัวตัดสินความรู้สึกภายในจิตใจของบุคคลที่มีต่อเหตุการณ์

ปัญหาจะมีความเข้มแข็งมากเพียงใดก็ตาม ถ้าไม่มีการลงมือปฏิบัติการอย่างถูกต้องทางแก้ปัญหาต่างๆ ก็ย่อมไม่มีประสิทธิผล

ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน การสร้างระบบบริหารจัดการกิจการสังคมที่ดี ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตาม

ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการบริหารเป็นเรื่องที่ เกี่ยวกับการตัดสินใจเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมโดยตรง การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ก็ตาม มักจะเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในรูปของกรรมการที่ปรึกษาที่จะให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะ

ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร เครือข่ายเป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายเป็นเงื่อนไขทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญ และเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจเพื่อพัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

แนวโน้มของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในอนาคต ปัจจุบันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศได้มีบทบาทที่สำคัญต่อวิถีชีวิตและสังคมของมนุษย์ เทคโนโลยีสารสนเทศได้สร้างการเปลี่ยนแปลงและโอกาสให้แก่องค์การเพื่อที่จะทำให้เราติดตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากเทคโนโลยีได้ทัน

๕.๑.๒ สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัย ได้แจกแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๒๐๐ รูป เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วได้วิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากในทุกด้าน ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.36$, $\sigma = 0.803$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.44$, $\sigma = 0.949$) ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.682$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในข้อมีการช่วยเหลือใกล้เคียงข้อพิพาทของชาวบ้านในชุมชนซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.965$) ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.44$, $\sigma = 0.949$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในข้อมีการเอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับตั้งสถานพยาบาลสำหรับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.67$, $\sigma = 0.959$) ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.957$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในข้อมีการสนับสนุนให้มีการจัดสร้างสถานที่รองรับสำหรับผู้พักอาศัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.49$, $\sigma = 0.240$) ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.27$, $\sigma = 0.956$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพ การสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะ

สงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในข้อมีการช่วยเหลือให้ที่พักชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = ๓.๔๑$, $\sigma = ๑.๒๒๙$)

ส่วนที่ ๓ การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

จะเป็นผู้บทบาทสำคัญในการบริหารจัดการกิจต่างๆ ให้ดำเนินไปสู่ความสำเร็จ เจริญรุ่งเรือง สิ่งที่สำคัญที่สุดในการบริหารจัดการคือการประยุกต์ใช้ เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการสร้างคามอดทน และอดสาหะในการแก้ไขปรับปรุงจัดการ การบริหารจัดการประสิทธิภาพเพื่อทำการตัดสินใจสั่งการโดยธรรม ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

๑. เป็นการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับงาน ถือว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นแม่แบบสำหรับการบริหารงานที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ในด้านอื่นๆ ทั้งหมด

๒. เป็นกระบวนการการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ สำหรับกำหนดว่า คุณภาพอย่างเพียงพอ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่คณะสงฆ์อนัมนิกาย

๓. เป็นกระบวนการการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ เพื่อเตรียมบุคคลให้เหมาะสมกับงานและเวลา รวมทั้งพัฒนากำลังคนให้เกิดประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายของคณะสงฆ์อนัมนิกาย

ผู้วิจัยได้กำหนดการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในแต่ละด้าน จากการท้าววิจัยไว้ดังนี้

ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

๑. ทางด้านกายภาพเห็นว่าเหมาะสม ทำได้ตามพลังความสามารถของแต่ละวัดเป็นหลักใหญ่

๒. โอกาสที่จะรวมตัวทั้งนื้อนัมนิกายยังทำได้น้อย ต่างคนต่างอยู่ในวัดตามสภาพสังคม ชุมชน แวดล้อม และสถานที่ตั้งของวัด

๓. ถึงแม้จะมีหลักการเดียวกันแต่วิธีการแตกต่าง ปริมาณการสงเคราะห์

ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

๑. คณะสงฆ์อนัมนิกายมีส่วนร่วมในการจัดพิธีกรรมทางศาสนา

๒. มีการสงเคราะห์แก่สถานเด็กกำพร้า ชมรมผู้สูงอายุ คนพิการ คนป่วย เป็นต้น

๓. มีพิธีทั้งกระจัดในการแจกทาน สนับสนุนด้านงบประมาณ

ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

๑. การสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัครคือการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รู้ถึงสิ่งที่จะทำ

๒. มีพิธีกรรมที่ช่วยเหลือแก่ประชาชนหลายพิธีกรรม และมีพิธีกรรมที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓. มีการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัครในรูปแบบของคณะกรรมการวัด

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

๑. ส่วนราชการและอื่นๆ ตามสถานการณ์ และอัตภาพในแต่ละวัดให้ร่วมมือช่วยเหลือมาโดยตลอด

๒. ประชาชนและราชการให้ความร่วมมือดีเป็นอันมาก

๓. ส่วนราชการและอื่นๆ ตามสถานการณ์ และในแต่ละวัดให้ร่วมมือช่วยเหลือมาโดยตลอดในบริเวณจังหวัดใกล้เคียงที่รู้

๕.๒ อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทย มีประเด็นในการอภิปรายผลจำแนกเป็นรายด้าน คือ ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทยโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายด้าน แต่จุดประสงค์เป้าหมายตรงกัน คือ เพื่อนำหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา ให้สาธุชนน้อมนำไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดศรัทธารู้จักคุณค่าของพระรัตนตรัย ช่วยกันอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนาให้ดำรงมั่นคงอยู่ตลอดไป ผู้วิจัยสรุปผลการอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

๕.๒.๑ อภิปรายด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

ผู้วิจัย จะได้อภิปรายความคิดเห็นของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทย ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชนดังนี้

๑) ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน เป็นการสร้างระบบบริหารจัดการกิจการสังคมที่ดี ประการแรก หลักนิติธรรม ได้แก่การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล ประการที่สอง หลักคุณธรรม ได้แก่ การส่งเสริมคนดีคนเก่งให้เข้ามาบริหารกิจการบ้านเมือง สังคม และประเทศชาติ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่รัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกันด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.652$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทย ในข้อมีการช่วยเหลือใกล้เคียงข้อพิพาทของชาวบ้านในชุมชนซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.965$) รองลงมา คือ มีการสร้างห้องห้องสมุดในวัดสำหรับพระสงฆ์และประชาชนทั่วไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.59$, $\sigma = 0.636$) รองลงมา คือ มีการจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์หรือโรงเรียนการกุศลของวัดในพุทธศาสนา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.30$, $\sigma =$

๑.๐๗๕) รองลงมา คือ มีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๒๕$, $\sigma = ๑.๐๑๕$) และมีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ประสบภัยต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = ๒.๘๕$, $\sigma = ๑.๐๕๒$) ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นาคม อีรสุวรรณจักร การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ๒) เพื่อประเมินการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และ ๓) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี โดยเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดราชบุรี ที่อยู่ในวาระช่วงกรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึง กรกฎาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑,๔๙๔ คน กำหนด กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๑๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้เทคนิคเดลฟาย โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ๒๑ คน เพื่อพัฒนาเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี ที่ได้พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักนิธธรรม หลักคุณธรรม หลักความคุ้มค่า หลักการมีส่วนร่วม และหลักความรับผิดชอบ^{๓๔๐} และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาเรืองเดช ถาวรธมโม, ดร. (ศรีประสม) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนวัด ไร่ล้อม ตำบลจันทนิมิต อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี” เป็นการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เพื่อบริการชุมชนในวัด เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม เพื่อความเจริญด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลให้ การกิจหรือกิจกรรมของวัดบังเกิดผลสำเร็จ เจ้าอาวาสสามารถสร้างวัดให้เป็นแหล่งการเรียนรู้เป็น ศูนย์กลางพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชนและพัฒนาชุมชน คือ ๑) พระสงฆ์ชั้นปกครองของวัด ได้ ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด เป็นแบบอย่างที่ดี สร้างความศรัทธาให้เกิดแก่ ประชาชน เมื่อประชาชนเกิดความศรัทธา วัดจึงสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ จนบังเกิดผลสำเร็จได้ในที่สุด ๒) มีการจัดระบบการบริหารงานในวัด โดยการวางระเบียบและมอบอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติ ภารกิจต่างๆ ของวัดให้แก่รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส และพระภิกษุสงฆ์ในวัด ตามความรู้ ความสามารถรวมถึงการตัดสินใจ ได้ตามความเห็นเหมาะสมทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน ต่างๆ ตามภารกิจของวัดอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลยิ่ง ๓) การสร้างคติธรรมประจำใจ ของเจ้าอาวาสแต่ละรูป เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ในการเตือนใจสำหรับพระภิกษุสามเณรและ

^{๓๔๐} นาคม อีรสุวรรณจักร, “รูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี”, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาการพัฒนารัพยากร มนุษย์, (มหาวิทยาลัยรามคำแหง), ๒๕๕๔.

ประชาชนรอบวัดให้ยึดถือปฏิบัติ ๔) วัดสืบทอดวิธีการระบบและระเบียบปฏิบัติต่างๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของชุมชนและประชาชน ให้คงอยู่เป็นวัฒนธรรมประเพณีคู่กับวัดสืบไป ๕) วัดทำหน้าที่เป็นสื่อการในการโอนถ่ายระหว่างผู้ให้และผู้รับ เพื่อสร้างโอกาสผู้ด้อยโอกาสในด้านต่างๆ ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค และเกื้อกูลกันในสังคม ๖) การสร้างสายสัมพันธ์ในระหว่างวัดกับชุมชน และวัดกับประชาชน เป็นการดึงชุมชนและประชาชนเข้าหาวัด แนะนำวัดสู่ชุมชนและประชาชนเพื่อสร้างความสัมพันธ์และการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ๗) การสร้างความรู้สึกร่วมกันแก่ประชาชนว่า “วัดเป็นแหล่งชุมชน” โดยประชาชนเข้ามาร่วมใน “ศูนย์การเรียนรู้ของวัด” โดยมีหน้าที่หลักในการให้บริการแก่ชุมชนด้านการศึกษาและคุณธรรม ดังนั้นควรมีการส่งเสริมและพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในด้านศาสนาธรรม และความรู้รอบคอบอื่น ตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น เพื่อพัฒนาจิตใจและสร้างคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชน^{๓๙๑} และได้สอดคล้องกับงานวิจัย ชัตติยา ด้วงสำราญ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ ๑) องค์ประกอบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก และ ๒) รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ๑) การศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยบนพื้นฐานแนวคิดทฤษฎีการบริหารเชิงกลยุทธ์ ๒) วิเคราะห์ความเป็นไปได้และพัฒนารูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก ๓) ตรวจสอบและสร้างรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่เหมาะสม ๔) ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย โรงเรียนขนาดเล็ก ๑๖๕ โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน และครูผู้สอน การพิจารณารูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กใช้รูปแบบสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นแบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบ วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นและวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กเป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ องค์ประกอบ ซึ่งมีความเหมาะสม ถูกต้อง เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎีของการวิจัย^{๓๙๒}

๕.๒.๒ อภิปรายด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

ผู้วิจัย จะได้อภิปรายความคิดเห็นของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันมีนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ ดังนี้

^{๓๙๑} พระมหาเรืองเดช ถาวรธมโม, ดร. (ศรีประสม), “การบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนวัดไผ่ล้อม ตำบลจันทนิมิต อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี”, รายงานการวิจัย, (หน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ วัดไผ่ล้อม (พระอารามหลวง), (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๔.

^{๓๙๒} ชัตติยา ด้วงสำราญ, “รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก”, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, (มหาวิทยาลัยศิลปากร), ๒๕๕๒.

๒) ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์การมีส่วนร่วมโดยตรง การมีส่วนร่วมในการบริหารเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมโดยตรง เช่น ผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ก็ตาม มักจะเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในรูปของกรรมการที่ปรึกษา ที่จะให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะ เพราะกิจกรรมบางอย่างอาจมีอุปสรรคไม่สามารถแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงจำเป็นต้องให้บุคคลอื่นเข้ามาร่วมในการตัดสินใจ เพื่อให้ผลการตัดสินใจ เป็นที่ยอมรับแก่คนทั่วไปหรือเกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมโดยตรงจึงมีสาระสำคัญอยู่ที่ว่า เป็นการร่วมอย่างมีระบบตามกระบวนการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.44$, $\sigma = 0.949$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ในข้อมีการเอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับตั้งสถานพยาบาลสำหรับชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.67$, $\sigma = 1.099$) รองลงมา คือ มีการสนับสนุนส่งเสริมการฝึกอบรมวิชาชีพแก่ประชาชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.42$, $\sigma = 1.214$) รองลงมา คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารของทางราชการด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.39$, $\sigma = 1.214$) รองลงมา คือ มีการอนุญาตให้ใช้สถานที่ของวัดจัดกิจกรรมต่างๆของชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.39$, $\sigma = 1.085$) และมีการจัดตั้งมูลนิธิ กองทุนสงเคราะห์เพื่อการกุศลของวัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.33$, $\sigma = 1.117$) ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาศพล วิริยางกูร กล่าวถึงการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในเขตปกครองจังหวัดสิงห์บุรี ๓ ด้าน ประกอบด้วย กิจกรรมด้านการปกครอง กิจกรรมด้านการศึกษาและกิจกรรมด้านสาธารณูปการกับดัชนีชี้วัด โดยมุ่งศึกษาดังนี้ ๑) สภาพและลักษณะการดำเนินงานบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ ๒) การบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์สามด้าน กิจกรรมด้านการปกครอง กิจกรรมด้านการศึกษาและกิจกรรมด้านสาธารณูปการ ๓) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ ๔) ความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ ๕) เสนอรูปแบบการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในเขตการปกครองจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อการบริหารจัดการที่ประสบผลสำเร็จ

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผสมผสานกับการวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม ประชากร คือ เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส หรือพระที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการภารกิจของสงฆ์ของวัดในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๑๘๒ วัด เมื่อสุ่มตัวอย่างตามวิธีทาโรยามาเน แล้วได้จำนวน ๓๑ กลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดและหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ สถิติ Spearman's rho correlation and Pearson correlation

ผลการศึกษาพบว่า ๑) โดยทั่วไปวัดที่พร้อมที่ตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรม มีความพร้อมไม่เท่ากัน เจ้าอาวาสเป็นผู้มีอำนาจควบคุมดูแลการบริหารจัดการให้เป็นไปตามพ.ร.บ. คณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๖ และบางวัดมีการแต่งตั้งรองหรือผู้ช่วยเจ้าอาวาสและเลขานุการให้ช่วยดูแลการบริหารจัดการ เจ้าอาวาสเป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบลงโทษพระที่กระทำความผิด ๒) ภารกิจด้านการบริหารจัดการเป็นภารกิจที่มีความสำคัญมาก และพบว่าคุณสมบัติส่วนตัวของพระไม่มีความสัมพันธ์กับภารกิจด้านการบริหาร ๓) วัดขนาดใหญ่เท่านั้นที่มีการวางแผนการพัฒนา และการทำนุบำรุงรักษาทรัพยากรต่างๆ อย่างชัดเจน งบประมาณในการพัฒนาวัดส่วนใหญ่ได้มาจากการจัดหาทุนของวัดเอง ปัจจัยส่วนบุคคล

ไม่มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในภาพรวม ความสัมพันธ์ ของการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์และผลการวิเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมของคณะสงฆ์ พบว่า ด้านการศึกษานั้น คณะสงฆ์ควรเป็นผู้กำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนในแผนกสามัญเอง ส่วนด้านการปกครอง คณะสงฆ์ควรให้พระในวัดทุกรูปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำงานเป็นทีม ด้านสาธารณูปการ คณะสงฆ์ควรจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในการใช้ทรัพยากรและอุปกรณ์ต่างๆ ของวัด เพื่อป้องกันการชำรุดสูญหายและควรจัดให้มีการทำรายงานทรัพย์สินของวัด ๔) หลักสูตรโรงเรียนพระปริยัติธรรมสำหรับพระควรจัดทำโดยคณะสงฆ์ โดยเปิดโอกาสให้พระทุกระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ๕) กลุ่มตัวอย่างเห็นชอบกับรูปแบบการบริหารจัดการภารกิจ คณะสงฆ์ในเขตปกครองจังหวัดสิงห์บุรีว่ามีความเหมาะสม^{๓๔๓} และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาธฤติ วิโรจโน (รุ่งชัยวิฑูร) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไปและตามแนวพระพุทธศาสนา (๒) เพื่อศึกษาสภาพการพัฒนาพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ไทยในปัจจุบัน และ (๓) เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาพระสังฆาธิการ เพื่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ระเบียนวิธีวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (Structured In-depth-Interview) ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) จากกรรมการมหาเถรสมาคม ๕ รูป จากพระสังฆาธิการที่มีการพัฒนาในกิจการคณะสงฆ์ทั้ง ๖ ด้าน ๆ ละ ๒ รูป จำนวนทั้งสิ้น ๑๒ รูป รวมสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ๑๗ รูปและจากการสนทนากลุ่มเฉพาะอีก ๒ กลุ่มๆละ ๕ รูป/คน ประกอบด้วยพระภิกษุ และนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ๖ รูป/คน และ พระสังฆาธิการในระดับเจ้าคณะต่าง ๆ ๔ รูป รวมผู้ร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน ๑๐ รูป/คน ทั้งสองวิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์อุปนัยและการพรรณนาความ (Inductive Analysis and descriptive interpretation) รูปแบบการพัฒนาพระสังฆาธิการตามแนวทั่วไปและตามแนวพระพุทธศาสนาที่จะให้มีประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ทั้ง ๖ ด้าน ควรมีการบูรณาการการพัฒนาพระสังฆาธิการตามแนวสากลและพระพุทธศาสนาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์มากยิ่งขึ้น ได้แก่ ๑) ด้านการปกครอง ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไปตามองค์ประกอบของVETS ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ พรหมวิหาร ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่เหมาะสมกับผู้ปกครองมากที่สุด ๒) ด้านการศาสนศึกษา ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ สิกขา ๓ หรือไตรสิกขา ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้อยู่อย่างประเสริฐ ๓) ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ สังคหวัตถุ ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจบุคคล และประสานหมู่ชนไว้ให้สามัคคี เป็นหลักการสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ๔) ด้านการเผยแผ่ ควรบูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป

^{๓๔๓} พระมหาทศพล วีรียงกุล, “รูปแบบการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในเขตปกครองจังหวัดสิงห์บุรี”, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย), ๒๕๕๓.

(VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ ภาวนา ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมสำหรับพัฒนาฝึกฝน อบรมมนุษย์ให้มีความสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข^๕) ด้านการสาธารณูปการ ครอบงวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ อิทธิบาท ๔ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่ทำให้ประสบความสำเร็จเป็นบันไดแห่งความสุขและความสำเร็จ^๖) ด้านสาธารณสงเคราะห์ ครอบงวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทั่วไป (VETS) ร่วมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ สปัจริยธรรม ๗ ที่ถือว่าเป็นหลักธรรมที่สามารถพัฒนามนุษย์ได้เป็นอย่างดี ด้วยการประยุกต์หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามองค์ประกอบ VETS เข้ากับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา แต่ละหัวข้อสามารถยังการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด^{๓๔} และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงวิทย์ แก้วศรี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ยุทธวิธีในการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้า” ผลการวิจัยพบว่า หลักการบริหารสมัยใหม่ตามรูปแบบการบริหารเชิงยุทธวิธีนั้น สอดคล้องกันกับวิธีการของพระพุทธเจ้าที่ทรงใช้มาก่อนแล้วทั้งสิ้น วิธีการของพระองค์เป็นวิธีการปฏิบัติจริง เรียบง่าย กระชับรัดกุม ตรงประเด็น สามารถจัดการแก้ปัญหาการบริหารได้ทุกอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะทุกกระบวนการความคิดของพระองค์เป็นระบบ และสมเหตุสมผล

จากสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มีข้อเท็จจริง และหลักฐานตามคัมภีร์พระพุทธศาสนายืนยันว่า

๑. พระพุทธเจ้าทรงประกาศศาสนา ด้วยพระปรีชาสามารถและพระกุศโลบายอันแยบยล ลึกซึ้ง ยุทธวิธีของพระองค์นั้นเมื่อเทียบเคียงแล้วแสดงว่าทฤษฎีการบริหารเชิงยุทธวิธีของตะวันตกมา สอดคล้องกับวิธีการของพระพุทธเจ้าโดยมีข้อสงสัย ทั้งวิธีการของพระพุทธองค์ มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุดด้วย

๒. ตามหลักการวิเคราะห์สวอต (SWOT Analysis) ของตะวันตก แยกการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมออกเป็น ๒ คือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อหาโอกาสและภัยอันตราย และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อน พระพุทธเจ้าทรงวิเคราะห์โดยรวม ทุกสภาพแวดล้อม ในการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยจำแนกสภาพแวดล้อมต่างๆ ออกเป็น ๓ กลุ่มคือ สภาพแวดล้อมทางศาสนา สภาพแวดล้อมทางการเมืองการปกครอง และสภาพแวดล้อมทางสังคม พระพุทธเจ้าทรงทราบจุดแข็งจุดอ่อนภัยอันตราย และโอกาสช่องทางได้เป็นอย่างดี จึงทรงสามารถนำ พระพุทธศาสนาเข้าแทรกแซงขึ้นในหมู่ประชาชน ชาวชมพูทวีป จนประดิษฐานพระพุทธศาสนาได้ มั่นคงภายในเวลาเพียง ๔ ปี

๓. ผลของการศึกษาวิจัยพบว่า กระบวนการคิดออกมาเป็นทฤษฎีระหว่างตะวันตก กับพระพุทธเจ้าแตกต่างกัน ตะวันตกหรือสามัญชนทั่วไปนั้นคิดตั้งทฤษฎีจากปัญหาคือความรู้แค่ ๒ ประการ ได้แก่ จินตามยปัญญาและสุตมยปัญญา จึงเป็นการตั้งสมมุติฐานแล้วคิดหาวิธีการเพื่อไปสู่

^{๓๔} พระมหาธฤติ วิโรจโน (รุ่งชัยวิฑูร), “รูปแบบการพัฒนาพระสังฆาธิการเพื่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๖.

เป้าหมาย โดยคาดคะเนเอาว่าจะต้องเป็นไปตามนั้น ซึ่งอาจไม่แน่นอน แต่พระพุทธเจ้าทรงคิดค้น ทฤษฎีจากภวณามยปัญญา ได้ผ่านการทดลองปฏิบัติการจนเห็นผลมาแล้ว จึงทรงนำมาประมวลสรุป เป็นทฤษฎี อาจจะกล่าวได้ว่าตะวันตกคิดทฤษฎีต่างๆ ได้เพียงแค่ “ทฤษฎี” (Theory) แต่ พระพุทธเจ้านั้นทรงคิดได้ถึงขั้นเป็น “ทฤษฎีบท” (Theorem)

๔. ยุทธวิธีการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้าทุกชั้นตอน สามารถนำหัวข้อธรรมมาใช้ เป็นหลักควบคุมกันไปได้อย่างกลมกลืน กล่าวคือ การคิดใช้โยนิโสมนสิหารการตัดสินใจใช้ปริยญา ๓ อธิฐานธรรม ๔ และปัญญาธรรม ๓ การวางแผนใช้โกศล ๓ และสัมมปปธาน ๔ การบริหารใช้อิทธิบาท ๔ พละ ๔ และทิวฐธัมมิกัตถสังวัตตนิกรรม ๔ ภาวะผู้นำใช้อัตตหิตสมบัติ ปรีติปฏิบัติ และ ยุทธการแบบทหารมีอาชีพนิตตามทีตรัสไว้ในโยธาสีวสูตร

๕. ยุทธวิธีของพระพุทธเจ้านั้น สามารถบูรณาการออกมาใช้กับการดำเนินงานทั่วไปใน องค์การต่างๆ ในที่นี้ได้แสดงเป็นรูปแบบไว้ ๓ รูปแบบคือ “แบบตรีกกรม” “แบบจตุราริยสัจ” และ “แบบรัตนตรัย” แต่ละแบบแสดงด้วยแผนภูมิให้เห็นวิธีการและขั้นตอนอย่างชัดเจน สุดท้ายได้แสดง ตัวอย่างการบูรณาการยุทธวิธีแบบพุทธวิธี ใช้กับห้องสมุดและสถาบันวิทยบริการ “แบบรัตนตรัย” เพื่อเป็นแบบอย่างแก่องค์การต่างๆ นำไปประยุกต์ใช้ ในฐานะเป็น “องค์ความรู้ใหม่” ต่อไป^{๓๙๕}

๕.๒.๓ อภิปรายด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

ผู้วิจัย จะได้อภิปรายความคิดเห็นของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณ สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรม อาสาสมัครดังนี้

๓) ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัครเครือข่ายเป็นกระบวนการที่ สำคัญมากในการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วม ตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง ดังนั้น สถานะของสมาชิกในเครือข่ายควรมีความเท่า เทียมกัน ทุกคนอยู่ในฐานะ “หุ้นส่วน” ของเครือข่าย เป็นความสัมพันธ์ในแนวราบ คือความสัมพันธ์ ฉันทเพื่อน มากกว่าความสัมพันธ์ในแนวตั้ง ในลักษณะเจ้านายลูกน้อง ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากในทาง ปฏิบัติเพราะต้องเปลี่ยนกรอบความคิดของสมาชิกในเครือข่ายโดยการสร้างบริบทแวดล้อมอื่นๆ เข้า มาประกอบ แต่ถ้าทำได้จะสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายมากมีการเสริมสร้างซึ่งกันและ กัน องค์ประกอบที่จะทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่องด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนิน กิจกรรมอาสาสมัคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.957$) และเมื่อพิจารณา ในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย ในประเทศไทย ในข้อมีการสนับสนุนให้มีการจัดสร้างสถานที่รองรับสำหรับผู้พักอาศัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย สูงสุด ($\mu = 3.49$, $\sigma = 0.240$) รองลงมา คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารของทาง ราชการด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.054$) รองลงมา คือ จัดตั้งและส่งเสริม

^{๓๙๕} ทรงวิทย์ แก้วศรี, “การศึกษาวิเคราะห์ยุทธวิธีในการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้า”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๐.

สนับสนุนศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = ๓.๓๙$, $\sigma = ๑.๒๓๑$) รองลงมา คือ มีการสร้างเครือข่ายการดำเนินการด้านสาธณะกับองค์กรต่างๆ ($\mu = ๓.๓๕$, $\sigma = ๑.๑๗๒$) และมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตอาสาเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = ๓.๒๐$, $\sigma = ๑.๒๒๐$) ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ องค์กรงานอนันตพจน์ (พิสิษฐ์ เกียนบัว/ศรีวิชา) การศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของ คณะสงฆ์อนันตพจน์ในประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อ คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของพระสงฆ์อนันตพจน์ในประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อกระบวนการบริหารกิจการของคณะสงฆ์อนันตพจน์ในประเทศไทย ๓) เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารคณะสงฆ์อนันตพจน์ ในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพ โดยศึกษา ภาระงานของคณะสงฆ์ ๖ ด้าน ประกอบด้วย ๑) งานด้านการปกครอง ๒) งานด้านศาสนศึกษา ๓) งานด้านการเผยแผ่ ๔) งานด้านศึกษาสงเคราะห์ ๕) งานด้านการสาธารณูปการ ๖) การบริหารงานด้านสาธารณสงเคราะห์ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพเริ่มจากการวิจัยเอกสาร ต่อด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้วยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ สทนากลุ่ม และประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อหาคำตอบที่ต้องการ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารและพัฒนาองค์กร คณะสงฆ์อนันตพจน์แห่งประเทศไทย อย่างมีประสิทธิภาพและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่รัดกุม และสอดคล้องกับสภาพสังคมในระยะยาว รูปแบบการบริหารคณะสงฆ์อนันตพจน์ ในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพในภาพรวม พบว่าต้องมีรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นสากล ประกอบด้วย ๑) ต้องมีการคิดค้นและกำหนดวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) สำหรับงานแต่ละอย่าง ๒) ต้องมีการคัดเลือกและพัฒนาคนอย่างเป็นระบบ ๓) ต้องมีวิธีการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการทำงาน การประสานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาทุกๆ ภาระงาน^{๓๙๖} และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ โกมลิตพิพงศ์ ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารกิจการของคณะสงฆ์จีนนิกายในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่าจากการศึกษาเอกสารผนวกกับการสัมภาษณ์ พบว่า คณะสงฆ์จีนนิกายเป็นพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน ที่ปรากฏเด่นชัดในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพัฒนาเป็นคณะสงฆ์จีนนิกายในปัจจุบัน อิทธิพลของคณะสงฆ์จีนนิกาย หมายถึง อิทธิพลทางด้านวัฒนธรรมและศิลปกรรมจีน การใช้ชีวิตประจำวัน ความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และอิทธิพลด้านพิธีกรรม ปัญหาอุปสรรคของคณะสงฆ์จีนนิกาย ได้แก่ ปัญหาขาดแคลนบุคลากรและศาสนทายาทในการเผยแผ่ การอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมจีน การศึกษา ความยากของพระสูตรภาษาจีน และความไม่สนใจศึกษาหลักธรรมของคนจีน ปัญหาอุปสรรคสุดท้าย คือ วัดมิ่งกรมลาวาศบับแคบ มีมลภาวะจากควันธูป ส่วนวัดโพธิ์แมนคุณารามเข้าถึงยากและไม่มีขนส่งมวลชนไปถึงผลการศึกษาวิเคราะห์เอกสารและการลงพื้นที่สัมภาษณ์ตามกรอบพระราชบัญญัติสงฆ์ และหลักการ (Posdcorb) พบว่า การบริการกิจการด้านการปกครองของคณะสงฆ์จีนนิกาย กำหนดนโยบายบนพื้นฐานของพระธรรมวินัย กฎหมายและจารีตประเพณี การจัดองค์กรเป็นไปตามความเหมาะสม และ

^{๓๙๖} องค์กรงานอนันตพจน์ (พิสิษฐ์ เกียนบัว/ศรีวิชา), “การพัฒนารูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของคณะสงฆ์อนันตพจน์ในประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๖.

บริบทของวัด การสรรหาบุคลากรพิจารณาคุณสมบัติ การสั่งการเป็นเส้นตรงจากบนลงล่าง การประสานงานดี มีการรายงานเป็นวาจาอย่างไม่เป็นทางการ การงบประมาณมีพระเจ้าหน้าที่ได้รับผิดชอบและตรวจสอบโดยเจ้าอาวาส^{๓๙๗} และได้สอดคล้องกับ รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประเทศไทย” ผลการวิจัยได้ รูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประเทศไทยเป็นรูปแบบกิจกรรมการบริหารและกิจกรรม การที่ปรึกษา คือ มีบทบาท อำนาจหน้าที่ทั้งนโยบาย และการให้คำปรึกษา ส่วนประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ ๑ องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประเทศไทย ได้แก่ (๑) หลักการและจุดมุ่งหมายในการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (๒) บทบาท อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ๔ ด้านคือวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และบริหารทั่วไป (๓) องค์ประกอบ ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ๓กลุ่ม จากครอบครัว โรงเรียน และชุมชน (๔) การได้มาซึ่งคณะกรรมการ สถานศึกษา (๕) กระบวนการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ๕ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัด องค์การ การจัดบุคลากร การอำนวยการ และการควบคุม และ (๖) ประสิทธิภาพการบริหารของคณะกรรมการสถาน ศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนที่ ๒ แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ของหน่วยงาน ๓ระดับ ได้แก่ ระดับนโยบาย สถานศึกษา และกรรมการสถานศึกษา ส่วนที่ ๓ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดของรูปแบบ^{๓๙๘}

๕.๒.๔ อภิปรายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

ผู้วิจัย จะได้อภิปรายความคิดเห็นของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุข สงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันมีภายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ ดังนี้

๔) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการการมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญ และเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจเพื่อพัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามหลักการธรรมาภิบาลที่ภาครัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกๆ ฝ่ายในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่างให้ความสำคัญต่อการบริหารราชการอย่างโปร่งใส สุจริต เปิดเผยข้อมูล และการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = ๓.๒๗$, $\sigma = ๐.๙๕๖$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์

^{๓๙๗} กนกวรรณ โกมลิตพิพงศ์, “การบริหารกิจการของคณะสงฆ์จีนนิกายในประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๐.

^{๓๙๘} รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์, “การพัฒนารูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์, (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), ๒๕๔๘.

อนันมิกายในประเทศไทย ในข้อมีการช่วยเหลือให้ที่พักชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.41$, $\sigma = 1.229$) รองลงมา คือ มีการบริจาคยานพาหนะให้แก่หน่วยงานต่างๆ เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.33$, $\sigma = 1.165$) รองลงมา คือ ให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนอยู่เสมอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.30$, $\sigma = 1.190$) รองลงมา คือ วัดเป็นสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ($\mu = 3.23$, $\sigma = 1.210$) และมีความร่วมมือกับหน่วยงานราชการสนับสนุนข้าวสารอาหารแห้งแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.06$, $\sigma = 1.189$) ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดำรงค์ดี จันททัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการงานสังคมสงเคราะห์โดยมุ่งเน้นความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการ” ผลการวิจัยพบว่า ระบบการให้บริการในงานสังคมสงเคราะห์ภาครัฐยังคงดำเนินไปในแนวทางของอุดมการณ์และความเป็นวิชาชีพท่ามกลางกระแสหรืออิทธิพลของระบบตลาดและการแข่งขันแบบเสรีที่มีผลกระทบต่อความคาดหวังของผู้ใช้บริการ ขณะเดียวกันยังคงมีปัญหาที่ฝังอยู่ในระบบราชการที่กระทบต่อประสิทธิภาพของการให้บริการ เช่น ความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจระหว่างผู้ให้กับผู้ให้บริการ ปัญหาที่เป็นรูปธรรมในเชิงการจัดการ ได้แก่ ปัญหาการบริหารงานบุคคล ปัญหาการขาดฐานข้อมูลของผู้ใช้บริการ และการจัดการระบบสารสนเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียน หรือคัดเลือกผู้ให้บริการตลอดจนการนำส่งการบริการที่ตรงตามความต้องการ เป็นต้น

แนวทางข้อเสนอแนะในการนำกรอบแนวคิดการจัดการความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการมาใช้ในงานสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ ตระหนักและการสร้างความเข้าใจในเงื่อนไขเชิงบริบทของการเปลี่ยนแปลง ด้วยเหตุนี้องค์การจึงจำเป็นต้องนำผู้ให้บริการเข้ามาเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมและปฏิบัติการทั้งมวลขององค์การ โดยการออกแบบกระบวนการนำส่งการบริการที่มุ่งยกระดับการบริการหรือสร้างคุณค่าให้กับผู้ให้บริการอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การให้บริการในแนวใหม่นี้จำเป็นต้องเสริมสร้างศักยภาพหรือทักษะความสามารถของพนักงานผู้ให้บริการที่อยู่ด้านหน้า หรือศูนย์บริการลูกค้าเพื่อให้สามารถนำส่งการบริการได้ในระดับสากล

นอกจากนี้ องค์การจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการสามารถใช้ช่องทางติดต่อสื่อสารตลอดจนการมีปฏิสัมพันธ์ หรือดำเนินธุรกรรมได้อย่างหลากหลาย โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเข้ามาช่วยในการบริการซึ่งประเด็นสำคัญของการให้บริการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์นี้จำเป็นต้องมีการเชื่อมโยง และการสนับสนุนการบริการจากสำนักงานในแนวหลังตลอดจนการพิจารณาถึงการจัดการความเป็นพลเมืองโดยภาพรวม สิ่งที่ทำนายสำหรับการบรรลุไปสู่การให้บริการที่เป็นเลิศตามแนวทางดังกล่าว คือ การกระตุ้นเตือนให้มีการใช้ประโยชน์จากการวัดผลการทำงานเพื่อปรับปรุงงานบริการสังคมสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องมีการปรับวัฒนธรรมองค์กรไปสู่แนวทางใหม่ในการจัดการความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการเพื่อให้งานสังคมสงเคราะห์บรรลุไปสู่ความสำเร็จ^{๓๙๙} และสอดคล้องกับ เกรียงพล พัฒนรัฐ ได้วิจัยเรื่อง “การจัด

^{๓๙๙} ดำรงค์ดี จันททัย, “การจัดการงานสังคมสงเคราะห์โดยมุ่งเน้นความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการ”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริการสังคม, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), ๒๕๕๙.

การเมือง : ผลกระทบของปัจจัยการแข่งขันระหว่างเมืองกับความต้องการของประชาชนที่เพิ่มขึ้นต่อบทบาทของผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า

๑) แนวทางการจัดการเมืองของกรุงเทพมหานคร มีโครงสร้างการบังคับบัญชาขนาดใหญ่ รวมทั้งมีระดับความเป็นทางการและความเชี่ยวชาญต่างๆ สูง ในขณะเดียวกันบทบาทของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีลักษณะของการสั่งการจากบนลงล่าง ที่เน้นบทบาทผู้นำพิธีการ แบบพิธีการรักษาระดับแบบเอกบุคลิก และแบบผู้จัดการ

๒) กรุงเทพมหานคร ได้กลายเป็นเมืองในระดับเพียงเมืองเดียวของประเทศไทย ซึ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองกระตุ้นให้เกิดปัจจัยด้านการแข่งขันกับเมืองอื่นๆ ในภูมิภาค ส่วนปัจจัยที่เป็นความต้องการของประชาชนมีระดับการเพิ่มขึ้นเป็นลำดับอันเป็นผลมาจากสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้นจนทำให้เกิดความแตกต่าง หลากหลายขึ้นในระดับของบุคคล กลุ่มประชาชน และชุมชนทั่วไป

๓) ผลกระทบของปัจจัยการแข่งขันระหว่างเมืองกับความต้องการของประชาชนส่งผลให้เกิดการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มาปรับใช้กับกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การเข้าร่วมเป็นพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์ กับหน่วยงานภาคเอกชน การปฏิบัติราชการโดยยึดค่านิยมหลักความรับผิดชอบและตรวจสอบได้ และการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเมืองร่วมกับกรุงเทพมหานคร

๔) บทบาทผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่เริ่มปรับเปลี่ยนเป็นการผสมระหว่างบทบาทของการประกอบการ กับบทบาทของการเป็นผู้ช่วยเหลือมากขึ้น

นอกจากนี้ มีข้อค้นพบอื่นๆ วิสัยทัศน์ด้านการแข่งขันระหว่างเมืองกรุงเทพมหานคร ยังมีความไม่ชัดเจน และยังมีข้อจำกัดด้านอำนาจหน้าที่ในการจัดการอย่างบูรณาการ ในการส่งเสริมศักยภาพของเมือง ขณะที่ยุทธศาสตร์การแข่งขันระดับประเทศก็ได้กำหนดบทบาทที่ชัดเจนของกรุงเทพมหานครไว้ รวมทั้งยังมีแนวคิดดั้งเดิมที่เห็นว่ากรุงเทพมหานครเป็นเพียงกลไกของรัฐบาลในระดับท้องถิ่น ส่วนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ผ่านมามักเน้นงานโครงการที่เป็นลักษณะกายภาพหรือเชิงปริมาณและมุ่งปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการมากกว่าการจัดทำโครงการเชิงคุณภาพที่เน้นค่านิยมแบบประชาธิปไตย^{๔๐๐} สอดคล้องกับ โชติ บดีรัฐ ได้ทำการวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ๑) สภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ๒) ประสิทธิภาพการบริหารงานของคณะพระสังฆาธิการในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ๓) ศักยภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ และข้อเสนอแนะ ๔) การบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ผู้วิจัยใช้วิธีศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเป็นตัวหลักทั้งสองแบบการศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณจำนวนประชากรที่ใช้ ได้แก่ เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล และเจ้าอาวาส จำนวน ๓๕๕ รูป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล และเจ้าอาวาส จำนวน ๑๙๒ รูป โดยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ ความคลาดเคลื่อน เท่ากับ ๕ เปอร์เซ็นต์ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างง่ายๆ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

^{๔๐๐} เกรียงพล พัฒนรัฐ, “การจัดการเมือง : ผลกระทบของปัจจัยการแข่งขันระหว่างเมืองกับการต้องการของประชาชนที่เพิ่มขึ้นต่อบทบาทของผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), ๒๕๕๐.

เป็นแบบสอบถาม มีระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๘ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าคณะจังหวัด และรองเจ้าคณะจังหวัด จำนวน ๑๒ รูป และเจ้าหน้าที่สำนักงานพระพุทธศาสนาประจำจังหวัด จำนวน ๔๔ คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) และวิเคราะห์โดยการอธิบายวิเคราะห์และการตีความเชิงทฤษฎี ผลการวิจัย พบว่า

๑) สภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ใน ๓ ด้าน มีผลดังนี้ ในการบริหารคน มีการสร้างและพัฒนาภาวะผู้นำบุคลากรทางพระพุทธศาสนาให้มีประสิทธิภาพ ในการบริหารภาระงาน มีการออกกฎระเบียบในการปกครองคณะสงฆ์ และกำหนดโทษผู้ที่ละเมิดกฎระเบียบที่วางไว้ และในการบริหารองค์กร มีการทำงานเป็นทีม

๒) ประสิทธิภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ใน ๓ ด้าน มีผลดังนี้ ในการบริหารคน มีการดำเนินไปอย่างรวดเร็วสนองต่องานที่มอบหมายให้ทำโดยใช้คนตรงกับความรู้และความสามารถในการบริหารภาระงาน มุ่งบริหารอย่างประหยัด คัดค้าน และสนองตอบต่อความต้องการของผู้มาติดต่อ และในการบริหารองค์กร ได้เน้นในเรื่องสร้างศรัทธาเข้าวัด และปฏิบัติธรรมมากขึ้น

๓) ศักยภาพการบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ใน ๓ ด้าน มีผลดังนี้ ในการบริหารคน มีการนำจุดเด่นของบุคลากรมาใช้ในการบริหารงาน และแก้ปัญหาจุดด้อยของบุคลากรในการบริหารงาน ในการบริหารภาระงานมีการประยุกต์เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารงาน และในการบริหารองค์กร มีการจัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง

๔) สำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารคน การบริหารภาระงาน และการบริหารองค์กร ของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ ใน ๓ ด้าน มีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรมีวิธีการพัฒนาคนให้เก่ง มีความรู้ความสามารถ ให้มีความรู้ความเข้าใจหลักพระศาสนาที่ถูกต้อง โดยวิธีการส่งเสริมให้พระสังฆาธิการมีการศึกษาและพัฒนาภาวะให้เป็นผู้รู้ นำ มีการพัฒนาสมรรถนะภาระงานด้านการบริหาร โดยอบรมให้พระสังฆาธิการให้เป็นผู้รู้ นำในการพัฒนาจิตใจ จริยธรรมคุณธรรม และให้มีความรู้และทักษะในเรื่องการป้องกันไม่ให้พุทธศาสนิกชนเสื่อมศรัทธาในพระพุทธศาสนา และตั้งมั่นความเชื่อความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาอย่างยั่งยืนต่อไป^{๔๐๑}

^{๔๐๑}โชติ บดีรัฐ, “การบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ เพื่อความมั่นคงแห่งพระพุทธศาสนา”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์), ๒๕๕๔.

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ค้นพบสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์อย่างมาก จึงเสนอเป็นข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่ได้อ่านงานวิจัยไว้ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้วิจัย สรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

๑. ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน

๑. ในปัจจุบันคณะสงฆ์อนัมนิกายมีส่วนช่วยเหลือสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อมทางตรงคือเป็นหลักที่ให้พุทธศาสนิกชน ยึดเป็นที่พึ่งทั้งทางกายและทางใจ
๒. ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๓. ยังให้การช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชนในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ยังน้อยเกินไป

๒. ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

๑. ถ้าเป็นไปได้ตามประเพณี และเป็นที่รักของประชาชน และมีการประชาสัมพันธ์ และออกไปประชาสัมพันธ์ของคณะกรรมการอยู่เป็นประจำ
๒. คณะสงฆ์อนัมนิกาย มีส่วนร่วมและสนับสนุนกิจกรรมทางสังคมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในงานพระราชพิธีต่างๆ
๓. มีส่วนร่วมน้อยมีพิธีบูชาศาล พิธีบริจาคทาน ช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่างๆ

๓. ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

๑. ส่งเสริมผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของวัดทำให้มีคนเข้ามาหลายรุ่น เข้ามาทำงานร่วมกัน และมีการปลูกฝังให้อาสาเข้ามา ร่วมทำกิจกรรมของวัดอย่างต่อเนื่อง
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนพระภิกษุ สามเณรที่มีจิตอาสา เช่น ดำเนินการจัดโครงการอบรมสามเณรภาคฤดูร้อน ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย
๓. มีส่วนร่วมน้อยในการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

๔. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนราชการ

๑. เนื่องจากไม่ใช่หน้าที่หลัก จึงขาดการอนุเคราะห์จากหน่วยราชการต้องมีร้องขอเป็นงานๆ ไป หรือได้รับประสานงานจากหน่วยงานต่างๆ
๒. ร่วมกับพุทธศาสนิกชนจัดงานเทศกาลต่างๆ เป็นการสืบสานจารีตประเพณี
๓. ประชาชนและราชการมีส่วนร่วมในการจัดการประสิทธิภาพของคณะสงฆ์น้อยมาก

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผู้วิจัย สรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

๑. ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งนำการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ทั้ง ๔ ด้าน

๒. คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย นำหลักทฤษฎีการจัดการไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ทั้ง ๔ ด้าน

๓. คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ควรกำหนดเป้าหมายพื้นที่ให้ชัดเจน แต่ละสถานที่ควรมีแผนในการพัฒนาแต่ละปี ระยะสั้น ระยะยาว วางตัวบุคคลเพื่อนำการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ไปพัฒนา

๕. คณะสงฆ์ควรนำการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ในทุกๆด้าน

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัย สรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ดำเนินการการศึกษาวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ถ้าใครสนใจทำการศึกษาวิจัยในเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย เป็นต้นก็ควรทำการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อทำการศึกษการบริหารจัดการประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการวัดของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยเพื่อเปรียบเทียบกับศาสนาอื่นๆ

๒. เพื่อทำการศึกษการบริหารจัดการประสิทธิภาพด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยเพื่อเปรียบเทียบกับศาสนาอื่นๆ

๓. เพื่อทำการศึกษการบริหารจัดการประสิทธิภาพด้านศาสนศึกษาของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยเพื่อเปรียบเทียบกับศาสนาอื่นๆ

๔. เพื่อทำการศึกษการบริหารจัดการประสิทธิภาพด้านสาธารณูปการของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยเพื่อเปรียบเทียบกับศาสนาอื่นๆ

๕. เพื่อทำการศึกษการบริหารจัดการประสิทธิภาพด้านการปกครอง ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยเพื่อเปรียบเทียบกับศาสนาอื่นๆ

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

(ก) ข้อมูลชั้นปฐมภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาวิทยาลัย.
กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, ๒๕๓๙.

(ข) ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ

กรมการศาสนา. ข้อมูลพื้นฐานด้านการศาสนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๒.
_____ . คู่มือการบริหารและการจัดการวัดฉบับย่อ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา
, ๒๕๔๒.
กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. วัดพัฒนา ๔๓. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมการศาสนา,
๒๕๔๓.
คณะสงฆ์อนัมนิกายแห่งประเทศไทย. อนันตศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: เอกสาร
ประกอบการเรียนอนัมนิกาย แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม ๑๔, ๒๕๕๖.
คะนิงนิตย จันทบุตร และสุบรรณ จันทบุตร. หลักการบริหารและการจัดการวัดในยุคโลกาภิวัตน์.
กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค, ๒๕๔๕.
เฉลิมชัย ผิวเรืองนนท์. ทศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม : ศึกษาเปรียบเทียบ
ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีชาวเวียดนามอพยพอาศัยอยู่. กรุงเทพมหานคร: สถาบัน
เอเชียจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.
ชื่น สุขศิริ. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สูตรไพศาล, ๒๕๓๙.
ชุตีระ ระบอบ และคณะ. ระเบียบวิธีวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต,
๒๕๕๒.
ชุมศักดิ์ ชุมชุม. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ :
กรณีศึกษา เขตการศึกษา ๑๐. กรุงเทพมหานคร: เฟื่องฟ้าพรินต์, ๒๕๔๙.
ฐิตินันท์ สุวรรณศิริ. “การจัดการความรู้ของผู้ตรวจประเมินระบบคุณภาพ สำนักงานรับรองระบบ
คุณภาพ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์”. ๒๕๕๐.
เด่น ชะเนติยัง. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., ๒๕๓๓.
ติน ปรัชญพฤทธิ. ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.
เต็มศักดิ์ ทองอินทร์. ความรู้เบื้องต้นทางการบริหารรัฐกิจ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์, ๒๕๔๗.
นภาพร ชันธนา. การจัดองค์การและการบริหารธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคาแหง,
๒๕๔๕.

บรรยงค์ โตจินดา. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทรวมสาสน์ (1977) จำกัด, ๒๕๔๒.

บุญศรี พานะจิตต์. **ความสำเร็จในการปฏิบัตินิการกิจของวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้วอำเภอ บางใหญ่จังหวัดนนทบุรี**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๖.

ประชุมพงศาวดาร ฉบับหอสมุดแห่งชาติเล่ม ๘, กรุงเทพมหานคร: อักษรสัมพันธ์, ๒๕๐๙.

ประพันธ์ สุริหาร. **ศัพท์เทคนิคทางการบริหาร**. ขอนแก่น: ภาควิชาบริหารการศึกษาคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๗.

ปรียาพร วงอนุตรโรจน์. **จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริม, ๒๕๔๔.

พระคณานิยมธรรมเมธาจารย์ (ถนอม ถิ่นถัก). สัมภาษณ์ : ๒๐/๔/๒๕๕๕.

พระคณานิยมสมณาจารย์ (ไผ่ เรียบเป่า). **ประวัติพระสงฆ์อันมุนีภายในราชอาณาจักรไทย**. กรุงเทพมหานคร: วัดชัยภูมิการาม, ๒๕๓๕.

พระครูบริหารอนัมพรต. ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนเชื้อชาติญวนในสมัยรัตนโกสินทร์ เกี่ยวกับประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ประชาชน, ๒๕๐๗.

พระเทพปริยัติสุธี (วรวิทย์ คงคปญโญ). **การคณะสงฆ์และพระศาสนา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

_____. **เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการคณะสงฆ์และการพระศาสนา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช). **ภาษาธรรม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เลี้ยงช้าง, ๒๕๔๘.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต). **พุทธวิธีการบริหาร**, กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ). **การสังคมสงเคราะห์ส่วนที่ยังขาดอยู่**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดีจำกัด, ๒๕๓๗.

พระธรรมปริยัติเวที (สุเทพ ผุสสุธมโม). **สารภาค ๑๕**. กาญจนบุรี: สำนักพิมพ์ธรรมเมธี, ๒๕๔๘.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**.

พระบริหารอนัมพรต (ถาวร มินเอง). **อุภัยฉลอง**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทประชาชน จำกัด, ๒๕๔๓.

พระมหาบัว ปิยวณโณ. **การจัดระเบียบสังคมวัด**. นนทบุรี: รุ่งโรจน์การพิมพ์, ๒๕๔๙.

พระราชาญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงคโล). **การบริหารวัด**. พิมพ์ครั้งที่ ๘. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์, ๒๕๔๘.

พระราชรัตนมุนี (ชัยวัฒน์ ปญญาสิริ). **การจัดสาธารณูปการและสาธารณะสงเคราะห์ของวัด**, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๘.

พระราชาธรรมุนี (ประยูร ปยุตโต). **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๒๘.

- _____ . พระพุทธศาสนากับการพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๒๑.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. รศ.ดร., **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๘.
- พะยอม วงศ์สารศรี. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: พรานนกการพิมพ์, ๒๕๔๒.
- พิมลจรรย์ นามวัฒน์. **การบริหารจัดการขององค์การของรัฐ**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: สบายใจ การพิมพ์, ๒๕๔๒.
- พิธีสิทธิ์ คำนวนศิลป์ และศุภวัฒน์กร วงศ์นวนสุ. **การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การบริหาร ส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. ขอนแก่น: โรงพิมพ์พระธรรมขันธ์, ๒๕๔๖.
- พุทธทาสภิกขุ. **การสังคมสงเคราะห์ที่ยังขาดอยู่**. นนทบุรี: พิมพ์ดีจำกัด, ๒๕๓๗.
- พุทธทาสภิกขุ. **วิสาขบูชาเล่มที่ ๑**. กรุงเทพมหานคร: การพิมพ์พระนคร, ๒๕๒๕.
- ภาวนิดา ธาราศรีสุทธิ และวิบูลย์ ไทวณะบุตร. **หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๒.
- วศิน อินทสระ. **พุทธวิธีในการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมดา, ๒๕๔๕.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. **การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น: สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย**. กรุงเทพมหานคร: โฟร์เพช, ๒๕๔๕.
- วิวรรณ มุขดี. **การบริหารการคลังสาธารณะและงบประมาณ**. อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, ๒๕๔๘.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, รศ.ดร., **การวิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารการศึกษา**. สกลนคร: สมศักดิ์การพิมพ์, ๒๕๔๙.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ปริญญา ลักษิตานนท์ และสมชาย หิรัญกิตติ. **ศัพท์การบริหาร**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘.
- _____ . และคณะ. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมสารจำกัด, ๒๕๔๕.
- _____ . และคณะ. **องค์การและการจัดการ (ฉบับสมบูรณ์) (Organization and Management)**. กรุงเทพมหานคร: Diamond in Business World, ๒๕๔๕.
- สมคิด บางโม. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒน์, ๒๕๔๕.
- สมใจ ลักษณะ. **การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, ๒๕๔๖.
- สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส. **ตำนานวัดบวรนิเวศวิหาร**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. หน้า ๑๙๗.

สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. **วัดพัฒนา ๔๖**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนา, ๒๕๔๖.

_____. **วัดพัฒนา ๕๐**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๐.

สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. **พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๓๕**. กรุงเทพมหานคร: รัฐสภา, ๒๕๕๓.

สิรภพ เหล่าลาภะ. **พุทธศาสตร์การเมือง**. กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก, ๒๕๔๕.

สุพจน์ บุญวิเศษ. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหาร**. ชลบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒.

สุวรีย์ ศิริโกการภิมย์. **การวิจัยทางการศึกษา**. ลพบุรี: ฝ่ายเอกสารการพิมพ์สถาบันราชภัฏเทพสตรี, ๒๕๔๖.

เสถียร พันธรังษี. **พุทธศาสนมหายาน**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: เอมี่เทรด, ๒๕๔๓.

_____. **ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาฉบับมุขปาฐะภาค ๑**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

_____. **ปรัชญามหายาน**. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

หลวงวิจิตรวาทการ. **ศาสนาสาทุกเล่มที่ ๒**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสร้างสรรค์บุ๊คส์ จำกัด, ๒๕๔๖.

อภิชัย โพธิประสิทธิศาสตร์. **พระพุทธศาสนมหายาน**. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

(๒) รายงานการวิจัย/วิทยานิพนธ์ :

กนกวรรณ โกมลธิพิงศ์. “การบริหารกิจการของคณะสงฆ์จีนนิกายในประเทศไทย”. **วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาพระพุทธศาสนา**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

ชัตติยา ดั่งสำราญ. “รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก”. **วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๒.

โชติ บดีรัฐ. “การบริหารงานของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๔ เพื่อความมั่นคงแห่งพระพุทธศาสนา”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๕๔.

ดำรงศักดิ์ จันทอทัย. “การจัดการงานสังคมสงเคราะห์โดยมุ่งเน้นความสัมพันธ์กับผู้ใช้บริการ”. **วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริการสังคม**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๙.

ทรงวิทย์ แก้วศรี. “การศึกษาวิเคราะห์ยุทธวิธีในการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้า”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.**

นาคม ชีรสวรรณจักร. “รูปแบบการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี”. **ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการพัฒนารพยากรมนุษย์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๔.**

พระมหาทศพล วีริยางกูล. “รูปแบบการบริหารจัดการภารกิจคณะสงฆ์ในเขตปกครองจังหวัดสิงห์บุรี”. **วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, ๒๕๕๓.**

พระมหาธฤติ วิโรจโน (รุ่งชัยวิฑูร). “รูปแบบการพัฒนาพระสังฆาธิการเพื่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการ คณะสงฆ์”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖.**

พระมหาเรืองเดช ถาวรธมโม (ศรีประสม) ดร., “การบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนวัดไผ่ล้อม ตำบลจันทนิมิต อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี”. **รายงานการวิจัย. (หน่วยวิทยบริการคณะสังคมศาสตร์ วัดไผ่ล้อม (พระอารามหลวง). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.**

องสรภานอนันมพจน์ (พิสิษฐ์เถียนบัว/ศรีวิชา). “การพัฒนาแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของคณะสงฆ์อานันนิกายในประเทศไทย”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖.**

(๓) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน), **ธรรมศึกษา**, เข้าถึงเมื่อ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗. <http://22mahamakuta.inet.co.th/study>.

(๔) สัมภาษณ์

สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมปัญญาวชิตร, (เจริญ กิ่งเจี้ยว), เจ้าคณะใหญ่หน่อนนิกายแห่งประเทศไทย, เจ้าอาวาสวัดกุศลสมาคร (โพเพือกต๋อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมเมธาจารย์, (ถนอม เถียนถึก), รองเจ้าคณะใหญ่หน่อนนิกาย, เจ้าอาวาสวัดโลกนเคราะห์ (ต๋อเตต๋อ) กรุงเทพมหานคร, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวิธานาจารย์, (สมาน ว่างเยียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่อนนิกายฝ่ายขวา, เจ้าอาวาสวัดอนนิกายาราม (ต๋อเตต๋อ) กรุงเทพมหานคร, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ พระคณานิมนตรมวุฒาจารย์, (ณรงค์ ตันเรียน), ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่อนนิกายฝ่ายซ้าย, เจ้าอาวาสวัดสมณานันบริหาร (เกียงเพือกต๋อ) กรุงเทพมหานคร, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ พระสมณานัมธีรจารย์, (ถาวร มินเือง), ปลัดขวา, เจ้าอาวาสวัดอุภัยราชบำรุง (คั่นเืองตื้อ)
กรุงเทพมหานคร, ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ องสรภณมธรรส, (เดชาธร เกวีกขัน), รองปลัดขวา, เจ้าอาวาสวัดถาวราราม (คั่นถื้อตื้อ)
จังหวัดกาญจนบุรี, ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ องพจนกรโกศล, (ไพรัตน์ เหวตื้อ), ผู้ช่วยปลัดซ้าย, เจ้าอาวาสวัดเขตรันานุญาราม
(เพือกตื้อตื้อ)จังหวัดจันทบุรี, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ องอนนตสรภณ, (ปรีชา เถียนกื้อ), เจ้าอาวาสวัดอนันนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล
(หังถื้อตื้อ) จังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ องสรภณอนันมพจน์, (พิสิฐ เถียนบ้าว), เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง (ฮึงถื้อตื้อ)
จังหวัดนครปฐม, ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ องอนันตสรนาท, (สมพุดม มินหลับ), เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล (ฮึงเพือกตื้อ) จังหวัด
กาญจนบุรี, ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ องปลัดธรรมปัญญารัตน, (ธีรยุทธ เถียนคาย), เจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม
(ตามบ้าวเพือกตื้อ)จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายสมเกียรติ ธงศรี, ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม, ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายกวี มินวงษ์, อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด, ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว, ผู้เชี่ยวชาญ, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ พันตำรวจโท ประวิตร เทียงนวม, พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ, ๒๓ มิถุนายน
๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายเทพนม สุวรรณเกิด, ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่อนันนิกายฝ่ายขวา,
๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายวิมล พนมศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียลจังหวัดกาญจนบุรี, ๒๓ มิถุนายน
๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นางอรชา บัวรับพร, ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑ มิถุนายน
๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ, ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี,
๕ มิถุนายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายมานะ ไชยลา, ครูโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายทรงยศ เสือสกุล, ประธานวัดเขตรันานุญาราม (เพือกตื้อตื้อ) จังหวัดจันทบุรี,
๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายกิจพรพล เสมอเหมือน, รองประธานวัดเขตรันานุญาราม (เพือกตื้อตื้อ) จังหวัด
จันทบุรี, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายประวุฒิ จิตงามสุจริต, เจริญญิกวัดเขตรันานุญาราม (เพือกตื้อตื้อ) จังหวัดจันทบุรี,
๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายคมจักร ถาวรวิริยะนันท์, ผู้ช่วยเหรัญญิกวัดเขตรักษาพันธุ์นาบุญญาราม (เพื่อคัดค้านต่อ)
จังหวัดจันทบุรี, ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายณรงค์ แซ่ตั้ง, ผู้ช่วยเหรัญญิกวัดเขตรักษาพันธุ์นาบุญญาราม (เพื่อคัดค้านต่อ), ๒๒ กรกฎาคม
๒๕๕๗.

สัมภาษณ์ นายกฤษฎพร โชติสุวรรณ, ผู้ช่วยเหรัญญิกวัดเขตรักษาพันธุ์นาบุญญาราม (เพื่อคัดค้านต่อ),
๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

๒. ภาษาอังกฤษ

Dale Yoder. **Personnel Principles and Policies**. (fourth printing, Englewood Cliffs
: New Jersey Prentice - Hall, Inc), 1956.

Don Hellriegel. **Management**. (third edition, Addison - Wesley : Publishing Company
.lmc.), 1982.

E.N. Chapman. **Supervisor Survival Kit**. (second edition, California : ScienceResearch
Associates Inc.), 1995.

Ernest Dale. **Management : Theory and Practice**. (New York : McGraw-Hill), 1973.

Fremont E. Kast & James E. Rosenweig. **Organization and Management : A Systems
Approach**, New York : McGraw-Hill, 1970.

Gibson, James L. ;Ivanceyicn, John M. , & Donnelly, James H., (1988). **Organization**.
6th ed, (Texas : Business Publications), 1988.

Good, Cater V., **Dictionary of Education**. (New York : McGraw-Hill Book Company),
1973.

Gulick L. and Urwick J., **Papers on the Science of Administration**. (New York :
Institute of Public Administration), 1973.

Herbert A. Simon. **Administrative Behavior**. (New york : Macmillian), 1947.

Hutchinson, Jonh G., **Organization : Theory and Classical Concepts**. (New York :
McGraw-Hill), 1967.

Millet, John D. **Management in The Public Service**. New York : Mc Graw-hill), 1954.

Tosi, H.L., & Carroll, S.J., **Management** (2 ed.) New York : John Wiley & Sons, 1982.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐-๒๘๘๒-๓๑๕๔ ภายใน (๒๑๓๘)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/ ๐๘๔

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

นมัสการ พระครูปริมาณุรักษ์, รศ.ดร.

ด้วย องปถลลิตธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตร
พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑล
ในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขออาราธนา
พระคุณท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อ
ทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมัสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

รองคณบดี
[Signature]
๒๖ ม.ค. ๕๗

[Signature]

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุธะพรหม)
ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐-๒๘๘๒-๓๑๕๔ ภายใน (๒๑๓๘)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/ ๐๘๔

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

นมัสการ พระครูปริยัติกิตติธำรง, ผศ.ดร.

ด้วย องปัลลิสธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขออาราธนาพระคุณท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมัสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

อ.ม.ค.ว

(พระครูปริยัติกิตติธำรง ผศ.ดร.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

๓๐.๑.๕๗

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐-๒๘๘๒-๓๑๕๔ ภายใน (๒๑๓๘)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๐๘๔

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช

ด้วย องปัลลิตธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุยะพรหม)
ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

(ผศ.ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช)

ภาควิชารัฐศาสตร์ มจร

๔/๒/๕๗

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐-๒๘๘๒-๓๑๕๔ ภายใน (๒๑๓๘)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๐๘๔

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

นมัสการ พระมหาสม กลยาโณ, ดร.

ด้วย องปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขออาราธนา พระคุณท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมัสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)
ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ตรวจ/แก้ไข
2๕๕
๑๗.๗.๕๗

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐-๒๘๘๒-๓๑๕๔ ภายใน (๒๑๓๘)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๐๘๔

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรพล ใจเย็น

ด้วย งบประมาณปี ๒๕๕๖ งบอุดหนุน ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ดร.กนก ธีรมานะกุล

 (ผอ. อ.ร. วิทยาลัยฯ ๒๐๖๔)

4/2/57

ผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับ
การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปล ผล
ด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์ แก่ประชาชน								
๑. มีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ ยากไร้	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒. มีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ ผู้ประสบภัยต่างๆ	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓. มีการช่วยเหลือใกล้เคียงข้อพิพาทของ ชาวบ้านในชุมชน	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๔. มีการสร้างห้องสมุดในวัดสำหรับ พระสงฆ์และประชาชนทั่วไป	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๕. มีการจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ หรือโรงเรียนการกุศลของวัดในพุทธ ศาสนา	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปลผล
ด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อ สาธารณประโยชน์								
๑. มีการอนุญาตให้ใช้สถานที่ของวัดจัด กิจกรรมต่างๆ ของชุมชน	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒. มีการจัดตั้งมูลนิธิ กองทุนสงเคราะห์ เพื่อการกุศลของวัด	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓. มีการเอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับตั้ง สถานพยาบาลสำหรับชุมชน	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๔. มีการสนับสนุนส่งเสริมการฝึกอบรม วิชาชีพแก่ประชาชน	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๕. มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ ข่าวสารของทางราชการด้วยวิธีการ ต่างๆ	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปลผล
ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร								
๑. มีการสร้างเครือข่ายการดำเนินการด้านสาธารณะกับองค์กรต่างๆ	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒. มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตอาสาเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓. มีการสนับสนุนให้มีการจัดสร้างสถานที่รองรับสำหรับผู้พักอาศัย	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๔. มีการจัดตั้งและส่งเสริมสนับสนุนศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๕. มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่ข่าวสารของทางราชการด้วยวิธีการต่างๆ	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๒๕๒

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาศาสนา

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
นมัสการ องค์ปัดธรรมปัญญาวีร วัดอภัยภูฏาภิการาม จังหวัดฉะเชิงเทรา
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย องค์ปัดธรรมปัญญาวีร ฌายา ฌียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตร
พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิผลการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑล
ในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคลากรภายในสังกัดของ
พระคุณท่านจึงขอความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวม
ข้อมูล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตร
พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่าง
ยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ
โอกาสนี้

จึงน้อมสกรามาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

องค์ปัดธรรมปัญญาวีร
(องค์ปัดธรรมปัญญาวีร)

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.9160	20

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
สงเคราะห์แก่ประชาชน1	75.73	113.857	.538	.9148
สงเคราะห์แก่ประชาชน2	75.90	117.266	.483	.9153
สงเคราะห์แก่ประชาชน3	75.77	117.840	.432	.9174
สงเคราะห์แก่ประชาชน4	75.93	116.823	.495	.9150
สงเคราะห์แก่ประชาชน5	75.83	120.764	.378	.9177
สนับสนุนสาธารณสุขประโยชน์1	74.47	119.154	.724	.9093
สงเคราะห์แก่ประชาชน1	75.73	113.857	.538	.9148
สนับสนุนสาธารณสุขประโยชน์2	74.70	121.872	.493	.9136
สนับสนุนสาธารณสุขประโยชน์3	74.80	123.407	.418	.9151
สนับสนุนสาธารณสุขประโยชน์4	74.43	121.909	.632	.9115
สนับสนุนสาธารณสุขประโยชน์5	74.50	121.431	.550	.9125
ดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร1	74.40	120.041	.699	.9099
ดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร2	74.40	118.179	.685	.9095
ดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร3	74.53	117.982	.727	.9087
ดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร4	74.43	120.323	.745	.9096
ดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร5	74.53	115.499	.791	.9069
การมีส่วนร่วม1	74.37	118.102	.685	.9095
การมีส่วนร่วม2	74.37	121.757	.687	.9109
การมีส่วนร่วม3	74.37	119.137	.662	.9101
การมีส่วนร่วม4	74.57	118.944	.612	.9110
การมีส่วนร่วม5	74.53	120.947	.630	.9111

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเชิงปริมาณ

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๗

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประศาสนศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบเพื่อการวิจัย
 นวัตกรรม เจ้าคณะใหญ่นิกายแห่งประเทศไทย
 สิ่งที่มาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตร
 พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์
 นิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพระภิกษุสงฆ์ในสังกัดของพระคุณท่าน
 เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัย
 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
 ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความเคารพอย่างสูง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

(พระมหากษัตริย์บรมราชูปถัมภ์)

เจ้าคณะใหญ่นิกาย

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรติดต่อบ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทย

~~~~~

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทย เพื่อนำไปวิเคราะห์ผลที่เกิดจากการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทย

อันจะเป็นประโยชน์สามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารกิจการคณะสงฆ์และแก้ไข ปัญหาอุปสรรคตลอดจนประยุกต์พัฒนาระบบการบริหารคณะสงฆ์ ให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

แบบสอบถามในงานวิจัยนี้แบ่งเป็น ๓ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทย

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขและแนวทางการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทย (เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว กรุณาตรวจสอบอีกครั้งว่าท่านได้ตอบแบบสอบถามครบทุกข้อแล้วหรือยัง แบบสอบถามของท่านที่ตอบทุกข้อเท่านั้น จะเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์เป็นประโยชน์และใช้ได้กับงานวิจัยนี้)

ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

องปัดลลิตธิศักดิ์ เถียนยา

พระนิสิตปริญญาเอกหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสอบถาม

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

*****

ตอนที่ ๑ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย✓ลงใน○หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. สถานภาพ

☐ พระภิกษุ

☐ คฤหัสถ์

๒. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

๓. อายุ

☐ ๒๐- ๓๐ ปี

☐ ๓๑ - ๔๐ ปี

☐ ๔๑ - ๕๐ ปี

☐ ๕๑ - ๖๐ ปี

☐ ๖๑ ปีขึ้นไป

๔. พรรษา

☐ ๑ - ๕

☐ ๖ - ๑๐

☐ ๑๑ - ๑๕

☐ มากกว่า พรรษา ๑๕

๕. วุฒิทางการศึกษาสายสามัญ

☐ ระดับประถมศึกษา

☐ ระดับมัธยมศึกษา

☐ ระดับ ปวช.- ปวส.

☐ ปริญญาตรีขึ้นไป

๖. วุฒิการศึกษาทางธรรม

☐ นักธรรมชั้นตรี

☐ นักธรรมชั้นโท

☐ นักธรรมชั้นเอก

☐ ไม่มีวุฒิต่างนักธรรม

ตอนที่ ๒ คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์
ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

คำชี้แจง : แบบสอบถามระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะ สงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ทางซ้ายมือและมีตัวเลขแสดงระดับปฏิบัติไว้ทางซ้ายมือ ให้ท่านพิจารณาว่าในแต่ละข้อนั้น ได้มีการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกาย อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “การบริหารจัดการ” ให้ตรงกับตัวเลขที่ต้องการ ซึ่งมีความหมายดังนี้

- ๕ หมายถึง มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ มากที่สุด
 ๔ หมายถึง มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ มาก
 ๓ หมายถึง มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ ปานกลาง
 ๒ หมายถึง มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ น้อย
 ๑ หมายถึง มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

	การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	๑. ด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน					
๑	มีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้					
๒	มีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ประสบภัยต่างๆ					
๓	มีการช่วยเหลือไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของชาวบ้านในชุมชน					
๔	มีการสร้างห้องสมุดในวัดสำหรับพระสงฆ์และประชาชนทั่วไป					
๕	มีการจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์หรือโรงเรียนการกุศลของวัดในพุทธศาสนา					

	๒. ด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อ สาธารณประโยชน์					
๑	มีการอนุญาตให้ใช้สถานที่ของวัดจัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน					
๒	มีการจัดตั้งมูลนิธิ กองทุนสงเคราะห์เพื่อการกุศล ของวัด					
๓	มีการเอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับตั้งสถานพยาบาล สำหรับชุมชน					
๔	มีการสนับสนุนส่งเสริมการฝึกอบรมวิชาชีพแก่ ประชาชน					
๕	มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารของ ทางราชการด้วยวิธีการต่างๆ					
	๓. ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรม อาสาสมัคร					
	การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสง เคราะห์ของคณะสงฆ์อันมีนิกายในประเทศไทย	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		๕	๔	๓	๒	๑
๑	มีการสร้างเครือข่ายการดำเนินการด้านสาธารณะ กับองค์กรต่างๆ					
๒	มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตอาสา เพื่อการเผย แผ่พระพุทธศาสนา					
๓	มีการสนับสนุนให้มีการจัดสร้างสถานที่รองรับ สำหรับผู้พักอาศัย					
๔	มีการจัดตั้งและส่งเสริมสนับสนุนศูนย์อบรมเด็ก ก่อนเกณฑ์ในวัด					
๕	มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารของ ทางราชการด้วยวิธีการต่างๆ					

	๔. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ					
๑	วัดเป็นสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน					
๒	มีการบริจาคนาฬิกาน้ำให้แก่งานต่างๆ เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา					
๓	มีการช่วยเหลือให้ที่พักชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยต่างๆ					
๔	มีความร่วมมือกับหน่วยงานราชการสนับสนุนข้าวสารอาหารแห้งแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติต่างๆ					
๕	ให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนอยู่เสมอ					

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการ
สาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

๑) ด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน

๑.๑ ปัญหา / อุปสรรค.....

๑.๒ ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข.....

๒. ด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์

๒.๑ ปัญหา / อุปสรรค.....

๒.๒ ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข.....

๓. ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร

๓.๑ ปัญหา / อุปสรรค.....

๓.๒ ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข.....

๔. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ

๔.๑ ปัญหา / อุปสรรค.....

๔.๒ ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถาม

องปัดลิตธิศักดิ์ เกียนยา

พระนิสิตปริญญาเอกหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยเชิงคุณภาพ

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้สืบทอดเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นมัสการ พระมหาคณานัมมธรรมปัญญาวีร เจ้าคณะใหญ่นมิกายแห่งประเทศไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้สืบทอดดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระเดชพระคุณด้วยดี และขอกราบ
ขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงกราบนมัสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

(พระมหาคณานัมมธรรมปัญญาวีร)
เจ้าคณะใหญ่นมิกายแห่งประเทศไทย

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้สิทธิเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 นมัสการ พระคณานิยมธรรมเมธาจารย์ รองเจ้าคณะใหญ่นมิกาย
 สิ่งที่มาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย งบประมาณปี ๒๕๕๗ ภายใต้งบประมาณปี ๒๕๕๗ งบอุดหนุน
 หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
 วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์ในพระอารามหลวงในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงขอความ
 อนุเคราะห์ให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้สิทธิดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
 ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
 จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
 ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสมการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการด้วยความเคารพอย่างสูง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุขะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

พระคณานิยมธรรมเมธาจารย์
 ผู้ประสานงาน : งบประมาณปี ๒๕๕๗ ภายใต้งบประมาณปี ๒๕๕๗ งบอุดหนุน
 โทรติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๑๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นมัสการ พระคณานิมนต์ธรรมวิธานาจารย์ ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่นมิกายฝ่ายขวา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขออนุญาต
ขออนุญาตให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ดร.คณานิมนต์ธรรมวิธานาจารย์ (องเถียน)

สือมท/ระเถียน

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอนับน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๓๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุมัติขอพระราชทานให้สิทธิเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 นมัสการ พระคณานิมนตรมณณาจารย์ ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่มนิกายฝ่ายซ้าย
 สิ่งที่ส่งมำด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
 หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
 วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์หน่มนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหน่หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
 อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้สิทธิดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
 ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
 จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
 ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมนัสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมนัสการมาด้วยความเคารพ

พระคณานิมนตรมณณาจารย์
 ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่มนิกาย
 ฝ่ายซ้าย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา
 โทรศัพท์ต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้สัตยาบันให้สิทธิเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 นมัสการ พระสมณานันธีรจารย์ ปลัดขวา
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รัชสประจักษ์นิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
 หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
 วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงขออนุญาต
 ขออนุญาตให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้สัตยาบันดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
 ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
 จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
 ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสกราบมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

พระสมณานันธีรจารย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา
 โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์
ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
นมัสการ องค์ธรรมมธรรส รองปลัดขวา
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมส่งมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)
ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา
โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศร ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์
ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้สืบเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
นมัสการ องพจนกรโกศล ผู้ช่วยปลัดซ้าย
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้สืบดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมส่งมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการมาด้วยความเคารพ

องพจนกรโกศล

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุษะพรหม)
ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา
โทรศัพท์ต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศร ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ระยะ : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นัสมการ องอนตสรภัญ เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระเกียรติชนมพรรษากาล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขออนุญาต
ให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนัสมการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนัสมการมาด้วยความเคารพ

อนัสมการมาด้วยความเคารพ
(ชื่อ นัสมการมา)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ยาว : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 นมัสการ อภิสภาธรรมบพิณ เจ้าอาวาสวัดธรรมปิณารามบางม่วง
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
 หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
 วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
 อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
 ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
 จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
 ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ยาว : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 นมัสการ องอนันตสรนาท เจ้าอาวาสวัดเจริญบุญไพศาล
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย อดปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
 หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
 วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์อนันตนิคมในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงขออนุญาต
 ขออนุญาตให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
 ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
 จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
 ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสกราบมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการมาด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

อนันตสรนาท (พระมงคล)

ผู้ประสานงาน : อดปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๕๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้สิทธิเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 นมัสการ องปตฺถธรรมปัญญาวีร เจ้าอาวาสวัดอภัยภูฏาภิการาม
 สิ่งที่มาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปตฺถธรรมปัญญาวีร ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
 หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
 วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
 อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้สิทธิดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
 ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
 จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และ
 ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องปตฺถธรรมปัญญาวีร

โทรติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

(องปตฺถธรรมปัญญาวีร)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอมั่นนอย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายสมเกียรติ ธงศรี ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปถลัทธิธิดี ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๕๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องปถลัทธิธิดี ฉายา เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

(นายสมเกียรติ ธงศรี)

ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม
๒๕ เม.ย. ๒๕๕๗

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๓๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายทวี มินวงษ์ อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

๑. นิสิตมาขอ
เรียน ๖๐๖/๑๕๕
๒. (เคยกว่ มินวงษ์)
๒๓ เม.ย. ๕๗.

ที่ ศธ ๖๑๐๕๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน พันตำรวจโท วิทยา ใจแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปัลลิตธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในนิคมภายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล ส่วยพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องปัลลิตธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้สิทธิเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน พันตำรวจโท ประวิตร เทียนงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้สิทธิดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

๓๑.๓.๕๕
(ประวิตร เทียนงาม)
ศท. ๓๓๖.๘๘๘๘๘๘
๒๓ ๔๔.๕๕

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาวิทยาศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๖-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้บันทึกข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายเทพนม สุวรรณเกิด ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่นมมิกายฝ่ายขวา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ยาว : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายวิมล พนมศักดิ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียล
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปถีสทศกต ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ยิมต์ลวณฉะ
Din Pimul
๕๕ ๖๖ ๕๗

ผู้ประสานงาน : องปถีสทศกต เกียนยา

โทรติดต่อก. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นางอรชา บัวรับพร ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปถลิตธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องปถลิตธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินยา จังหวัดกาญจนบุรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปัลลิตธิธรรมาธิบดี นายยา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขของ
คณะสงฆ์อานันทมุนีในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)
ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องปัลลิตธิธรรมาธิบดี เกียนยา
โทรศัพท์ต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ยาว : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายมานะ ไชยลา ครูโรงเรียนถาวรวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ยาว : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้สิทธิแก่ข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายทรงยศ เสือสกุล ประธานวัดเขตรัตนบุญญาราม จังหวัดจันทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้สิทธิดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ทรงยศ/เสือสกุล

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกิจพชรพล เสมอเหมือน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

 ๑๘ เม.ย. ๒๕๕๗

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ระยะ : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร ๓๖๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๖-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายประวุฒิ จิตงามสุจริตกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขออนุญาต
ขอความอนุเคราะห์ให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์

ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายคมจักร ถาวรวิริยะนันท์
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขของ
คณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขออนุญาต
อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ตามจักร ถาวรวิริยะนันท์

ผู้ประสานงาน : องปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา
โทรศัพท์ต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
 ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์
 เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
 อพยยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
 โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เรียน นายณรงค์ แซ่ตั้ง
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิต
 หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
 วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขของ
 คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ
 อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
 ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหา
 จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความ
 เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : องค์กรปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา
 โทรศัพท์ ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๕๓๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกิจจุพร โชติสุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย งบประมาณปี ๒๕๕๗ ภายใต้งบประมาณปี ๒๕๕๗ งบอุดหนุน ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขของคณะสงฆ์ในพระอารามหลวงในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : งบประมาณปี ๒๕๕๗ ภายใต้งบประมาณปี ๒๕๕๗

โทรติดต่อน. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ภาคผนวก จ
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์
เรื่อง การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์
อนัมนิกายในประเทศไทย

*****

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้วิจัย ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการวางแผน พัฒนา และปรับปรุงการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตลอดจนเป็นข้อมูลสารสนเทศต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณชนต่อไป

แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้ด้วยดี และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

องปัลลิตธิศักดิ์ เกียนยา (แซ่ไคว้)
นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
คณะสังคมศาสตร์ สาขาการจัดการเชิงพุทธ
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ชื่อ/ฉายา/นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....

.

อายุ.....ปี พรรษา..... จำนวนปีที่ปฏิบัติงาน..... ปี

ตอบแบบสัมภาษณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ ขออนุญาตในการใช้เครื่องบันทึกเสียงและภาพขณะสัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะ
สงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย
ประเด็นคำถามมี ๗ ประเด็นคำถาม คือ

๑. ท่านมีทัศนคติอย่างไรต่อการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน

.....
 .....

๑.๑ จุดแข็ง ของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน มีอะไรบ้าง

.....
 .....

๑.๒ จุดอ่อน ของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน มีอะไรบ้าง

.....
 .....

๑.๓ โอกาส ของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน มีอะไรบ้าง

.....

.....

๑.๔ อุปสรรค ของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในปัจจุบัน มีอะไรบ้าง

.....

.....

๒. ปัญหาของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยมีอะไรบ้าง

.....

.....

๓. ท่านคิดว่าการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์แก่ประชาชน เป็นอย่างไร

.....

.....

๔. ท่านคิดว่าการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการมีส่วนร่วม/สนับสนุนเพื่อสาธารณประโยชน์ เป็นอย่างไร

.....

.....

๕. ท่านคิดว่าการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมอาสาสมัคร เป็นอย่างไร

.....

.....

๖. ท่านคิดว่าการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน/ส่วนราชการ เป็นอย่างไร

.....

.....

๗. ท่านคิดว่าแนวโน้มของการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทยในอนาคต เป็นอย่างไร

.....

.....

องปัดลสิทิสักดิ์ เกียนยา (แซ่ไคว้)
นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
คณะสังคมศาสตร์ สาขาการจัดการเชิงพุทธ
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญสนทนากลุ่มเฉพาะ

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรารานาเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

นมัสการ อองสรณมธรรส เกวีกขัน เจ้าอาวาสวัดถาวราราม ๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอรารานาพระคุณท่าน พร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” ในวันศุกร์ ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๓๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดถาวราราม ๓ ถนนเจ้าขุนเนร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมัสการมาเพื่อขอรารานาเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าว

นมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรติดตอ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาศาสนา

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ชยา : ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรารณาเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

นมัสการ องสรภณมธรส เกวีกชน เจ้าอาวาสวัดถาวราราม ๓

สิ่งทีส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย องปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รัสประจำวันนิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕
นิตหลักสุตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสุตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่
ขอรารณาพระคุณท่าน พร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ
เรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย”
ในวันศุกร์ ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๓๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัด
ถาวราราม ๓ ถนนเจ้าขุนเนร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี หลักสุตรพุทธศาสตร
ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
จักได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมัสการมาเพื่อขอรารณาเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าว

นมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาศาสนา

ผู้ประสานงาน : องปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๔๑๒

ໂກຣ. ໐໒-໖໖໒-໙໐໕໕ ທີ່ປ ບຄຫ, ບຄຫ, ບຄຫ

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน ดร.อำนาจ บัวศิริ อธิการผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕
นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อันมีนิกายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสนตรศฐฎิบัณตติ สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่าน พร้อม
ทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “การบริหารจัดการ
ประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” ในวันศุกร์ที่
๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๓๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดดาวรราราม ๓
ถนนเข้าขุนเณร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี หลักสูตรพุทธศาสนตรศฐฎิบัณตติ
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อหาวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าว

1324 निमगो. अक्षर

amit mit 10 gpa. 10 gpa. 10 gpa. 10 gpa.

ขอแสดงความนับถือ

วันที่ 20 มกราคม 2562

உயர்தர அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப அறிவு

135500.12⁺ 00000000

४६, ३००, ०००/-

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

Don't
CASHIER

2000.00

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : องปัลลิตสิทธศักดิ์ เกี้ยนยา

โทรติดต่อก. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุดาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่เยา : ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน อาจารย์ ดร.สุภกิจ โสทัต

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ

จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม

จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่าน พร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” ในวันศุกร์ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๓๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดถาวราราม ๓ ถนนเจ้าขุนเนรม ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม
13 กพ. 58

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรติดตอ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ยาว : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน นายวิวรรณ วรรณศิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองตาบ่ง จังหวัดกาญจนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่าน พร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย” ในวันศุกร์ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๓๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดถาวราราม ๓ ถนนเจ้าขุนเนตร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

ที่ ศร ๖๑๐๕.๒/๑๕๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุตาราม แขวงบางขุนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

ត្រី. ០២-៨៨២-៣៩៩ ពីថ្ងៃ ២៣០, ២៣៧, ២៣៨

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน นางศิรินพร พรศิริสกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัว จังหวัดกาญจนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ

จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม

จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย องค์ปลัดสิทธิศักดิ์ ฉายา เกียนยา รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕
 นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
 วิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์อัครมุนีภายในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่าน พร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “การบริหารจัดการ ประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย” ในวันศุกร์ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดถาวราราม ๓ ถนนเจ้าขุนเณร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

Lee Grimes

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรพล สยะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

- 70% compliance

สาขาวิ
Com... ..?

ผู้ประสานงาน : องปลัดสิทธิศักดิ์ เกียนยา

โทรติดต่อก. ๐๘๖-๓๒๖-๔๔๑๒

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน นายสมเกียรติ ธงศรี ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ

จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม

จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย องค์ปลัดเลขาธิการฯ นายเถียนยา รักษประจำวันนิต ๕๕๐๑๕๐๔๐๕๕ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขของคณะสงฆ์ในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่าน พร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขของคณะสงฆ์ในประเทศไทย” ในวันศุกร์ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๓๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดถาวราราม ๓ ถนนเจ้าขุนเนตร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าว

รับ ผอ. มจร. ๖๑๐๕.๒/๑๕๖

ขอแสดงความนับถือ

18/2/58 Focus Group
5 คน นัด 11:00-12:00 น.
10-5-58

11-2-58

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน : องค์ปลัดเลขาธิการฯ นายเถียนยา

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๘๖-๓๒๖-๙๙๑๒

บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

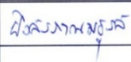
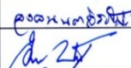
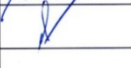
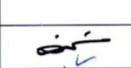
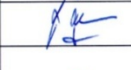
องปัสสทธิพิศศักดิ์ เกียนยา (นช.โค้ว)

การบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์

ของคณะสงฆ์ในมณฑลในประเทศไทย

วันศุกร์ ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ณ. ห้องประชุมโรงเรียนวัดถาวราราม ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

ลำดับที่	ชื่อ	ตำแหน่ง	เซ็นชื่อ	หมายเหตุ
๑	องสรภณมธุรส ฉายา เกวีกขัน (เดชธร)	รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวราราม		
๒	องอนนตสรภัญ ฉายา เกียนกือ (ปรีชา)	เจ้าอาวาสวัดอนันตนิมิตตเจติยารามพระชนมพรรษา ๖๕ ปี		
๓	ดร.อำนาจ บัวศิริ	ผู้เชี่ยวชาญ		
๔	นายสมเกียรติ ธงศรี	ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม		
๕	นายสุทธิรักษ์ หนูฉิ่ง	ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดกาญจนบุรี		
๖	นายวิวัฒน์ วรรณศิริ	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองตาบ่ง		
๗	นายเกษม คั่นเคย	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกรงทองราษฎร์บูรณะ		
๘	นายสมรรถ พวงแก้ว	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยนา		
๙	นางศรินพร พรศิริสกุล	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัว		
๑๐	อ.ดร.สุภาภักดิ์ โสภิต	อาจารย์พิเศษ คณะสังคมศาสตร์		

ภาคผนวก ข

ประมวลภาพการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : เจ้าคณะใหญ่หน้มนิกายแห่งประเทศไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พระมหาคณานัฒมธรรมปัญญาธิวัตร (เจริญ กิ่งเจียว)
 ตำแหน่ง : เจ้าคณะใหญ่หน้มนิกายแห่งประเทศไทย เจ้าอาวาส วัดกุศลสมาคร
 สถานที่สัมภาษณ์ : วัดกุศลสมาคร (โพเพือกต้อ) ๙๗ ถนนราชวงศ์ แขวงสัมพันธวงศ์
 เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๐.๐๐ น.

เหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านพระมหาคณานัฒมธรรมปัญญาธิวัตร (เจริญ กิ่งเจียว) ได้เป็นเจ้าคณะใหญ่หน้มนิกายแห่งประเทศไทย ท่านเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์ อนัมนิกายแห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พระคณานันธธรรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถิก)
 ตำแหน่ง : รองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย เจ้าอาวาสวัดโลกานุเคราะห์ (ตื้อเตีตื้อ)
 สถานที่สัมภาษณ์ : วัดโลกานุเคราะห์ (ตื้อเตีตื้อ) ๑๒๖ ถนนราชวงศ์ แขวงจักรวรรดิ
 เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ ๐๒-๒๒๕-๑๕๑๖
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๕.๓๐ น.

เหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านพระคณานันธธรรมเมธาจารย์ (ถนอม เกียนถิก) ได้เป็นรองเจ้าคณะใหญ่อนัมนิกาย ท่านเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่มนิกายฝ่ายขวา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พระคณานิมนธรรมวิธานจารย์ (สมาน ว่างเอียด)
 ตำแหน่ง : ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่มนิกายฝ่ายขวา
 สถานที่สัมภาษณ์ : เจ้าอาวาส วัดอน่มนิกายาราม (กว้างเพือกต้อ)
 วัดอน่มนิกายาราม (กว้างเพือกต้อ) ๒๗ ถนนประชาราษฎร์
 สาย ๑ แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านพระคณานิมนธรรมวิธานจารย์ (สมาน ว่างเอียด) ได้เป็นผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่มนิกายฝ่ายขวา ท่านเป็นที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อน่มนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อน่มนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่มนิกายฝ่ายซ้าย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พระคณานิธรรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ตีนเรียน)
 ตำแหน่ง : ผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่มนิกายฝ่ายซ้าย
 เจ้าอาวาสวัดสมณานิธรรม (เกียงเพือกต้อ)
 สถานที่สัมภาษณ์ : วัดสมณานิธรรม (เกียงเพือกต้อ)
 ๔๑๖ ถนนลูกหลวง แขวงสีแยกมหนาค เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านพระคณานิธรรมวุฒาจารย์ (ณรงค์ ตีนเรียน) ได้เป็นผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่หน่มนิกายฝ่ายซ้าย ท่านเป็นที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์หน่มนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์หน่มนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : เจ้าอาวาสวัดอภัยราชบำรุง (คันเืองตื้อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พระสมณานัมธีราจารย์ (ถาวร มินเือง) ปลัดขวา
 ตำแหน่ง : ปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดอภัยราชบำรุง (คันเืองตื้อ)
 สถานที่สัมภาษณ์ : วัดอภัยราชบำรุง (คันเืองตื้อ) ๘๖๔ ถนนเจริญกรุง
 แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๕.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านพระสมณานัมธีราจารย์ (ถาวร มินเือง) ได้เป็นปลัดขวาและท่านเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อัมมิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : รองปลัดขวา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : องสรภณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน)
 ตำแหน่ง : รองปลัดขวา เจ้าอาวาสวัดถาวรราราม (คั่นถ่อตื่อ)
 สถานที่สัมภาษณ์ : เจ้าอาวาสวัดถาวรราราม (คั่นถ่อตื่อ) ๓ ถนนเจ้าขุนเณร
 ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๔.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านองสรภณมธุรส (เดชธร เกวีกขัน) ได้เป็นรองปลัดขวา และท่านเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อัมมิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัมมิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้ช่วยปลัดซ้าย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : องพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวตี่)
 ตำแหน่ง : ผู้ช่วยปลัดซ้าย เจ้าอาวาสวัดเขตรักษาพันธุ์นาบุญญาราม (เพื่อกำหนด)
 สถานที่สัมภาษณ์ : เจ้าอาวาสวัดเขตรักษาพันธุ์นาบุญญาราม (เพื่อกำหนด) ๒๘ ถนนขวาง
 ตำบลวัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๔.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านองพจนกรโกศล (ไพรัตน์ เหวตี่) ได้เป็นผู้ช่วยปลัดซ้าย และท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หจกทนต์)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : องอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ)
 ตำแหน่ง : เจ้าอาวาสวัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หจกทนต์)
 สถานที่สัมภาษณ์ : วัดอนัมนิกายเฉลิมพระชนมพรรษากาล (หจกทนต์) ๒๐๘ หมู่ ๑
 ตำบลดอนมะนาว อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านองอนนตสรภัญ (ปรีชา เกียนกือ) ได้เป็นเจ้าเจ้าอาวาส และท่านเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง (อิงถันตื้อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : องค์กรภณอนัมพจน์ (พิสิษฐ์ เกียนบัว)
 ตำแหน่ง : เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง (อิงถันตื้อ)
 สถานที่สัมภาษณ์ : เจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง (อิงถันตื้อ) ๑๐๗-๑๐๘
 บ้านบางม่วง หมู่ ๘ ตำบลบางช้าง อำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านองค์กรภณอนัมพจน์ (พิสิษฐ์ เกียนบัว) ได้เป็นเจ้าอาวาสวัดธรรมปัญญารามบางม่วง และท่านเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

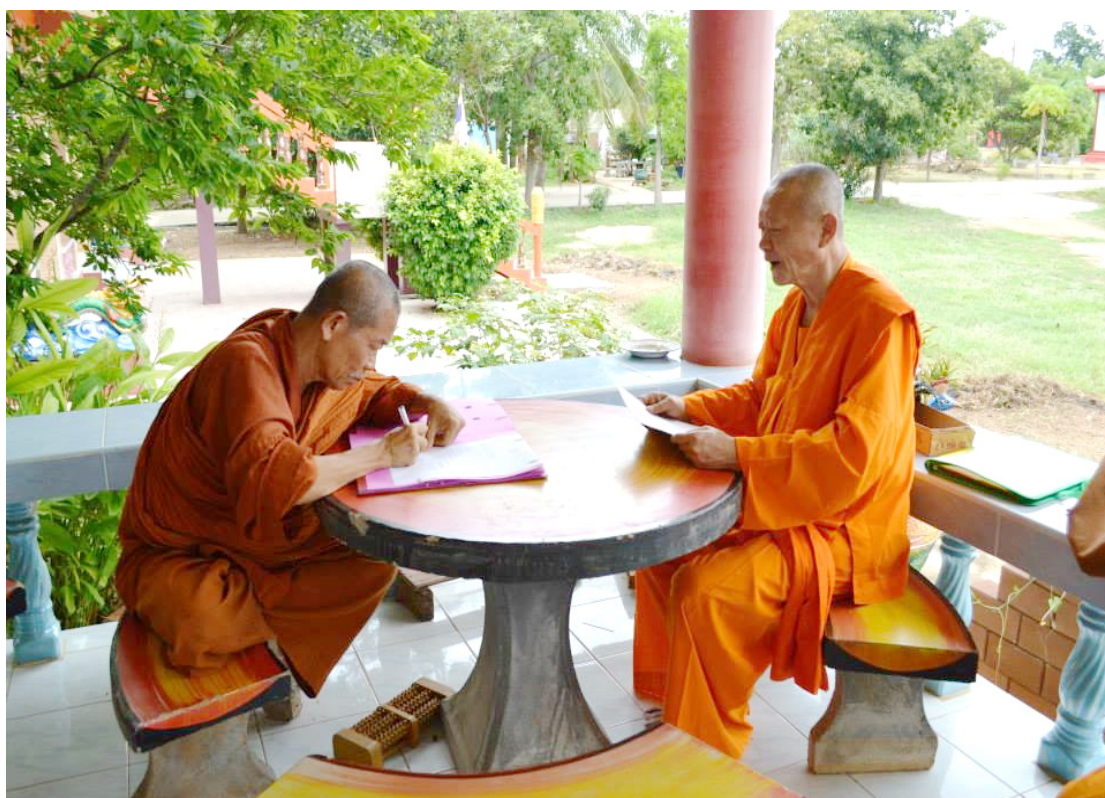
ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : เจ้าอาวาส วัดเจริญบุญไพศาล (อิงเพือกต้อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : onganantornath (สมพุฒ มินห์ลัป)
 ตำแหน่ง : เจ้าอาวาส วัดเจริญบุญไพศาล (อิงเพือกต้อ)
 สถานที่สัมภาษณ์ : วัดเจริญบุญไพศาล (อิงเพือกต้อ) ๑๗๙ บ้านหนองแพบ หมู่ ๓
 ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านองอนันตสรนาท (สมพุฒ มินห์ลัป) ได้เป็นเจ้าอาวาส วัดเจริญบุญไพศาล (อิงเพือกต้อ) และท่านเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อันนิกาย แห่ง ประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อันนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : เจ้าอาวาสวัดอภัยภูฏาภิคาราม (ตามบ่าวเผือกต้อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์ : องปลัดธรรมปัญญาธิวัตร ฉายา เกียนคาย (ธีรยุทธ)
 ตำแหน่ง : เจ้าอาวาสวัดอภัยภูฏาภิคาราม (ตามบ่าวเผือกต้อ)
 สถานที่สัมภาษณ์ : วัดอภัยภูฏาภิคาราม (ตามบ่าวเผือกต้อ) ๔๗๕/๕ ถนนสุขุมวิท
 ตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๔.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านองปลัดธรรมปัญญาธิวัตร ฉายา เกียนคาย (ธีรยุทธ) ได้เป็นเจ้าอาวาสวัดอภัยภูฏาภิคาราม (ตามบ่าวเผือกต้อ) และท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคมสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายสมเกียรติ ังศรี
ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคมสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
สถานที่สัมภาษณ์ : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ถนนพุทธมณฑล สาย ๔ ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายสมเกียรติ ังศรี เป็นผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคมสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายทวี มินวงษ์
 ตำแหน่ง : ที่ปรึกษาผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนถาวรวินทยา - วัดถาวราราม
 สถานที่สัมภาษณ์ : วัดถาวราราม (คันถ่อต้อ) ๓ ถนนเจ้าขุนณร
 ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายทวี มินวงษ์ ที่ปรึกษาผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนถาวรวินทยา - วัดถาวราราม (คันถ่อต้อ) และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อานัณิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ คณะสงฆ์อานัณิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : อติตรองผู้กำกับกองพิสูจน์หลักฐาน กรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พ.ต.ท.วิทยา ใจแก้ว
ตำแหน่ง : อติตรองผู้กำกับกองพิสูจน์หลักฐาน กรุงเทพมหานคร
สถานที่สัมภาษณ์ : วัดถาวราราม (คั่นถ่อต้อ) ๓ ถนนเจ้าขุนณร
ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ เวลา ๑๓.๓๐ น.
เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากพ.ต.ท.วิทยา ใจแก้ว และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์
อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ
สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ตำแหน่งพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พ.ต.ท.ประวิตร เทียนน่วม

ตำแหน่ง : พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ

สถานที่สัมภาษณ์ : วัดถาวราราม (คันถ่อต้อ) ๓ ถนนเจ้าขุนเณร
ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๓๐ น.

เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากพ.ต.ท.ประวิตร เทียนน่วม และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อันมิกายแห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อันมิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่นมิกายฝ่ายขวา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายเทพนม สุวรรณเกิด
ตำแหน่ง : ที่ปรึกษากฎหมายผู้ช่วยเจ้าคณะใหญ่นมิกายฝ่ายขวา
สถานที่สัมภาษณ์ : วัดอนัมมิกายาราม (กว้างเพือกต้อ) ๒๗ ถนนประชาราษฎร์
สาย ๑ แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ
เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
เหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายเทพนม สุวรรณเกิด และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อนัมมิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมมิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียล

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายวิมล พนมศักดิ์
 ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมโมเรียล
 สถานที่สัมภาษณ์ : โรงพยาบาลเมโมเรียล เลขที่ ๑๑๑ หมู่ ๕ ถนนแสงชูโต
 ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๔.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายวิมล พนมศักดิ์ และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์
 อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ
 สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวิทยา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางอรชา บัวรับพร

ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการโรงเรียนถาวรวิทยา

สถานที่สัมภาษณ์ : โรงเรียนถาวรวิทยา วัดถาวรรวราม (คั่นถ่อตือ)
๓ ถนนเจ้าขุนเณร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.

เหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากท่านนางอรชา บัวรับพร และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ
 ตำแหน่ง : ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนถาวรวินทยา
 สถานที่สัมภาษณ์ : โรงเรียนถาวรวินทยา วัดถาวรรวราม (คั่นถ่อต้อ)
 ๓ ถนนเจ้าขุนเณร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายธีรภัทร์ ตั้งพรนพคุณ และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์อัครนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของคณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ครูโรงเรียนถาวรวินทยา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายมานะ ไชยลา
 ตำแหน่ง : ครูโรงเรียนถาวรวินทยา
 สถานที่สัมภาษณ์ : โรงเรียนถาวรวินทยา วัดถาวรวราราม (คั่นถ่อตื้อ)
 ๓ ถนนเจ้าขุนเณร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :
 เนื่องจากนายมานะ ไชยลา และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์
 อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ
 สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ประธาน วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายทรงยศ เสือสกุล
ตำแหน่ง : ประธาน วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว

สมาชิกรัฐสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
สถานที่สัมภาษณ์ : วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) ๒๘ ถนนขวาง
ตำบลวัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.

เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายทรงยศ เสือสกุล และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์
อนัมนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อนัมนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ
สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : รองประธานวัดเขตรัตนาบุญญาราม (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว
รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองจันทบุรี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายกิจพชรพล เสมอเหมือน
ตำแหน่ง : รองประธานวัดเขตรัตนาบุญญาราม (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว
รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองจันทบุรี
สถานที่สัมภาษณ์ : วัดเขตรัตนาบุญญาราม (เพื่อกำหนด) ๒๘ ถนนขวาง
ตำบลวัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายกิจพชรพล เสมอเหมือน และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของ
คณะสงฆ์อัครนิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อัครนิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ
สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : เจริญญิก วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว
อติตรองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองจันทบุรี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายประวุฒิ จิตงามสุจริตกุล
ตำแหน่ง : เจริญญิก วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว
อติตรองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองจันทบุรี
สถานที่สัมภาษณ์ : วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) ๒๘ ถนนขวาง
ตำบลวัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายประวุฒิ จิตงามสุจริตกุล และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของ
คณะสงฆ์ธรรมิกาย แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์ธรรมิกายในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ
สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้ช่วยเหรียญ วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว
รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองจันทรมิต

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายคมจักร ถาวรวิริยะนันท์
ตำแหน่ง : ผู้ช่วยเหรียญ วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว
รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองจันทรมิต
สถานที่สัมภาษณ์ : วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) ๒๘ ถนนขวาง
ตำบลวัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
เหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายคมจักร ถาวรวิริยะนันท์ และเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของ
คณะสงฆ์อัครนิกร แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อัครนิกรในประเทศไทย จึงถือว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ
สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้ช่วยเหรียญ วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายณรงค์ แซ่ตั้ง
 ตำแหน่ง : ผู้ช่วยเหรียญ วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจบ้านเฮงตัว
 สถานที่สัมภาษณ์ : วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) ๒๘ ถนนขวาง
 ตำบลวัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
 เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
 เหตุผลการเข้าสัมภาษณ์ :
 เนื่องจากนายณรงค์ แซ่ตั้ง และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์
 นิคม แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์นิคมในประเทศไทย จึงถือได้ว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ
 สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการเข้าสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ : ผู้ช่วยเหรียญก วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจวันเฮงตัว
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายกิจฐพร โชติสุวรรณ
ตำแหน่ง : ผู้ช่วยเหรียญก วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) – โรงเจวันเฮงตัว
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
สถานที่สัมภาษณ์ : วัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เพื่อกำหนด) ๒๘ ถนนขวาง
ตำบลวัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
เวลาสัมภาษณ์ : วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
เหตุการณ์การเข้าสัมภาษณ์ :

เนื่องจากนายกิจฐพร โชติสุวรรณ และเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของ
คณะสงฆ์อัครนิกร แห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
คณะสงฆ์อัครนิกรในประเทศไทย จึงถือว่าท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในการ
สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการสนทนากลุ่ม เพื่อการวิจัยพร้อมเหตุผลการทำ Focus Group

ประมวลภาพสนทนากลุ่ม (Focus Group discussion)

๑๓ ก.พ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ๑๔.๓๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนถาวรรวราวม ๓ ถนนเจ้าขุน
 เณร ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๙
 รูป/คนเป็นผู้ที่มีความรู้มีความเข้าใจในปัญหาของคณะสงฆ์ในภูมิภาคในประเทศไทย ในปัจจุบัน
 เป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการประสิทธิภาพการสาธารณสุขสงเคราะห์ของ
 คณะสงฆ์ในภูมิภาคในประเทศไทยจึงถือได้ว่าทุกท่านมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลใน
 สนทนากลุ่ม (Focus Group discussion) เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ : องปลัดสิทธิศักดิ์ (สิทธิศักดิ์ แซ่ควั่ว)
- เกิด : วันเสาร์ ที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๙ ปี วอก
- การศึกษา : ประถมศึกษา – โรงเรียนป้วยฮั่ว จังหวัดสมุทรปราการ
 : มัธยมศึกษาตอนต้น – กศน. อำเภอมะนัง จังหวัดกาญจนบุรี
 : ประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (ป.บส.) มจร.
 : พุทธศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รุ่น ๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๓
 : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รุ่น ๒๒ พ.ศ. ๒๕๕๔
 : นักรธรรมชั้นเอก
- อุปสมบท : วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑ ณ พัทธสีมา วัดมงคลสมาคม 48 ถนนแปลงนาม แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
- สังกัด : วัดถ้ำเขาน้อย เลขที่ ๑๘/๑ หมู่ ๕ ตำบลม่วงชุม อำเภอดำรงวิทยะ จังหวัดกาญจนบุรี
- หน้าที่ : รองเจ้าอาวาสวัดถ้ำเขาน้อย
- ที่อยู่ปัจจุบัน : วัดโลกานุเคราะห์ 126 ถนนราชวงศ์ แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร